

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.
ΕΓΚΡΙΣΗ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2013-2016

Το ΜΠΔΣ ως βασική μεταρρύθμιση της δημοσιονομικής διαχείρισης

Ο νόμος 3871/2010 καθιέρωσε στη χώρα μας τη σύμβαση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ), που στοχεύει στην απεικόνιση της δημοσιονομικής στρατηγικής της Γενικής Κυβέρνησης, ως ένα ενιαίο σύνολο, σε πολυετή ορίζοντα.

Στο ΜΠΔΣ παρουσιάζονται τα δημοσιονομικά όρια και δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί για την περίοδο 2013-2016, και περιγράφονται οι βασικές πολιτικές κατευθύνσεις και προτεραιότητες. Καθορίζονται, επίσης συγκεκριμένοι στόχοι, χρονοδιαγράμματα και δείκτες υλοποίησης στην προσπάθεια ελέγχου των δαπανών και σταδιακής μείωσης του ελλείμματος με την υιοθέτηση ανώτατων ορίων δαπανών των φορέων της Κεντρικής Κυβέρνησης.

Το ΜΠΔΣ αποτελεί το μέσο με τον οποίο οι επιλεγμένες πολιτικές της Κυβέρνησης καθώς και οι παρεμβάσεις που θα τις υλοποιήσουν, για την χρονική περίοδο στην οποία αναφέρεται, τίθενται προς δημόσια συζήτηση και ψήφιση, με ξεκάθαρη μορφή. Συνεπώς, ο ετήσιος Προϋπολογισμός δεν είναι κάτι ξεχωριστό, αλλά τμήμα του συνόλου της μεσοπρόθεσμης πολιτικής. Με τον τρόπο αυτό, ο έλεγχος του Κοινοβουλίου καθίσταται ουσιαστικότερος, αφού μπορεί να παρακολουθεί στενά το βαθμό υλοποίησης των παρεμβάσεων, να ελέγχει την εκτέλεσή τους, να προτείνει διορθώσεις και να κρίνει το αποτέλεσμα με βάση τα οφέλη που προέκυψαν.

Περιεχόμενο του ΜΠΔΣ

Σύμφωνα με το νόμο 3871/2010, το ΜΠΔΣ, περιλαμβάνει, για το έτος Προϋπολογισμού και τα τρία επόμενα έτη, κατά κύριο λόγο:

- τους μεσοπρόθεσμους στόχους για τη Γενική Κυβέρνηση και τους επιμέρους φορείς της,
- την περιγραφή και αξιολόγηση των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών εξελίξεων και προβλέψεων για τα δύο προηγούμενα έτη, το τρέχον έτος, το έτος προϋπολογισμού και τα επόμενα τρία έτη,
- όλες τις παραδοχές των οικονομικών και δημοσιονομικών προβλέψεων (ελαστικότητες και ποσοστά συμμόρφωσης για τις κύριες πηγές των εσόδων, αριθμό εργαζόμενων, μισθολογικές και συνταξιοδοτικές εξελίξεις, παροχές, δαπάνες αγαθών και υπηρεσιών, δαπάνες επενδύσεων και δαπάνες τόκων),
- τις κύριες πηγές κινδύνου για τις δημοσιονομικές προβλέψεις,
- το στόχο για το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης,
- τα συνολικά ανώτατα όρια δαπανών για τη Γενική Κυβέρνηση καθώς και τα ανώτατα όρια του Κρατικού Προϋπολογισμού, των ΟΤΑ και των ΟΚΑ για την περίοδο,
- τις δαπάνες και τα έσοδα σε Κεντρική Κυβέρνηση, τοπική αυτοδιοίκηση, κοινωνική ασφάλιση για τα αντίστοιχα έτη,

- τις προβλεπόμενες δαπάνες της Κεντρικής Κυβέρνησης ανά Υπουργείο για τον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους, καθώς και τις συνολικές δαπάνες τους για την περίοδο,

- τα έσοδα και τις δαπάνες της Κεντρικής Κυβέρνησης ανά οικονομική κατηγορία και τις προβλέψεις για τα φρολογικά έσοδα και τις δαπάνες για την περίοδο,

- τις εκτιμήσεις ανά οικονομική κατηγορία των ακαθάριστων εξόδων, εσόδων, και ελλείμματος ή πλεονάσματος του Κοινωνικού Προϋπολογισμού και των Ενοποιημένων Προϋπολογισμών της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Μεθοδολογία κατάρτισης του ΜΠΔΣ

Η μεθοδολογία κατάρτισης του ΜΠΔΣ 2013-2016 έχει αλλάξει σημαντικά σε σχέση με το προηγούμενο:

- Ως δημοσιονομικός στόχος δεν ορίζεται πλέον το αποτέλεσμα (έλλειμμα/πλεόνασμα) της Γενικής Κυβέρνησης, αλλά το πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης, που αποτυπώνει με περισσότερη ακρίβεια τις πραγματικές επιδόσεις της λειτουργίας του κράτους.

- Υπήρξε ενεργή συμμετοχή των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης στην κατάρτιση του ΜΠΔΣ, αφού έγινε συγκέντρωση και επεξεργασία των προβολών των οικονομικών τους μεγεθών, κατόπιν σχετικής εγκυκλίου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (ΓΛΚ). Συνεπώς, η κατάρτιση του ΜΠΔΣ ενσωμάτωσε τις πραγματικές προβολές των αναγκών τους, όπως τις καθόρισαν οι ίδιοι οι φορείς.

- Έχει ενσωματωθεί για πολλούς υποτομείς της Γενικής Κυβέρνησης ένας πολύ μεγαλύτερος αριθμός οικονομικών στοιχείων. Πολλά από τα στοιχεία αυτά συλλέχτηκαν και αξιολογήθηκαν για πρώτη φορά, προσδίδοντας κύρος, διαφάνεια και αξιοπιστία στη διαδικασία κατάρτισης του ΜΠΔΣ.

- Οι αποδόσεις των δημοσιονομικών παρεμβάσεων, παλαιών και νέων, έχουν επανεκτιμηθεί ή υπολογισθεί, αντίστοιχα, με απόλυτα αξιόπιστο τρόπο, με βάση είτε ιστορικά στοιχεία είτε προβολές με επεξεργασία μεγάλων αντιπροσωπευτικών δειγμάτων, είτε τέλος αναλύσεις εξωτερικών φορέων (Spending Review του ΚΕΠΕ, μελέτη του ICAP) και υπηρεσιών του ΓΛΚ.

Επί πλέον, έχει ξεκινήσει η διαδικασία για τον πλήρη ανασχεδιασμό της κατάρτισης και παρακολούθησης του ΜΠΔΣ με:

- Τη δημιουργία Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών σε όλα τα Υπουργεία, με σκοπό την ενοποίηση όλων των οικονομικών υπηρεσιών υπό την αρμοδιότητα/εποπτεία των Γενικών Διευθυντών (Accounting Officers). Οι Γενικές Διευθύνσεις θα έχουν την ευθύνη προετοιμασίας και επεξεργασίας εποπτείας του ΜΠΔΣ του Υπουργείου και των εποπτευόμενων φορέων του, της ενοποίησης των Προϋπολογισμών των εποπτευόμενων φορέων καθώς και της παρακολούθησης της εκτέλεσης των Προϋπολογισμών όλων των φορέων του Υπουργείου.

- Τη θεσμοθέτηση μηχανισμού παρακολούθησης των ΔΕΚΟ που υπάγονται στη Γενική Κυβέρνηση με τήρηση μηνιαίων στόχων και την επιβολή ποινών σε περιπτώσεις απόκλισης.

- Τη θεσμοθέτηση μηχανισμού παρακολούθησης των προϋπολογισμών ΟΤΑ α΄ βαθμού (Δήμων) για τη δημιουργία συνθηκών δημοσιονομικής σταθερότητας.

- Την αλλαγή της νομοθεσίας που διέπει την παρακολούθηση της εκτέλεσης των Προϋπολογισμών των ΝΠΔΔ και ΝΠΙΔ που επιχορηγούνται από τον Κρατικό

Προϋπολογισμό.

- Τη λειτουργική ενίσχυση του μητρώου δεσμεύσεων για τον έλεγχο των υποχρεώσεων όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης σε πραγματικό σχεδόν χρόνο, με στόχο τη μη συσσώρευση ληξιπρόθεσμων οφειλών στο μέλλον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις και προκειμένου να περισταλεί η δημοσιονομική δαπάνη των καταβαλλόμενων από το Δημόσιο συντάξεων καταργείται η συνταξιοδότηση από το Δημόσιο των βουλευτών και των αιρετών οργάνων των Ο.Τ.Α. α΄ βαθμού που θα εκλεγούν μετά την ισχύ του νόμου αυτού, και μειώνονται οι καταβαλλόμενες στα πρόσωπα αυτά συντάξεις ή χορηγίες, αυξάνονται κατά δύο (2) έτη τα κατά περίπτωση οριζόμενα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και θεσπίζεται ανώτατο όριο στη σύνταξη που καταβάλλεται στις άγαμες θυγατέρες θανόντων συνταξιούχων του Δημοσίου.

Ειδικότερα, οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής είναι οι ακόλουθες:

1. Με τις διατάξεις της υπόπαραγράφου 1:

Καταργείται η βουλευτική σύνταξη και η χορηγία για όσους αποκτήσουν για πρώτη φορά την ιδιότητα του Βουλευτή ή του αιρετού οργάνου των ο.τ.α. α΄ βαθμού, αντίστοιχα, από την επομένη της έναρξης ισχύος του νόμου αυτού (περ. α΄).

Σύμφωνα με την ισχύουσα συνταξιοδοτική νομοθεσία για τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο ή τον ευρύτερο Δημόσιο τομέα και παράλληλα κατέχουν θέση του ευρύτερου Δημοσίου τομέα, λαμβάνοντας συγχρόνως αποδοχές και σύνταξη:

i. Η καταβαλλόμενη σύνταξη περιορίζεται κατά 70% και

ii. Ο χρόνος υπηρεσίας τους στις θέσεις που κατέχουν δεν λογίζεται συντάξιμος από το Δημόσιο, εκτός εάν ζητήσουν την αναστολή καταβολής της σύνταξής τους.

Οι ανωτέρω διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή για όσους λαμβάνουν σύνταξη αιρετού καθώς και για τους συνταξιούχους του Δημοσίου που καταλαμβάνουν θέση εξωκοινοβουλευτικού Υπουργού, Αναπληρωτή Υπουργού ή Υφυπουργού. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περ. β΄ έως και δ΄, επεκτείνονται οι προαναφερόμενοι περιορισμοί και στα πρόσωπα αυτά.

Με τις διατάξεις της περ. ε΄ ορίζεται ότι οι διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα που κατέχουν τη βουλευτική ιδιότητα καθώς και τα αιρετά όργανα των ο.τ.α. α΄ και β΄ βαθμού που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο με μια από τις ιδιότητες αυτές. Δηλαδή δεν μπορεί να υπολογισθεί χρόνος ασφάλισης σε οποιονδήποτε φορέα είτε για τη θεμελίωση είτε για την προσαύξηση βουλευτικής σύνταξης ή σύνταξης αιρετού α΄ και β΄ βαθμού.

Με τις διατάξεις της περ. στ΄ προβλέπεται ότι οι δήμαρχοι διατηρούν το καθεστώς υγειονομικής περίθαλψης στο οποίο υπάγονταν πριν από την εκλογή τους στις θέσεις αυτές και οι αναλογούσες κρατήσεις υπολογίζονται επί της αντιμισθίας που λαμβάνουν βαρύνοντας τους ίδιους.

Με τις διατάξεις της περ. ζ΄ προβλέπεται ότι οι συντάξεις των συνταξιούχων του Δημοσίου που εκλέγονται σε θέσεις αιρετών οργάνων των ο.τ.α. α΄ και β΄ βαθμού, με

εξαίρεση τους δημάρχους και λαμβάνουν αντιμισθία, καταβάλλονται μειωμένες κατά 70%.

Με τις διατάξεις των άρθρων 93 και 182 του ν. 3852/2010 (ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ) προβλέπεται ότι οι ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένου των αιρετών οργάνων των ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού, που έχουν παράλληλα την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου βαρύνουν τους Δήμους ή τις Περιφέρειες, κατά περίπτωση. Επειδή τα ανωτέρω συνιστούν άνιση μεταχείριση σε βάρος όλων των ασφαλισμένων του Δημοσίου, με τις προτεινόμενες διατάξεις της περ. η΄ προβλέπεται ότι οι ανωτέρω εισφορές ασφαλισμένου θα βαρύνουν τους ίδιους τους αιρετούς.

Με τις διατάξεις της περ. θ΄ προβλέπεται ότι οι συντάξεις των βουλευτών και των αιρετών οργάνων των ο.τ.α. α΄ και β΄ βαθμού σε περίπτωση που λαμβάνουν και δεύτερη σύνταξη από οποιοδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης ή το Δημόσιο, μειώνονται κατά 20%. Σε περίπτωση που τα ανωτέρω πρόσωπα λαμβάνουν και τρίτη σύνταξη συμπεριλαμβανομένης και της βουλευτικής ή της χορηγίας, το ανωτέρω ποσοστό διαμορφώνεται στο 30%.

Με τις διατάξεις της περ. ι΄ για τους βουλευτές και τα αιρετά όργανα των ο.τ.α. α΄ και β΄ βαθμού που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα (συμπλήρωση 4 ή 8 ετών κατά περίπτωση) από 1.1.2013 και μετά, το όριο ηλικίας συνταξιοδότησής τους αυξάνεται από το 65ο έτος στο 67ο.

Με τις διατάξεις της περ. ια΄ ορίζεται ότι τα οριζόμενα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής για τις βουλευτικές συντάξεις, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις συντάξεις των Προέδρων και Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης καθώς και για αυτές των Προέδρων της Βουλής.

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου 2 αυξάνεται από 1.1.2013 το κατά περίπτωση όριο ηλικίας συνταξιοδότησης για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης από την ημερομηνία αυτή και εφεξής, κατά δυο (2) έτη και καταργείται η διάταξη που προβλέπει την άμεση συνταξιοδότηση του υπαλλήλου εφόσον απολυθεί από την Υπηρεσία χωρίς υπαιτιότητά του.

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου 3 η μηνιαία σύνταξη ή το άθροισμα των συντάξεων, συμπεριλαμβανομένων των επικουρικών καθώς και των μερισμάτων των Μετοχικών Ταμείων, που υπερβαίνει τα 1000€, μειώνεται ως ακολούθως:

για συνολικά καταβαλλόμενο ποσό άνω των 1.000, ευρώ και έως 1.500,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 5% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.000,01 ευρώ, από 1.500,01 ευρώ έως και 2.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 10% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.425,01 ευρώ, ενώ από 2.000,01 ευρώ και άνω, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 15% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.800,01 ευρώ.

Για τον προσδιορισμό του ανωτέρω κατά περίπτωση ποσοστού μείωσης, λαμβάνεται υπόψη το ποσό της σύνταξης ή των συντάξεων όπως αυτό θα έχει διαμορφωθεί την 31-12-2012 μετά την τυχόν παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων και της επιπλέον εισφοράς της παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 καθώς και των τυχόν μειώσεων που επιβλήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 καθώς

και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012.

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου 4 καταργείται από 1.1.2013 για τους συνταξιούχους του Δημοσίου, γενικά, η χορήγηση δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα καθώς και του Επιδόματος Αδείας.

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου 5 θεσπίζεται από 1.1.2013 ανώτατο όριο στη σύνταξη που καταβάλλεται στις άγαμες θυγατέρες θανόντων συνταξιούχων του Δημοσίου, το οποίο ανέρχεται στα 720€ μηνιαίως. Η θέσπιση του ορίου αυτού κρίθηκε επιβεβλημένη τόσο για δημοσιονομικούς όσο και για κοινωνικοασφαλιστικούς λόγους. Ταυτόχρονα, προβλέπονται περαιτέρω περιορισμοί στο σχετικό δικαίωμα. Έτσι σε περίπτωση που η δικαιούχος έχει και άλλα εισοδήματα, αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης όταν το ποσό των εισοδημάτων αυτών υπερβαίνει τα 8640€ ετησίως (αναγωγή σε ετήσια βάση του ποσού των 720€). Εάν τα εισοδήματά της είναι μικρότερα του ανωτέρω ετήσιου ποσού αλλά με συνυπολογισμό και του ποσού της κύριας σύνταξης το υπερβαίνουν, η κύρια σύνταξη των 720€ μειώνεται κατά το υπερβάλλον ποσό.

Η αναπροσαρμογή της σύνταξης των ανωτέρω προσώπων, δεν εφαρμόζεται, σε περίπτωση που αυτά είναι ανήλικα ή ανάπηρα κατά ποσοστό 67% και άνω ή σπουδάζουν.

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου 6 ορίζεται ότι το όριο ηλικίας του 60ού έτους ως προϋπόθεση για την καταβολή του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, αυξάνεται από 1-1-2014 στο 64ο έτος τηρουμένων φυσικά ταυτόχρονα των λοιπών προϋποθέσεων καταβολής αυτού.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Υποπαραγράφος Γ.1. Μισθολογικές διατάξεις του Δημοσίου τομέα

Με τις παρούσες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα μισθολογικού περιεχομένου, τα οποία προβλέπονται στο πλαίσιο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής. Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 καταργούνται, από 1.1.2013, τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ, και των ΟΤΑ. Με τις ίδιες διατάξεις καταργούνται τα επιδόματα εορτών και αδείας και για όλους τους υπαλλήλους και τους μισθωτούς των ΝΠΙΔ.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 αναστέλλονται, από 1.1.2013 και μέχρι το τέλος του έτους 2016, οι όμοιες του άρθρου 19 του ν. 4024/2011, αναφορικά με τη χορήγηση των Κινήτρων Επίτευξης Στόχων (ΚΕΣ) και Δημοσιονομικών Στόχων (ΚΕΔΣ) στους υπαλλήλους του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3, μειώνεται η αντιμισθία των προέδρων των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων κατά 50%. Η μείωση αυτομάτως επεκτείνεται και στην αντιμισθία των συμπαραστατών του δημότη και της επιχείρησης και των περιφερειακών συμπαραστατών του πολίτη και της επιχείρησης.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 4 καταργείται και η καταβολή αποζημίωσης στους αιρετούς από τη συμμετοχή τους σε συνεδριάσεις των δημοτικών συμβουλίων, των οικονομικών επιτροπών των δήμων, των επιτροπών

ποιότητας ζωής των δήμων και των λοιπών επιτροπών των Δημοτικών Συμβουλίων καθώς και των διοικητικών επιτροπών του άρθρου 164 του ν. 3852/2010 κατ' εφαρμογή των προβλεπόμενων υποχρεώσεων που απορρέουν από το Μνημόνιο Συνεννόησης.

Επίσης, με την περίπτωση 5, από 1.1.2013, οι αποδοχές, οι αποζημιώσεις, τα έξοδα παράστασης και οι πάσης φύσεως αμοιβές των Διοικητών, Υποδιοικητών, των Προέδρων, Αντιπροέδρων, Διευθυνόντων Συμβούλων, καθώς και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου των Ιδρυμάτων και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου των Δήμων και των Περιφερειών, καθώς και των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου αυτών, συμπεριλαμβανομένων των Συνδέσμων των Ο.Τ.Α., αλλά και των ανωνύμων εταιρειών, στις οποίες οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατέχουν ποσοστό πάνω από το 50% του μετοχικού κεφαλαίου, μειώνονται κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%).

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 6 μειώνονται εκ νέου οι αποδοχές των γενικών γραμματέων υπουργείων, των γενικών γραμματέων αποκεντρωμένων διοικήσεων, καθώς και των ειδικών γραμματέων υπουργείων.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 7 προβλέπεται η πλήρης ένταξη των υπαλλήλων της ΕΥΠ και της Προεδρίας της Δημοκρατίας στις διατάξεις του Κεφαλαίου Δεύτερου του ν. 4024/2011 και συνεπώς, από 1.1.2013 και εφεξής στους εν λόγω υπαλλήλους έχουν αποκλειστική εφαρμογή οι διατάξεις του εν λόγω νόμου.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 8 προβλέπεται, από 1.1.2013, η μείωση των αποδοχών και λοιπών αποζημιώσεων των προέδρων, αντιπροέδρων και μελών όλων των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών, καθώς και των Διοικητών, Υποδιοικητών, των Προέδρων, Αντιπροέδρων, διευθυνόντων συμβούλων και των μελών του Δ.Σ. των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ν.Π.Ι.Δ. της περίπτωσης 12 της παρούσας υποπαραγράφου, πλην των αναφερομένων στην περ. 5 κατά ποσοστό 20%. Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (Α' 40) καταργείται από 1.1.2013.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 9 καταργείται, από 1.1.2013, το χρονοεπίδομα που καταβάλλεται στους δικηγόρους με έμμισθη εντολή του δημοσίου, ΝΠΔΔ και Ο.Τ.Α.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 10 καταργούνται από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 55 του ν. 4075/2012 (Α' 89).

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 11, από 1.1.2013 καταργείται η προβλεπόμενη από τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 58 του ν. 3528/2007 προσαύξηση αποδοχών σε όσους χορηγείται άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης στο εσωτερικό. Επιπλέον, ορίζεται ρητά ότι, στους υπαλλήλους που χορηγείται άδεια για μετεκπαίδευση ή μεταπτυχιακή εκπαίδευση στο εξωτερικό, για τον υπολογισμό της προσαύξησης λαμβάνεται υπόψη μόνο ο βασικός μισθός.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 12, ορίζεται ότι οι διατάξεις που αφορούν το βαθμολογικό και μισθολογικό καθεστώς των υπαλλήλων του άρθρου 4 του Κεφαλαίου Δεύτερου του ν. 4024/2011, δηλαδή των υπαλλήλων του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και ΟΤΑ, έχουν ανάλογη εφαρμογή, από 1.1.2013 και στο προσωπικό των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), που ανήκουν στο Κράτος ή σε Ν.Π.Δ.Δ. ή σε Ο.Τ.Α., κατά την έννοια της επίτευξης κρατικού ή δημόσιου ή αυτοδιοικητικού σκοπού, εποπτείας, διορισμού και ελέγχου της πλειοψηφίας

της Διοίκησής της, συμπεριλαμβανομένων των Γενικών και Τοπικών Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων, ή επιχορηγούνται τακτικά, σύμφωνα με της κείμενες διατάξεις, από πόρους των ως άνω φορέων κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού της, καθώς και των λοιπών δημόσιων επιχειρήσεων, οργανισμών και ανωνύμων εταιρειών, που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (Α' 314), όπως έχουν τροποποιηθεί με της διατάξεις της παρ. 1 α του άρθρου 1 του ν. 3899/2010 (Α' 212).

Για την ομαλότερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων μπορούν να εκδίδονται κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, οι οποίες μπορούν να ανατρέχουν στην έναρξη ισχύος των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

Επίσης προβλέπεται ότι από την έναρξη ισχύος των ανωτέρω διατάξεων για τους εν λόγω υπαλλήλους, παύουν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 31 του ν. 4024/2011, όπως ισχύουν, εκτός από αυτές της παραγράφου 2 για το ανώτατο όριο αποδοχών.

Με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13 έως 36 προβλέπεται, από 1.8.2012, οι μειώσεις επί των αποδοχών όλων των αμειβομένων με ειδικά μισθολόγια.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 37, προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών θα καθορισθεί ο χρόνος και ο τρόπος επιστροφής των αχρεωστήτως καταβληθεισών αποδοχών, λόγω της εφαρμογής των διατάξεων που προβλέπουν την περικοπή των αποδοχών των αμειβομένων με ειδικά μισθολόγια.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 38 καθορίζονται θέματα που αναφέρονται στη χορήγηση χρονοεπιδόματος σε όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου που αμειβονται με ειδικά μισθολόγια.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 39, για δημοσιονομικούς λόγους, οι δύο τελευταίες δόσεις της έκτακτης παροχής στους εν ενεργεία δικαστικούς λειτουργούς και μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η καταβολή των οποίων προβλέπεται για τα έτη 2012 και 2013, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν. 3620/2007 (Α' 276), όπως ισχύει, θα καταβληθούν τα έτη 2013 και 2014, όπως αναλυτικά αναφέρεται στην προτεινόμενη διάταξη. Σχετική χρονική μετακίνηση της καταβολής ισχύει και για τους συνταξιούχους δικαστικούς.

Υποπάργραφος Γ. 2. Πληρωμή δαπανών παρελθόντων οικονομικών ετών- εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων

Με την παρούσα διάταξη ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων οφειλών και τις πληρωμές δαπανών παρελθόντων ετών, φορέων της γενικής κυβέρνησης. Ειδικότερα:

Με τις διατάξεις του αρθ. 20 του ν. 3871/2010 (Α' 141), αντικαταστάθηκαν οι όμοιες του άρθρου 20 του ν. 2362/1995 (Α' 247) και καταργήθηκε η ρύθμιση με την οποία παρεχόταν η δυνατότητα πληρωμής υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν καθ' υπέρβαση των εγγεγραμμένων στους οικείους προϋπολογισμούς σχετικών πιστώσεων, μετά από κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών.

Οι ανωτέρω διατάξεις, που ίσχυαν από 1-1-2011, θεσπίστηκαν προς το σκοπό αυστηροποίησης του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την ανάληψη υποχρεώσεων α-

πό τους οικείους Διατάκτες και την αποφυγή της δημιουργίας ανεξόφλητων υποχρεώσεων προς τρίτους.

Όμως, κατά την πρώτη εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων προέκυψαν προβλήματα σχετικά με την πληρωμή δαπανών παρελθόντων οικονομικών ετών, καθώς και του οικονομικού έτους 2011, εξαιτίας της μη έκδοσης της προαναφερόμενης κ.υ.α. και της μη προσαρμογής των οικείων φορέων στο νέο δημοσιονομικό περιβάλλον, παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν. Αποτέλεσμα όλων αυτών υπήρξε η δημιουργία ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τρίτους-πιστωτές των οικείων φορέων και η αδυναμία πληρωμής των σχετικών δαπανών με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο.

Ενόψει των ανωτέρω και προς το σκοπό: α) τακτοποίησης των υφιστάμενων δημοσιονομικών εκκρεμοτήτων, β) άρσης του αδιεξόδου στο οποίο έχουν περιέλθει πολλοί από τους πιστωτές των δημόσιων φορέων, οι οποίοι σημειωτέον έχουν εκπληρώσει τις φορολογικές τους υποχρεώσεις προς το Δημόσιο (καταβολή φόρων εισοδήματος, ΦΠΑ κ.λπ.) για εισοδήματα που δεν έχουν πραγματοποιήσει, γ) αποφυγής άσκοπων δικαστικών διενέξεων και αποκατάστασης της πιστωτικής αξιοπιστίας του Δημοσίου, δ) τόνωσης, τέλος, της αγοράς υπό τις παρούσες δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, με την παροχή της ανάλογης ρευστότητας προς τους δικαιούχους επιχειρηματίες, προτείνεται η κατωτέρω διάταξη με την οποία προβλέπονται συνοπτικά, τα ακόλουθα:

i. Παροχή της δυνατότητας πληρωμής των εν λόγω ληξιπρόθεσμων οφειλών εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις νομιμότητας και κανονικότητας των σχετικών δαπανών, πλην εκείνων που προβλέπουν την ύπαρξη σχετικών πιστώσεων και τη νόμιμη ανάληψη των υποχρεώσεων.

ii. Την εγγραφή των σχετικών πιστώσεων μετά την υπογραφή μνημονίου κατανόησης που θα αποτρέπει τη δημιουργία νέων ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Επισημαίνεται, όπως άλλωστε προκύπτει και από την προτεινόμενη διάταξη ότι, οι ρυθμίσεις αυτής προωθούνται όπως εξαιρετικά για την τακτοποίηση των υφιστάμενων δημοσιονομικών εκκρεμοτήτων και σε καμία περίπτωση δεν θα αποτελέσουν προηγούμενο για τη θεραπεία παρόμοιων καταστάσεων στο μέλλον. Αυτό διασφαλίζεται με την υποπερίπτωση β' της περίπτωσης 1 με την οποία τίθενται προ των ευθυνών τους (αρθ. 3Β, ν.2362/1995, όπως ισχύει), οι αρμόδιοι οικονομικά υπεύθυνοι των φορέων.

Η παρεχόμενη, με τις προτεινόμενες διατάξεις, δυνατότητα πληρωμής των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων περιλαμβάνει και φορείς της γενικής κυβέρνησης για τους οποίους το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο δεν προβλέπει τη δυνατότητα επιχορήγησης από τον κρατικό προϋπολογισμό. Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 2 παρέχεται η ευχέρεια επιχορήγησης των εν λόγω φορέων αποκλειστικά και μόνο για την εκκαθάριση των προαναφερόμενων υποχρεώσεων.

Τα στρατιωτικά νοσοκομεία και φαρμακεία, το ΝΙΜΤΣ και το Κέντρο Εφοδιασμού Ναυτικού, πραγματοποίησαν προμήθειες χωρίς να ακολουθήσουν τις προβλεπόμενες διαδικασίες για τη διενέργεια των διαγωνισμών. Με τη ρύθμιση της περίπτωσης 3 παρέχεται η δυνατότητα εξόφλησης των υποχρεώσεων αυτών που δημιουργήθηκαν μέχρι την 31.12.2011. Ανάλογη ρύθμιση έγινε με το ν. 3867/2010 για τις υποχρεώσεις των νοσοκομείων του ΕΣΥ.

Η ρύθμιση της περίπτωσης 4 κρίνεται επιβεβλημένη,

διότι οι εν λόγω δαπάνες, λόγω της φύσεώς τους και του κατεπείγοντος χαρακτήρα τους, είναι απρόβλεπτες και δεν είναι δυνατόν να προηγηθεί δέσμευση των αναγκαίων τακτικών ή επιτροπικών πιστώσεων πριν τη δημιουργία της δαπάνης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του π.δ. 113/2000. Δοθέντος ότι η αμοιβή και τα έξοδα καταβάλλονται πάντοτε απολογιστικά, μετά παρέλευση ικανού χρόνου, έως και πενταετίας από τη χορήγηση της εντολής για την πραγματοποίηση της ενέργειας που συνεπάγεται τη δαπάνη, η γνωστοποίηση των δαπανών αυτών στην αρμόδια υπηρεσία του Ν.Σ.Κ γίνεται μετά την πραγματοποίησή τους και το πραγματικό ύψος της δαπάνης προκύπτει μόνο από την εκκαθάριση των υποβληθέντων στην υπηρεσία δικαιολογητικών. Ενδεικτικά, κατά τη χορήγηση εντολής σε δικηγορική εταιρία της αλλοδαπής για τη δικαστική εκπροσώπηση της Ελληνικής Δημοκρατίας ενώπιον αλλοδαπού δικαστηρίου ή για τη δικαστική εκπροσώπηση του Δημοσίου ενώπιον ημεδαπού δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου δεν λειτουργεί υπηρεσιακή μονάδα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, δεν μπορεί να προβλεφθεί η πορεία και η έκβαση της δίκης (συζήτηση, αναβολές, άσκηση ενδίκων μέσων), ώστε να προσδιοριστούν εκ των προτέρων η αμοιβή και τα έξοδα του νομικού παραστάτη.

Με την περίπτωση 5 επιμηκύνεται κατά ένα δεκαήμερο η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 4, του π.δ/τος 113/2010 (Α' 194), για την αποστολή στοιχείων του Μητρώου Δεσμεύσεων στις αρμόδιες Δ/σεις του Γ.Λ.Κράτους.

Τέλος, παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να ρυθμίσει με απόφασή του τις λεπτομέρειες για την εφαρμογή των προτεινόμενων ρυθμίσεων.

Υποπαράγραφος Γ. 3. Δαπάνες ΕΛ.ΣΤΑΤ.

Κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΛ.ΣΤΑΤ. τρέχοντος οικονομικού έτους έχουν προκύψει προβλήματα στην εκκαθάριση δαπανών που αφορούν: α) αμοιβές ιδιωτών συνεργατών, β) αμοιβή του νομικού Συμβούλου της Αρχής, γ) αποζημίωση για υπερωριακή απασχόληση των υπαλλήλων της ΕΛ.ΣΤΑΤ, λόγω μη τήρησης των διατάξεων που διέπουν την όλη διαδικασία πραγματοποίησης των δαπανών αυτών.

Οι εν λόγω παρεκκλίσεις οφείλονταν στον ετεροχρονισμό της απασχόλησης των ανωτέρω Συνεργατών σε σχέση με την έκδοση των σχετικών εγκριτικών αποφάσεων, στην επιτακτικά επείγουσα ανάγκη δικαστικής εκπροσώπησης της Αρχής κατά το πρώτο εξάμηνο του 2012, καθώς και στην αλλαγή του νομικού πλαισίου που διέπει την έκδοση αποφάσεων για την έγκριση υπερωριακής απασχόλησης υπαλλήλων της ΕΛ.ΣΤΑΤ. και στην ως εκ τούτου μη δυνατότητα αναδρομικής ισχύος της απόφασης που ενέκρινε τις υπερωρίες.

Κατόπιν αυτού και προκειμένου να καταστεί δυνατή η πληρωμή των προαναφερόμενων δαπανών, προτείνεται η παρούσα νομοθετική ρύθμιση.

Υποπαράγραφος Γ. 4. Ρυθμίσεις θεμάτων ΕΤΕΑΝ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον τρόπο εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Α.Ε.» και τον ειδικό τίτλο «ΕΤ.Ε.Α.Ν. Α.Ε.» προς τα πιστωτικά ιδρύματα, με σκοπό την εύρυθμη λειτουργία της. Ειδικότερα:

Με την περίπτωση 1 θεσπίζεται ως νέος και εφεξής μόνος τρόπος εξόφλησης των υποχρεώσεων της εταιρείας προς τα πιστωτικά ιδρύματα η καταβολή μετρητών, προκειμένου η εταιρία να ανταπεξέλθει στις αυξημένες υποχρεώσεις της λόγω κατάπτωσης εγγυήσεων έναντι δανείων επιχειρήσεων, στο πλαίσιο σύστασης και λειτουργίας της.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του νόμου 3775/2009, η εταιρία εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της προς τα πιστωτικά ιδρύματα λόγω κατάπτωσης των εγγυήσεων που παρείχε, με απόδοση σε αυτά ομολόγων ειδικού σκοπού που εκδόθηκαν από το Ελληνικό Δημόσιο ως εισφορά έναντι αύξησης του μετοχικού της κεφαλαίου. Η εκπλήρωση των υποχρεώσεων γινόταν με απόδοση στα πιστωτικά ιδρύματα ομολόγων τρέχουσας αξίας ίσης με την αξία των καταπιπτουσών εγγυήσεων. Ωστόσο, κατά την εφαρμογή των διατάξεων η διαδικασία αυτή αποδείχθηκε επαχθής για την εταιρία, σε χρηματοοικονομικούς όρους, λόγω της χαμηλής αποτίμησης των διακρατούμενων από αυτήν ομολόγων.

Με την προτεινόμενη διαδικασία, η εταιρία πλέον θα λαμβάνει μετρητά από το Ελληνικό Δημόσιο και θα επιστρέφει σε αυτό ισόποση ονομαστικής αξίας ομόλογα, προκειμένου να καταβάλει μετρητά στα πιστωτικά ιδρύματα προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων της λόγω κατάπτωσης εγγυήσεων.

Με την περίπτωση 2, με ανάλογη, με εκείνη της προηγούμενης παραγράφου, διαδικασία, δίνεται επιπλέον η δυνατότητα στα πιστωτικά ιδρύματα να επιστρέφουν στην Ε.Τ.Ε.ΑΝ. ΑΕ ομόλογα που είχαν λάβει έναντι κατάπτωσης εγγυήσεων εντός του 2012 και μέχρι την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου άρθρου και να λαμβάνουν σε μετρητά το ισόποσο της αξίας των εγγυήσεων που είχαν καταπέσει.

Στο τελευταίο εδάφιο αυτής της παραγράφου ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στις προκύπτουσες μεταβολές στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας συμπληρώνοντας τις ανάλογες ισχύουσες μέχρι σήμερα ρυθμίσεις.

Με την περίπτωση 3 παρέχονται εξουσιοδοτήσεις α. στον Υπουργό Οικονομικών, σε θέματα αρμοδιότητάς του, με αποφάσεις του να καθορίζει, θέματα λεπτομερειακού και τεχνικού χαρακτήρα, όπως οι ειδικότεροι όροι της διαδικασίας αντικατάστασης και επιστροφής των ομολόγων, η ακύρωση ή όχι μέρους ή του συνόλου των ομολόγων και β. στον Υπουργό Οικονομικών και στον, εποπτεύοντα την ΕΤ.Ε.ΑΝ. Α.Ε., Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων, με κοινές αποφάσεις τους και για θέματα συναρμοδιότητάς τους, να καθορίζουν τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή των προηγούμενων δύο παραγράφων.

Με την περίπτωση 4 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παράγραφου 10 του άρθρου 22 του νόμου 3775/2009 που προέβλεπε την αντικατάσταση ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου που διακρατεί η ΕΤΕΑΝ ΑΕ με ομόλογα μεγαλύτερης διάρκειας, συνολικής ονομαστικής αξίας πεντακοσίων εκατομμυρίων (500.000.000) ευρώ για την υλοποίηση προγραμμάτων της εταιρείας. Με τη γενόμενη αντικατάσταση της διάταξης αυτής που ουδέποτε εφαρμόστηκε, η συνολική ονομαστική αξία των ομολόγων που αντικαθίστανται προσαρμόζεται στις τρέχουσες ανάγκες υλοποίησης των σχετικών προγραμμάτων και ορίζεται πλέον σε εκατό εκατομμύρια (100.000.000) ευρώ.

Με την περίπτωση 5 διευκρινίζεται κατηγορηματικά

για αποφυγή οποιασδήποτε αμφισβήτησης ότι κάθε αναφορά που γίνεται στη παρ. 10 του άρθρου 22 του ν. 3775/2009 στη καταργηθείσα εταιρεία ΤΕΜΠΕ ΑΕ θεωρείται ότι αφορά την διάδοχο της ΕΤ.Ε.ΑΝ. ΑΕ

Με την περίπτωση 6 καταργείται η παράγραφος 11 του άρθρου 22 του ν. 3775/2009 γιατί, μετά τις ρυθμίσεις των προηγούμενων παραγράφων, εξέλειψε ο σκοπός της.

Υποπαράγραφος Γ.5. Ρύθμιση θεμάτων αποπληρωμής δανείων ΟΤΑ α' και β' βαθμού και λοιπών φορέων τους στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων

Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αποπληρωμή των δανείων, που έχουν λάβει από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (Τ.Π.Δ.) οι Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, που έχουν ιδρύσει αυτοί, οι Σύλλογοι αυτών και οι Δημοτικές Επιχειρήσεις αυτών, προκειμένου να ενισχυθεί η βιωσιμότητά τους και να διευκολυνθεί η απρόσκοπτη συνέχιση της λειτουργίας τους σε ένα ιδιαίτερα δυσμενές οικονομικό περιβάλλον.

Ειδικότερα, για την αντιμετώπιση των οικονομικών δυσχερειών, που παρουσιάζονται στους Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, που έχουν ιδρύσει αυτοί, τους Συνδέσμους αυτών και τις Δημοτικές Επιχειρήσεις αυτών, από τη μείωση, λόγω της οικονομικής ύφεσης, των αποδιδόμενων Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων (Κ.Α.Π.), με την περίπτωση 1 ρυθμίζεται άπαξ η επιμήκυνση της αποπληρωμής δανειακών συμβάσεων τους με το Τ.Π.Δ. μέχρι οκτώ (8) έτη, με υποβολή σχετικής αίτησης, έως 31.12.2012, του οικείου νομικού προσώπου, μετά από απόφαση του αρμοδίου οργάνου του, στην οποία θα καθορίζεται επακριβώς ο επιθυμητός χρόνος της επιμήκυνσης. Παράλληλα, χορηγείται, με την ίδια ως άνω διαδικασία, περίοδος χάριτος διάρκειας έως τριών (3) ετών, εντός της οποίας καταβάλλονται μόνο τόκοι και επέρχεται, για την περίοδο αυτή, μείωση του επιτοκίου των συναφθέντων δανείων κατά μισή (0,5) ποσοστιαία μονάδα.

Με την περίπτωση 2 ορίζεται ότι η αναφερόμενη στην παρ. 1α του άρθρου 49 του ν. 3943/2011 (Α' 66) διάρκεια παράτασης αποπληρωμής των οφειλών των εκεί αναφερόμενων προσώπων, ήτοι δήμων, πρώην κοινοτήτων και καθολικών διαδόχων αυτών, ως και των περιφερειών, που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις συνομολόγησης δανείων του άρθρου 264 του ν. 3852/2010 και των σε εκτέλεση αυτών εκδοθεισών υπουργικών αποφάσεων ή που εντάσσονται στο ειδικό πρόγραμμα για την οικονομική τους εξυγίανση του άρθρου 262 του ίδιου νόμου, επιμηκύνεται έως δέκα (10) επιπλέον έτη.

Με την περίπτωση 3 προβλέπεται ότι η αποκλειστική προθεσμία της περ. γ της παρ. 1 του άρθρου 49 του ν. 3943/2011, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 4038/2012 (Α' 14), εντός της οποίας θα πρέπει να έχει λάβει χώρα η συνομολόγηση δανείων ισόποσων με τα πάσης φύσεως υφιστάμενα στο Τ.Π.Δ. χρεωστικά ανοίγματα των δήμων και πρώην κοινοτήτων, παρατείνεται έως τις 31.6.2013, εφόσον έχει υποβληθεί το σχετικό αίτημα το αργότερο έως 31.1.2013.

Με την περίπτωση 4 προκειμένου να διευκολυνθεί η ρευστότητα των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού κατά την έναρξη της νέας περιόδου και να καλυφθούν επαρκώς οι λοιπές τρέχουσες υποχρεώσεις τους (μισθοδοσία κ.λπ.), αναστέλλεται η παρακράτηση των τοκοχρεολυτικών δόσεων χορηγηθέντων δανείων από το Τ.Π.Δ. για τον μήνα

Σεπτέμβριο του έτους 2012 και τα τυχόν ποσά επιστρέφονται σε αυτούς κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησής τους, θα εξοφληθούν δε αυτά, ως και οι τυχόν λοιπές ανεξόφλητες, κατά τη 1.1.2013, οφειλές τους από χορηγηθέντα δάνεια, άτοκα, εντός του έτους 2013, κατά μέγιστο σε ένδεκα (11) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης από 31.1.2013, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Π.Δ.

Με την περίπτωση 5 παρατείνεται έως 30.6.2013 η προθεσμία, εντός της οποίας θα πρέπει να συναφθεί το δάνειο, που προβλέπεται στο άρθρο 2 παρ. 2 του ν. 4038/2012, με τις διατάξεις του οποίου παρέχεται η δυνατότητα στους Δήμους, που δεν μπορούν να ισοσκελίσουν τους προϋπολογισμούς τους, να εγγράψουν στο σκέλος των εσόδων και στον Κ.Α. που αφορά στα δάνεια το ποσό που αντιστοιχεί αποκλειστικά για τα χρέη που έχουν προκύψει μέχρι 31.12.2011, το οποίο θα καλυφθεί με το προαναφερθέν δάνειο από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Υποπαράγραφος Δ.1. Τροποποίηση του ν. 3601/2007 και ν. 3864/2010

Με την περίπτωση 1 τροποποιείται το άρθρο 63Δ παράγραφος 4 του ν. 3601/2007, και ειδικότερα, αυξάνεται από τρίμηνο σε εξάμηνο, το χρονικό διάστημα εντός του οποίου η Τράπεζα της Ελλάδος καθορίζει οριστικά το ποσό της διαφοράς κατά την παράγραφο 13 του ίδιου νόμου. Η εν λόγω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία προκειμένου να υπάρχει επαρκής χρόνος για την ολοκλήρωση της αποτίμησης από τον ή τους νόμιμους ελεγκτές του συνόλου των μεταβιβασθέντων περιουσιακών στοιχείων και κατόπιν για τον οριστικό καθορισμό του ποσού από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Με την περίπτωση 2 ορίζεται ότι τα πιστωτικά ιδρύματα πρόκειται να λάβουν σημαντική κεφαλαιακή ενίσχυση με βάση τις διατάξεις που αναλυτικά αναφέρθηκαν παραπάνω. Για το λόγο αυτό, λαμβανομένων υπόψη και παλαιότερων ενισχύσεων που έχουν ήδη λάβει τα ως άνω πιστωτικά ιδρύματα, προβλέπεται η καταβολή από αυτά άπαξ χρηματικού ποσού, συνολικού ύψους πεντακοσίων έπεντε εκατομμυρίων και εξακοσίων χιλιάδων ευρώ (555.600.000), όπως αυτό θα καθορισθεί επακριβώς στην σύμβαση προεγγραφής που υπογράφεται μεταξύ του ΤΧΣ και έκαστου πιστωτικού ιδρύματος, το οποίο θα λάβει κεφαλαιακή ενίσχυση βάσει των διατάξεων του παρόντος σχεδίου νόμου. Σημειώνεται ότι το ως άνω ποσό έχει ήδη ενταχθεί στα έσοδα.

Επίσης, προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του ν. 3723/2008. Η ισχύουσα έως σήμερα ρύθμιση περί υποχρεωτικής σε κάθε περίπτωση καταβολής από τα πιστωτικά ιδρύματα σταθερής απόδοσης 10% επί των προνομιούχων μετοχών ιδιοκτησίας του Δημοσίου, θέτει εν αμφιβόλω τον κατά το ενωσιακό δίκαιο χαρακτηρισμό των εν λόγω μετοχών ως κυρίων στοιχείων των βασικών ιδίων κεφαλαίων των εν λόγω πιστωτικών ιδρυμάτων. Με το προστιθέμενο εδάφιο διαφυλάσσεται ο χαρακτηρισμός αυτός, χωρίς βλάβη του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την περίπτωση 3 αντικαθίσταται η έννοια του Εκτελεστικού Συμβουλίου με το ορθό Εκτελεστική Επιτροπή.

Με την περίπτωση 4 ορίζεται ότι η Εκτελεστική Επιτροπή εκπροσωπεί το Ταμείο δικαστικά και εξώδικα και ασκεί οποιαδήποτε αρμοδιότητα δεν απονέμεται ρητά στο Γενικό Συμβούλιο.

Με την περίπτωση 5 καθορίζεται ότι τον Πρόεδρο του Γενικού Συμβουλίου δύνανται να αντικαθιστά οποιοδήποτε εκ των υπολοίπων μελών, εκτός βεβαίως των εκπροσώπων του Υπουργείου Οικονομικών και της Τραπεζής της Ελλάδος.

Με την περίπτωση 6 διαγράφεται η εμπλοκή της ΕΚΤ, η οποία δεν απαιτείται.

Με την περίπτωση 7 επεκτείνεται η υφιστάμενη εξουσιοδότηση προς το Υπουργικό Συμβούλιο, ώστε να δύναται να προσδιορίζει τις λεπτομέρειες της σύμβασης προεγγραφής, σε περίπτωση κάλυψης από το Ταμείο υπό αίρεση μετατρέψιμων ομολογιών.

Με την περίπτωση 8 επεκτείνεται η υφιστάμενη εξουσιοδότηση προς το Υπουργικό Συμβούλιο αναφορικά με την περαιτέρω εξειδίκευση των όρων και προϋποθέσεων κεφαλαιακής ενίσχυσης και καθορισμού των περαιτέρω όρων διάθεσης των κοινών μετοχών.

Με την περίπτωση 9, προβλέπεται ότι η θητεία του υφισταμένου διοικητικού συμβουλίου παύει αυτοδίκαια και αζημίως με τον διορισμό των μελών του Γενικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Υποπάραγραφος Δ.2. Ρύθμιση θεμάτων αποκρατικοποιήσεων

Σκοπός της περίπτωσης 1 είναι η ρύθμιση θεμάτων κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου στην έκταση του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού – Αγ. Κοσμά, όπως αυτή περιγράφεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 4062/2012, και η οποία αποτελείται από τις επί μέρους εκτάσεις του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, του Εθνικού Αθλητικού Κέντρου Νεότητας (Ε.Α.Κ.Ν.) Αγ. Κοσμά και του πρώην Ολυμπιακού Κέντρου Ιστιοπλοΐας (Μαρίνα) Αγ. Κοσμά. Λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν την ενδυνάμωση της επενδυτικής αξίας του ακινήτου και τη διευκόλυνση της διαδικασίας αξιοποίησής του που έχει ήδη δρομολογηθεί από το Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (το Ταμείο) και υπαγορεύουν την αποκλειστική κυριότητα του συνόλου της έκτασης του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού Αγ. Κοσμά από το Ελληνικό Δημόσιο προκειμένου να μη διασπάται η οικονομική και νομική ενότητα του προς αξιοποίηση ακινήτου και να διασφαλίζεται η οικονομική του αξία. Η αξιοποίηση της έκτασης αυτής έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, καθώς αναμένεται να παρουσιάσει εξαιρετικής σημασίας οφέλη σε πολλαπλό επίπεδο - οικονομικό, δημοσιονομικό, αναπτυξιακό και περιβαλλοντικό - τόσο για την Αθήνα όσο και για τη χώρα ευρύτερα. Επιπλέον, δεδομένου ότι η πώληση μετοχικού κεφαλαίου της Ελληνικό Α.Ε. εντάσσεται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του ν. 3985/2011 είναι σαφές ότι από την ενδυνάμωση της επενδυτικής αξίας του ακινήτου, μέσω της μεταβίβασης της κυριότητας στο Ελληνικό Δημόσιο των τεσσάρων περιγραφόμενων ακινήτων εξυπηρετείται στο μέγιστο βαθμό το δημόσιο συμφέρον και, συνεπώς, δικαιολογείται απόλυτα η παρούσα νομοθετική ρύθμιση αφού η αξιοποίηση του ακινήτου θα έχει, μεταξύ άλλων, ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της δημοσιονομικής και εν γένει οικονομικής θέσης της χώρας, την ενίσχυση της αναπτυξιακής, τουριστικής και επενδυτικής πολιτικής, καθώς και την ενίσχυση της απασχόλησης με τη δημιουργία νέων

θέσεων εργασίας.

Ειδικότερα, με την υποπερίπτωση α' μεταβιβάζεται προς το Ελληνικό Δημόσιο η κυριότητα τριών (3) ακινήτων, τα οποία βρίσκονται εντός του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού. Τα ως άνω ακίνητα, όπως έχουν καταχωρηθεί και ορίζονται στο οικείο Υποθηκοφυλακείο, σήμερα ανήκουν κατά κυριότητα σε:

- ΕΟΤ: έκταση 169.450 τμ περίπου, επί της οποίας έχει ανεγερθεί το κτιριακό συγκρότημα του Ανατολικού Αεροσταθμού, συνολικής επιφανείας 36.500,00 τ.μ. περίπου (κτίριο Saarinen) και το οποίο περιλαμβάνει τα κτίρια αναχωρήσεων, αφίξεων, ναυλωμένων πτήσεων, καθώς και το γειτονικό κτίριο του τελωνείου, συνολικής επιφανείας 10.000,00 τ.μ. περίπου.

- ΕΛΤΑ: κτίσμα του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού εμβαδού 145,28 τ.μ. περίπου, το οποίο βρίσκεται στο ισόγειο του κτιρίου με αριθμό 49Α του πρώην Δυτικού Αερολιμένα.

- Πρώην Νομαρχία Αθηνών, νυν Περιφέρεια Αττικής: έκταση του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού εμβαδού 40.419,00 τ.μ. περίπου.

Τα ανωτέρω ακίνητα μετά από νεότερη τοπογράφηση και μέτρηση, περιγράφονται ειδικότερα στο σχέδιο της προτεινόμενης ρύθμισης, η οποία συνοδεύεται και από σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα. Σημειώνεται ότι στην περίπτωση των ακινήτων ιδιοκτησίας ΕΛΤΑ και ΕΟΤ έχουν επίσης εκλείψει και οι λόγοι για τους οποίους είχαν παραχωρηθεί με προγενέστερες νομοθετικές ρυθμίσεις δικαιώματα κυριότητας, καθώς ουδεμία χρήση των ακινήτων αυτών γίνεται από τον ΕΟΤ και τα ΕΛΤΑ. Τέλος, θα πρέπει να επισημανθεί ότι σύμφωνα με τη νομολογία του ΣΤΕ (βλ. ενδεικτ. 283/1995) γίνεται δεκτό ότι ο νομοθέτης, ιδρύοντας ν.π.δ.δ., είναι ελεύθερος να προβαίνει στην αναδιοργάνωσή τους ή την αναρρύθμιση των πόρων τους, με το σκοπό της προσαρμογής τους, μέσα στα γενικότερα πλαίσια της κρατικής οργάνωσης, προς τις συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά. Κατά την αναδιοργάνωση αυτή ή την αναρρύθμιση των πόρων τους ο νομοθέτης καθόλου δεν εμποδίζεται να ρυθμίσει και τα της τύχης της περιουσίας που έχει διατεθεί στα νομικά αυτά πρόσωπα ή την οποία τα πρόσωπα αυτά έχουν, εν τω μεταξύ, αποκτήσει. Και τούτο, διότι η περιουσία αυτή έχει αναγνωρισθεί στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα όχι με την έννοια της ατομικής ιδιοκτησίας, αλλά με το σκοπό να εξυπηρετούνται με αυτή ή με τους πόρους από αυτή οι κρατικοί σκοποί για την εξυπηρέτηση των οποίων έχουν συσταθεί. Συνεπώς, δεν συντρέχει για τα ν.π.δ.δ. η προστασία του άρθρου 17 του Συντάγματος ούτε εμποδίζεται η ρύθμιση της τύχης της περιουσίας τους από άλλες συνταγματικές διατάξεις. Τα ίδια ισχύουν και για τα νομικά πρόσωπα που συνιστώνται από το κράτος με τη μορφή ιδιωτικού δικαίου για την εξυπηρέτηση ειδικού κρατικού σκοπού ή για την άσκηση συγκεκριμένης δημόσιας υπηρεσίας, καθόσον και τα νομικά αυτά πρόσωπα ασκούν λειτουργική αρμοδιότητα της δημόσιας διοίκησης, τελούν υπό την εξάρτηση και εποπτεία του κράτους και, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού τους ως ιδιωτικού δικαίου, αποτελούν, όπως και τα ν.π.δ.δ., «δημόσια νομικά πρόσωπα». (βλ. ενδεικτ. Εφθεσ 1760/2000). Με δεδομένο, λοιπόν, ότι το Ελληνικό Δημόσιο, για τις ανάγκες της διαγωνιστικής διαδικασίας, πρέπει να έχει την αποκλειστική κυριότητα του συνόλου της προς αξιοποίηση έκτασης με την παρούσα ρύθμιση διασφαλίζεται η κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου και κάθε άλλου ακινή-

του εντός των ορίων του ακινήτου του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού - Αγ. Κοσμά, όπως αυτός ορίζεται στο ν. 4062/2012.

Τέλος, με την υποπερίπτωση β' παρέχεται η νομοθετική εξουσιοδότηση με το Προεδρικό Διάταγμα με το οποίο εγκρίνεται το Σχέδιο Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού – Αγ. Κοσμά, να τροποποιούνται ή αναθεωρούνται γενικά πολεοδομικά σχέδια, εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια και σχέδια πόλης, καθώς και τοπικά ρυμοτομικά σχέδια, οι ρυθμίσεις των οποίων, κατά το μέρος που αφορούν τον Μητροπολιτικό Πόλο Ελληνικού – Αγ. Κοσμά, οφείλουν να εναρμονίζονται με το ολοκληρωμένο σχέδιο ανάπτυξης της περιοχής.

Περίπτωση 2: Με το άρθρο 1 του από 24-9-2001 π.δ. εγκρίθηκε η τροποποίηση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Αθηνών στην περιοχή «Γουδή», στο χώρο ανέγερσης Σχολών Αξιωματικών Χωροφυλακής, Αρχηγείου Χωροφυλακής και λοιπών υπηρεσιών χωροφυλακής που καθορίστηκε με το από 18.1.1977 π.δ. (Δ' 34) ώστε να αποκατασταθεί ο παραπάνω χώρος και να καθοριστούν χόροι Διοίκησης-Υπουργείων και κοινοχρήστου χώρου πρασίνου. Με το άρθρο 2 του ως άνω π.δ., όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3688/1998, εγκρίθηκαν όροι και περιορισμοί δόμησης μεταξύ άλλων του κτιρίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης (με στοιχεία 5,6,7,8,5) με μέγιστη συνολική δομήσιμη επιφάνεια 15.000 τ.μ. Στη συνέχεια εκδόθηκε το από 16 Ιουνίου 2011 π.δ. (Δ' 187) περί καθορισμού μέτρων προστασίας της περιοχής του όρους Υμηττού και των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή-Ιλισίων. Σύμφωνα με το ως άνω π.δ., ο μεταβιβαζόμενος με την παρούσα ρύθμιση χώρος, εντός του οποίου ευρίσκεται το κτίριο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, εντάσσεται στη Ζώνη Δ2, Περιφερειακής Προστασίας του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή του ως άνω π.δ. 187Δ/2011. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 6 εδάφιο ζ του τελευταίου αυτού π.δ. οι επιτρεπόμενες χρήσεις στην περιφερειακή ζώνη των πάρκων είναι: περιθαλψη, κοινωνική πρόνοια, εκπαίδευση/έρευνα, διοίκηση, καθώς και οι επιτρεπόμενες στους Πυρήνες των Πάρκων. Συνεπώς η χρήση του εν λόγω χώρου από το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι συμβατή με τον σχεδιασμό του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή. Η Ζώνη Δ2, στην οποία εντάσσεται το ακίνητο του Υπουργείου Δικαιοσύνης αποτελεί νησίδα εντός της Ζώνης Δ1. Η Ζώνη Δ1 συνιστά πυρήνα του μητροπολιτικού πάρκου, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 6 εδάφιο α του π.δ. 187Δ/2011 η χρήση γης στη Ζώνη Δ1 ορίζεται ως «άλσος, ελεύθεροι χώροι, αστικό πράσινο» και η έκταση της Ζώνης Δ1 αποτελεί ελεύθερο κοινόχρηστο χώρο μητροπολιτικής εμβέλειας που εντάσσεται στο δίκτυο υπερτοπικών πόλων πολιτισμού, αθλητισμού και αναψυχής του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθηνών. Περαιτέρω το υπό διαβούλευση και δημοσιευμένο από τον Οργανισμό Αθήνας Σχέδιο Γενικής Διάταξης του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή προβλέπει εντός της Ζώνης Δ1 ένα δίκτυο οδών που εξυπηρετούν την κίνηση εντός του Πάρκου.

Η παρούσα ρύθμιση βρίσκεται σε αρμονία με το ως άνω π.δ. 187Δ/2011, αλλά και με το υπό διαβούλευση Σχέδιο Γενικής Διάταξης και πρόταση πολεοδομικής μελέτης, ως έχουν καταρτισθεί από τον Οργανισμό Αθήνας, καθώς τηρεί τη χάραξη των ζωνών Δ1 και Δ2 στην περιοχή του ακινήτου του Υπουργείου Δικαιοσύνης και υλοποιεί τον σχεδιασμό κοινοχρήστων χώρων (πρασίνου και

οδών) ως ακριβέστερα εμφανίζεται στο συνημμένο ρυμοτομικό διάγραμμα. Συντρέχει εξαιρετική περίπτωση να εγκριθούν οι ως άνω πολεοδομικές ρυθμίσεις σε εξειδίκευση του π.δ. 187Δ/2011 που ήδη έχουν μελετηθεί και προταθεί για την περιοχή του ακινήτου από τον Οργανισμό Αθήνας, κατά χρονική προτεραιότητα και κατά παρέκκλιση από τη διαδικασία του π.δ. 187Δ/2011, αλλά σε αρμονία με τις ουσιαστικές ρυθμίσεις αυτού, με σκοπό να μην υφίστανται εκκρεμότητες πολεοδομικής ωρίμανσης στο ακίνητο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και να αξιοποιηθεί άμεσα για επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος από το Ταμείο, καθώς το εν λόγω ακίνητο είναι ενταγμένο στον ν. 3985/2011.

Περίπτωση 3: Με την υπ' αριθμ. 47370/1180 κοινή απόφαση των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού (Δ' 202/2002) οριοθετήθηκε έκταση ΣΕΛΕΤΕ στην εκτός σχεδίου περιοχή του Δήμου Αμαρουσίου που είχε καθοριστεί ως χώρος υποδοχής εγκαταστάσεων Φιλοξενίας Εκπροσώπων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) και προσωπικού ασφαλείας και καθορίστηκαν όροι και περιορισμοί δόμησης ως εξής: μέγιστο ποσοστό κάλυψης 30%, συντελεστής δόμησης, 03, μέγιστος αριθμός ορόφων: 4, με μέγιστο ύψος κτιρίου: 20 μέτρα. Εντός της έκτασης αυτής οικοδομήθηκε βάσει της οικοδομικής αδείας 30/2002, η οποία αναθεωρήθηκε με την ΥΑ 15180/11-4-2005, το κτίριο του Υπουργείου Παιδείας. Σύμφωνα με το από Μαρτίου 2002 διάγραμμα κάλυψης μελέτης εφαρμογής (Β φάση) που εκπονήθηκε με εντολή της ΑΘΗΝΑ 2004 – Οργανωτική Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων και της ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ Α.Ε., εντός του όλου ακινήτου 230.000 τ.μ. έχει καλυφθεί επιφάνεια 35.202,07 τ.μ. και έχει πραγματοποιηθεί συνολική δόμηση 65.029,17 τ.μ. Εξ αυτών τα 7.904,21 τ.μ. της καλυπτόμενης επιφάνειας αντιστοιχούν στην πραγματοποιηθείσα κάλυψη του κτιρίου του Υπουργείου Παιδείας, ενώ τα 28.582,82 τ.μ. της επιφάνειας δόμησης αντιστοιχούν στην πραγματοποιηθείσα δόμηση του κτιρίου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού. Τα λοιπά κτίρια επί του όλου ακινήτου αποτελούν εγκαταστάσεις της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε., η οποία αποτελεί καθολικό διάδοχο της Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε βάσει του άρθρου 4 παρ. 6 α) του ν. 3027/02. Ειδικότερα με τη διάταξη αυτή ορίστηκε ότι «με τη λήξη του ακαδημαϊκού έτους 2001-02 καταργείται το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε. και το αρχείο της παραδίδεται στην Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.. Η Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. αποτελεί καθολικό διάδοχο της Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε.. Κάθε είδους κινητή και ακίνητη περιουσία και κάθε εμπράγματο δικαίωμα του νομικού προσώπου που καταργείται μεταβιβάζεται χωρίς διατυπώσεις, αυτοδικαίως και χωρίς επιβαρύνσεις στην κυριότητα της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.. Για τη μεταβίβαση της ακίνητης περιουσίας αρκεί σημείωση από τον υποθηκοφύλακα της μεταβίβασης στα βιβλία μετεγγραφών του οικείου υποθηκοφυλακείου, με μνεία της διάταξης αυτής. Τυχόν εκκρεμείς δικές με διάδικο τη Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε. συνεχίζονται χωρίς διακοπή από την Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. και στο όνομά της». Με το άρθρο 1 του ν.δ. 581/1970 η δια των διατάξεων του άρθρου 24 του ν.δ. 3971/1959, όπως τροποποιήθηκαν από το ν.δ. 4588/1966, ιδρυθείσα Σχολή Εκπαιδευτικών Λειτουργών Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαίδευσης (ΣΕΛΕΤΕ) κατέστη Νομικό Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, υπό την εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού. Με την παράγραφο 2 του ι-

δίου άρθρου στη ΣΕΛΕΤΕ περιήλθε μεταξύ άλλων η χρήση, διοίκηση και η επικαρπία της χρησιμοποιούμενης από αυτήν ακινήτου περιουσίας, εφ' ής η κυριότητα διατηρείται υπέρ του Δημοσίου. Συντρέχει επιτακτικός, άμεσος και κατεπείγων λόγος δημοσίου συμφέροντος να καταμνηθεί το ανωτέρω ακίνητο στο τμήμα αυτού όπου στεγάζεται το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και στο λοιπό τμήμα αυτού σε συμφωνία με τους τεθέντες από την υπ' αριθμ. 47370/1180 κοινή απόφαση των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού όρους και περιορισμούς δόμησης, προκειμένου να καταστεί δυνατή η μεταβίβασή του και η αξιοποίηση του κτιρίου του Υπουργείου Παιδείας από το Ταμείο, καθώς το εν λόγω ακίνητο είναι ενταγμένο στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων που καθορίστηκε με το ν. 3985/2011. Παράλληλα εξασφαλίζεται ότι σε τίποτε δεν παραβλάπεται η λειτουργία της Α.Σ.ΠΑΙ.ΤΕ, καθώς η τελευταία διατηρεί δικαίωμα επικαρπίας στο λοιπό τμήμα του ακινήτου και αποκτά δικαίωμα δωρεάν χρήσης των εγκαταστάσεων της.

Επιπλέον, με την περίπτωση 4, ρυθμίζονται θέματα κυριότητας επί του ακινήτου όπου στεγάζεται το Υπουργείο Υγείας, το οποίο είχε συμπεριληφθεί στην υπ' αριθ. 186/6.9.2011 Απόφαση Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων. Η ρύθμιση κρίνεται αναγκαία ενόψει της διάταξης της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011 όπως ισχύει, η οποία απαγορεύει την καθ' οιονδήποτε τρόπο αναμεταβίβαση στον προηγούμενο κύριο πραγμάτων που έχουν μεταβιβαστεί στο Ταμείο. Ειδικότερα:

Με την υποπερίπτωση α' καταργείται η μεταβίβαση και περιέλευση του ανωτέρω ακινήτου στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου με την υπ' αριθ. 186/6.9.2011 Απόφαση Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων, λόγω σφάλματος στην περιγραφή αυτού.

Με την υποπερίπτωση β' συνιστώνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3741/1929 «περί της ιδιοκτησίας κατ' ορόφους» και τα άρθρα 1002 και 1117 Αστικού Κώδικα, επί του ενιαίου οικοπέδου δύο (2) οριζόντιες ιδιοκτησίες, η μία εκ των οποίων αντιστοιχεί στο κτίριο όπου στεγάζεται το Εκθεσιακό και Συνεδριακό Κέντρο Αθηνών (ΕΣΚΑ) (οριζόντια ιδιοκτησία Α) και η άλλη στο κτίριο όπου στεγάζεται το Υπουργείο Υγείας (οριζόντια ιδιοκτησία Β).

Με την υποπερίπτωση γ' Προβλέπεται η τροποποίηση της ανωτέρω σύστασης οριζοντίων ιδιοκτησιών και ο καθορισμός των σχέσεων των συνιδιοκτητών με συμβολαιογραφικό έγγραφο υποβαλλόμενο σε μεταγραφή, χωρίς δηλαδή να απαιτείται διάταξη νόμου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, στις οποίες υπάγονται εφεξής και τα διά του παρόντος συνιστώμενα εμπράγματα δικαιώματα.

Με την υποπερίπτωση δ' μεταβιβάζεται στο Ταμείο προς αξιοποίηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3986/2011, η οριζόντια ιδιοκτησία που αντιστοιχεί στο κτίριο όπου στεγάζεται το Υπουργείο Υγείας, ενώ η οριζόντια ιδιοκτησία που αντιστοιχεί στο κτίριο όπου στεγάζεται το ΕΣΚΑ παραμένει στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου.

Με την υποπερίπτωση ε' προβλέπεται η καταχώριση του ΦΕΚ, στο οποίο δημοσιεύεται ο παρών νόμος, στο αρμόδιο Κτηματολογικό Γραφείο Αμαρουσίου, για λόγους διασφάλισης και μεγαλύτερης δημοσιότητας ως προς τα εμπράγματα δικαιώματα που συστήνονται με το

συγκεκριμένο άρθρο.

Με την υποπερίπτωση στ' ρυθμίζεται το ζήτημα της χρήσης της οριζόντιας ιδιοκτησίας που αντιστοιχεί στο κτίριο όπου στεγάζεται το ΕΣΚΑ από την ΔΕΘ Α.Ε. σύμφωνα με τους όρους του παραχωρητηρίου της «Κτηματικής Εταιρίας του Δημοσίου» με αριθμό φακέλου 312969/8.2.1991, το οποίο αφορά εφεξής την συγκεκριμένη οριζόντια ιδιοκτησία και μόνο.

Περίπτωση 5: Για την ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας του Ταμείου για την Αξιοποίηση της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, προβλέπεται με την υποπερίπτωση α' ότι πέραν των εξαμηνιαίων οικονομικών καταστάσεων και του ετησίου ισολογισμού και απολογισμού του, συντάσσει και τριμηνιαίες αναφορές επί των δραστηριοτήτων και των οικονομικών καταστάσεών του, οι οποίες αναρτώνται στην ιστοσελίδα του εντός 60 ημερών από το τέλος κάθε τριμήνου. Με την υποπερίπτωση β' τροποποιείται η υφιστάμενη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 3986/2011, σύμφωνα με την οποία από τη μεταβίβαση του πράγματος ή την παραχώρηση του δικαιώματος στο Ταμείο, ο προηγούμενος κύριος ή δικαιούχος παραμένει στη διοίκηση και διαχείριση του πράγματος ή του δικαιώματος, ως εκ του νόμου εντολοδόχος του Ταμείου, χωρίς αμοιβή, υποχρεούται να το διατηρεί κατάλληλο για τον προορισμό του, σύμφωνα και με τις οδηγίες που δίνονται εγγράφως σε αυτόν από το Ταμείο και εξακολουθεί να βαρύνεται με τις δαπάνες που προκύπτουν από τη διοίκηση και διαχείριση του πράγματος ή του δικαιώματος. Προκειμένου να μην στερούνται οι πρώην ιδιοκτήτες ή δικαιούχοι πραγμάτων ή δικαιωμάτων, που μεταφέρονται στο ΤΑΙΠΕΔ, των απαραίτητων για τη λειτουργία τους προσόδων από τυχόν υφιστάμενη εκμετάλλευσή τους, δεδομένου ότι άλλωστε φέρουν και το κόστος συντήρησης και διαχείρισής τους, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι τα έσοδα, μέχρι την αποκρατικοποίηση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, παραμένουν στον προηγούμενο κύριο ή ιδιοκτήτη. Για το λόγο αυτό, προβλέπεται ότι το άρθρο 719 ΑΚ (το οποίο προβλέπει ότι ο εντολοδόχος -εν προκειμένω ο πρώην ιδιοκτήτης ή δικαιούχος πράγματος ή δικαιώματος που μεταβιβάστηκε στο Ταμείο- έχει υποχρέωση να αποδώσει στον εντολέα -εν προκειμένω το Ταμείο- καθετί που έλαβε για την εκτέλεση της εντολής ή απέκτησε από την εκτέλεσή της), δεν εφαρμόζεται στη σχέση εντολής που εγκαθιδρύεται εκ του νόμου μεταξύ του Ταμείου και του προηγούμενου κυρίου ή δικαιούχου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΣΟΔΑ, ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Υποπαράγραφος Ε.1. Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου Ε.1. περιορίζονται σημαντικά οι ισχύουσες διατάξεις του νομοθετικού πλαισίου που εξασφαλίζει την ομοιόμορφη για κάθε κατηγορία επιτηδευματιών εμφάνιση των συναλλαγών, προκειμένου να προκύπτουν τα δεδομένα και οι απαιτήσεις εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων, στην άμεση και έμμεση φορολογία, με συγκεκριμένο, σαφή και απλό τρόπο.

Ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων εισήχθη για πρώτη φορά στη χώρα μας, με την ονομασία Κώδικας Φορολο-

γικών Στοιχείων, με το διάταγμα της 7ης Ιουλίου 1952 και στη συνέχεια αντικαταστάθηκε με τον α.ν. 4/1968, το π.δ. 99/1977 και το ισχύον π.δ. 186/1992. Σκοπός του Κώδικα δεν ήταν ο εξαναγκασμός των φορολογουμένων στην εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων, αλλά η διευκόλυνσή τους στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών με την καθιέρωση ενιαίων, σαφών και λεπτομερειακών κανόνων σχετικά με την τήρηση των φορολογικών βιβλίων και την έκδοση των φορολογικών στοιχείων, ώστε να γνωρίζουν επακριβώς οι μικρομεσαίες κυρίως επιχειρήσεις τις υποχρεώσεις τους έναντι των φορολογικών αρχών σχετικά με το θέμα αυτό. Σταδιακά όμως, στο πλαίσιο της προσπάθειας για την πάταξη της φοροδιαφυγής, αποδόθηκε πολύ μεγαλύτερο βάρος στο κυρωτικό μέρος του Κώδικα με αποτέλεσμα την πρόβλεψη αυστηρότατων και υπέρογκων διοικητικών προστίμων, μη δυναμένων να ειπραχθούν κατά την λογική εκτίμηση των πραγμάτων, ακόμη και για τυπικές παραβάσεις των διατάξεών του. Επιπλέον, συνδέθηκαν στενά οι παραβάσεις των διατάξεών του με το κύρος των βιβλίων με αποτέλεσμα την εύκολη και χωρίς ουσιαστικό λόγο απόρριψη των βιβλίων και τον εξωλογιστικό προσδιορισμό των αποτελεσμάτων. Έτσι, ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων από εργαλείο που θα βοηθούσε τις επιχειρήσεις στην εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων μεταβλήθηκε σε ένα σύστημα καταπίεσης ακόμη και των φορολογουμένων που θα ήθελαν να είναι συνεπείς με τις φορολογικές τους υποχρεώσεις. Επομένως το πρόβλημα του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων δεν είναι στην ουσία οι ουσιαστικές του διατάξεις, αλλά οι διατάξεις που προβλέπουν τις διοικητικές κυρώσεις για τις παραβάσεις των διατάξεών του και καθορίζουν την επίδραση που έχουν οι παραβάσεις αυτές στο κύρος των βιβλίων. Βεβαίως και οι ουσιαστικές διατάξεις χρειάζονται εκσυγχρονισμό και βελτίωση ώστε να μη δημιουργούν στους φορολογουμένους άχρηστες υποχρεώσεις. Δεν μπορεί όμως να υποστηριχθεί σοβαρά ότι είναι δυνατή η πλήρης κατάργησή τους, διότι η έννομη τάξη δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς την ύπαρξη κανόνων ως προς τα τηρητέα βιβλία και τον τρόπο τηρήσεώς των ή ως προς τα στοιχεία που πρέπει να εκδίδονται κατά τις συναλλαγές και το περιεχόμενό τους. Άλλωστε αν δεν υπάρχουν οι κανόνες αυτοί, δεν είναι δυνατόν να αξιωθεί από τους ιδιώτες να ζητούν και να λαμβάνουν αποδείξεις κατά τις συναλλαγές τους. Σε όλες τις χώρες υπάρχουν διατάξεις για την τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων από τους φορολογουμένους, είναι δε δευτερεύον το ζήτημα αν αυτές είναι εντεταγμένες σε ιδιαίτερο νομοθέτημα ή αποτελούν μέρος του γενικού φορολογικού κώδικα.

Οι νέες ρυθμίσεις στοχεύουν στην άρση των δυσλειτουργιών που οφείλονταν στην αδυναμία του παλαιού θεσμικού πλαισίου να παρακολουθήσει την εξέλιξη της τεχνολογίας και τις νέες μορφές συναλλαγών και οικονομικών σχέσεων. Με τη φορολογική μεταρρύθμιση που ξεκίνησε το 2010 (ν. 3842/2010) τέθηκαν οι βάσεις για τη γενικευμένη και ασφαλή χρήση τεχνολογιών πληροφορικής και την ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων με σκοπό τη διασφάλιση των φορολογικών δεδομένων και την αξιοποίησή τους τόσο από τις φορολογικές αρχές όσο και από τους συναλλασσόμενους.

Ωστόσο, παρόλο που η εν λόγω φορολογική μεταρρύθμιση εισήγαγε σημαντικές καινοτομίες για τον ηλεκτρονικό έλεγχο και τη διασφάλιση των συναλλαγών (άρθρο 20, ηλεκτρονική διαβίβαση στοιχείων, διασταυ-

ρώσεις κλπ) και παρόλο που το ηλεκτρονικό περιβάλλον που διαμορφώνεται αναμένεται να εκσυγχρονίσει και να διασφαλίσει τις διαδικασίες, παράλληλα χρειάζεται να υπάρχουν βασικές διατάξεις για την απεικόνιση των συναλλαγών.

Οι προτεινόμενες διατάξεις λειτουργούν πλέον για τη φορολογική απεικόνιση των συναλλαγών και τις διασταυρώσεις, με κύρια κατεύθυνση τον περιορισμό των υποχρεώσεων των επιχειρήσεων, τη μείωση του λειτουργικού κόστους εφαρμογής τους και τον εξορθολογισμό τους, χωρίς να αναιρείται η λειτουργία αυτών ως ρυθμιστικού πλαισίου καταγραφής των οικονομικών δεδομένων των επιχειρήσεων και ως εργαλείου ελεγκτικών επαληθεύσεων.

Οι διατάξεις του προτεινόμενου Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών προορίζονται να εξυπηρετούν όλες τις φορολογίες και ουσιαστικά υλοποιείται ο στόχος της κατάργησης του υφιστάμενου Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Ειδικότερα με τις προτεινόμενες διατάξεις:

- επιτυγχάνεται απλοποίηση, εκσυγχρονισμός και περιορισμός των γραφειοκρατικών αγκυλώσεων,
- ενισχύεται η διαφάνεια στις σχέσεις υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και επιχειρήσεων,
- ενισχύεται το αίσθημα δικαίου των πολιτών και ενθαρρύνεται η επιχειρηματικότητα με ταυτόχρονη διασφάλιση των συμφερόντων και των εσόδων του Δημοσίου και χωρίς να επηρεάζονται διατάξεις, που πηγάζουν από ενωσιακές υποχρεώσεις (Οδηγία για την τιμολόγηση).

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται τα πρόσωπα που έχουν τις υποχρεώσεις των άρθρων 1 έως 10 του Κώδικα, σχετικά με την τήρηση βιβλίων, την έκδοση στοιχείων και υποβολή δεδομένων για διασταύρωση.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζεται ο σκοπός που εξυπηρετεί η απεικόνιση των συναλλαγών στα βιβλία και η έκδοση των στοιχείων.

Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι, τα βιβλία και τα στοιχεία, κατ' αρχήν, τηρούνται στην ελληνική γλώσσα και σε ευρώ. Επίσης ορίζεται σε ποιες περιπτώσεις τα βιβλία και τα στοιχεία μπορεί να τηρούνται σε ξένη γλώσσα.

Με τις παραγράφους 3 και 4 ορίζονται τα δικαιολογητικά εγγραφής στα βιβλία, που αφορούν συναλλαγή ή άλλη πράξη του υπόχρεου.

Με την παράγραφο 5 ορίζεται ο τρόπος αποστολής των τιμολογίων και των αποδείξεων λιανικής, που μπορεί να είναι είτε σε χαρτί είτε σε ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και οι προϋποθέσεις αποστολής των τιμολογίων και των αποδείξεων λιανικής με ηλεκτρονικά μέσα.

Με την παράγραφο 6 ορίζεται ότι, ο υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών μπορεί να συγχωνεύει ή συνενώνει οποιοδήποτε βιβλίο ή βιβλία, στοιχείο ή στοιχεία, βιβλίο και στοιχείο ή βιβλία και στοιχεία σε άλλο, καθώς και οι προϋποθέσεις αυτής της συγχώνευσης ή συνένωσης.

Με την παράγραφο 7 ορίζονται οι διαδικασίες έκδοσης στοιχείων και τήρησης βιβλίων σε περίπτωση βλάβης μηχανήματος ή γενικά μη λειτουργίας του λογισμικού.

Με την παράγραφο 8 ορίζονται οι υποχρεώσεις των υπόχρεων απεικόνισης συναλλαγών που χρησιμοποιούν ηλεκτρονικό υπολογιστή (H/Y) για την τήρηση των βιβλίων ή την έκδοση των στοιχείων.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται οι υποχρεώσεις ως προς την τήρηση βιβλίων και έκδοση στοιχείων του Δημοσίου, ημεδαπού ή αλλοδαπού νομικού προσώπου κ.λπ. και η έκταση εφαρμογής των διατάξεων αυτών στα εν λόγω πρόσωπα.

Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζονται τα πρόσωπα που δεν είναι υπόχρεοι απεικόνισης συναλλαγών.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ορίζονται οι απαλλασσόμενοι από την υποχρέωση τήρησης βιβλίων και έκδοσης αποδείξεων λιανικής.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 ορίζονται αντίστοιχα οι υποχρεώσεις των επιχειρήσεων που προέρχονται από μετασχηματισμό και η καταχώριση των εξόδων πρώτης εγκατάστασης στα βιβλία των προσώπων που αφορούν.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 4 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών οι υπόχρεοι απεικόνισης συναλλαγών εντάσσονται σε δύο κατηγορίες βιβλίων (απλογραφικά και διπλογραφικά). Κριτήρια για την ένταξη αποτελούν η μορφή της επιχείρησης, το αντικείμενο των εργασιών, το ύψος των ακαθάριστων εσόδων.

Με την παράγραφο 7 ορίζεται η υποχρέωση τήρησης λογιστικών βιβλίων με την διπλογραφική μέθοδο από τον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών που εντάσσεται σε τήρηση διπλογραφικών βιβλίων. Τα βιβλία αυτά, είτε τηρούνται χειρόγραφα, είτε μηχανογραφικά, είναι αθεώρητα, χωρίς υποχρέωση τήρησης θεωρημένου ισοζυγίου γενικού-αναλυτικών καθολικών, επί μηχανογραφικής τήρησής τους.

Με την παράγραφο 8 ορίζεται υποχρέωση τήρησης των λογιστικών βιβλίων σύμφωνα με τις αρχές και τους κανόνες του Ε.Γ.Λ.Σ. ή των κλαδικών λογιστικών σχεδίων και καθορίζεται το περιεχόμενο των λογαριασμών του γενικού και των αναλυτικών καθολικών.

Με την παράγραφο 9 ορίζεται ο τρόπος καταχώρισης των εσόδων και ορισμένων δαπανών στα ημερολόγια και καθιερώνεται νέα δυνατότητα συγκεντρωτικής καταχώρισης (μία εγγραφή) των ημερήσιων εσόδων, ανεξαρτήτως είδους και σειράς στοιχείων.

Με την παράγραφο 10 ορίζεται η τήρηση από τον πιο πάνω υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών, Μητρώου παγίων περιουσιακών στοιχείων και Βιβλίου Απογραφών και καθορίζεται το περιεχόμενο των βιβλίων αυτών. Τα βιβλία αυτά ανεξάρτητα του τρόπου τήρησής τους (χειρόγραφα ή μηχανογραφικά) είναι αθεώρητα, χωρίς την υποχρέωση καταγραφής της ποσοτικής καταμέτρησης των αποθεμάτων σε θεωρημένα έντυπα ή CD-ROM.

Με την παράγραφο 11 καθιερώνεται η υποχρέωση τήρησης ηλεκτρονικού φακέλου από τον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών που τηρεί διπλογραφικά βιβλία. Στον φάκελο αυτό αποθηκεύονται, ανά χρήση τα δεδομένα όλων των βιβλίων που τηρούνται μηχανογραφικά και τα δεδομένα του τελευταίου προσωρινού και οριστικού ισοζυγίου. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται απαραίτητη για τη διενέργεια του ελέγχου από τη Δ.Ο.Υ.

Με την παράγραφο 12 καθορίζεται ο χρόνος ενημέρωσης των βιβλίων που ορίζονται με τις προηγούμενες παραγράφους και συνδέεται ο χρόνος ενημέρωσης αυτών με την προθεσμία υποβολής της δήλωσης Φ.Π.Α. και φόρου εισοδήματος.

Με τις παραγράφους 13 και 14 ορίζονται οι υποχρεώ-

σεις του υπόχρεου απεικόνισης συναλλαγών που συντάσσει τις ετήσιες οικονομικές του καταστάσεις, σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Με την παράγραφο 15 ορίζονται τα διπλογραφικά βιβλία, που τηρούνται στο υποκατάστημα με αυτοτελή λογιστική, καθώς και τα βιβλία που προαιρετικά τηρούνται στο υποκατάστημα με εξηρημένη λογιστική, χωρίς να ορίζεται η τήρηση διπλότυπης κατάστασης ποσοτικής καταχώρισης αποθεμάτων στο υποκατάστημα, αφού τα αποθέματα του καταχωρούνται διακεκριμένα στα βιβλία της έδρας και δεδομένα αυτά δίνονται άμεσα στον έλεγχο που γίνεται στο υποκατάστημα.

Με την παράγραφο 16 ορίζονται τα βιβλία που τηρούνται από τον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών που εντάσσεται σε τήρηση απλογραφικών βιβλίων, είτε αυτά τηρούνται χειρόγραφα, είτε μηχανογραφικά. Τα βιβλία είναι αθεώρητα, χωρίς την υποχρέωση τήρησης επιπλέον μηνιαίας κατάστασης βιβλίου εσόδων – εξόδων επί μηχανογραφικής τήρησής του.

Με τις παραγράφους 17, 18 και 19 ορίζεται το περιεχόμενο του βιβλίου εσόδων-εξόδων και ο χρόνος ενημέρωσής του. Με τις εν λόγω παραγράφους απλοποιείται η τήρηση του βιβλίου εσόδων – εξόδων και συνδέεται ο χρόνος ενημέρωσής του με τον χρόνο υποβολής της δήλωσης Φ.Π.Α..

Με την παράγραφο 20 ορίζεται το περιεχόμενο και η προθεσμία ενημέρωσης του βιβλίου απογραφών που τηρείται από τον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών που τηρεί απλογραφικά βιβλία και θεσπίζεται η υποχρέωση καταγραφής διακεκριμένα στο βιβλίο απογραφών της έδρας, των αποθεμάτων που βρίσκονται στο υποκατάστημα ή στον αποθηκευτικό χώρο, ανεξάρτητα του τόπου που βρίσκονται.

Με την παράγραφο 21 ορίζεται ο τρόπος καταχώρισης των εσόδων και εξόδων και καθιερώνεται νέα δυνατότητα συγκεντρωτικής καταχώρισης (μία εγγραφή) των ημερήσιων εσόδων ανεξαρτήτως είδους και σειράς στοιχείων.

Με την παράγραφο 22 ορίζεται ότι στο υποκατάστημα τηρείται μόνο βιβλίο εσόδων – εξόδων (όχι κατάσταση απογραφής), με δυνατότητα μη τήρησής του, εφόσον οι συναλλαγές του υποκαταστήματος καταχωρούνται διακεκριμένα στο βιβλίο εσόδων – εξόδων της έδρας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 23 του άρθρου αυτού ορίζεται η υποχρέωση παροχής ασφαλών πληροφοριών για τις συναλλαγές συγκεκριμένων κατηγοριών υπόχρεων απεικόνισης συναλλαγών, όπως οι εκμεταλλευτές χώρων διαμονής ή φιλοξενίας, τα εκπαιδευτήρια, οι κλινικές ή θεραπευτήρια, τα κέντρα αισθητικής, τα γυμναστήρια, οι χώροι στάθμευσης, οι ιατροί και οι οδοντίατροι.

Με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 5 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται οι υπόχρεοι σε έκδοση δελτίου αποστολής, καθώς και οι κατηγορίες των συναλλαγών που δημιουργούν την υποχρέωση έκδοσης αυτού.

Με την παράγραφο 4 ορίζονται οι προϋποθέσεις έκδοσης του συγκεντρωτικού δελτίου αποστολής, ο χρόνος έκδοσης, το περιεχόμενο, η χρονική διάρκεια αυτού, καθώς και τα φορολογικά στοιχεία (δελτίο αποστολής, τιμολόγιο – δελτίο αποστολής, απόδειξη λιανικής) που εκδίδονται από τον πωλητή, κατά την παράδοση των αγαθών που διακινήθηκαν με συγκεντρωτικό δελτίο αποστολής. Παρέχεται επίσης η δυνατότητα τήρησης θεωρημένου βιβλίου κινητής αποθήκης ανά όχημα, αντί της έκδο-

σης συγκεντρωτικού δελτίου αποστολής, όταν η μεταφορά γίνεται με οχήματα ιδιωτικής χρήσης. Επισημαίνεται ότι οι αποδείξεις λιανικής εκδίδονται σε περίπτωση λιανικής πώλησης αγαθών, τα οποία διακινήθηκαν με συγκεντρωτικό δελτίο αποστολής, εφόσον ο πωλητής υποχρεούται στην τήρηση βιβλίων που ορίζονται από τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Με την παράγραφο 5 ορίζεται το υποχρεωτικό περιεχόμενο του δελτίου αποστολής. Δεν απαιτείται η αναγραφή της τιμής μονάδας, στα δελτία αποστολής που αφορούν τις παραδόσεις ή διακινήσεις νωπών οπωρολαχανικών, από πρόσωπο που παράγει τα προϊόντα αυτά, με σκοπό την αγορά ή την πώληση αυτών ή την πώληση για λογαριασμό του.

Με την παράγραφο 6 ορίζεται το δελτίο αποστολής ως μοναδικό συνοδευτικό φορολογικό στοιχείο αγαθών, αποκλεισμένης της έκδοσης συνενωμένου δελτίου αποστολής με φορολογικό στοιχείο αξίας και αντίστροφα για την ίδια συναλλαγή. Επίσης καθορίζονται τα φορολογικά στοιχεία που πρέπει να συνοδεύουν τα αγαθά, κατά τη μεταφορά τους με φορτηγά αυτοκίνητα ιδιωτικής ή δημόσιας χρήσης ή άλλα μεταφορικά μέσα, καθώς και επί αποστολής αγαθών από πρόσωπο μη υπόχρεο σε έκδοση δελτίου αποστολής.

Με την παράγραφο 7 ορίζεται η υποχρέωση άμεσης επίδειξης του δελτίου αποστολής που συνοδεύει τα διακινούμενα αγαθά στο φορολογικό έλεγχο, καθώς και οι παράγοντες από τους οποίους εξαρτάται η χρονική διάρκεια (επικαιρότητα) αυτού.

Με την παράγραφο 8 ορίζονται οι περιπτώσεις εκείνες, οι οποίες ευθέως εξαιρούνται από την καθολικότητα της υποχρέωσης έκδοσης δελτίων αποστολής, που απορρέουν από τις υπόψη διατάξεις, όπως είναι οι διακινήσεις των ειδών που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για το χαρακτηρισμό τους ως αγαθών, οι διακινήσεις ανταλλακτικών παγίων μεταξύ εγκαταστάσεων του ίδιου υπόχρεου σε απεικόνιση συναλλαγών με βάση τις προϋποθέσεις που τίθενται, καθώς και συγκεκριμένες μεταφορές που διενεργούνται με ιδιωτικής χρήσης μεταφορικά μέσα ή μισθωμένα δημόσιας χρήσης. Επίσης εξαιρούνται της έκδοσης δελτίων αποστολής, αγαθά που διατίθενται μέσω δικτύου με συνεχή ροή (φυσικό αέριο, ηλεκτρικό ρεύμα, νερό μη ιαματικό κ.λπ.).

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται οι κατηγορίες των συναλλαγών που δημιουργούν την υποχρέωση έκδοσης τιμολογίου στον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών. Επίσης παρέχεται δυνατότητα τιμολόγησης, είτε από τον ίδιο τον υπόχρεο, είτε από πελάτη αυτού (αυτοτιμολόγηση), είτε από τρίτον στον οποίο ανατίθεται η τιμολόγηση.

Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται η έννοια των επαναλαμβανόμενων πωλήσεων (αγαθών και υπηρεσιών), τα εκδιδόμενα φορολογικά στοιχεία, το περιεχόμενο και ο χρόνος έκδοσης αυτών.

Με την παράγραφο 3 ορίζονται κάποιες ειδικές περιπτώσεις, για τις οποίες δημιουργείται υποχρέωση έκδοσης τιμολογίου από τον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών.

Με την παράγραφο 4 ορίζονται ως υπόχρεοι έκδοσης τιμολογίου το Δημόσιο, τα ημεδαπά ή αλλοδαπά νομικά πρόσωπα και λοιπά μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα πρόσωπα, σε περίπτωση που πραγματοποιούν πωλήσεις α-

γαθών ή παρέχουν υπηρεσίες.

Με την παράγραφο 5 ορίζονται οι υπόχρεοι και οι προϋποθέσεις έκδοσης τιμολογίου για την αγορά αγαθών από μη υπόχρεους, ενώ ορίζεται και η υποχρέωση γνωστοποίησης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. από τον αγοραστή αγαθών ή τον λήπτη υπηρεσιών σε περίπτωση λήψης ανακριβούς τιμολογίου ή μη λήψης τιμολογίου λόγω άρνησης του αντισυμβαλλόμενου – υπόχρεου απεικόνισης συναλλαγών.

Με την παράγραφο 6 επαναφέρεται το καθεστώς που ίσχυε πριν την 1.6.2010 για την έκδοση τιμολογίων στην αγορά αγροτικών προϊόντων, από αγρότες του ειδικού καθεστώτος των άρθρων 41 και 42 του ν. 2859/2000.

Με τις παραγράφους 7 και 8 ορίζονται οι προϋποθέσεις, ο χρόνος έκδοσης και το περιεχόμενο της εκκαθάρισης. Επισημαίνεται ότι παρέχεται δυνατότητα στον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών – λήπτη υπηρεσιών, να εκδίδει εκκαθάριση έως το τέλος του δεύτερου μήνα από τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου των συμβαλλομένων, υπό την προϋπόθεση ότι αφορά το σύνολο των περιπτώσεων στην ίδια διαχειριστική περίοδο.

Με τις παραγράφους 9, 10 και 11 ορίζονται τα στοιχεία που αναγράφονται στο υποχρεωτικό περιεχόμενο του τιμολογίου.

Με την παράγραφο 12 ορίζονται τα στοιχεία που αναγράφονται στο τιμολόγιο που εκδίδει ο αντιπρόσωπος οίκου εξωτερικού, για την χορηγούμενη σε αυτόν προμήθεια.

Με την παράγραφο 13 ορίζονται οι υπόχρεοι στην έκδοση πιστωτικού τιμολογίου, οι προϋποθέσεις έκδοσης και το περιεχόμενο αυτού.

Με τις παραγράφους 14 και 15 ορίζεται ο χρόνος έκδοσης του τιμολογίου (πώλησης αγαθών, παροχής υπηρεσιών, επιστροφής αγαθών, εκτέλεσης τεχνικών έργων ή εγκαταστάσεων κ.λπ.), από υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών προς άλλο υπόχρεο, το Δημόσιο και λοιπά πρόσωπα. Ειδικά για τις οριστικές πωλήσεις συγγραμμάτων αποσαφηνίζεται ότι το τιμολόγιο μπορεί να εκδοθεί μέχρι το τέλος της διαχειριστικής περιόδου μέσα στην οποία έγινε η οριστικοποίηση, από τις αρμόδιες αρχές, της πώλησης των συγγραμμάτων.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 16 ορίζονται ορισμένες κατηγορίες συναλλαγών, για τις οποίες λόγω των ιδιαιτεροτήτων τους εκδίδονται, κατά περίπτωση, τα παραστατικά που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, τα οποία εξομοιώνονται με τιμολόγια.

Με την παράγραφο 17 ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις, βάση των οποίων πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα, σε άλλα κράτη – μέλη της Ε.Ε. ή σε τρίτη χώρα, μπορεί να εκδίδουν τιμολόγιο εξ ονόματος και για λογαριασμό του υπόχρεου απεικόνισης συναλλαγών.

Με την παράγραφο 18 ορίζεται ότι ως στοιχεία που επέχουν θέση τιμολογίου, γίνονται δεκτά όλα τα έγγραφα ή μηνύματα σε χαρτί ή με ηλεκτρονική μορφή, τα οποία πληρούν τους όρους που καθορίζονται από τις κατ'ιδίαν διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζεται ότι ο υπόχρεος απεικόνισης συναλλαγών εκδίδει απόδειξη λιανικής για κάθε λιανική συναλλαγή, είτε πώληση αγαθών, είτε παροχή υπηρεσίας, είτε αλλαγή λιανικώς πωληθέντος αγαθού.

Με την παράγραφο 2 ορίζονται οι προϋποθέσεις έκδοσης απόδειξης επιστροφής.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται το περιεχόμενο της απόδειξης λιανικής ή επιστροφής που εκδίδουν οι υπόχρεοι απεικόνισης συναλλαγών, οι ασκούντες ελεύθεριο επάγγελμα και οι λοιποί υπόχρεοι. Ρυθμίζεται νομοθετικά η μη αναγραφή του είδους των παρεχόμενων υπηρεσιών, στις αποδείξεις λιανικής, που εκδίδουν οι ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν ιατρικό επάγγελμα. Στις περιπτώσεις αλλαγής λιανικής πωληθέντος αγαθού, απαιτείται η αναγραφή του ονοματεπώνυμου και της διεύθυνσης του πελάτη, εφόσον η αξία του αγαθού που επιστρέφεται είναι άνω των τριάντα (30) ευρώ.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ο χρόνος έκδοσης για τις αποδείξεις λιανικής, τόσο για την πώληση αγαθών, όσο και για την παροχή υπηρεσιών. Επίσης, ορίζεται ο χρόνος έκδοσης της απόδειξης λιανικής στις περιπτώσεις εκτέλεσης τεχνικών έργων ή εγκαταστάσεων.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού, δεν εφαρμόζονται στις συναλλαγές των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 16 του άρθρου 6, στις οποίες και παραπέμπουν. Για τις περιπτώσεις αυτές δεν εκδίδονται αποδείξεις, εφόσον εκδίδονται, κατά περίπτωση, τα παραστατικά που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 παρέχεται η δυνατότητα ανάθεσης της έκδοσης εισιτηρίων θεάτρων, κινηματογράφων, συναυλιών και λοιπών συναφών καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, καθώς και μεταφοράς προσώπων σε τρίτους.

Με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 8 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών καθιερώνεται η υποχρέωση έκδοσης φορτωτικών από τους μεταφορείς, τα μεταφορικά γραφεία και τους διαμεταφορείς για τη μεταφορά αγαθών και ορίζεται ο τρόπος και χρόνος έκδοσής τους, καθώς και το περιεχόμενό τους. Ειδικά στην περίπτωση που η φόρτωση των αγαθών γίνεται από τις εγκαταστάσεις του μεταφορικού γραφείου ή του διαμεταφορέα, ορίζεται υποχρέωση έκδοσης διπλότυπης κατάστασης αποστολής αγαθών, η οποία παραδίδεται στον μεταφορέα για την έκδοση συγκεντρωτικής φορτωτικής.

Με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται η υποχρέωση έκδοσης φορτωτικής στην περίπτωση που ο μεταφορέας μεταφέρει δικά του αγαθά, εκτός και εάν πρόκειται για δημόσια μεταφορική επιχείρηση.

Με την παράγραφο 5 παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης διπλότυπης απόδειξης, αντί φορτωτικής, για τις μεταφορές αποσκευών που συνοδεύονται από τον ταξιδιώτη ή μικροδεμάτων ή για μεταφορές εντός της αστικής περιοχής των πόλεων ή για μεταφορές εμφόρων ή κενών οχημάτων με πλωτά μέσα και ορίζεται το περιεχόμενό της.

Με την παράγραφο 6 ορίζεται η έκδοση και το περιεχόμενο του διορθωτικού σημειώματος μεταφοράς στις περιπτώσεις επιστροφής κομίστρων, διαπίστωσης ποσοτικών διαφορών κατά την παράδοση των αγαθών, πραγματοποίησης της μεταφοράς κατά τρόπο, τόπο και χρόνο διαφορετικό από αυτόν που αναγράφεται στη φορτωτική και για κάθε άλλη διαφορά.

Με την παράγραφο 7 παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης άλλων ισοδύναμων με τις φορτωτικές στοιχείων, για τις διεθνείς μεταφορές (οδικές, σιδηροδρομικές, θαλάσσιες ή εναέριες), εφόσον αυτά προβλέπονται από διε-

θνείς συμβάσεις, στις οποίες έχει προσχωρήσει και η χώρα μας.

Με την παράγραφο 8 παρέχεται, ειδικά για τις θαλάσσιες ή εναέριες μεταφορές, η δυνατότητα ανάθεσης έκδοσης των εγγράφων μεταφοράς σε αντιπρόσωπο ή σε πράκτορα, υπό την προϋπόθεση της έγκαιρης έγγραφης γνωστοποίησης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Με την παράγραφο 9 παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης συγκεντρωτικής φορτωτικής και ορίζεται το περιεχόμενό της, στις περιπτώσεις μεταφοράς αγαθών σε πολλούς παραλήπτες από τον ίδιο φορτωτή, ο οποίος καταβάλλει και το συνολικό κόμιστρο, για διευκόλυνση των συναλλαγών.

Με την παράγραφο 10 ορίζεται η έννοια του μεταφορέα, ως εκείνου που ενεργεί τη μεταφορά αγαθών με κόμιστρο, με μεταφορικά μέσα που ανήκουν σε αυτόν ή εκμεταλλεύεται ο ίδιος και η έννοια του φορτωτή ως εκείνου που αναθέτει στο μεταφορέα το έργο της μεταφοράς.

Με την παράγραφο 11 παρέχεται, για πρώτη φορά, η δυνατότητα εναλλακτικής επιλογής μεταξύ της έκδοσης φορτωτικής και της έκδοσης τιμολογίου ή απόδειξης, υπό την προϋπόθεση της τήρησης ημερολογίου μεταφοράς, για τις μεταφορές αγαθών, με ή χωρίς την παροχή και άλλων υπηρεσιών, για τις συναλλαγές με υπόχρεους απεικόνισης συναλλαγών και πρόσωπα των παραγράφων της παραγράφου 1 του άρθρου 3 (Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και γενικά νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα). Επιπλέον, ειδικά για τα μεταφορικά γραφεία και τους διαμεταφορείς, εφόσον παρέχονται και άλλες υπηρεσίες πέραν της μεταφοράς, παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης τιμολογίου, για τις πραγματοποιούμενες μεταφορές, χωρίς την προϋπόθεση της τήρησης ημερολογίου μεταφοράς.

Με την παράγραφο 12 ρυθμίζονται οι περιπτώσεις αυτοπαράδοσης ή ιδιοχρησιμοποίησης υπηρεσιών, βάσει του ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), με την υποχρέωση έκδοσης απόδειξης αυτοπαράδοσης και τη δυνατότητα υποκατάστασής της με οποιοδήποτε άλλο στοιχείο αξίας, εφόσον αυτό φέρει την ένδειξη «απόδειξη αυτοπαράδοσης».

Με την παράγραφο 13 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την έκδοση των αποδείξεων δαπανών και συγκεκριμένα:

α) Ορίζονται ως υπόχρεοι για την έκδοσή τους, οι υπόχρεοι απεικόνισης συναλλαγών και τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 3 για την πραγματοποίηση επαγγελματικών δαπανών, για τις οποίες ο δικαιούχος δεν υποχρεούται σε έκδοση φορολογικού στοιχείου, καθώς και οι εκμεταλλευτές επιβατηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης, για την καταβολή αμοιβών, που δεν υπάγονται σε Φ.Π.Α., σε οδηγούς.

β) Ορίζεται το περιεχόμενό τους.

γ) Παρέχεται η δυνατότητα σύνταξης ειδικής κατάστασης, αντί της έκδοσης αποδείξεων δαπανών, για την παράδοση δώρων αξίας έως πενήντα (50) ευρώ από υπόχρεους απεικόνισης συναλλαγών σε διάφορα πρόσωπα για την επαγγελματική τους προβολή ή στα πλαίσια κοινωνικών τους υποχρεώσεων.

δ) Παρέχεται η δυνατότητα σύνταξης κατάστασης (μισθοδοτικής), αντί της έκδοσης αποδείξεων δαπανών, για την καταβολή αμοιβών σε μισθωτούς (του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα), οι οποίοι δεν είναι υπόχρεοι σε απεικόνιση συναλλαγών από άλλη αιτία και ορίζεται επίσης, απλοποιημένη διαδικασία καταβολής μισθών, ημε-

ρομισθίων και συντάξεων μέσω τραπεζών.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 9 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζεται, για μεταβατικό διάστημα, η υποχρέωση θεώρησης των στοιχείων διακίνησης και των στοιχείων αξίας λιανικών συναλλαγών. Με τις νέες διατάξεις καταργείται η θεώρηση όλων των βιβλίων καθώς και των τιμολογίων, με συνέπεια τη μείωση του γραφειοκρατικού κόστους, τόσο για τους υπόχρεους απεικόνισης συναλλαγών (επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες), όσο και για τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες.

Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας ηλεκτρονικής διαβίβασης δεδομένων στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων ή άλλες Κεντρικές Υποδομές, που ήδη είναι σε διαδικασία υλοποίησης, καταργείται η θεώρηση των φορολογικών στοιχείων αξίας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 ορίζεται ο τόπος τήρησης των βιβλίων και των στοιχείων καθώς και η υποχρέωση επίδειξη αυτών άμεσα στον έλεγχο, όταν τηρούνται στην επαγγελματική εγκατάσταση που αφορούν ή στην προθεσμία που τίθεται από τον έλεγχο όταν αυτά τηρούνται σε άλλη επαγγελματική εγκατάσταση. Δεν απαιτείται στην τελευταία περίπτωση σχετική έγκριση από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., αλλά μόνο η υποβολή γνωστοποίησης.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ορίζεται ο τόπος διαφύλαξης των βιβλίων και των στοιχείων, τα οποία μπορεί να φυλάσσονται και εκτός της ελληνικής επικράτειας μετά τη λήξη της διαχειριστικής περιόδου που αφορούν, με υποβολή σχετικής γνωστοποίησης.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 ουσιαστικά ενσωματώνονται οι σχετικές με τη διαφύλαξη τιμολογίων, διατάξεις του άρθρου 18α του Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992) στις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 ορίζεται ο χρόνος διαφύλαξης των βιβλίων, των στοιχείων και των ηλεκτρομαγνητικών μέσων αποθήκευσης δεδομένων βιβλίων.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους υπόχρεους απεικόνισης συναλλαγών να διαφυλάττουν τα φορολογικά στοιχεία, εκδοθέντα και ληφθέντα, σε μικροφίλμ ή σε ηλεκτρονική μορφή μετά την υποβολή των περιοδικών δηλώσεων του Φ.Π.Α. ή των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, περιορίζοντας έτσι σημαντικά το χρόνο αποθήκευσης.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 δίνεται η δυνατότητα της μη εκτύπωσης των αθεώρητων βιβλίων με την προϋπόθεση ότι τα δεδομένα τους δίνονται άμεσα όταν ζητηθούν από τον έλεγχο και η αδυναμία αναπαραγωγής των βιβλίων και των αποθηκευμένων δεδομένων που αφορούν στοιχεία εξομοιώνεται με μη τήρηση των βιβλίων και μη έκδοση των στοιχείων.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 10 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται οι καταστάσεις που πρέπει να υποβάλλουν τα υπόχρεα πρόσωπα, προκειμένου οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών να προβαίνουν σε διασταυρωτικούς φορολογικούς ελέγχους. Με τις νέες διατάξεις καταργείται η υποβολή των ακόλουθων καταστάσεων και ισοζυγίων, δεδομένου ότι, διαπιστώθηκε ότι δεν εξυπηρετούσαν τον διασταυρωτικό φορολογικό έλεγχο:

α. Η κατάσταση με τους γιατρούς, που περιέχει το βιβλίο μεριδολογίου γιατρών.

β. Η κατάσταση με τους υπόχρεους απεικόνισης συναλλαγών - αποθέτες, που περιέχει το βιβλίο αποθήκευσης.

γ. Η κατάσταση με τους αντισυμβαλλόμενους υπόχρεους απεικόνισης συναλλαγών του υπόχρεου σε έκδοση δελτίων κίνησης τουριστικού λεωφορείου.

δ. Το ισοζύγιο των λογαριασμών όλων των βαθμίδων της κλειόμενης χρήσης από τον υπόχρεο απεικόνισης συναλλαγών που τηρεί λογιστικά βιβλία.

Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι τα αναγκαία για διασταύρωση στοιχεία που αφορούν εισαγωγές ή εξαγωγές αγαθών λαμβάνονται από το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Τελωνείων.

Με την παράγραφο 3 ορίζεται το περιεχόμενο των καταστάσεων της παραγράφου 1 και απλοποιείται το περιεχόμενο αυτών με την κατάργηση της υποχρέωση αναγραφής του επαγγέλματος, της διεύθυνσης και της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. των αντισυμβαλλομένων.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ο χρόνος και ο τρόπος υποβολής των καταστάσεων της παραγράφου 1 και ορίζεται ρητά ότι, οι συγκεντρωτικές καταστάσεις δεν υποβάλλονται, όταν τα δεδομένα τους διαβιβάζονται ηλεκτρονικά στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 3842/2010 (Α' 58).

Με την παράγραφο 5 ορίζονται οι εξαιρέσεις από την υποχρέωση υποβολής των καταστάσεων της παραγράφου 1 και ορίζεται, για πρώτη φορά, η μη υποχρέωση υποβολής για τα ασφάλιστρα, τις επιστροφές ασφαλίσεων και τις εκπώσεις επί των ασφαλίσεων που αναγράφονται στα σχετικά ασφαλιστήρια συμβόλαια ή στις πρόσθετες πράξεις.

Με την παράγραφο 6 ορίζεται ο τρόπος της απόδειξης των συναλλαγών με επιταγή ή μέσω τραπεζικού λογαριασμού, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ύπαρξη των πραγματικών αντισυμβαλλομένων στις συναλλαγές. Με τις νέες διατάξεις αναπροσαρμόζεται το όριο εξόφλησης των φορολογικών στοιχείων αξίας με επιταγή ή μέσω τραπεζικού λογαριασμού για τα αγροτικά προϊόντα, ώστε να υπάρχει κοινό όριο (3.000 €) με τα λοιπά φορολογικά στοιχεία αξίας και ορίζεται ότι επιτρέπεται ο συμψηφισμός αμοιβαίων ανταπαιτήσεων μεταξύ των αντισυμβαλλομένων, σε κάθε περίπτωση και όχι μόνο μεταξύ μητρικής και θυγατρικής.

Με την παράγραφο 7 ορίζεται η υποχρέωση αναγραφής του Α.Φ.Μ. στα εκδιδόμενα, από τα πιστωτικά ιδρύματα, παραστατικά εισπράξεων και πληρωμών τοις μετρητοίς, ποσού άνω των 12.000€, καθώς και στην εξόφληση επαγγελματικών συναλλαγών, ανεξαρτήτως ποσού.

Με την παράγραφο 8 ορίζεται το βάρος της απόδειξης των συναλλαγών και ορίζεται, για πρώτη φορά, ότι η επιβεβαίωση των στοιχείων των συναλλασσομένων μπορεί να γίνεται και από βάση δεδομένων ή αρχείο υπόχρεων απεικόνισης συναλλαγών, που είναι διαθέσιμα από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, καμπτομένου στην περίπτωση αυτή του ισχύοντος φορολογικού απορρήτου.

Με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Αρχής για την εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Με τις διατάξεις του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται οι εξουσίες του

Υπουργού Οικονομικών σχετικά με τη ρύθμιση θεμάτων εφαρμογής των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών και της Οδηγίας 2006/112/ΕΕ.

Με το άρθρο 13 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Με το άρθρο 14 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών ορίζονται οι μεταβατικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών. Επίσης, γίνεται αναφορά στην ανάγκη περαιτέρω απλοποίησης και βελτίωσης των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών, μέσω της επεξεργασίας των σχετικών διατάξεων από Ομάδα Εργασίας που θα συσταθεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και θα ολοκληρώσει το έργο της μέχρι 30.06.2013. Οι ρητά απαριθμούμενες στη διάταξη αυτή, καθώς και σε άλλες διατάξεις του Κώδικα, διατάξεις παύουν να ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 παρατείνεται ο χρόνος παραγραφής για την πραγματοποίηση ελέγχων και την κοινοποίηση των οικείων πράξεων της φορολογικής αρχής σε πάσης φύσεως εκκρεμείς υποθέσεις, νομικών και φυσικών προσώπων, για όλες τις φορολογίες. Η παράταση αυτή κρίνεται αναγκαία λόγω αντικειμενικής δυσχέρειας ελέγχου των υποθέσεων των παραγραφόμενων χρήσεων μέχρι τις 31.12.2012 η οποία οφείλεται:

1. Στην οργανωτική αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών το μεγαλύτερο μέρος της οποίας πραγματοποιήθηκε εντός του έτους 2012, και συνίσταται στην ενοποίηση Τμημάτων Ελέγχου και Δικαστικού, στις συνενώσεις Δ.Ο.Υ., στην αναστολή λειτουργίας δικαστικών τμημάτων και τμημάτων Ελέγχου και στη μεταφορά αρμοδιοτήτων τους σε άλλες Δ.Ο.Υ.

2. Στην τεράστια έλλειψη προσωπικού που προκάλεσε η εφαρμογή του ν.4024/2011(εφεδρεία κ.λπ.) στη λειτουργία των υπηρεσιών.

3. Στη μη πλήρη μέχρι σήμερα επιχειρησιακή λειτουργία και εφαρμογή του συστήματος ELENXIS.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της υποπερίπτωσης α' της περίπτωσης 2 τροποποιείται η προβλεπόμενη με τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 21 ν. 4002/2011 (Α' 180) ειδική διαδικασία τοποθέτησης και λήξης της θητείας των προϊσταμένων των αναφερόμενων στη διάταξη αυτή οργανικών μονάδων επιπέδου Τμήματος, Υποδιεύθυνσης και Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών. Η διάταξη αυτή απέβλεπε στην παροχή ευελιξίας στη Διοίκηση κατά την τοποθέτηση και αντικατάσταση των υπευθύνων προϊσταμένων στις ελεγκτικές οργανικές μονάδες που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο ποσοστό οικονομικής δραστηριότητας και ως εκ τούτου φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, προβλέφθηκε συγκεκριμένα, κατ' απόκλιση από τις γενικές διατάξεις, η τοποθέτηση και η λήξη θητείας των ανωτέρω προϊσταμένων με μόνη απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για θητεία ενός έτους που μπορεί να ανανεώνεται μια ή περισσότερες φορές ή να διακόπτεται πριν τη λήξη της, με όμοια απόφαση και κύριο κριτήριο την επίτευξη των ποιοτικών και ποσοτικών στόχων που τους έχουν τεθεί. Με την ίδια διάταξη προστέθηκε ότι με την απόφαση τοποθέτησης καθορίζονται ποσοτικοί και ποιοτικοί στόχοι για κάθε οργανική μονάδα, οι οποίοι ελέγχονται ανά τρίμηνο. Όπως αποδεικνύεται όμως στην

πράξη, η ανωτέρω διάταξη παρουσιάζει σημαντικές δυσκολίες εφαρμογής, με αποτέλεσμα να μην καθίσταται δυνατή η επίτευξη του σκοπού της. Ειδικότερα, οι υπουργικές αποφάσεις τοποθέτησης προϊσταμένων οργανικών μονάδων που έχουν ήδη εκδοθεί προβλέπουν ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους σε ετήσια και όχι τριμηνιαία βάση. Δεν καθορίζονται με τον τρόπο αυτό τα κριτήρια στη βάση των οποίων ελέγχεται ανά τρίμηνο (όπως απαιτεί το άρθρο 55 παρ. 21 ν. 4002/2011) η επίτευξη ποσοτικών και ποιοτικών στόχων για κάθε οργανική μονάδα. Περαιτέρω, ενόψει του ότι ως κύριο κριτήριο πρόωρης διακοπής της θητείας ορίζεται από την ίδια διάταξη η επίτευξη των ποιοτικών και ποσοτικών στόχων που έχουν τεθεί, δεν υφίσταται ασφάλεια δικαίου ως προς τις προϋποθέσεις εφαρμογής της νομοθετικά προβλεπόμενης δυνατότητας πρόωρης λήξης της θητείας των προϊσταμένων οργανικών μονάδων. Ωστόσο, η ανάγκη άμεσης εφαρμογής του ανά τρίμηνο ελέγχου της επίτευξης των τεθέντων ποιοτικών και ποσοτικών στόχων και της δυνατότητας αντικατάστασης των προϊσταμένων οργανικών μονάδων που δεν εκπληρώνουν τους στόχους αυτούς είναι επιτακτική ενόψει των εξαιρετικών δημοσιονομικών συνθηκών τις οποίες διέρχεται η χώρα. Στην προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται πλέον ρητά ότι η απόφαση τοποθέτησης προϊσταμένων καθορίζει τους ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους για κάθε οργανική μονάδα ανά τρίμηνο, ενώ επίσης η επίτευξη των τεθέντων ποιοτικών και ποσοτικών στόχων ελέγχεται ανά τρίμηνο και, κατά συνέπεια, η απόφαση πρόωρης λήξης της θητείας προϊσταμένων λαμβάνεται με κύριο κριτήριο την επίτευξη των τριμηνιαίων ποιοτικών και ποσοτικών στόχων των οργανικών μονάδων. Προβλέπεται δηλαδή το ίδιο χρονικό πλαίσιο (τρίμηνο) ως προς τους τιθέμενους ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους, τον έλεγχο της τήρησής τους και τη δυνατότητα πρόωρης λήξης της θητείας των προϊσταμένων οργανικών μονάδων με κύριο κριτήριο τη μη επίτευξη των τεθέντων τριμηνιαίων στόχων. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η εναλλαγή των προσώπων που υπηρετούν σε κρίσιμες θέσεις της φορολογικής διοίκησης σε τακτά χρονικά διαστήματα προβλέπεται ακόμη ότι η ετήσια θητεία των προϊσταμένων οργανικών μονάδων που τοποθετούνται σύμφωνα με την παραγράφου 21 του άρθρου 55 ν. 4002/2011 μπορεί να ανανεώνεται μέχρι δύο φορές – κατά συνέπεια, η θητεία τους δεν μπορεί να υπερβαίνει την τριετία.

Επίσης, προκειμένου να επιτευχθεί ο άμεσος έλεγχος του βαθμού επίτευξης των τεθέντων στόχων, καθίσταται αναγκαία η προτεινόμενη ρύθμιση της υποπερίπτωσης β', με την οποία, σε περίπτωση που οι αποφάσεις τοποθέτησης, που έχουν ήδη εκδοθεί καθορίζουν ποσοτικούς και ποιοτικούς στόχους σε ετήσια βάση, οι στόχοι αυτοί κατανέμονται αναλογικά σε κάθε τρίμηνο της θητείας.

Εξάλλου, οι εξαιρετικές δημοσιονομικές συνθήκες στις οποίες βρίσκεται η χώρα καθιστούν αναγκαία την διάταξη της υποπερίπτωσης γ', με την οποία προβλέπεται η εφαρμογή της ίδιας διαδικασίας επιλογής προϊσταμένων, εκτός των οργανικών μονάδων που απαριθμούνται στην παρ. 21 του άρθρου 55 ν. 4002/2011 και σε άλλες Δ.Ο.Υ. διατηρούνται σε λειτουργία.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της υποπερίπτωσης ε' αναδιατυπώνεται το άρθρο 4 παρ. 3 ν. 3943/2011 (Α' 66), προκειμένου να προβλεφθεί ρητά η αξιολόγηση των Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Εισπραξης των Εσόδων του Κράτους σε τριμηνιαία βάση στη βάση του α-

ριθμού και του είδους των ελέγχων, καθώς και των επιτευχθέντων εσόδων. Προβλέπεται, επίσης, η σύναψη συμβολαίου αποδοτικότητας αμέσως μετά την επιλογή των ελεγκτών, στο οποίο εξειδικεύονται περαιτέρω οι συγκεκριμένοι στόχοι που οφείλουν να εκπληρώσουν.

Τέλος, με τις προτεινόμενες διατάξεις της υποπερίπτωσης στ' προβλέπεται κατ' εξαίρεση, για χρονικό διάστημα έξι μηνών, ενόψει της ανάγκης για άμεση ενίσχυση του ελεγκτικού μηχανισμού, η επιτάχυνση της διαδικασίας επιλογής των Ελεγκτών από την προβλεπόμενη στο άρθρο 16 ν. 3943/2011 Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης και Επιλογής Προσωπικού κατόπιν συνέντευξης και ιδίως απλουστεύεται η διαδικασία για την επιλογή υπαλλήλων με τουλάχιστον διετή προηγούμενη εμπειρία σε ελεγκτικά καθήκοντα.

Κατά τα λοιπά, ως προς τα ουσιαστικά και τυπικά πρόσόντα που απαιτούνται για την κάλυψη των θέσεων Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους, την ενδεχόμενη πρόβλεψη ποιοτικών και ποσοτικών κριτηρίων, καθώς και συντελεστών βαρύτητας των κριτηρίων αυτών για την επιλογή, τις προϋποθέσεις, τον τρόπο και τη διαδικασία επιλογής, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικά με την αξιολόγηση και την επιλογή των υποψήφιων Ελεγκτών εξακολουθεί να ισχύει η εξουσιοδότηση του άρθρου 4 παρ. 6 ν. 3943/2011 για τη ρύθμιση των σχετικών ζητημάτων με κοινή υπουργική απόφαση.

Υποπαράγραφος Ε. 2. Σύσταση θέσης Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων

Η συνέχεια και αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης στον κρίσιμο τομέα των δημοσίων εσόδων και η απαλλαγή της από κάθε είδους πολιτικές παρεμβάσεις, με ταυτόχρονη διασφάλιση μηχανισμών λογοδοσίας και διαφάνειας, είναι θεμελιώδους σημασίας προκειμένου να εξασφαλιστεί η πραγμάτωση των αρχών της φορολογικής δικαιοσύνης και φορολογικής ισότητας. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η επίτευξη αυτών των στόχων και ο περιορισμός του Υπουργού Οικονομικών στην άσκηση της φορολογικής πολιτικής, σύμφωνα με τους ορισμούς του Συντάγματος, η προτεινόμενη ρύθμιση της παρούσας υποπαράγραφου προβλέπει τη σύσταση στο Υπουργείο Οικονομικών Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, της οποίας θα προΐσταται ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων και στην οποία θα υπάγονται όλες οι υπηρεσίες που υπάγονταν ως τώρα στη Γενική Γραμματεία Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων και θα μεταβιβασθούν σταδιακά οι αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομικών, ή του καθ' ύλην αρμόδιου Υφυπουργού Οικονομικών, που συνδέονται με την άσκηση της φορολογικής διοίκησης. Οι προτεινόμενες επιμέρους ρυθμίσεις ως προς τις αρμοδιότητες, τον τρόπο επιλογής, τη διάρκεια και τις προϋποθέσεις πρόωρης λήξης της θητείας του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων διαφοροποιούνται από τις γενικές ρυθμίσεις για τους Γενικούς Γραμματέες και τους προϊσταμένους Γενικών Γραμματειών των άρθρων 50-52 του π.δ. 63/2005 (Α' 98), προκειμένου να διασφαλίσουν τον αναγκαίο βαθμό αυτονομίας στην άσκηση των καθηκόντων του.

Η περίπτωση 1 της προτεινόμενης ρύθμισης προβλέπει τη σύσταση στο Υπουργείο Οικονομικών Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και θέσης Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ως θέσης Γενικού Γραμματέα με βαθμό 1ο της κατηγορίας Ειδικών Θέσε-

ων, ο οποίος προΐσταται της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καταργούμενης συγχρόνως της Γενικής Γραμματείας Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων και της θέσης του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων.

Η περίπτωση 2 απαριθμεί τις Γενικές Διευθύνσεις και Υπηρεσίες που υπάγονται στη νεοϊδρυόμενη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων.

Η περίπτωση 3 προβλέπει ενδεικτικά (στην υποπερίπτωση 3α') μια σειρά αρμοδιοτήτων του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, που είναι απαραίτητες για να λειτουργήσει ευέλικτα και αποτελεσματικά το νέο σύστημα φορολογικής διοίκησης. Στις αρμοδιότητες αυτές συγκαταλέγονται η εισήγηση στον Υπουργό Οικονομικών του στρατηγικού σχεδιασμού της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, όπως επίσης ποιοτικών και ποσοτικών στόχων και κριτηρίων αξιολόγησης των οργανικών μονάδων του Υπουργείου Οικονομικών που υπάγονται στην αρμοδιότητά του και του προσωπικού τους, η επιλογή των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων και υπηρεσιών που υπάγονται στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, ο έλεγχος και η εποπτεία των εργασιών της Γενικής Γραμματείας, η υποβολή προτάσεων νομοθετικών ρυθμίσεων ή εισηγήσεων μεταβολών στην οργάνωση και τη διάρθρωση των οργανικών μονάδων και υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας, καθώς και στην κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού, η μεταφορά διαθέσιμων πόρων μεταξύ των οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας, η λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της διαφάνειας και την καταπολέμηση της διαφθοράς στις υπηρεσίες που υπάγονται στις αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας, συμπεριλαμβανομένης και της κίνησης της διαδικασίας πειθαρχικής δίωξης, όπου και όπως προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία, καθώς και η οργάνωση προγραμμάτων μετεκπαίδευσης και εξειδίκευσης του προσωπικού που υπάγεται στις υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας. Μεταβατική διάταξη προβλέπει, μέχρι το διορισμό του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων από τον Υπουργό ή τον καθ' ύλην αρμόδιο Υφυπουργό Οικονομικών.

Περαιτέρω προβλέπεται (στην υποπερίπτωση 3β) η περιέλευση στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περαιτέρω αρμοδιοτήτων που κατά την κείμενη νομοθεσία ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών, τον αρμόδιο Υφυπουργό ή τους προϊσταμένους των οργανικών μονάδων του Υπουργείου Οικονομικών, εντός του πεδίου των αρμοδιοτήτων τους, σχετικά με την οργάνωση και άσκηση της φορολογικής διοίκησης, την εφαρμογή της φορολογικής και τελωνειακής νομοθεσίας που άπτεται της είσπραξης εσόδων, καθώς και την παρακολούθηση και αξιολόγηση του έργου των υπαγόμενων στην αρμοδιότητά του οργανικών μονάδων του Υπουργείου Οικονομικών. Η μεταβίβαση των εν λόγω αρμοδιοτήτων γίνεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, ή του καθ' ύλην αρμόδιου Υφυπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Προβλέπεται ρητά ότι οι αρμοδιότητες που μεταβιβάζονται στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων δεν μπορούν να αναμεταβιβασθούν στον Υπουργό Οικονομικών με μεταγενέστερη κανονιστική διοικητική πράξη. Επιδιώκεται με τον τρόπο αυτό η ταυτόχρονη επιδίωξη δύο στόχων: Αφενός μεν η ομαλή μετάβαση στο νέο σύστημα φορολογικής διοίκησης, χωρίς τη δημιουργία κενών στο μηχανισμό είσπραξης των δημοσίων εσόδων, αφετέρου δε η

διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής του νέου συστήματος, καθώς η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων δεν επιτρέπεται να ανακληθεί με μεταγενέστερη κανονιστική διοικητική πράξη. Για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής λειτουργίας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, προβλέπεται περαιτέρω η δυνατότητα εκχώρησης των αναγκαίων αρμοδιοτήτων στους προϊσταμένους των οργανικών μονάδων και ειδικών αποκεντρωμένων υπηρεσιών που υπάγονται στη Γενική Γραμματεία, όπως επίσης ο ορισμός Γενικού Διευθυντή, που υπηρετεί στη Γενική Γραμματεία, ο οποίος αναπληρώνει τον Γενικό Γραμματέα σε περίπτωση προσωρινής αδυναμίας εκπλήρωσης των καθηκόντων του, καθώς και για το χρονικό διάστημα από τη λήξη της θητείας του Γενικού Γραμματέα μέχρι τον διορισμό του διαδόχου του.

Προβλέπεται επίσης (στην υποπερίπτωση 3γ) ως εγγύηση λογοδοσίας και διαφάνειας η υποχρέωση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων να υποβάλλει στον Υπουργό Οικονομικών σε ετήσια βάση αναλυτική έκθεση απολογισμού και προγραμματισμού των δραστηριοτήτων του που συζητείται στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής και αναρτάται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών.

Η περίπτωση 4 ρυθμίζει τον τρόπο επιλογής του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Τα απαιτούμενα ουσιαστικά προσόντα αποδεικνύουν τόσο τη θεωρητική, όσο και την πρακτική ενασχόληση με φορολογικά θέματα. Απαιτείται ειδικότερα αφενός μεν πτυχίο Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος και, κατά προτίμηση, μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών από όπου προκύπτει ιδιαίτερη ειδίκευση στη φορολογική διοίκηση ή/και το φορολογικό σύστημα, αφετέρου δε σημαντική επαγγελματική εμπειρία, κατά προτίμηση στον ιδιωτικό τομέα, σε φορολογικά θέματα, καθώς και σημαντική διοικητική εμπειρία, σε θέσεις ευθύνης, σε διοίκηση ανθρώπινου δυναμικού, κατάρτιση στρατηγικών σχεδίων, διαχείριση έργων και δραστηριοτήτων, στοχοθεσία, συντονισμό ομάδων και παρακολούθηση επίτευξης στόχων. Προβλέπεται επίσης ως υποχρεωτικό προσόν για την επιλογή σε θέση Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ισχυρό ιστορικό φορολογικής συμμόρφωσης, καθώς και η γνώση ξένων γλωσσών, ιδίως δε της Αγγλικής, που αποδεικνύεται από σπουδές, δημοσιεύσεις και άλλα πρόσφορα μέσα, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η άμεση πρόσβαση και αξιοποίηση καλών πρακτικών φορολογικής διοίκησης ξένων κρατών. Ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων επιλέγεται και διορίζεται από το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, και έχει πενταετή θητεία. Η θητεία του Γενικού Γραμματέα αποσυνδέεται με τον τρόπο αυτό από τη θητεία του Υπουργού Οικονομικών, καθώς και της νομοθετικής περιόδου, προκειμένου να διασφαλισθεί η συνέχεια της δημόσιας διοίκησης στον κρίσιμο αυτό τομέα ανεξάρτητα από τις πολιτικές μεταβολές. Προβλέπεται επίσης η υπογραφή συμβολαίου αποδοτικότητας μεταξύ του Υπουργού Οικονομικών και του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, όπου περιλαμβάνονται οι υποχρεώσεις του και καθορίζονται οι ποιοτικοί και ποσοτικοί στόχοι, οι οποίοι θα πρέπει να επιτευχθούν από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων κατά τη διάρκεια της θητείας του, όπως επίσης σε ετήσια βάση. Ως επιπρόσθετη διασφάλιση της ανεξάρτητης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων από πολιτικές επιρροές προβλέπεται ότι η θητεία του

μπορεί να ανανεώνεται για μία μόνο φορά με την ίδια διαδικασία. Εξάλλου, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αποτελεσματική υποστήριξη του Γενικού Γραμματέα στην άσκηση των καθηκόντων του, συνιστώνται μια επιπλέον θέση διοικητικού υπαλλήλου, δύο επιπλέον θέσεις ειδικού συμβούλου και δύο επιπλέον θέσεις ειδικού συνεργάτη σε σχέση με τα γενικώς ισχύοντα για τους γενικούς γραμματείς κατά τις διατάξεις του π.δ. 63/2005.

Η περίπτωση 5 προβλέπει περιοριστικά τις προϋποθέσεις πρόωρης λήξης της θητείας του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, πριν δηλαδή από την παρέλευση της προβλεπόμενης στην υποπερίπτωση 4β πενταετούς θητείας του. Εκτός από τις περιπτώσεις παραίτησης του Γενικού Γραμματέα, η θητεία του λήγει επίσης υποχρεωτικά, χωρίς να απαιτείται η τήρηση άλλης διαδικασίας, σε περίπτωση αυτοδίκαιης θέσης σε αργία κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007, Α' 26), όπως εκάστοτε ισχύει. Η θητεία του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων λήγει επίσης σε περίπτωση ανικανότητας εκτέλεσης των καθηκόντων του λόγω νόσου ή αναπηρίας, σωματικής ή πνευματικής, συνδρομής των προϋποθέσεων δυννητικής θέσης σε αργία κατά τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), όπως εκάστοτε ισχύει, όπως επίσης προφανούς απόκλισης από την επίτευξη των τεθέντων σύμφωνα με την υποπερίπτωση 4 β ποιοτικών και ποσοτικών στόχων. Εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, η πρόωρη λήξη της θητείας του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων είναι υποχρεωτική. Για τη διαπίστωση της συνδρομής τους, όμως, προβλέπεται διαδικασία αντίστοιχη προς την επιλογή του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και ειδικότερα εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών και απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Οι αυστηρές προϋποθέσεις λήξης της θητείας του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων εισάγουν σημαντικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με τη γενική ρύθμιση του π.δ. 63/2005 για τους γενικούς γραμματείς των υπουργείων, προκειμένου να κατοχυρωθεί από κάθε άποψη η απεμπλοκή του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων από πολιτικές επιρροές. Κατοχυρώνονται από την άλλη πλευρά, ιδίως μέσω της δυνατότητας πρόωρης λήξης της θητείας του Γενικού Γραμματέα σε περιπτώσεις προφανούς απόκλισης ως προς την επίτευξη των τεθέντων στόχων, εγγυήσεις διασφάλισης της αποτελεσματικότητας του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

Η περίπτωση 6 προβλέπει (στην υποπερίπτωση 6α) την αναστολή της άσκησης οποιουδήποτε δημόσιου λειτουργήματος, και της άσκησης καθηκόντων σε οποιαδήποτε θέση στο Δημόσιο, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως επίσης οποιουδήποτε επαγγέλματος κατά τη διάρκεια της θητείας του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αφοσίωσή του στην άσκηση των καθηκόντων του. Ως εγγύηση διαφάνειας προβλέπεται, επίσης, ότι ο επιλεγείς σε θέση Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων οφείλει, πριν από την ανάληψη των καθηκόντων του, να παύσει κάθε έννομη σχέση με εταιρία, από την οποία μπορεί να προκληθεί σύγκρουση συμφερόντων.

Στην υποπερίπτωση β της περίπτωσης 6 παρέχεται τέλος η δυνατότητα πρόβλεψης με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Διοικητικής Με-

ταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ετήσιας ειδικής ανταμοιβής (bonus) του Γενικού Γραμματέα ως ποσοστό επί των εισπράξεων της Γενικής Γραμματείας που υπερβαίνουν τον ετήσιο στόχο. Η διάταξη αυτή παρέχει κίνητρα για την επίτευξη των στόχων της Γενικής Γραμματείας και λαμβάνει υπόψη την ανάγκη προσέλκυσης στη θέση αυτή των καταλληλότερων προσώπων που διαθέτουν ιδιαίτερα προσόντα και σημαντική επαγγελματική εμπειρία στον ιδιωτικό τομέα.

Υποπαράγραφος Ε. 3. Τροποποίηση διατάξεων του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα

Με την προτεινόμενη διάταξη της υποπαραγράφου Ε.3. αναπροσαρμόζεται ο συντελεστής ΕΦΚ, του πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) κινητήρων που χρησιμοποιείται αποκλειστικά στη γεωργία από εικοσιένα (21) ευρώ ανά χιλιόλιτρο σε εξήντα έξι (66) ευρώ ανά χιλιόλιτρο για την ενίσχυση των δημοσίων εσόδων. Άλλωστε με την ως άνω αύξηση του συντελεστή για το πετρέλαιο κινητήρων που χρησιμοποιείται αποκλειστικά στη γεωργία, ο συντελεστής ΕΦΚ προσεγγίζει το μέσο κοινοτικό συντελεστή που εφαρμόζεται για την εν λόγω χρήση.

Με την περίπτωση 2 επιχειρείται ο εξορθολογισμός της φορολογίας των βιομηχανοποιημένων καπνών και η απλοποίηση της κείμενης νομοθεσίας, όπως και η διασφάλιση των δημοσίων εσόδων, ενόψει των έκτακτων συνθηκών που επικρατούν στην οικονομία της χώρας και η δημιουργία αντικινήτρων, προκειμένου να μειωθεί η κατανάλωση σε προϊόντα επιβλαβή για τη Δημόσια Υγεία.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τη δομή και τους συντελεστές των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα τσιγάρα και άλλα προϊόντα βιομηχανοποιημένου καπνού [COM(2008)460]:

«Οι πάγιοι φόροι μειώνουν τις σχετικές διαφορές τιμών και ελαχιστοποιούν την ποικιλότητα τιμών. Κατά συνέπεια, οι πάγιοι φόροι προσφέρονται περισσότερο από την πλευρά του παράγοντα υγείας. [...] Επιπλέον, δεδομένου ότι οι φόροι αυτοί βασίζονται στις ποσότητες κατανάλωσης και όχι στις τιμές, οι πάγιοι φόροι είναι σταθερότεροι, η πρόβλεψη και η διαχείρισή τους είναι ευκολότερες, ενώ συμβάλλουν και σε μεγαλύτερη σταθερότητα των φορολογικών εσόδων.»

Στο πλαίσιο αυτό, το Υπουργείο Οικονομικών προχωρά σε μια φορολογική δομή η οποία θα διακρίνεται πλέον για την απλότητα και τη λειτουργικότητά της, θα συνίσταται στον καθορισμό αμιγώς φορολογικών συντελεστών και δεν θα συσχετίζεται με τη μέση σταθμισμένη τιμή, η οποία προκύπτει από τις τιμές των προϊόντων που διαμορφώνονται ελεύθερα στην εγχώρια αγορά. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζονται τα δημόσια έσοδα, διότι αφ' ενός η ενδυνάμωση του πάγιου στοιχείου του φόρου με αντίστοιχη μείωση του αναλογικού στοιχείου και αφ' ετέρου η σε μεγάλο μέρος αποδέσμευση του καθορισμού της φορολογίας από τις λιανικές τιμές προστατεύουν τα δημόσια έσοδα από τη μεταβλητότητα των τιμών, ενώ έτσι ενδυναμώνεται και η προβλεψιμότητά τους για τους σκοπούς της κατάρτισης και υλοποίησης του προϋπολογισμού.

Ειδικότερα:

Με την υποπερίπτωση α της περίπτωσης 2 αντικαθί-

σταται η παράγραφος 1 του άρθρου 96 του ν. 2960/01 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας», κατά τρόπο ώστε να μην γίνεται πλέον μνεία, για τον προσδιορισμό του ειδικού φόρου κατανάλωσης των τσιγάρων, στη σταθμισμένη μέση τιμή λιανικής πώλησης αυτών, αλλά να αναφέρονται τα στοιχεία που αποτελούν το φόρο (πάγιο και αναλογικό) και ο τρόπος προσδιορισμού τους. Επίσης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης του λεπτοκομμένου καπνού για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων και των άλλων καπνών για κάπνισμα προσδιορίζεται πλέον ως ποσό εκφρασμένο σε ευρώ ανά χιλιόγραμμα καθαρού βάρους (φορολογία επί της ποσότητας) και όχι ως ποσοστό επί της κατά χιλιόγραμμα τιμής λιανικής πώλησης αυτών (φορολογία κατ' αξία), σε αντιστοιχία και με το άρθρο 97 του ίδιου νόμου, το οποίο αντικαθίσταται επίσης με την επόμενη υποπαραγράφο β της ίδιας παραγράφου. Ο τρόπος προσδιορισμού του φόρου για τα λοιπά προϊόντα καπνού δεν μεταβάλλεται σε σχέση με σήμερα.

Με την υποπερίπτωση β της ίδιας περίπτωσης αντικαθίσταται το άρθρο 97 του ν. 2960/01, σχετικά με τη βάση υπολογισμού και τους συντελεστές του φόρου των διαφόρων ειδών βιομηχανοποιημένων καπνών και καθορίζονται νέοι συντελεστές φόρου για τα προϊόντα αυτά. Συγκεκριμένα:

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του υπό αντικατάσταση άρθρου καθορίζονται οι συντελεστές φορολόγησης των τσιγάρων και προβλέπεται πάγιος φόρος ίσος με 80 ευρώ ανά φορολογική μονάδα (1.000 τεμάχια) τσιγάρων και αναλογικός φόρος ο οποίος ορίζεται στο 20% επί της λιανικής τιμής πώλησης των τσιγάρων. Επίσης ορίζεται ότι το ελάχιστο ποσό του ειδικού φόρου κατανάλωσης ανέρχεται στα 115 ευρώ ανά φορολογική μονάδα.

Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του υπό αντικατάσταση άρθρου παραμένουν ως έχουν.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του υπό αντικατάσταση άρθρου καθορίζεται ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στο λεπτοκομμένο καπνό για την κατασκευή χειροποίητων (στριφτών) τσιγάρων και στα άλλα καπνά για κάπνισμα, ο οποίος ανέρχεται στα 153 ευρώ ανά χιλιόγραμμα καθαρού βάρους και για τα δύο είδη προϊόντων.

Αναδιατυπώνονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του υπό αντικατάσταση άρθρου, με τις οποίες καθορίζεται η βάση υπολογισμού του φόρου των βιομηχανοποιημένων καπνών που παράγονται κατόπιν ειδικής παραγγελίας και δεν προορίζονται για εμπορία, και συμπεριλαμβάνονται πλέον και τα προϊόντα που διατίθενται δωρεάν για σκοπούς έρευνας αγοράς, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, συσκευασμένα σε λευκά πακέτα χωρίς ενδείξεις και τιμή λιανικής πώλησης, για λόγους ομοιόμορφης εφαρμογής και διαφάνειας ως προς τη βάση υπολογισμού του φόρου. Η αντικατάσταση της παραγράφου αυτής καθίσταται αναγκαία, μετά την τροποποίηση των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν. 3730/2008 (Α' 262) από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 80 του ν. 3918/2011 (Α' 31) «Διορθωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις», με τις οποίες εξαιρείται η διανομή προϊόντων καπνού για σκοπούς έρευνας αγοράς, από τη γενική απαγόρευση δωρεάν διανομής των προϊόντων αυτών.

Επιπλέον, αναδιατυπώνονται οι διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 του υπό αντικατάσταση άρθρου, σχετικά με τη βάση υπολογισμού του φόρου των βιομηχανοποιη-

μένων καπνών που αποτελούν αντικείμενο λαθρεμπορίας, καθώς και εκείνων που διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής, στις περιπτώσεις που δεν έχει καθοριστεί η τιμή λιανικής πώλησής τους, δηλαδή δεν διατίθενται στην εγχώρια κατανάλωση. Η αναδιτύπωση αυτή καθίσταται αναγκαία, ώστε οι διατάξεις αυτές να αφορούν μόνο τα τσιγάρα και τα πούρα και πουράκια, στα οποία ο ειδικός φόρος κατανάλωσης υπολογίζεται σε σχέση με την τιμή λιανικής πώλησης και απαιτείται ο καθορισμός συγκεκριμένης τιμής επί της οποίας επιβάλλεται ο φόρος για λόγους ομοιόμορφης εφαρμογής και διαφάνειας ως προς τη βάση υπολογισμού του φόρου.

Επίσης, προστίθεται νέα παράγραφος 8, αναφορικά με τον καθορισμό της σταθμισμένης μέσης τιμής λιανικής πώλησης των τσιγάρων για σκοπούς εφαρμογής των παραγράφων 6 και 7 του υπό αντικατάσταση άρθρου.

Με την υποπερίπτωση γ της ίδιας παραγράφου αντικαθίσταται το άρθρο 98 του ν. 2960/01 προκειμένου οι πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης για τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του να χρησιμοποιούνται μόνο στα προϊόντα που η τιμή λιανικής πώλησης χρησιμοποιείται ως βάση επιβολής του φόρου. Εκτός αυτού, εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 98 τα βιομηχανοποιημένα καπνά που προέρχονται από τα άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε. και κατέχονται από ιδιώτες για ατομική τους χρήση, καθόσον η φορολογική αντιμετώπιση αυτών προβλέπεται από άλλες διατάξεις του Ε.Τ.Κ. (άρθρο 59 κ.λπ.).

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 προβλέπεται η θέση σε ισχύ των διατάξεων του άρθρου από την κατάθεση του παρόντος σχεδίου νόμου.

Υποπαράγραφος Ε.4. Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Φ.Π.Α.

Με τις διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου επέρχεται αντικατάσταση των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 2 του άρθρου 41 του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000), με την οποία μειώνεται από 11% σε 6% ο κατ' αποκοπή συντελεστής επιστροφής φόρου. Σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι αφενός ο περιορισμός της έκδοσης και λήψης πλαστών και εικονικών φορολογικών στοιχείων τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την επιστροφή ΦΠΑ από την πλευρά των αγροτών, με συνέπεια τον περιορισμό κινδύνου αδικαιολόγητης επιστροφής ΦΠΑ και αφετέρου η πλήρωση της δέσμευσης υιοθέτησης προαπαιτούμενων δράσεων στα πλαίσια της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Συνεπεία της ανωτέρω μείωσης προτείνεται η μείωση και του συντελεστή επιστροφής που προβλέπεται για τις πωλήσεις αγροτικών προϊόντων που πραγματοποιούνται από τους ίδιους τους αγρότες και οι οποίες υπάγονται στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ, από 5% στο 3% (πωλήσεις από δικό τους κατάστημα, στις λαϊκές αγορές, εξαγωγές).

Υποπαράγραφος Ε. 5. Τροποποίηση διατάξεων του ν. 718/1977

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποίησης του ν. 718/1977, αναθεωρείται εξ ολοκλήρου το πλαίσιο της άσκησης της τελωνειακής αντιπροσώπευσης καθώς προβλέπεται ότι οι εκτελωνιστικές εργασίες δύναται να διενεργούνται για λογαριασμό του κυρίου του εμπορεύματος, με άμεση ή έμμεση αντιπροσώπευση, όχι μόνο από τα πρόσωπα που ασκούν κατ' επάγγελμα την τελωνειακή αντιπροσώπευση (εκτελωνιστές) αλλά και από κάθε

άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, τα οποία δεν απαιτείται να πληρούν συγκεκριμένα κριτήρια.

Επιπλέον, καταργούνται πλήρως οι αδικαιολόγητοι περιορισμοί στην πρόσβαση και την άσκηση του επαγγέλματος του εκτελωνιστή κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2 και 3 του ν. 3919/2011 και καταργείται η υποχρέωση της πρακτικής άσκησης σε εκτελωνιστικό γραφείο προκειμένου να ασκηθεί το επάγγελμα.

Ειδικότερα, οι ουσιαστικές τροποποιήσεις έχουν ως ακολούθως:

Τροποποιούνται τα άρθρα 1, 2 και 3 και ορίζεται ότι οι εκτελωνιστικές εργασίες για λογαριασμό του κυρίου του εμπορεύματος μπορούν να διενεργούνται, σε κάθε περίπτωση (εισαγωγή, εξαγωγή) και από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, πλην των εκτελωνιστών, για τα οποία δεν προβλέπεται η πλήρωση συγκεκριμένων κριτηρίων.

Ουσιαστικά, τελωνειακή αντιπροσώπευση δύναται να ασκηθεί από κάθε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό και συγκεκριμένα από τον υπάλληλο του κυρίου του εμπορεύματος, τον εκτελωνιστή/ εκτελωνιστική εταιρεία και από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εφόσον αυτό, έχει εξουσιοδοτηθεί σχετικά, διαθέτει ενεργό ελληνικό Αριθμό Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ), αριθμό καταχώρησης και αναγνώρισης ΕΟΡΙ και είναι εγκατεστημένο σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον ορίζεται ότι η αντιπροσώπευση μπορεί να είναι άμεση ή έμμεση και καθορίζεται η έννοια του εκτελωνιστή και της εκτελωνιστικής εταιρείας.

Καταργείται το άρθρο 4 το οποίο αναφέρεται στην προστασία του επαγγέλματος του εκτελωνιστή, καθόσον με την ριζική αλλαγή του πλαισίου της αντιπροσώπευσης και συγκεκριμένα με την παροχή δυνατότητας άσκησης της τελωνειακής αντιπροσώπευσης και από κάθε άλλο πρόσωπο πλην των εκτελωνιστών, οι διατάξεις αυτές παρέλκουν.

Τροποποιείται το άρθρο 5 προκειμένου να καταργηθεί ο περιορισμός της άσκησης του επαγγέλματος του εκτελωνιστή σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιφέρειες της χώρας.

Τροποποιείται το άρθρο 7 προκειμένου να καταργηθεί ο περιορισμός της ιθαγένειας για την συμμετοχή στις εξετάσεις για την απόκτηση του πτυχίου του εκτελωνιστή (δίνεται η δυνατότητα συμμετοχής στις εξετάσεις πλέον των Ελλήνων πολιτών και των πολιτών άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου).

Επιπλέον, καταργούνται οι ηλικιακοί περιορισμοί για τη συμμετοχή στις εξετάσεις για την απόκτηση πτυχίου εκτελωνιστή και συγκεκριμένα το κατώτατο όριο του 21ο έτους της ηλικίας και το ανώτατο όριο του 55ου έτους αυτής.

Τέλος, καταργείται και η υποχρέωση εκπλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεων των υποψηφίων για συμμετοχή στις εξετάσεις

Τροποποιείται το άρθρο 8 προκειμένου ο διαγωνισμός για την απόκτηση πτυχίου εκτελωνιστή να διενεργείται πιο συχνά σε σύγκριση με την προβλεπόμενη από τις τροποποιούμενες διατάξεις διεξαγωγή τους ανά τρία έτη.

Τροποποιείται το άρθρο 9 και ορίζεται ότι ο εκτελωνιστής μετά την επιτυχία του στις εξετάσεις λαμβάνει πιστοποίηση επάρκειας για την κατ' επάγγελμα διενέργεια εκτελωνιστικών εργασιών, χωρίς να προβλέπεται πλέον ως προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος, η προβλεπόμενη από τις τροποποιούμενες διατά-

ξεις πρακτική άσκηση σε εκτελωνιστικό γραφείο.

Τροποποιείται το άρθρο 10 και προβλέπεται ότι και οι εκτελωνιστές, όπως και όλα τα λοιπά πρόσωπα, τα οποία δύνανται να ασκούν τελωνειακή αντιπροσώπευση, μπορούν να ασκούν είτε άμεση, είτε έμμεση αντιπροσώπευση, ενώ ταυτόχρονα καταργείται ο περιορισμός της άσκησης του επαγγέλματος του εκτελωνιστή μόνο ως ελεύθερου επαγγέλματος.

Τροποποιείται το άρθρο 11 απλοποιώντας ορισμένες διαδικασίες που προβλέπονται για τις εξουσιοδοτήσεις και συγκεκριμένα την πρόβλεψη για την κατάθεση των γενικών και αόριστων εξουσιοδοτήσεων καθώς και την έκδοση από τις επιτροπές του άρθρου 18 ειδικού δελτίου εξουσιοδοτήσεων για τους υπαλλήλους των εξαγωγικών επιχειρήσεων.

Τροποποιείται το άρθρο 12 προκειμένου, για λόγους διασφάλισης του Δημοσίου συμφέροντος, να προβλεφθεί η ευθύνη έναντι του Δημοσίου και για τα λοιπά πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, τα οποία ασκούν τελωνειακή αντιπροσώπευση, πλην των εκτελωνιστών.

Τροποποιείται το άρθρο 13 προκειμένου να καταργηθούν ορισμένα καθήκοντα και υποχρεώσεις των εκτελωνιστών, οι οποίες κρίνεται ότι δεν υπάρχει λόγος να ορίζονται στον νόμο, όπως είναι π.χ. «να διάγουν ευπρεπώς», «να διεκπεραιώνουν την εκτελωνιστική εργασία άνευ καθυστερήσεων.

Μεταξύ των ανωτέρω υποχρεώσεων που καταργούνται συμπεριλαμβάνονται και η υποχρέωσή τους να μην συστήνουν οποιασδήποτε κερδοσκοπικού χαρακτήρα εταιρεία και η άσκηση του επαγγέλματος μόνο ατομικά ή μέσω της εκτελωνιστικής Ομόρρυθμης εταιρείας.

Καταργείται το άρθρο 15 προκειμένου απαλειφθεί η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό αρμοδιότητα της πειθαρχικής Επιτροπής του άρθρου 18 να επιλαμβάνεται για την επίλυση χρηματικών διαφορών μεταξύ των εκτελωνιστών και των εντολών τους.

Το άρθρο 16 τροποποιείται και αναμορφώνεται η άσκηση της πειθαρχικής εξουσίας στους εκτελωνιστές όσον αφορά τις πειθαρχικές ποινές και πρόστιμα.

Τροποποιείται το άρθρο 20, ορίζοντας ότι για τη συμμετοχή των μελών στο Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν προβλέπεται καμμία πρόσθετη αμοιβή

Τροποποιείται το άρθρο 21 και καταργείται η υποχρέωση των εκτελωνιστών να υποβάλλουν στις αρμόδιες για την άσκηση του πειθαρχικού ελέγχου επιτροπές του άρθρου 18 του ν. 718/1977, πιστοποιητικό ποινικού μητρώου κάθε τρία χρόνια.

Καταργείται το άρθρο 22 προκειμένου να μην προβλέπεται η ανάκληση του πτυχίου και της άδειας ασκήσεως του εκτελωνιστή στις περιπτώσεις των εκτελωνιστών που απέχουν από την άσκηση του επαγγέλματός πάνω από ένα έτος.

Καταργείται το άρθρο 23 και συγκεκριμένα η υποχρέωση τους να φέρουν ειδικό σήμα εντός των τελωνειακών χώρων κατά την εκτέλεση των εργασιών τους.

Καταργείται το άρθρο 24 με το οποίο ρυθμιζόνταν θέματα που αφορούν το όριο ηλικίας εξόδου από το επάγγελμα του εκτελωνιστή.

Καταργείται το άρθρο 25 με το οποίο προβλέπονταν η δυνατότητα θέσπισης με Υπουργικές Αποφάσεις ανώτατων ή κατώτατων ορίων αμοιβής των εκτελωνιστών.

Τροποποιείται το άρθρο 26 και ορίζεται ότι όπου στο ν. 718/1977 αναφέρεται ο όρος «Άδεια Ασκήσεως επαγγέλματος εκτελωνιστή» αυτός αντικαθίσταται με τον ό-

ρο «Αναγγελία άσκησης του επαγγέλματος του εκτελωνιστή», καθώς μετά την εφαρμογή του άρθρου 3 του ν. 3919/2011 προβλέπεται ότι για την άσκηση του επαγγέλματος προβλέπεται η αναγγελία της άσκησης αυτού.

Καταργούνται τα άρθρα 27, 28, 29 και 30 ως μεταβατικές διατάξεις του ν. 718/1977 με τις οποίες ρυθμιζόνταν θέματα κατά το παρελθόν.

Καταργείται το άρθρο 31 με το οποίο προβλέπονταν το δικαίωμα στους ομογενείς που ασκούσαν το επάγγελμα στην αλλοδαπή να αποκτούν άνευ διαγωνισμού το πτυχίο του εκτελωνιστή.

Υποπαράγραφος Ε.6. Ρυθμίσεις για το επάγγελμα του Ορκωτού Εκτιμητή

Στο πλαίσιο εναρμόνισης των νομοθετικών διατάξεων που διέπουν την σύσταση, διοίκηση και λειτουργία του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών, με το ν. 3919/2011 (Α' 32), που προβλέπει την κατάργηση όλων των αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση των επαγγελματιών, κρίνεται απαραίτητη η τροποποίηση ή η κατάργηση ορισμένων διατάξεων που περιλαμβάνονται στα σχετικά νομοθετικά κείμενα και οι οποίες επιβάλλουν περιορισμούς στην πρόσβαση και στην άσκηση του επαγγέλματος του ορκωτού εκτιμητή. Με την άρση των περιορισμών αυτών εκτιμάται ότι θα επέλθουν άμεσα σημαντικά οφέλη στην εθνική οικονομία και στο κοινωνικό σύνολο, καθώς θα αρθούν οι υφιστάμενες στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό και θα υπάρξει αποκλιμάκωση των αμοιβών των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Υποπαράγραφος Ε. 7. Ρυθμίσεις σχετικά με την καταβολή τελών κυκλοφορίας, τον έλεγχο οφειλών από τέλη κυκλοφορίας κατά την μεταβίβαση αυτοκινήτων οχημάτων

Με τις προτεινόμενες με την περίπτωση 1 διατάξεις καταργείται η προμήθεια του «ειδικού σήματος τελών κυκλοφορίας» κατά την καταβολή των τελών κυκλοφορίας έτους 2013 και επομένων.

Η προμήθεια του ειδικού σήματος είχε καθιερωθεί σταδιακά από το έτος 1993 μέχρι το έτος 2002 με τις διατάξεις του άρθρου 36 του ν. 2093/1992 (Α' 181), όπως αντικαταστάθηκαν από την έναρξη ισχύος τους με τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2120/1993 (Α' 24), και τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 20 του ν. 2948/2001 (Α' 242).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ορίζεται ότι η είσπραξη των τελών κυκλοφορίας γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του ν. 2362/1995 (Α' 247) «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» και διατηρείται ως χρόνος καταβολής των ανωτέρω τελών το χρονικό διάστημα από 1ης Νοεμβρίου έως την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους εκείνου στο οποίο αφορούν, με εξαίρεση το πρώτο έτος εφαρμογής του παρόντος που ορίζεται ως ημερομηνία έναρξης καταβολής η 15η Νοεμβρίου 2012.

Περαιτέρω, με τις εν λόγω διατάξεις ορίζονται τα πρόστιμα που οφείλονται σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής, μη καταβολής ή καταβολής μειωμένων τελών κυκλοφορίας. Επίσης, ορίζεται ότι για τα ποσά των τελών κυκλοφορίας που δεν έχουν καταβληθεί εμπρόθεσμα, καθώς και για τα τυχόν οφειλόμενα πρόστιμα, θα δημιουργούνται χρηματικοί κατάλογοι από την Γ.Γ.Π.Σ. για λογαριασμό των αρμοδίων Δ.Ο.Υ. ή από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ., κατά περίπτωση.

Εξάλλου με τις διατάξεις της ως άνω προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι, σε περίπτωση κυκλοφορίας αυτοκινήτου οχήματος για το οποίο δεν έχουν καταβληθεί τα οφειλόμενα τέλη κυκλοφορίας αφαιρούνται οι πινακίδες και η άδεια κυκλοφορίας του με πράξη οργάνων της Αστυνομικής Αρχής, από την οποία δεν επιστρέφονται, εάν ο ενδιαφερόμενος δεν προσκομίσει το αποδεικτικό καταβολής των τελών κυκλοφορίας, καθώς και του οφειλομένου ενδεχομένως προστίμου ή αποδεικτικό στοιχείο περί μη οφειλής τελών κυκλοφορίας λόγω απαλλαγής του.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται σκόπιμη καθόσον έχει ως αποτέλεσμα την εξοικονόμηση των χρηματικών ποσών που δαπανώνται ετησίως για την εκτύπωση και διάθεση των ειδικών σημάτων τελών κυκλοφορίας.

Περαιτέρω, λαμβανομένης υπόψη της νέας διαδικασίας καταβολής των τελών κυκλοφορίας, μέσω κωδικού πληρωμής στα πιστωτικά ιδρύματα κ.λπ., που σχεδιάστηκε και θα περιγραφεί στην προβλεπόμενη να εκδοθεί κατά τις προτεινόμενες διατάξεις Υπουργική Απόφαση:

α) Απλουστεύεται η διαδικασία καταβολής των τελών κυκλοφορίας με απώτερο σκοπό την ελαχιστοποίηση της τάλαιπωρίας των υπόχρεων σε καταβολή τελών κυκλοφορίας πολιτών κατά την άσκηση της φορολογικής τους υποχρέωσης,

β) Εξαλείφονται οι περιπτώσεις ύποπτων πολλαπλών πληρωμών για την αγορά ειδικού σήματος τελών κυκλοφορίας καθώς και οι σημειούμενες απώλειες «ειδικών σημάτων τελών κυκλοφορίας»

γ) Επιτυγχάνεται η αποσυμφόρηση των Δ.Ο.Υ.

δ) Ελαχιστοποιούνται τα οχήματα που μπορούν να κινούνται χωρίς να έχουν καταβάλει τα οφειλόμενα τέλη κυκλοφορίας με την ενίσχυση του ελέγχου μέσω των οργάνων των Αστυνομικών Αρχών. Τα Αστυνομικά όργανα θα προβαίνουν σε ελέγχους καταβολής τελών κυκλοφορίας κάνοντας χρήση εφαρμογής μέσω διαδικτύου η οποία δημιουργείται.

Με τις προτεινόμενες με την περίπτωση 2 διατάξεις ορίζεται ότι δεν επέρχεται μεταβίβαση της κυριότητας αυτοκινήτου οχήματος, εάν δεν καταβληθούν προηγουμένως τα τέλη κυκλοφορίας του έτους εντός του οποίου λαμβάνει χώρα η μεταβίβαση και τα τέλη κυκλοφορίας προηγούμενων ετών, τα οποία τυχόν οφείλονται για το χρόνο που το όχημα βρισκόταν στην κατοχή του μεταβιβάζοντος, συμπεριλαμβανομένων των προβλεπόμενων από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις προστίμων.

Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στο να υποχρεώνει τους οφειλέτες τελών κυκλοφορίας να καταβάλλουν αυτά, εφόσον θα τους στερείται η δυνατότητα μεταβίβασης των αυτοκινήτων οχημάτων τους, εάν δεν ανταποκριθούν στην υποχρέωσή τους αυτή.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης 3 καταργούνται το εδάφιο (ε) της περ. Α. και το εδάφιο ε της περ. Β της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2948/2001 (242 Α'), όπως ισχύει, με τα οποία καθοριζόταν το ύψος των ετήσιων τελών κυκλοφορίας για τα αυτοκίνητα που δεν ανήκουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες οχημάτων, ιδιωτικής ή δημόσιας χρήσης αντίστοιχα, όπως προσδιορίζονται στις ισχύουσες διατάξεις. Σημειώνεται ότι η πρόβλεψη για τα αυτοκίνητα αυτά είχε γίνει με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 2367/1953 (82 Α').

Η κατάργηση των ανωτέρω εδαφίων κρίνεται επιβεβλημένη, δεδομένου ότι δεν υφίσταται πλέον περίπτωση έκδοσης άδειας κυκλοφορίας οχήματος, στην οποία δεν

θα αναγράφεται σαφώς η κατηγορία αυτού.

Εξάλλου με το νέο εδάφιο ε) που προστίθεται στην περ. Α. της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 2948/2001, προβλέπεται πάγιο ποσό τελών κυκλοφορίας για τις νεκροφόρες και τα ασθενοφόρα, προκειμένου αυτά να καταβάλουν το ίδιο ποσό ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό τους ως επιβατικά ή φορτηγά, με σκοπό την ομοιομορφη φορολογική αντιμετώπισή τους.

Τέλος, με την περίπτωση 9 ρυθμίζεται το θέμα του εισιτηρίου εισόδου στα καζίνο και η αύξηση του δημοσίου εσόδου. Με τις προτεινόμενες διατάξεις η αξία του εισιτηρίου για την είσοδο στον χώρο των επιχειρήσεων καζίνο της χώρας, ορίζεται ενιαία στο ποσό των έξι (6) ευρώ. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία για τη συμμόρφωση της Ελλάδας με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση C-16/2010, σύμφωνα με την οποία η μειωμένη τιμή του εισιτηρίου εισόδου, για ορισμένες επιχειρήσεις καζίνο έναντι άλλων ομοειδών, που τελούν σε συγκρίσιμη κατάσταση, συνιστά επιλεκτικό πλεονέκτημα, και πρέπει να αρθεί. Περαιτέρω διατηρείται, όπως είχε οριστεί στο παρελθόν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της συνολικής αξίας του εισιτηρίου, που παρακρατείται από την επιχείρηση - καζίνο, ως δικαίωμα διάθεσης και κάλυψης δαπανών στο οποίο εμπεριέχεται και ο αναλογών Φ.Π.Α., ενώ, το υπόλοιπο ποσό αποτελεί δικαίωμα του Δημοσίου.

Με την υποπερίπτωση β' καταργούνται οι διατάξεις με τις οποίες έως τώρα οριζόταν η τιμή του εισιτηρίου, ώστε να υπάρχει ενιαίος προσδιορισμός αυτής.

Για να αποφευχθεί μη μείωση των εσόδων του Δημοσίου από τη ρύθμιση αυτή, αυξάνεται, με την υποπερίπτωση γ', η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιχνιδιών, που καθορίζεται στην παράγραφο 8 του άρθρου 2 του ν. 2206/1994 (Α' 62), στις περιπτώσεις ε' της παραγράφου 1 και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 3139/2003 (Α' 100), όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί και ισχύουν για κάθε μία από τις λειτουργούσες επιχειρήσεις καζίνο, κατά δύο (2) ποσοστιαίες μονάδες.

ΣΤ. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Υποπαράγραφος ΣΤ.1. Μείωση Συμβούλων, Συνεργατών Αιρετών ΟΤΑ - Μείωση αντιμισθίας Προέδρων Δημοτικών και Περιφερειακών Συμβουλίων και κατάργηση αποζημίωσης συμμετεχόντων σε Δημοτικά Συμβούλια και λοιπές επιτροπές.

Με τις περιπτώσεις 1 και 2 προτείνεται η μείωση του αριθμού των ειδικών συνεργατών, επιστημονικών συνεργατών, ειδικών συμβούλων των αιρετών ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού ενώ καταργούνται και οι θέσεις Ιδιαιτέρων Γραμματέων Δημάρχων και Δημοσιογράφων στις Περιφέρειες. Η κατάργηση κρίνεται αναγκαία προκειμένου να εξοικονομηθούν πόροι και να μειωθεί το μισθολογικό κόστος των ΟΤΑ. Για τους Δήμους η προτεινόμενη μείωση ακολουθεί τη λογική της παραγράφου 3 του άρθρου 3 (περιπτώσεις ε) και στ)) του ν. 4051/2012 (Α' 40) σύμφωνα με το οποίο μειώνεται ο αριθμός των μισθοδοτούμενων από το Δημόσιο αντιδημάρχων. Κατ' αναλογία μειώνεται και ο αριθμός των θέσεων ειδικών συνεργατών, επιστημονικών συνεργατών και ειδικών συμβούλων.

Υποπαράγραφος ΣΤ. 2. Αναστολή προσλήψεων και διορισμών

Στο πλαίσιο της δυσμενούς δημοσιονομικής συγκυρίας και δεδομένου ότι στους ΟΤΑ α' και β' βαθμού και στα ν.π.ι.δ. αυτών υπηρετεί μεγάλος αριθμός προσωπικού των κατηγοριών Υποχρεωτικής και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Υ.Ε. και Δ.Ε. αντίστοιχα), συγκριτικά με το εξειδικευμένο προσωπικό των κατηγοριών Τεχνολογικής και Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (Τ.Ε. ΚΑΙ Π.Ε. αντίστοιχα), κρίνεται αναγκαία η αναστολή προσλήψεων προσωπικού των κατηγοριών Υ.Ε. και Δ.Ε., προκειμένου να εξοικονομηθούν πόροι και να μειωθεί το μισθολογικό κόστος των ΟΤΑ.

Αντιθέτως, κρίνεται επιβεβλημένο να πραγματοποιούνται προσλήψεις υπαλλήλων κατηγοριών Π.Ε. και Τ.Ε. προκειμένου να στελεχωθούν οι ΟΤΑ με εξειδικευμένο προσωπικό υψηλών τυπικών προσόντων, ιδίως στην παρούσα φάση, λόγω της άσκησης νέων αρμοδιοτήτων που εκχωρήθηκαν στους ΟΤΑ με το Πρόγραμμα Καλλικράτης. Εξυπακούεται ότι οι εν λόγω προσλήψεις θα πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των περιορισμών που τίθενται από τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, όπως ισχύει, σύμφωνα με τις οποίες απαιτείται η έκδοση απόφασης κατανομής από τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης για την τήρηση του λόγου 1 προς 5.

Όσον αφορά στους νησιωτικούς δήμους, κρίνεται απαραίτητη η εξαίρεση των προσλήψεων και διορισμών όλων των κατηγοριών προσωπικού από τους περιορισμούς των διατάξεων του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, όπως ισχύει, καθώς με το υπηρετούν προσωπικό η άσκηση του συνόλου των αρμοδιοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί με το «Πρόγραμμα Καλλικράτης» δεν είναι δυνατή, ενώ κάποιοι εξ αυτών στερούνται παντελώς τακτικού προσωπικού, γεγονός που καθιστά αδύνατη τη στοιχειώδη έστω λειτουργία τους. Επισημαίνεται ότι το πρόβλημα της στελέχυσής τους δεν δύναται να επιλυθεί ούτε με τις υπηρεσιακές μεταβολές (αποσπάσεις-μετατάξεις) προσωπικού, δεδομένου ότι η γεωγραφική ιδιομορφία των κρίσιμων περιοχών αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα. Η λήψη υπόψη, άλλωστε, των ιδιαιτέρων συνθηκών των νησιωτικών περιοχών και η μέριμνα για την ανάπτυξή τους προβλέπονται ρητώς στο άρθρο 101 του Συντάγματος, καθώς και στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υποπαράγραφος ΣΤ.3. Ρυθμίσεις για την παραχώρηση δικαιώματος χρήσης των κοινόχρηστων χώρων και κτηρίων των ΟΤΑ και των ν.π.ι.δ. αυτών έναντι ανταλλάγματος

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στην παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης των κοινόχρηστων χώρων και κτηρίων του δημοσίου, των ΟΤΑ και των ν.π.ι.δ. έναντι ανταλλάγματος. Ειδικότερα και προκειμένου να εναρμονιστεί η κείμενη νομοθεσία με την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κρίνεται σκόπιμη η αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου που αφορά στις προϋποθέσεις αδειοδότησης για τη λειτουργία περιπτέρων, κυλικίων, καφενείων και κουρείων σε κοινόχρηστους χώρους και κτήρια των ΟΤΑ, κατά τρόπο ώστε να αρθούν τυχόν αδικαιολόγητοι περιορισμοί στην πρόσβαση και άσκηση των ανωτέρω επαγγελ-

μάτων.

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 106 παρ. 2 του Συντάγματος, περιορισμοί ή φραγμοί στην οικονομική ελευθερία είναι επιτρεπτοί μόνον για σαφείς και συγκεκριμένους λόγους, σε σχέση με τους οποίους εκτιμάται ότι το κοινωνικό όφελος από την τυχόν θέσπιση περιορισμού, υπερβαίνει την κοινωνική ζημία από τον συνακόλουθο περιορισμό του ανταγωνισμού.

Στο ανωτέρω πλαίσιο, σκοπεύεται αφενός η εναρμόνιση της σχετικής νομοθεσίας με τις συνταγματικές επιταγές περί επαγγελματικής ελευθερίας, αφετέρου η θέσπιση κανόνων άσκησης του συγκεκριμένου δικαιώματος, εναρμονισμένους με την προστασία των κοινοχρήστων χώρων και το δικαίωμα ακώλυτης πρόσβασης σε αυτούς, τη δημόσια ασφάλεια και άλλα έννομα αγαθά, καθόσον υφίστανται και ως εγγενείς περιορισμοί του δικαιώματος της οικονομικής ελευθερίας.

Ρυθμίζεται η διαδικασία παραχώρησης δικαιώματος χρήσης κοινοχρήστων χώρων με αντάλλαγμα για την τοποθέτηση και λειτουργία περιπτέρων. Ειδικότερα και προκειμένου να εκδοθεί η σχετική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου για τον καθορισμό και τη χωροθέτηση των περιπτέρων, απαιτούνται σωρευτικά παροχή γνώμης της οικείας τοπικής ή δημοτικής κοινότητας, εισήγηση της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής, όπου υφίσταται, καθώς και γνώμη της αρμόδιας αστυνομικής αρχής για την καταλληλότητα του χώρου από πλευράς ασφάλειας πεζών και οχημάτων. Τυχόν αρνητική εισήγηση της αστυνομικής αρχής δεσμεύει τη δημοτική αρχή. Πέραν των θέσεων των περιπτέρων, στα σχετικά τοπογραφικά διαγράμματα αποτυπώνεται υποχρεωτικά και ο κοινόχρηστος περιβάλλον αυτός χώρος, προκειμένου να διασφαλίζεται η τήρηση, εκτός των άλλων, των διατάξεων που αφορούν στη δημόσια κυκλοφορία και την όδευση πεζών. Ποσοστό των καθορισθέντων θέσεων παραχωρείται απευθείας και χωρίς δημοπρασία σε ΑΜΕΑ και πολύτεκνους, βάσει εισοδηματικών κριτηρίων και με υποχρέωση καταβολής τέλους που καθορίζεται από το δημοτικό συμβούλιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν.1080/80. Κατά πάγια νομολογία δε, το ύψος του τέλους, σε κάθε περίπτωση χρήσης κοινόχρηστου χώρου, δεν καθορίζεται ελεύθερα αλλά βάσει του ύψους της αξίας του δικαιώματος της αυξημένης χρήσης των κοινόχρηστων χώρων, ενόψει των ειδικότερων συνθηκών της κάθε περιοχής και των θεσπιζόμενων συναφών υπό των ανωτέρω συμβουλίων αντικειμενικών κριτηρίων.

Το δικαίωμα χρήσης των λοιπών θέσεων παραχωρείται αποκλειστικά κατόπιν δημοπρασίας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις περί δημοπρασιών των δήμων. Δεδομένης της φύσης του δικαιώματος, ορίζεται ρητά η υποχρέωση κατάθεσης εγγύησης αποκλειστικά για την τήρηση των διατάξεων περί χωροθέτησης του περιπτέρου, η απαγόρευση περαιτέρω παραχώρησης του δικαιώματος σε τρίτους, καθώς και η εφαρμογή των διατάξεων του αρ. 3 του ν.1080/1980, σε περίπτωση παραχώρησης χώρου, πέραν αυτού που καταλαμβάνει η θέση του περιπτέρου.

Ο χρόνος παραχώρησης του δικαιώματος δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δέκα έτη, ενώ, σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου, το δικαίωμα μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στη σύζυγο ή στα ενήλικα τέκνα του.

Περαιτέρω, ρυθμίζεται η διαδικασία παραχώρησης του δικαιώματος χρήσης κυλικείων, καφετειών και κουρείων εντός χώρων αρμοδιότητας των ΟΤΑ, άλλων φορέων δημόσιου δικαίου και των ν.π.δ.δ. αυτών

Τέλος ρυθμίζεται το καθεστώς των ήδη υφισταμένων αδειών κατά την έναρξη ισχύος του νόμου.

Υποπαράγραφος ΣΤ.4. Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης

Το Υπουργείο Εσωτερικών προκειμένου να ενισχύσει τα υφιστάμενα θεσμικά εργαλεία για την επίτευξη της οικονομικής εξυγίανσης των ΟΤΑ, προχωρά στη δημιουργία «Παρατηρητηρίου Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ».

Με την περίπτωση 2 προβλέπεται ότι το Παρατηρητήριο αποτελείται από πέντε μέλη, ήτοι έναν Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος θα προεδρεύει, το Γενικό Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών, το Διευθυντή Οικονομικών ΟΤΑ, έναν εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας προκειμένου για δήμους ή έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας προκειμένου για περιφέρειες, καθώς και το Γενικό Διευθυντή Θησαυροφυλακίου του Προϋπολογισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με δικαίωμα αρνησικυρίας. Επιπλέον, στη σύνθεση της Επιτροπής δύνανται να συμμετέχουν, άνευ δικαιώματος ψήφου, μέχρι και δύο εμπειρογνώμονες.

Κατά την περίπτωση 3, η διοικητική υποστήριξη του Παρατηρητηρίου γίνεται από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών, η οποία προς τούτο δύναται να ενισχύεται ως προς το προσωπικό της με αποσπάσεις και μετατάξεις από το δημόσιο, τους ΟΤΑ, ν.π.δ.δ. και φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης.

Η προτεινόμενη ρύθμιση δίνει τη δυνατότητα στο Παρατηρητήριο να παρακολουθεί σε μηνιαία βάση την πιστή εφαρμογή του προϋπολογισμού των ΟΤΑ της χώρας, λαμβανομένου υπόψη του ετήσιου προγράμματος δράσης και του πενταετούς επιχειρησιακού προγράμματος κάθε Δήμου και Περιφέρειας, παρέχοντας τα απαραίτητα εργαλεία για την οικονομική εξυγίανση και τον εξορθολογισμό των δαπανών τους. Στην περίπτωση που διαπιστώνει αποκλίσεις θα εισηγείται, σε συνεργασία με τον ΟΤΑ, τις αναγκαίες κατά περίπτωση δημοσιονομικές και διαρθρωτικές παρεμβάσεις προκειμένου να διασφαλίζεται η χρηστή οικονομική διαχείριση.

Ειδικότερα, στην περίπτωση 5 περιγράφεται η διαδικασία μέσω της οποίας θα επιτυγχάνεται η παρακολούθηση των προϋπολογισμών των ΟΤΑ και τα στάδια υλοποίησης των σχετικών παρεμβάσεων.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά στις παρεμβάσεις που συνεπάγεται η ένταξη στο Πρόγραμμα Εξυγίανσης, αναφέρονται στην περίπτωση 6 και προσαρμόζονται κατά περίπτωση ανάλογα με το μέγεθος της απόκλισης και τις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής.

Η περίπτωση 8 παρατείνει την προθεσμία της παρ.5 του πρώτου άρθρου της από 30/4/2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των νόμων 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012 που κυρώθηκε με το άρθρο δεύτερο του ν. 4079/2012, προκειμένου να μπορέσει η ολοκληρωθεί εν λόγω διαδικασία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ζ΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Με τις ρυθμίσεις της παραγράφου Ζ΄ επιχειρείται ευρεία αναμόρφωση θεσμών του υπαλληλικού μας δικαίου, η οποία μέσω ενός νέου πλαισίου κινητικότητας του προσωπικού του δημόσιου τομέα αποσκοπεί πρωτίστως στη μεγιστοποίηση των δυνατοτήτων αξιοποίησης του προς το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας και με στόχο την ισόρροπη κάλυψη των πολύ διαφορετικών κατά φορέα ή υπηρεσία αναγκών σε προσωπικό και την εξάλειψη ανορθολογικών καταστάσεων, όσον αφορά τις πραγματικές ανάγκες και τη διαφορετική εργασιακή επιβάρυνση των υπαλλήλων σε σχέση με τις συνθήκες που επικρατούν σε κάθε φορέα. Με τις ίδιες διατάξεις επιχειρείται επίσης να αντιμετωπισθεί το φαινόμενο, μεγάλος αριθμός υπαλλήλων που έχουν καταδικασθεί ή διώκονται για σοβαρά ποινικά ή πειθαρχικά αδικήματα να παραμένουν στη θέση τους για μεγάλα χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία διαρκεί η ποινική ή πειθαρχική εκκρεμότητα των υποθέσεών τους, με δυσμενέστερες συνέπειες για το κύρος και τη λειτουργία των υπηρεσιών.

Υποπαράγραφος Ζ.1. Μετάταξη- Μεταφορά προσωπικού

Με την παρούσα υποπαράγραφο εισάγεται στη μεγαλύτερη δυνατή έκτασή του ο θεσμός της υποχρεωτικής μετάταξης ή μεταφοράς προσωπικού, ώστε να ενισχυθεί, με γνώμονα το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας, η κινητικότητα του προσωπικού σε όλο το εύρος του δημόσιου τομέα και σε κάθε κατεύθυνση μέσα σε αυτόν. Το θεσπιζόμενο μέτρο, που αναφέρεται σε υποχρεωτικές μετακινήσεις προσωπικού με μόνιμο χαρακτήρα, χωρίς να θίγει τους υφιστάμενους θεσμούς εκούσιας μετάταξης υπαλλήλων με αίτησή τους, αποτελεί από θεσμική άποψη την ολοκλήρωση του περιορισμένου εύρους θεσμού της κινητικότητας των κρατικών υπαλλήλων, που εισήχθη με το άρθρο 5 του ν. 4024/2011. Ο νόμος λαμβάνει ειδική πρόνοια, ώστε οι υπηρεσιακές μεταβολές που θα επιχειρούνται με το νέο θεσμό της υποχρεωτικής μετάταξης ή μεταφοράς προσωπικού, να μην αντίκεινται σε δεσμεύσεις που απορρέουν από ισχύουσες κάθε φορά νομοθετικές ρυθμίσεις, σχετικές με τον περιορισμό των προσλήψεων.

Υποπαράγραφος Ζ.2. Διαθεσιμότητα

Με τις ρυθμίσεις της προτεινόμενης υποπαραγράφου επιχειρείται η διεύρυνση των δυνατοτήτων αξιοποίησης του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών και των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, οργανικές θέσεις των οποίων καταργούνται. Η κατάργηση των θέσεων έχει ως άμεση συνέπεια την αυτοδίκαιη θέση σε διαθεσιμότητα των υπαλλήλων, για την οποία εκδίδονται διαπιστωτικές πράξεις. Είναι αυτονόητο ότι όταν καταργούνται ορισμένες μόνο οργανικές θέσεις συγκεκριμένου κλάδου, σε διαθεσιμότητα τίθενται οι υπάλληλοι που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις κατά περίπτωση εφαρμοστέες διατάξεις (άρθρο 154 παρ. 2 Υ.Κ. και 158 παρ. 2 Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων-ΚΚΔΚΥ) ως αντιστοιχούντες στις θέσεις που καταρ-

γούνται. Η διαθεσιμότητα διαρκεί ένα έτος, μετά την πάροδο του οποίου ο υπάλληλος απολύεται, σύμφωνα με το άρθρο 101 του Υπαλληλικού Κώδικα και το άρθρο 105 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών Υπάλληλων, εφόσον δεν μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε άλλη θέση. Ο θεσμός της διαθεσιμότητας λόγω κατάργησης οργανικών θέσεων αναμορφώνεται και διευρύνεται όσον αφορά τις παρεχόμενες δυνατότητες, δεδομένου ότι το προσωπικό που έχει τεθεί σε διαθεσιμότητα, εκτός από τις προβλεπόμενες ήδη από το ισχύον δίκαιο περιπτώσεις εκούσιας μετάταξης (άρθρα 154 παρ. 4 Υ.Κ., 158 παρ. 4 ΚΚΔΚΥ), μπορεί επιπλέον να μετατάσσεται υποχρεωτικά ή να μεταφέρεται με ταυτόχρονη μεταβολή της υπηρεσιακής του σχέσης σε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ή να μετακινείται πρόσκαιρα (άρ. 5 ν. 4024/2011) ή να υπάγεται σε προγράμματα επανεκπαίδευσης ή επανακατάρτισης. Η τελευταία δυνατότητα μπορεί να συντρέχει με την εκούσια ή υποχρεωτική μετάταξη ή την πρόσκαιρη τοποθέτηση του υπαλλήλου. Η πρόσκαιρη μετακίνηση του αρ. 5 του ν. 4024/2011 διευρύνει τη δυνατότητα κινητικότητας και στους ΟΤΑ και τα ν.π.ι.δ. του δημόσιου τομέα. Επισημαίνεται ότι από τη νέα ρύθμιση του καθεστώτος της διαθεσιμότητας λόγω κατάργησης οργανικών θέσεων επωφελείται πλέον και το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που κατείχε καταργούμενες θέσεις. Η τυχόν μη συμμόρφωση του υπαλλήλου με την πράξη υποχρεωτικής μετάταξης ή υποχρεωτικής τοποθέτησής του για ορισμένο χρόνο ή υπαγωγής του σε πρόγραμμα επανεκπαίδευσης ή επανακατάρτισης οδηγεί σε άμεση απόλυσή του.

Υποπαράγραφος Ζ.3. Αργία στο πλαίσιο της πειθαρχικής και ποινικής διαδικασίας

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αντικαθίστανται και τροποποιούνται διατάξεις των κωδίκων των δημοσίων υπαλλήλων, των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. και των δικαστικών υπαλλήλων, οι οποίες αφορούν τις περιπτώσεις θέσεως προσωπικού σε αυτοδίκαιη και δυνητική αργία. Ταυτόχρονα οι ρυθμίσεις αυτές επεκτείνονται και εφαρμόζονται αναλογικά, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις και συνέπειές τους, σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα και σε όλες τις κατά περίπτωση πειθαρχικές διαδικασίες που ισχύουν και εφαρμόζονται στους φορείς του. Με τις ρυθμίσεις αυτές διευρύνονται οι περιπτώσεις που οι υπάλληλοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία, ώστε να επιτυγχάνεται η άμεση απομάκρυνση όσων διώκονται ή τιμωρούνται για σοβαρά ποινικά αδικήματα και πειθαρχικά παραπτώματα. Ταυτόχρονα όμως ο θεσμός της αυτοδικαίως αργίας εξοπλίζεται με ευελιξία, που προσφέρει τη δυνατότητα στα αρμόδια όργανα, εκτιμώντας το συμφέρον της υπηρεσίας, να επαναφέρουν στα καθήκοντά τους ή να μετακινούν εσωτερικά τους υπαλλήλους που επανέρχονται (εξαιρούνται οι ποινικώς διωκόμενοι και οι τιμωρηθέντες με την ποινή της οριστικής παύσης), ακόμη και πριν αρθούν οι τυπικοί λόγοι που οδήγησαν στην επιβολή της αυτοδικαίως αργίας, όταν κριθεί αιτιολογημένα ότι, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, δεν είναι εξ αντικειμένου αναγκαία η συνέχιση της παραμονής του υπαλλήλου εκτός υπηρεσίας. Οι διατάξεις για την αργία ορίζεται ρητά ότι εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς πειθαρχικές διαδικασίες. Ακόμη παρέχεται στο δικαστή της αιτήσεως αναστολή η ευχέρεια, σε κάθε περίπτωση θέσεως υπαλλήλου σε αργία (αυτοδίκαιη ή δυνητική), να

διατάσσει ως προσωρινό μέτρο την αύξηση των αποδοχών της αργίας έως το 75% των νομίμων αποδοχών, εφόσον πιθανολογείται σοβαρά με βάση τα προσαγόμενα στοιχεία και την εν γένει εισοδηματική και περιουσιακή κατάσταση του υπαλλήλου (π.χ. έλλειψη ιδιόκτητης στέγης, έλλειψη τραπεζικών καταθέσεων ή άλλων πόρων) και της οικογένειάς του (σύζυγος, τέκνα) ότι θα κινδυνεύσει σοβαρά και άμεσα ο βιοπορισμός τους. Το 75% των αποδοχών καταβάλλεται απ' ευθείας εκ του νόμου στις περιπτώσεις αυτοδικαίως αργίας που προβλέπονται όταν ασκείται πειθαρχική δίωξη για συγκεκριμένα πειθαρχικά παραπτώματα.

Υποπαράγραφος Ζ.4. Κατάργηση ειδικοτήτων και οργανικών θέσεων

Με τις διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου καταργούνται οι οργανικές θέσεις σε ορισμένες κατηγορίες, κλάδους και ειδικότητες, για τις οποίες κρίνεται ήδη, ενόψει των σύγχρονων εξελίξεων και αναγκών της Διοίκησης, ότι δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες των φορέων στους οποίους ανήκουν οργανικά, την ίδια στιγμή μάλιστα που το προσωπικό αυτό θα μπορούσε να αξιοποιηθεί προς το συμφέρον της δημόσιας υπηρεσίας σε φορείς, στους οποίους υπάρχουν μεγάλες ανάγκες σε προσωπικό. Επισημαίνεται ότι οι υπό κατάργηση ειδικότητες δεν συνδέονται με την άμεση παροχή υπηρεσιών προς το διοικούμενο και η κατάργησή τους δεν αναμένεται να προκαλέσει δυσχέρειες στην εξυπηρέτηση του πολίτη. Αντιθέτως, θα δώσει τη δυνατότητα στη Διοίκηση αξιοποιώντας τις διατάξεις για την κινητικότητα και τη διαθεσιμότητα να λειτουργήσει με περισσότερο αποτελεσματικό και ορθολογικό τρόπο.

Ειδικότερα, η περίπτωση αφορά θέσεις των κατηγοριών ΔΕ και ΥΕ των ειδικοτήτων Διοικητικού, Διοικητικού – Λογιστικού, Διοικητικού – Οικονομικού και Διοικητικών Γραμματέων υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίοι δεν έχουν προσληφθεί με διαγωνισμό ή με διαδικασία επιλογής σύμφωνα με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια υπό τον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής ή με ειδικές διαδικασίες επιλογής που περιβάλλονται με αυξημένες εγγυήσεις διαφάνειας και αξιοκρατίας, δηλαδή υπαλλήλους, των οποίων η εργασιακή σχέση με το δημόσιο, συμπεριλαμβανομένων των προσλήψεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, δημιουργήθηκε με άλλες διαδικασίες.

Εξάλλου, έχει ληφθεί πρόνοια διασφάλισης της ομαλής λειτουργίας των φορέων με την εισαγωγή περιορισμών αναγόμενων στο συμφέρον της υπηρεσίας όπως η καθιέρωση ελάχιστου αριθμού αυτών των υπαλλήλων ανά φορέα και η ορισμένη ποσοστιαία αναλογία τους με το σύνολο των υπαλλήλων του φορέα.

Με τις παραπάνω διατάξεις τίθεται σε εφαρμογή το συνολικό σχέδιο κινητικότητας το οποίο έχει στόχο την αναδιοργάνωση και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού. Με την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων αναμένεται τουλάχιστον 2000 υπάλληλοι να ενταχθούν στο πρόγραμμα, σύμφωνα με το οποίο είτε θα μετακινηθούν σε άλλες υπηρεσίες, είτε θα αποχωρήσουν κατά το άρθρο 101 του Υπαλληλικού Κώδικα.

Με τον τρόπο αυτό η χώρα ταυτόχρονα ανταποκρίνεται και στη σχετική δέσμευσή της, η οποία προβλέφθηκε σε αντικατάσταση της ήδη νομοθετημένης υποχρέωσης αποχώρησης 15.000 υπαλλήλων το 2012.

Υποπαράγραφος Ζ.5. Περιορισμοί προσλήψεων στο Δημόσιο τομέα – Περιορισμός θέσεων μετακλητών υπαλλήλων

Με παρούσα υποπαράγραφο, λόγω των δυσμενών δημοσιονομικών συνθηκών, παρατείνεται κατά ένα έτος, δηλαδή από 31.12.2015 σε 31.12.2016, η προβλεπόμενη περίοδος ισχύος του κανόνα μία πρόσληψη για κάθε πέντε αποχωρήσεις. Επίσης, προβλέπεται περαιτέρω μείωση στις εγκρίσεις των προσλήψεων του έκτακτου προσωπικού για τα έτη 2013 και 2014 καθώς και περιορισμός του αριθμού των θέσεων όλων των κατηγοριών μετακλητών υπαλλήλων σε υπηρεσίες που καταλαμβάνονται από το π.δ. 63/2005 και σε αποκεντρωμένες διοικήσεις κατά 20%.

Υποπαράγραφος Ζ.6. Διάρκεια ισχύος πινάκων διορισμών ΑΣΕΠ

Τέλος, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρούσας υποπαράγραφου επιδιώκεται να μη μεσολαβούν μεγάλα χρονικά διαστήματα ανάμεσα στη δημοσίευση των πινάκων διοριστέων και την έκδοση των ατομικών πράξεων διορισμού προκειμένου οι διαγωνιστικές διαδικασίες να ανταποκρίνονται στις επείγουσες ανάγκες της υπηρεσίας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Η΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Υποπαράγραφος Η.1. Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.)

Με τις περιπτώσεις 1 έως 9, απλοποιείται η διαδικασία της σύστασης των εταιρειών μέσω των Υπηρεσιών Μιας Στάσης, καθώς καταργείται η υποχρέωση αναζήτησης ασφαλιστικών ενημεροτήτων των εταίρων και διαχειριστών των εταιρειών, ενώ οι ασφαλιστικοί φορείς πρόκειται να ενημερώνονται από τις Υπηρεσίες Μιας Στάσης για τη σύσταση της εταιρείας και για τα στοιχεία των εταίρων και διαχειριστών αυτής.

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 10, απλοποιείται το ζήτημα της σύνταξης των προτυποποιημένων καταστατικών, με την υιοθέτηση πιο ευέλικτου σχήματος, σύμφωνα με το οποίο δεν απαιτείται πλέον η πρόταση του περιεχομένου τους από τη Συντονιστική Επιτροπή των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδος και της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος. Με τον τρόπο αυτό, και τη συγκρότηση μεικτών επιτροπών από τα συναρμόδια Υπουργεία Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, θα καταστεί δυνατή η αποτύπωση της βασικής δομής και περιεχομένου των καταστατικών διατάξεων ανά τύπο εταιρείας, με αποτέλεσμα να μειώνεται ακόμη περισσότερο το κόστος σύστασης των εταιρειών.

Με τις περιπτώσεις 11 ως 13 καταργείται ο θεσμός του δόκιμου μεσίτη που εισήχθη στον πρόσφατο ν. 4072/2012, καθώς δε φάνηκε να εξυπηρετεί κάποια ιδιαίτερη ανάγκη της αγοράς και των ίδιων των υποψηφίων μεσιτών.

Υποπαράγραφος Η.2. Εκμίσθωση Επιβατηγών Ιδιωτικής Χρήσης αυτοκινήτων, μοτοσικλετών και τετράκυκλων οχημάτων με οδηγό

Με την παρούσα υποπαράγραφο εισάγονται νέες ρυθμίσεις σχετικά με την ενοικίαση επιβατηγών αυτοκινήτων και τις προσφερόμενες από τα ξενοδοχεία υπηρεσίες. Στόχο αποτελεί η αναβάθμιση του προσφερόμενου τουριστικού προϊόντος, η κάλυψη νέων αναγκών που έχουν δημιουργηθεί στην τουριστική αγορά καθώς και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαιρουμένης της Ελλάδος επιτρέπεται χωρίς χρονικούς ή άλλους περιορισμούς η μίσθωση αυτοκινήτων με οδηγό από γραφεία ενοικίασης αυτοκινήτων. Αυτή η υπηρεσία παρέχεται επίσης και σε χώρες μη μέλη της ΕΕ, όπως Τουρκία και Σερβία, οι οποίες ανταγωνίζονται τη χώρα μας από πλευράς προσέλκυσης τουριστών. Συγκεκριμένα:

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης 1 επιδιώκεται η θέσπιση ρυθμίσεων που θα επιτρέπουν τη μίσθωση Επιβατηγών Ιδιωτικής Χρήσης (ΕΙΧ) αυτοκινήτων, με οδηγό, από τουριστικά γραφεία και γραφεία ενοικίασεως αυτοκινήτων όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 του ν. 2160/1993 (Α΄ 118), καθώς και από εταιρείες και συνεταιρισμούς Επιβατηγών Δημόσιας Χρήσης αυτοκινήτων (ταξί), που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3109/2003 (Α΄ 38) και το άρθρο 87 του ν. 4070/2012 (Α΄ 82), κατ' αναλογία με τις ισχύουσες ρυθμίσεις για την μίσθωση ΕΙΧ χωρίς οδηγό.

Τονίζεται ότι κατά την εκτέλεση των μεταφορών αυτών επιβάλλεται ρητά η προ-κράτηση με αντίστοιχη σύμβαση η οποία θα είναι διάρκειας κατ' ελάχιστο δώδεκα ωρών, ενώ απαγορεύεται η είσπραξη κομίστρου για τις μεταφορές αυτές. Οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις εισάγονται για να υπάρξει σαφής διάκριση μεταξύ των υπηρεσιών αυτών που αφορούν στον τουρισμό και των υπηρεσιών που παρέχουν τα ταξί.

Στην περίπτωση 2 προσδιορίζονται τα προσόντα των οδηγών επιβατηγών ιδιωτικής χρήσης που απασχολούνται σε γραφεία ενοικίασεως επιχειρήσεως και τουριστικά γραφεία, καθώς και σε συνεταιρισμούς και εταιρείες ταξί. Έτσι, οι οδηγοί πρέπει υποχρεωτικά να έχουν λευκό ποινικό μητρώο το οποίο βεβαιώνεται με πιστοποιητικό ποινικού μητρώου γενικής χρήσης. Πρέπει επίσης, να διαθέτουν άδεια οδήγησης αυτοκινήτου κατηγορίας Β΄, το οποίο να είναι σε ισχύ και να έχει αποκτηθεί τουλάχιστον δύο χρόνια πριν την έναρξη απασχόλησής τους σε αυτή την εργασία. Τέλος, να έχουν ιατρικό πιστοποιητικό που τους έχει χορηγηθεί με βάση ιατρικές εξετάσεις όπως περιγράφονται στο εδάφιο ζ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 95 του ν. 4070/2012 (Α΄ 82).

Στην περίπτωση 3 καθορίζονται τα ελάχιστα χαρακτηριστικά των επιβατηγών ιδιωτικής χρήσης οχημάτων που δύνανται να εκμισθώνονται με οδηγό. Συγκεκριμένα, τα οχήματα πρέπει να είναι άνω των 1.500 κυβικών εκατοστών, να εμπίπτουν στην κατηγορία EURO V ή και πιο πρόσφατης, καθώς και να έχουν μέγιστο χρόνο κυκλοφορίας του εφόσον αυτή δε διαφέρει από την ημερομηνία κατασκευής τους πάνω από ένα χρόνο, ή τα εννιά χρόνια αν πρόκειται για αυτοκίνητα ανοικτού τύπου.

Στην περίπτωση 4 παρέχεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Τουρισμού για έκδοση κοινής αποφάσεως με την οποία θα καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη σύσταση και λειτουργία των επιχειρήσεων που εκμισθώνουν επιβατηγά αυτοκίνητα ιδιω-

τικής χρήσης με οδηγό, τυχόν άλλα προσόντα των οδηγών, οι προϋποθέσεις για την απόκτηση του Ε.Σ.Λ., καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ρυθμίσεων του παρόντος.

Με τη διάταξη της περίπτωσης 5 αποσαφηνίζεται ότι επιτρέπεται μεταφορά χωρίς κόμιστρο πελατών κύριων ξενοδοχειακών καταλυμάτων, όπως ορίζονται στην περίπτωση Α της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α' 118), με επιβατηγά ιδιωτικής χρήσης οχήματα είτε ιδιοκτησίας των επιχειρήσεων αυτών είτε μισθωμένων, κατόπιν χρηματοδοτικής μίσθωσης σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από τα σημεία αφίξεως ή αναχωρήσεως του πελάτη μέχρι τις εγκαταστάσεις των καταλυμάτων και αντίστροφα, χωρίς δυνατότητα καταβολής οποιουδήποτε ποσού δίκην κομίστρου απευθείας από τον πελάτη στον οδηγό του ΕΙΧ. Επίσης, επιτρέπεται στις εταιρείες και τους συνεταιρισμούς Επιβατηγών Δημόσιας Χρήσης αυτοκινήτων, που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 3109/2003 (Α' 38) και το άρθρο 87 του ν. 4070/2012 (Α' 82) να συνάπτουν συμβάσεις με ολική ή μερική εκμίσθωση των ΕΔΧ αυτοκινήτων, με οδηγό, με κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα, με κόμιστρο που διαμορφώνεται με συμφωνία των συμβαλλόμενων μερών για να μεταφέρονται οι πελάτες των κύριων ξενοδοχειακών καταλυμάτων από τα σημεία αφίξεως ή αναχωρήσεως μέχρι τις εγκαταστάσεις των καταλυμάτων αυτών και αντίστροφα. Εξουσιοδοτείται δε ο αρμόδιος Υπουργός να καθορίσει ενδείξεις, όπως διακριτικά γνωρίσματα και άλλα αποδεικτικά στοιχεία ή έγγραφα που πρέπει να φέρει το όχημα όπου αποδεικνύεται η σχέση του με το κύριο ξενοδοχειακό κατάλυμα.

Τέλος, με την περίπτωση 6, ορίζονται κυρώσεις και ποινές για παραβάσεις των ανωτέρω παραγράφων. Τα πρόστιμα είναι κατ' αντιστοιχία με τα ήδη ισχύοντα για παραβάσεις που ισχύουν ως προς τη σύσταση και λειτουργία επιχειρήσεων εκμίσθωσης επιβατηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης χωρίς οδηγό. Προστίθεται, ωστόσο, διάταξη με την οποία αποσαφηνίζεται ότι για κάθε αυτοκίνητο μισθωμένο κατά τις διατάξεις της περίπτωσης 1 που διενεργεί επιβατικές μεταφορές με κόμιστρο, επιβάλλονται στο νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης και στον οδηγό οι ποινές της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν. 1903/1990 (Α' 167), δηλαδή έξι μήνες φυλάκισης και τρεις χιλιάδες ευρώ χρηματική ποινή. Επιπλέον, ανακαλείται η άδεια κυκλοφορίας του οχήματος για δύο (2) χρόνια. Διευκρινίζεται δε ότι για τις παραβάσεις της παρούσης περίπτωσης εφαρμόζεται η συνοπτική διαδικασία των άρθρων 417 και επόμενα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δηλαδή η διαδικασία σε περίπτωση που ο δράστης συλληφθεί επ' αυτοφώρω.

Υποπαράγραφος Η. 3. Διάθεση παρασκευασμάτων πρώτης βρεφικής ηλικίας

Τα παρασκευάσματα για βρέφη καθώς και τα παρασκευάσματα δεύτερης βρεφικής ηλικίας ρυθμίζονται σε ενωσιακό επίπεδο από την Οδηγία 2006/141/ΕΚ της Επιτροπής. Η οδηγία αυτή αποτελεί «ειδική οδηγία» κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/398/ΕΟΚ και καθορίζει όρους επισήμανσης, σύνθεσης και κυκλοφορίας των παρασκευασμάτων για βρέφη και των παρασκευασμάτων δεύτερης βρεφικής ηλικίας. Η εν λόγω Οδηγία ενσωματώθηκε στην Ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθμ. Υ1/Γ.Π.47815 (Β' 1478/28.07.2008) Κοινή Απόφαση των Υπουργών Υγείας και Ανάπτυξης με

θέμα «Εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/141/ΕΚ «για παρασκευάσματα για βρέφη και παρασκευάσματα δεύτερης βρεφικής ηλικίας».

Στην χώρα μας, τα παρασκευάσματα για βρέφη (πρώτης βρεφικής ηλικίας – έως 6 μηνών) πωλούνται αποκλειστικά από τα φαρμακεία και αντιμετωπίζονται με τρόπο διαφορετικό από τα υπόλοιπα παρασκευάσματα για βρέφη (δεύτερης βρεφικής ηλικίας) τα οποία διατίθενται ελεύθερα. Ο περιορισμός αυτός δεν απορρέει από καμία ενωσιακή νομοθεσία παρά αποτελεί εσωτερική ρύθμιση. Επειδή όλα τα παρασκευάσματα για βρέφη, πλην της πρώτης βρεφικής ηλικίας, διακινούνται ελεύθερα, κρίνεται απαραίτητο για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και την άρση των ρυθμιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό, να απελευθερωθεί και το σύστημα διάθεσης των παρασκευασμάτων της πρώτης βρεφικής ηλικίας.

Για το σκοπό αυτό, η προτεινόμενη ρύθμιση ορίζει ότι η διάθεση των παρασκευασμάτων αυτών, όπως ορίζονται την Οδηγία 2006/141/ΕΚ, γίνεται από τα φαρμακεία και τα καταστήματα λιανικής πώλησης τροφίμων, ειδών παντοπωλείου και ειδών μαζικής κατανάλωσης και δίνει, ταυτόχρονα, στους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Υγείας τη δυνατότητα να ρυθμίζουν τον τρόπο διάθεσης των παρασκευασμάτων αυτών στον τελικό καταναλωτή. Η προτεινόμενη ρύθμιση αναμένεται να οδηγήσει σε πτώση των τιμών των παρασκευασμάτων πρώτης βρεφικής ηλικίας προς όφελος του τελικού καταναλωτή, ενώ σε καμία περίπτωση δεν θίγονται οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου ως προς τους λοιπούς όρους και προϋποθέσεις διάθεσης των παρασκευασμάτων για βρέφη (σύνθεση, επισήμανση κλπ.).

Υποπαράγραφος Η.4. Άρση περιορισμών στη διάθεση προϊόντων καπνού

Σε συνέχεια του ν. 3919/2011, ήρθαν οι περιορισμοί στην πώληση προϊόντων καπνού, η οποία με το προϊσχύον καθεστώς ήταν δραστηριότητα προνομιακά ασκούμενη από συγκεκριμένες κατηγορίες του πληθυσμού. Με την δε πρόσφατη Υπουργική Απόφαση υπ' αριθμ. Υ1γ/Γ.Π./οικ.96967 (Β' 2718) προβλέφθηκε ρητά ότι επιχειρήσεις τροφίμων και ποτών μπορούν να λειτουργούν παράλληλα με άλλες δραστηριότητες εμπορικές ή μη, σε χώρο σαφώς διαχωρισμένο ή ανάλογα με την επικινδυνότητα της δραστηριότητας, με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται η υγιεινή και ασφάλεια των τροφίμων.

Ενόψει των ανωτέρω και σε συμφωνία με τα παραδείγματα άλλων ευρωπαϊκών χωρών, με την περίπτωση 1 εισάγεται ειδικότερος περιορισμός ως προς την πώληση προϊόντων καπνού από υπεραγορές τροφίμων, λαμβάνοντας υπόψη το σκοπό προστασίας της δημόσιας υγείας. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι τα προϊόντα καπνού δύναται να τοποθετούνται σε κλειστές προθήκες μετά τα ταμεία, προσβάσιμες για τον τελικό καταναλωτή με τη μεσολάβηση υπαλλήλου.

Με την περίπτωση 2 καταργείται η δυνατότητα διαφήμισης προϊόντων καπνού στους εσωτερικούς χώρους των σημείων πώλησης, σε εναρμόνιση με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 13 του Συμφώνου Πλαισίου για τον Έλεγχο του Καπνού του ΠΟΥ (FCTC – W.H.O. for tobacco control), που έχει κυρωθεί με το ν. 3420/05 (Α' 298).

Υποπαράγραφος Η.5. Τροποποιήσεις στο π.δ. 340/1989 «Περί του επαγγέλματος Λογιστή-Φοροτεχνικού-άδειας ασκήσεως»

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Η.5. επιδιώκεται η τροποποίηση και συμπλήρωση του Π.Δ. 340/98 «Περί του επαγγέλματος Λογιστή- Φοροτεχνικού και της αδειας ασκήσεώς του» (Α΄228), ώστε αυτό να εναρμονιστεί με τις διατάξεις του ν. 3919/2011 «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελμάτων» (Α΄32). Ειδικότερα:

Με την περίπτωση 1 αντικαθίσταται η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού με την επαγγελματική ταυτότητα, μετά την κατάργηση της εν λόγω διοικητικής άδειας με το άρθρο 3 του ν. 3919/2011.

Με την περίπτωση 2 προβλέπονται η διαδικασία χορήγησης επαγγελματικής ταυτότητας λογιστή φοροτεχνικού μετά την υποβολή αναγγελίας έναρξης άσκησης του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την χορήγηση της επαγγελματικής ταυτότητας λογιστή φοροτεχνικού, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την χορήγηση επαγγελματικής ταυτότητας ανώτερης τάξης, η έκδοση υπουργικής απόφασης για την χορήγηση αποζημίωσης των επιτροπών που εισηγούνται την χορήγηση της επαγγελματικής ταυτότητας και την καταβολή δικαιωμάτων του ΟΕΕ για την έκδοση της επαγγελματικής ταυτότητας.

Επίσης προβλέπεται προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία της αναγγελίας και της υποβολής των δικαιολογητικών για την χορήγηση επαγγελματικής ταυτότητας ή την απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος λογιστή φοροτεχνικού από το ΟΕΕ.

Για την προστασία των φορολογουμένων από παράνομες δραστηριότητες, τη μείωση της φοροδιαφυγής, τον περιορισμό του αριθμού των ανακριβών φορολογικών δηλώσεων, την ενίσχυση της διαφάνειας και της αξιοπιστίας των οικονομικών καταστάσεων/ φορολογικών στοιχείων, προβλέπεται η υποβολή κατ' έτος Υπεύθυνης Δήλωσης στην οποία οι λογιστές φοροτεχνικοί θα δηλώνουν ότι ασκούν το επάγγελμα, δεν έχουν καταδικαστεί συνεπεία ποινικών ή πειθαρχικών παραπτώματων και ότι έχουν παρακολουθήσει όλη την απαιτούμενη για το επίπεδο της επαγγελματικής τους κατάταξης εκπαίδευση. Το περιεχόμενο της εν λόγω δήλωσης ελέγχεται από το ΟΕΕ και ενημερώνεται σχετικά το αρχείο λογιστών φοροτεχνικών που τηρεί το ΟΕΕ και το οποίο προβλέπεται να διασυνδεθεί με το αρχείο λογιστών του Υπουργείου Οικονομικών. Τέλος προβλέπεται ότι η εν λόγω Υπεύθυνη Δήλωση θα συνοδεύεται με την καταβολή δικαιωμάτων υπέρ του ΟΕΕ, το ύψος των οποίων θα καθοριστεί με υπουργική απόφαση. Τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 δικαιώματα υπέρ του ΟΕΕ θα καλύπτουν τις πάσης φύσεως δαπάνες για την συνεχιζόμενη επιμόρφωση και κατάρτιση των λογιστών φοροτεχνικών καθώς και τις δαπάνες ελέγχου της ακρίβειας του περιεχομένου των Υπεύθυνων Δηλώσεων που θα υποβάλλονται κατ' έτος στο ΟΕΕ.

Με την περίπτωση 3 προβλέπονται η διαδικασία χορήγησης βεβαίωσης παροχής λογιστικών και φοροτεχνικών υπηρεσιών στις εταιρείες, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την Αναγγελία έναρξης λειτουργίας γραφείων παροχής λογιστικών και φοροτεχνικών υπηρεσιών καθώς και η υποχρέωση αυτών να γνωστοποιούν στο ΟΕΕ οποιαδήποτε μεταβολή στη εταιρική τους

σύνθεση ή την εκπροσώπησή τους.

Με την περίπτωση 4 προβλέπεται η τήρηση στο ΟΕΕ μητρώου λογιστών φοροτεχνικών κατά τάξεις καθώς και μητρώο νομικών προσώπων παροχής λογιστικών και φοροτεχνικών υπηρεσιών, τα οποία διασυνδέονται με τα αρχεία του Υπουργείου Οικονομικών.

Με την περίπτωση 5 προστίθενται στα αδικήματα που αποτελούν λόγο αφαίρεσης της επαγγελματικής ταυτότητας λογιστή φοροτεχνικού, τα αδικήματα υπαρφαγής ψευδούς βεβαίωσης και της χρήσης υπαρφασθείσας ψευδούς βεβαίωσης.

Με την περίπτωση 6 προβλέπεται η κατάργηση του άρθρου 16 του π.δ. 340/98 μετά την παρέλευση ενός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος, δεδομένου ότι πρόκειται περί μεταβατικών διατάξεων και ήδη έχουν παρέλθει δέκα πέντε έτη από την ισχύ τους.

Υποπαράγραφος Η.6. Συμπλήρωση διατάξεων ν. 1906/1990, ν.3614/2007 και 4070/2012

Με την περίπτωση 1 διατηρούνται σε ισχύ οι υπάρχουσες τακτικές διεθνείς λεωφορειακές γραμμές μεταξύ Ελλάδος και τρίτων χωρών έως τις 30.6.2013, ώστε να μην δημιουργηθεί κενό στην εξυπηρέτηση των επιβατών που κινούνται στις γραμμές μεταξύ Ελλάδας και γειτονικών χωρών που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέχρι να οριστικοποιηθεί το πλαίσιο λειτουργίας των διεθνών λεωφορειακών γραμμών. Πράγματι, η ισχύουσα διάταξη της παραγράφου 15 του άρθρου 185 του ν. 4070/2012 έχει ως στόχο να ρυθμίσει θέματα διεθνών τακτικών επιβατικών γραμμών, ιδίως μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας, έτσι ώστε να εξαλειφθούν φαινόμενα μη τήρησης της αρχής της αμοιβαιότητας, αλλά και τυχόν παράνομες πρακτικές. Ταυτόχρονα, όμως, θέτει περιορισμούς που επηρεάζουν και άλλο μεταφορικό έργο. Συγκεκριμένα, η κάλυψη τακτικών διεθνών λεωφορειακών γραμμών μεταξύ Ελλάδος και τρίτων χωρών βάσει της παρ. 15 του αρ. 185 του ν. 4070/2012 επιτρέπεται μόνο μεταξύ της πρωτεύουσας της τρίτης χώρας και την Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη ή μεταξύ πρωτευουσών όμορων νομών ή περιφερειών των δύο χωρών. Με την εφαρμογή της διάταξης αυτής θα καταργηθούν λεωφορειακές γραμμές π.χ. προς Ρωσία, Ουκρανία, Αλβανία, Τουρκία, που όχι μόνο εξυπηρετούν σοβαρή επιβατική κίνηση, αλλά που έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο διμερών Συμφωνιών και συζητήσεων μεταξύ των κρατών.

Για το λόγο αυτό, αλλά και για να μην υπάρξει αποσπασματική ρύθμιση του ζητήματος, με την προτεινόμενη ρύθμιση εισάγεται παράταση για την έναρξη εφαρμογής του πλαισίου του ν. 4070/2012, με στόχο στο διάστημα αυτό να υπάρξει ολοκληρωμένος σχεδιασμός της λειτουργίας των διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών, έτσι ώστε αφενός να είμαστε συνεπείς ως προς τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας, και αφετέρου να εξασφαλιστεί ότι το νέο πλαίσιο θα στηρίζεται στην αρχή της αμοιβαιότητας, θωρακίζοντας και τους έλληνες μεταφορείς απέναντι σε τυχόν αθέμιτο ανταγωνισμό από τρίτες χώρες. Φυσικά, η όποια ρύθμιση προκύψει θα είναι σύμφωνη με το γενικότερο πλαίσιο εναρμόνισης των διαδικασιών ανάθεσης συγκοινωνιακού έργου οδικών μεταφορών προς την κοινοτική νομοθεσία και των υποχρεώσεων της Ελλάδας. Σημειώνεται ότι στο διάστημα αυτό τηρούνται πλήρως οι υποχρεώσεις του ελληνικού κράτους να διεξάγει ελέγχους ως προς την λειτουργία των υφιστάμενων γραμμών, αλλά και προς αντιμετώπιση

φαινομένων όπως είναι η λαθρεμπορία, η λαθρεπιβίβαση και άλλα αδικήματα, όπως πχ φορολογικά, για τα οποία έχουν υπάρξει κατά καιρούς καταγγελίες. Ειδική πρόβλεψη γίνεται για τη χρονική ισχύ των διεθνών τακτικών λεωφορειακών γραμμών μεταξύ Ελλάδας-Αλβανίας για τις οποίες διενεργούνται διμερείς διαπραγματεύσεις με τη γείτονα χώρα.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 επιδιώκεται η αντιμετώπιση των δυσκολιών που έχουν ανακύψει στη διαδικασία υλοποίησης των χρηματοδοτούμενων συμβάσεων δημοσίων έργων και οι οποίες έχουν επισημανθεί από όλες τις εργοληπτικές οργανώσεις της χώρας. Τελικός στόχος είναι να προχωρήσει απρόσκοπτα η εκτέλεσή τους που θα έχει ως ορατό και άμεσο αποτέλεσμα την επιτάχυνση της ανάκαμψης και τον εκσυγχρονισμό των υποδομών. Η κυριότερη δυσκολία αφορά την έλλειψη ρευστότητας που αντιμετωπίζουν οι τεχνικές εταιρείες και οφείλεται σε πολλούς λόγους (κυρίως προβλήματα χρηματοδότησης από το τραπεζικό σύστημα, έκτακτες φορολογικές επιβαρύνσεις κλπ).

Στην κατεύθυνση της αύξησης της ρευστότητας συντελούν και οι προτεθεισες με το άρθρο 242 του ν. 4072/2012 στο άρθρο 25 του ν. 3614/2007 διατάξεις των παραγράφων 10, 11 και 12. Ειδικότερα με την παράγραφο 10 εδάφιο β' προβλέφθηκε ότι στις συγχρηματοδοτούμενες συμβάσεις δημοσίων έργων που έχουν προκηρυχθεί μέχρι τις 15.3.2012, χωρίς πρόβλεψη προκαταβολής στη διακήρυξη, «... δύνανται να χορηγείται στον ανάδοχο προκαταβολή κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 51 του ν. 3669/2008, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) του ολικού ποσού της σύμβασης (χωρίς αναθεωρήσεις και Φ.Π.Α.), έναντι ισόποσης εγγυητικής επιστολής.» Με την διάταξη αυτή όμως, δεν ρυθμίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες υπήρχε πρόβλεψη χορήγησης προκαταβολής στη διακήρυξη, αλλά σε μικρότερα ποσοστά ενώ την περιόριζε στα συγχρηματοδοτούμενα δημόσια έργα που είχαν προκηρυχθεί μέχρι τις 15.3.2012. Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η διευκόλυνση της ομαλής χρηματοδότησης των υπό εκτέλεση ή μελλοντικών συγχρηματοδοτούμενων δημόσιων έργων και στις περιπτώσεις που υπήρχε μεν πρόβλεψη στην διακήρυξη για τη χορήγηση προκαταβολής αλλά μικρότερου του άνω ποσοστού, με την δυνατότητα χορήγησης πρόσθετης προκαταβολής και στις περιπτώσεις αυτές, μέχρι τη συμπλήρωση του ως άνω ποσοστού (10%). Επιδιώκεται περαιτέρω η επέκταση της ρύθμισης και στα μεταγενέστερα της 15ης Μαρτίου 2012 προκηρυθέντα έργα, γεγονός που ικανοποιεί και την ίση μεταχείριση των αναδόχων των εκτελούμενων δημοσίων έργων. Επίσης, για τους ανωτέρω λόγους, υπάγονται στο ίδιο καθεστώς και οι ΟΤΑ Α' βαθμού και τα νομικά τους πρόσωπα, διασφαλιζομένων των χρημάτων της προκαταβολής με την κατάθεση ισόποσης εγγυητικής επιστολής από τον ανάδοχο.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 δεδομένης της τρέχουσας οικονομικής κατάστασης που καθιστά εξαιρετικά δυσχερή την όποια προσπάθεια οικονομικής αναδιάρθρωσης των τεχνικών εταιρειών (αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, αναβάθμιση πιστοληπτικής τους ικανότητας), χορηγείται παράταση στις εταιρείες 3ης έως 7ης τάξης μέχρι την 30η Ιουνίου 2013, ώστε να συνεχίσει απρόσκοπτα η υλοποίηση των έργων και προκειμένου να αντιμετωπιστεί συνολικά το θέμα των κριτηρίων αξιολόγησης

των οικονομικών δεδομένων των εργοληπτικών επιχειρήσεων των τάξεων αυτών.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 4 καταργείται η υποχρέωση των μηχανικών περί καταβολής εισφοράς ποσοστού 2% υπέρ του Τ.Ε.Ε. για τις πάσης φύσεως λειτουργικές του δαπάνες, που υπολογιζόταν επί της συμβατικής συνολογούμενης ή της νομίμου αμοιβής τους. Η καταβολή της εισφοράς αυτής υπέρ Τ.Ε.Ε., η οποία δεν δικαιολογείται καθώς τα μέλη του καταβάλλον συνδρομή, τα επιβαρύνει δίχως άμεση ανταποδοτικότητα ως προς αυτά ενώ συναρτάται περισσότερο με την άνθηση του επαγγέλματος που σχετίζεται με την γενικότερη οικονομική κατάσταση της χώρας. Το ίδιο ισχύει και για την είσπραξη ποσοστού δύο επί τοις χιλίοις (2%) εκ των καταβαλλομένων ποσών στους αναδόχους για την εκτέλεση δημοσίων έργων, που σχετίζεται με την εργολαβική δραστηριότητα της χώρας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Θ' ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Υποπαράγραφος Θ. 1. Θέματα Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου ρυθμίζονται θέματα για την ανάδειξη των μελών του Συμβουλίου, του Πρύτανη και του εκπροσώπου των φοιτητών σε κάθε Α.Ε.Ι. Συγκεκριμένα, θεσπίζεται η υποχρεωτική χρήση τόσο της ηλεκτρονικής, όσο και της επιστολικής ψήφου στις ανωτέρω εκλογικές διαδικασίες.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 ορίζεται ότι τα φορολογικά έσοδα της παρ. 1 του ν.δ. 3883/1958 (Α' 181) που αποδίδονταν σε πανεπιστημιακά ιδρύματα και φορείς εφεξής θα αποδίδονται στον κρατικό προϋπολογισμό.

Υποπαράγραφος Θ.2. Προκήρυξη διαγωνισμού για τους εκπαιδευτικούς, μεταθέσεις εκπαιδευτικών και επτηρίδα ιδιωτικών εκπαιδευτικών

Με την παρούσα υποπαράγραφο προβλέπεται η προκήρυξη κάθε τρία έτη διαγωνισμού για την κατάρτιση πίνακα κατάταξης εκπαιδευτικών κατά κλάδο και ειδικότητα με σκοπό το διορισμό ή την πρόσληψή τους.

Αδειοδότηση δομών ιδιωτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των υποπαραγράφων Θ.4. έως Θ.18. επιχειρείται η επικαιροποίηση, η απλούστευση και η ομογενοποίηση των συστημάτων αδειοδότησης των επαγγελματιών αρμοδιότητας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού καθώς και η εναρμόνισή τους με το ν. 3919/2011 (Α' 32) «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματιών» όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 4 παρ. 16 του ν. 4038/2012 (Α' 14) «Επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012 - 2015» και την υπ' αριθμ. 20/VI/2012 Γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Τα εν λόγω επαγγέλματα είναι τα ακόλουθα:

1. Άδεια ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικού σχολείου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

2. Άδεια ίδρυσης και λειτουργίας Κέντρων Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης
 3. Άδεια ίδρυσης και λειτουργίας Φροντιστηρίου και Κέντρου Ξένων Γλωσσών
 4. Άδεια ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικού Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης
 5. Άδεια λειτουργίας Εργαστηρίου Ελευθέρων Σπουδών
 6. Πιστοποίηση - αδειοδότηση Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης
 7. Άδεια διδασκαλίας σε Φροντιστήρια και Κέντρα Ξένων Γλωσσών
 8. Άδεια κατ' οίκον διδασκαλίας
- Αναλυτικότερα:

Υποπαράγραφος Θ.3. Άδεια Ιδιωτικού σχολείου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, Κολλεγίου, Φροντιστηρίου και Κέντρου Ξένων Γλωσσών, Ιδιωτικού Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ι.Ε.Κ.), Κέντρου δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα και Κέντρου Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Δύο

Με την παρούσα υποπαράγραφο επιχειρείται η ομογενοποίηση και επικαιροποίηση των νομοθετικών πλαισίων που διέπουν τη χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας των ιδιωτικών σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, των Κολλεγίων, των Φροντιστηρίων και Κέντρων Ξένων Γλωσσών, των ιδιωτικών Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης, των Κέντρων Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα τα οποία θα έχουν αριθμό καταρτιζομένων έως 50 άτομα ημερησίως και Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Δύο με αριθμό καταρτιζομένων άνω των 50 ατόμων ημερησίως. Η άδεια ίδρυσης ενοποιείται με την άδεια λειτουργίας και η διαδικασία απλουστεύεται με την έκδοση μιας μόνο άδειας. Καθορίζονται όμοιες προϋποθέσεις και ενοποιημένα δικαιολογητικά τόσο για τα πρόσωπα τα οποία αιτούνται άδεια για τους ανωτέρω φορείς. Τα κτίρια των ιδιωτικών σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, των Κολλεγίων, των ιδιωτικών Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και των Κέντρων Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Δύο έχουν άδεια κτιρίου εκπαίδευσης με βάση τον ισχύοντα Οικοδομικό και Κτιριοδομικό Κανονισμό και τα Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα, τα Φροντιστήρια και τα Κέντρα Ξένων Γλωσσών έχουν ισχύουσα οικοδομική άδεια με βάση συγκεκριμένες προδιαγραφές. Για την ανανέωση της άδειας και στο πλαίσιο εποπτείας που ασκεί το Κράτος, επιβάλλεται η γνωστοποίηση στην αρμόδια αρχή οποιοσδήποτε μεταβολής επέλθει στους ανωτέρω φορείς σε σχέση με τα αρχικά στοιχεία, βάσει των οποίων χορηγήθηκε η άδεια. Κρίνεται σκόπιμο, η ανανέωση να μην γίνεται στο ίδιο πλαίσιο έκδοσης αρχικής διοικητικής άδειας, δεδομένου ότι για την έκδοση της αρχικής άδειας έχουν γίνει όλοι οι απαραίτητοι έλεγχοι και εξυπηρετούνται οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος. Κατά συνέπεια, η ανανέωση της άδειας περιορίζεται στην ετήσια αναγγελία του άρθρου 3 του ν. 3919/2011.

Υποπαράγραφος Θ.4. Ανάκληση Άδειας

Με την προτεινόμενη διάταξη επιχειρείται η ομογενοποίηση και επικαιροποίηση του καθεστώτος που διέπει την ανάκληση της άδειας που χορηγείται σε όλους τους ανωτέρω φορείς εκπαίδευσης. Με το άρθρο αυτό θεσπίζονται ενιαία κριτήρια και προϋποθέσεις για την ανάκληση

της άδειας. Θεσμοθετούνται τα Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα, όπως μετονομάζονται τα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών και τα Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Δύο, όπως μετονομάζονται τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης.

Υποπαράγραφος Θ.5. Μεταβίβαση αδειών διωτικού σχολείου Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, Κολλεγίου, Φροντιστηρίου και Κέντρου Ξένων Γλωσσών, Ιδιωτικού Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ι.Ε.Κ.), Κέντρου δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα και Κέντρου Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Δύο

Με την παρούσα υποπαράγραφο τροποποιείται και ομογενοποιείται το καθεστώς της μεταβίβασης αδειών ιδιωτικού σχολείου πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, Κολλεγίου, Φροντιστηρίου και Κέντρου Ξένων Γλωσσών, ιδιωτικού Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ι.Ε.Κ.), και των Κέντρων Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα και Επιπέδου Δύο. Καταργείται το αμεταβίβαστο των αδειών ίδρυσης Φροντιστηρίων και Κέντρων Ξένων Γλωσσών και προβλέπεται καθεστώς μεταβίβασης για τα Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα και τα Κολλέγια. Το αμεταβίβαστο της άδειας φροντιστηρίου σημειώνεται ότι συνιστά περιορισμό στην οικονομική ελευθερία, ο οποίος δεν δικαιολογείται από κάποιο σκοπό δημοσίου συμφέροντος και σε κάθε περίπτωση δεν τελεί σε συνάφεια, ούτε είναι αναγκαίος και πρόσφορος προς τον σκοπό της διασφάλισης υψηλού επιπέδου παροχής υπηρεσιών και προστασίας των αποδεκτών των υπηρεσιών - καταναλωτών. Κατά συνέπεια, προτείνεται η κατάργηση του προαναφερόμενου περιορισμού.

Υποπαράγραφος Θ.6. Συστέγαση μονάδων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης

Με την παρούσα υποπαράγραφο τροποποιείται και ομογενοποιείται το καθεστώς της συστέγασης των μονάδων εκπαίδευσης και κατάρτισης. Με τη ρύθμιση αυτή επιχειρείται η προστασία των σπουδαστών και των γονέων τους, δηλαδή του καταναλωτικού κοινού των παρεχόμενων εκπαιδευτικών υπηρεσιών, από τη σύγχυση που δύναται να προκληθεί ως προς το είδος, το επίπεδο και τον απονεμόμενο τίτλο σπουδών λόγω της από κοινού προβολής και συστέγασης διαφορετικών εκπαιδευτικών φορέων.

Υποπαράγραφος Θ.7. Κολλέγια

Με την παρούσα υποπαράγραφο τροποποιείται ο ν. 3696/2008 και ορίζονται ως Κολλέγια οι φορείς που παρέχουν υπηρεσίες μη τυπικής μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης με σπουδές κατ' αποκλειστικότητα βάσει συμφωνιών πιστοποίησης (validation), δικαιώρησης (franchising) και κάθε άλλου είδους σύμβασης και μόνο με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής, αναγνωρισμένα από τις αρμόδιες αρχές στη χώρα που εδρεύουν, οι οποίες οδηγούν σε πρώτο πτυχίο (bachelor), τουλάχιστον τριετούς διάρκειας σπουδών και φοίτησης, ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Οι βεβαιώσεις, τα πιστοποιητικά σπουδών και οποιασδήποτε άλλης ονομασία βεβαίωση που χορηγούν τα Κολλέγια δεν είναι ισότιμες με τους τίτλους που χορηγούνται στο πλαίσιο του ελληνικού συστήματος τυπικής εκπαίδευσης. Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται επίσης η παράγραφος 3 του άρθρου 1 του ν. 3696/2008 για τη μετονομασία του Τμήματος ΚΕΜΕ σε Τμήμα Κολλεγίων. Τροπο-

ποιείται επίσης η παράγραφος 1 του άρθρου 10 του ν. 3696/2008 προκειμένου να προσαρμοστεί στον ανωτέρω ορισμό των Κολλεγίων του άρθρου 1 του ν. 3696/2008.

Υποπαράγραφος Θ.8. Διδάσκοντες σε Κολλέγια

Με την παρούσα υποπαράγραφο τροποποιείται το άρθρο 15 του ν. 3696/2008 προκειμένου να επικαιροποιηθεί και να απλουστευθεί το περιεχόμενό του ως προς τις προϋποθέσεις εγγραφής στο Μητρώο Διδασκόντων Κολλεγίων.

Υποπαράγραφος Θ.9. Διδάσκοντες στα Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών

Με την παρούσα υποπαράγραφο προσαρμόζονται οι απαιτήσεις όσον αφορά στο χορηγούμενο πιστοποιητικό εκπαιδευτή για διδάσκοντα σε Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών στις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας. Η απαίτηση ελάχιστων τυπικών προσόντων, η οποία μπορεί εναλλακτικά να αντικαθίσταται από επαγγελματική εμπειρία συναφή προς το αντικείμενο διδασκαλίας ή με πιστοποιητικό εκπαιδευτή συναφούς ειδικότητας θεωρείται περιορισμός του επαγγέλματος συναφής προς τους επιδιωκόμενους σκοπούς. Ωστόσο, η χορήγηση του εν λόγω πιστοποιητικού μόνο από φορέα πιστοποίησης αναγνωρισμένο από το ελληνικό Κράτος συνιστά περιορισμό ως προς τους εκπαιδευτικούς με πιστοποιητικά άλλων κρατών μελών και περιορίζει την πρόσβασή τους στο επάγγελμα. Η διάταξη αυτή έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 13 παρ. 1 του π.δ. 38/2010 «περί αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων και προσαρμογή στην Οδηγία 2005/3 6/ΕΚ», σύμφωνα με την οποία η αρμόδια αρχή παρέχει τη δυνατότητα ανάληψης του οικείου επαγγέλματος και της άσκησής του στους αιτούντες, οι οποίοι είναι κάτοχοι βεβαίωσης επάρκειας ή τίτλου εκπαίδευσης που απαιτείται από άλλο κράτος μέλος για την άσκηση του ίδιου επαγγέλματος στο άλλο κράτος μέλος, κατά τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους Έλληνες. Για το λόγο αυτό προτείνεται να προστεθεί η φράση «ή από φορέα πιστοποίησης άλλων κρατών μελών».

Υποπαράγραφος Θ.10. Διαφήμιση ΙΕΚ

Με την παρούσα υποπαράγραφο καταργείται η υποχρέωση έγκρισης των διαφημίσεων των Ινστιτούτων επαγγελματικής κατάρτισης. Η προηγούμενη έγκριση της διαφήμισης συνιστά περιορισμό στην εν λόγω δραστηριότητα ο οποίος θα πρέπει να αρθεί, καθώς κρίνεται ότι η ασυμμετρία στην πληροφόρηση που πιθανόν υπάρχει στον τομέα αυτό θεραπεύεται από το γεγονός ότι οι αρχές που διέπουν την προβολή και διαφήμιση των ιδιωτικών Ι.Ε.Κ προστατεύονται από τη νομοθεσία περί αθέμιτου ανταγωνισμού. Εξάλλου, η διατήρηση του περιορισμού δεν δικαιολογείται από το επιχείρημα της αντιστοιχίας της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών με τον καθορισμό υψηλής ή χαμηλής τιμής. Όπως επισημαίνεται σε σχετική έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διαφήμιση μπορεί να διευκολύνει τον ανταγωνισμό με την ενημέρωση των καταναλωτών. Αναγνωρίζεται, επίσης, ότι η διαφήμιση μπορεί να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για νέες επιχειρήσεις που εισέρχονται στην αγορά και για υφιστάμενες, οι οποίες μπορεί να προτείνουν νέα προϊόντα, εν προκειμένω π.χ. νέες ειδικότητες, νέες μεθόδους διδασκαλίας, εξειδικευμένο προσωπικό κλπ. Επιπλέον, περιορισμοί στη διαφήμιση ενδέχεται, σε

ορισμένες περιπτώσεις, να αυξάνουν τις αμοιβές των επαγγελματιών υπηρεσιών, χωρίς να έχουν θετικά αποτελέσματα στην ποιότητα των υπηρεσιών αυτών. Σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος επί της προβολής και διαφήμισης των ιδιωτικών Ι.Ε.Κ μπορεί να γίνεται από τη διοίκηση κατασταλτικά, εφόσον διαπιστωθεί παραπλανητική διαφήμιση από Ι.Ε.Κ, το οποίο έχει ήδη λάβει άδεια ίδρυσης και λειτουργίας.

Υποπαράγραφος Θ.11. Σύστημα Πιστοποίησης Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης

Με την παρούσα υποπαράγραφο καταργείται η υπ' αριθ. 9.16031/Οικ..3.2815/10-9-2009 (Β' 1999) «Σύστημα Πιστοποίησης Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ)» κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας με στόχο την ομογενοποίηση του νομοθετικού πλαισίου των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης με αυτό των υπολοίπων φορέων εκπαίδευσης και κατάρτισης, δηλαδή των ιδιωτικών σχολείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, των Κολλεγίων, Φροντιστηρίων και Κέντρων Ξένων Γλωσσών, ιδιωτικών Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εργαστηρίων Ελευθέρων Σπουδών. Με το παρόν σχέδιο νόμου τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης μετονομάζονται σε Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Δύο.

Υποπαράγραφος Θ.12. Άδεια διδασκαλίας σε Φροντιστήρια, Κέντρα Ξένων Γλωσσών και άδεια κατ' οίκον διδασκαλίας

Με την παρούσα υποπαράγραφο εφαρμόζεται η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3919/2011 και το καθεστώς της προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άδεια διδασκαλίας σε Φροντιστήρια και Κέντρα Ξένων Γλωσσών καθώς και της άδειας κατ' οίκον διδασκαλίας αντικαθίσταται με την αναγγελία ενάρξεως ασκήσεως των επαγγελμάτων αυτών. Συνεπώς, ασκούνται ελευθέρως μετά πάροδο τριμήνου από την αναγγελία ενάρξεως ασκήσεώς τους, συνοδευόμενη από τα νόμιμα δικαιολογητικά για την πιστοποίηση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων, στην κατά τις ισχύουσες στο χρονικό εκείνο σημείο διατάξεις αρμόδια προς αδειοδότηση διοικητική αρχή. Η αρχή αυτή δύναται, εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της αναγγελίας, να απαγορεύσει την άσκηση του επαγγέλματος στην περίπτωση που δεν συγκεντρώνονται οι νόμιμες προϋποθέσεις προς τούτο ή δεν προκύπτει η συνδρομή τους από τα υποβληθέντα στοιχεία. Η ρύθμιση αυτή αιτιολογείται από το γεγονός ότι η διδασκαλία σε Φροντιστήρια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ξένων Γλωσσών καθώς και η κατ' οίκον διδασκαλία, έχει ως σκοπό την επικουρική και συμπληρωματική μετάδοση, συμπλήρωση ή εμπέδωση γνώσεων που παρέχονται στις τρεις βαθμίδες εκπαίδευσης και συνεπώς δεν ανάγεται στην παιδεία ως βασική αποστολή του Κράτους σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 του Συντάγματος. Επομένως, ενόψει του ότι η διασφάλιση του υψηλού επιπέδου των παρεχομένων από τα φροντιστήρια υπηρεσιών επιτυγχάνεται με τη θέσπιση των ουσιαστικών προϋποθέσεων που αναφέρονται στα ουσιαστικά προσόντα των διδασκόντων, η χορήγηση προηγούμενης διοικητικής άδειας για τη διδασκαλία σε αυτά δεν συνάπτεται προς τον ως άνω σκοπό, ούτε είναι πρόσφορη για την επίτευξή του, ούτε άλλωστε εξυπηρετεί άλλο σκοπό δημοσίου συμφέροντος.

Υποπαράγραφος Θ.13. Ανανέωση της άδειας διδασκαλίας σε Φροντιστήρια και Κέντρα Ξένων Γλωσσών

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καταργείται η υποχρέωση ανανέωσης της άδειας διδασκαλίας σε Φροντιστήρια Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Ξένων Γλωσσών. Η επικαιροποίηση του φακέλου του εκπαιδευτικού σε περίπτωση μεταβολής των στοιχείων και των απαιτούμενων εκ του νόμου δικαιολογητικών με βάση τα οποία ο εκπαιδευτικός έκανε την αναγγελία έναρξης άσκησης του επαγγέλματος, περιλαμβάνει ετήσια αυτεπάγγελτη αναζήτηση ποινικού μητρώου δικαστικής χρήσης εκ μέρους της αρμόδιας υπηρεσίας. Ορίζεται περαιτέρω ότι σε περίπτωση μεταβολής των στοιχείων και δικαιολογητικών που έχουν κατατεθεί κατά την αναγγελία, ο ενδιαφερόμενος οφείλει να ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια υπηρεσία, επί πονή απαγόρευσης της άσκησης του επαγγέλματος της διδασκαλίας σε Φροντιστήρια και Κέντρα Ξένων Γλωσσών.

Υποπαράγραφος Θ.14. Ανανέωση της άδειας κατ' οίκον διδασκαλίας

Με την παρούσα υποπαράγραφο καταργείται η υποχρέωση ανανέωσης της άδειας κατ' οίκον διδασκαλίας και θεσπίζεται διαδικασία όμοια με αυτήν του προηγούμενου άρθρου όσον αφορά την επικαιροποίηση των στοιχείων του ενδιαφερομένου.

Υποπαράγραφος Θ.15. Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης

Με την παρούσα υποπαράγραφο τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 3879/2010 ως προς το σκοπό των ΙΕΚ τα οποία παρέχουν υπηρεσίες αρχικής ή συμπληρωματικής κατάρτισης.

Υποπαράγραφος Θ.16.

Με την παρούσα υποπαράγραφο ορίζεται ότι όπου στις κείμενες διατάξεις αναφέρεται Εργαστήριο Ελευθέρων Σπουδών νοούνται Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Ένα και όπου στις κείμενες διατάξεις αναφέρονται Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) νοούνται Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου Δύο.

Υποπαράγραφος Θ.17. Τροποποίηση του π.δ. 38/2010

Ο σκοπός της παρούσας ρύθμισης είναι η σύσταση ενιαίας αρμόδιας εθνικής αρχής και ο καθορισμός διαδικασίας για την, κατ' εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) (π.χ. υπόθεση Βλασσοπούλου), των σχετικών συστάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθώς και σε συμμόρφωση με τις συναφείς υποχρεώσεις που απορρέουν από το Μνημόνιο, εξέταση της επαγγελματικής ισοδυναμίας μεταξύ των γνώσεων και των προσόντων που πιστοποιούνται από τίτλους τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκείνων που πιστοποιούνται από τίτλους του ημεδαπού εκπαιδευτικού συστήματος, όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ περί αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων, προκειμένου για την ανάληψη και άσκηση οικονομικής δραστηριότητας στην Ελλάδα από τους κατόχους των εν λόγω τίτλων. Η οικονομική αυτή δραστηριότητα δύναται να αφορά μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους.

Σημειώνεται ότι για την διευθέτηση του εν θέματι ζητήματος έχει κινηθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαδι-

κασία Παράβασης κατά της χώρας μας, κατόπιν της αποστολής της υπ' αριθ. 7598/2012 Προειδοποιητικής Επιστολής.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρείται να καλυφθεί το θεσμικό κενό που παρουσιάζεται στις περιπτώσεις όπου, σύμφωνα και με τη νομολογία του ΔΕΕ, θα πρέπει να εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη εφαρμογή των άρθρων των Ευρωπαϊκών Συνθηκών που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Ε.Ε. για την ανάληψη και άσκηση στην Ελλάδα οικονομικής δραστηριότητας νομοθετικά ρυθμιζόμενης ή μη, όταν δεν υφίσταται συναφές παράγωγο κοινοτικό δικαίωμα 1 ή όταν δεν πληρούνται οι τυπικές προϋποθέσεις που τίθενται από το παράγωγο κοινοτικό δικαίωμα 2.

Ειδικότερα, στις διατάξεις της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, και του π.δ. 38/2010 που την ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο, όπως ισχύει, υπάγεται η αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων όταν αυτά αφορούν συγκεκριμένο «νομοθετικά ρυθμιζόμενο επάγγελμα» (ν.ρ.ε.) στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τους ορισμούς του ως άνω θεσμικού πλαισίου (άρθρο 3 παρ. 1, εδ. α' σε συνδυασμό με εδ. β' και γ') ένα επάγγελμα θεωρείται «νομοθετικά ρυθμιζόμενο» όταν για τη νόμιμη ανάληψη και άσκησή του σε κάποιο κράτος μέλος απαιτείται βάσει εθνικής νομοθεσίας η κατοχή συγκεκριμένων επαγγελματικών προσόντων, ήτοι τίτλων (διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων) που βεβαιώνουν επιτυχώς περατωθείσα επαγγελματική εκπαίδευση.

Βάσει της ως άνω Οδηγίας η αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων από άλλο κράτος μέλος της ΕΕ προκειμένου για την ανάληψη και άσκηση ν.ρ.ε. στην ημεδαπή δύναται να αφορά: α) είτε επαγγέλματα που είναι νομοθετικά ρυθμιζόμενα και στο εκάστοτε κράτος μέλος προέλευσης, β) είτε επαγγέλματα που δεν ρυθμίζονται νομοθετικά στο κράτος μέλος προέλευσης καθ' εαυτά, αλλά για τα οποία το εν λόγω κράτος βεβαιώνει ότι η εκπαίδευση που οδηγεί σε αυτά είναι νομοθετικά ρυθμιζόμενη σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 εδ. ε' της ως άνω Οδηγίας (νομοθετικά ρυθμιζόμενη εκπαίδευση), είτε γ) επαγγέλματα που δεν ρυθμίζονται νομοθετικά τα ίδια αλλά ούτε και η εκπαίδευση που οδηγεί σε αυτά και ως εκ τούτου ασκούνται ελεύθερα. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, για να είναι εφικτή η αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων στην ημεδαπή, εάν και εφόσον η Ελλάδα ρυθμίζει νομοθετικά το συγκεκριμένο επάγγελμα, απαιτείται ο ενδιαφερόμενος να το έχει ασκήσει στο κράτος μέλος προέλευσης με πλήρη απασχόληση τουλάχιστον για δύο χρόνια την τελευταία δεκαετία.

Διευκρινίζεται ότι, βάσει του άρθρου 50 παρ. 3 του ως άνω π.δ. 38/2010, η αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων σε κατόχους των ως άνω τίτλων εκπαίδευσης, προκειμένου για περαιτέρω πρόσβαση τόσο στο δημόσιο (μέσω ΑΣΕΠ) όσο και στον ιδιωτικό τομέα, χωρεί ακωλύτως στις περιπτώσεις που πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις που απαιτούνται από την εν λόγω κοινοτική Οδηγία (εν ολίγοις, όταν αποδεικνύεται και η θεμελίωση πλήρους επαγγελματικού δικαιώματος στο κράτος μέλος προέλευσης του τίτλου).

Η εν λόγω υποπαράγραφος Θ.19 περιλαμβάνει σε 27 περιπτώσεις τις προτεινόμενες μεταβολές των διατάξεων του ισχύοντος π.δ. 38/2010 ως εξής:

Περίπτωση 1: Περιλαμβάνει τη νέα διατύπωση του

πρώτου άρθρου του π.δ. 38/2010 όπου περιγράφεται εκ νέου ο σκοπός του εν λόγω διατάγματος, ο οποίος πλέον διευρύνεται με τη συμπερίληψη των περιπτώσεων στις οποίες δεν πληρούνται οι όροι της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ.

Περίπτωση 2: Σε αντιστοιχία με την ως άνω διευρύνση του σκοπού του π.δ. αναδιατυπώνεται το πεδίο εφαρμογής, με σαφή διάκριση μεταξύ των περιπτώσεων που εμπίπτουν στην Οδηγία 2005/36/ΕΚ και εκείνων που εκφεύγουν αυτής. Κρίνεται σκόπιμη η ρητή πρόβλεψη εξαιρέσεως από τη διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας των επαγγελματιών για τα οποία η Οδηγία 2005/36/ΕΚ προβλέπει κατ' αρχήν την «αυτόματη» αναγνώριση βάσει του συντονισμού των ελάχιστων προϋποθέσεων εκπαίδευσης (ιατροί, νοσηλευτές, μαίες, φαρμακοποιοί, οδοντίατροι, κτηνίατροι, αρχιτέκτονες, τα οποία ρυθμίζονταν παλαιότερα με χωριστές για το καθένα «τομεακές» οδηγίες), ενώ όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της αυτόματης αναγνώρισης η ίδια Οδηγία 2005/36/ΕΚ δίνει την εναλλακτική δυνατότητα εξέτασής τους με βάση τις διατάξεις της περί «Γενικού Συστήματος» αναγνώρισης. Ως εκ τούτου, δεν κρίνεται απαραίτητη η υπαγωγή των εν λόγω επαγγελματιών και σε περαιτέρω εναλλακτική διαδικασία αναγνώρισης ενόψει και της ιδιαιτερότητάς τους για τη δημόσια υγεία και ασφάλεια.

Περίπτωση 3: Η εν λόγω διευκρίνιση κρίνεται απαραίτητη προς σαφέστερη οριοθέτηση μεταξύ των περιπτώσεων που υπάγονται στην Οδηγία 2005/36/ΕΚ και αυτών που θα υπαχθούν στην διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 4: Προστίθεται ο ορισμός του τίτλου τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης βάσει των αντίστοιχων ορισμών του ενωσιακού δικαίου.

Περίπτωση 5: Η εν λόγω προσθήκη διευκρινίζει το αποτέλεσμα της διαδικασίας αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας και το κριτήριο συγκρισιμότητας της οικονομικής δραστηριότητας στην οποία αποσκοπεί ο ενδιαφερόμενος.

Περιπτώσεις 6-12: Οι διευκρινίσεις που παρέχονται στις εν λόγω παραγράφους κρίνονται απαραίτητες προς σαφέστερη οριοθέτηση μεταξύ των περιπτώσεων που υπάγονται στην Οδηγία 2005/36/ΕΚ και αυτών που θα υπαχθούν στην διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 13: Επικαιροποιείται ο τίτλος του αρμόδιου οργάνου με βάση τις ρυθμίσεις και την ορολογία του ν. 3852/2010 - Πρόγραμμα «Καλλικράτης».

Περίπτωση 14: Η εν λόγω διάταξη αποσκοπεί στην ρητή επέκταση των ρυθμίσεων περί εγγράφων και διαδικασιών της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ και στην διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 15: Η εν λόγω διάταξη αποσκοπεί στην ρητή επέκταση των ρυθμίσεων περί γλωσσικών γνώσεων της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ και στην διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 16: Η εν λόγω διάταξη αποσκοπεί στην ρητή επέκταση των ρυθμίσεων περί χρήσης του τίτλου εκπαίδευσης της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ και στην διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 17: Γίνεται αναδιατύπωση της διάταξης έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνει και το σκέλος της αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 18: Επικαιροποιείται ο τίτλος του αρμόδιου οργάνου με βάση τις ρυθμίσεις και την ορολογία του ν. 3852/2010 - Πρόγραμμα «Καλλικράτης».

Περίπτωση 19: Κρίνεται σκόπιμη η κατάργηση της πρόβλεψης περί μεταβίβασης της αρμοδιότητας αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων βάσει της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ στις οικείες επαγγελματικές οργανώσεις που είναι οργανωμένες ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, λόγω ενιαίας αντιμετώπισης πλέον όλων των περιπτώσεων που θα αντιμετωπίζει η δημόσια διοίκηση στο πλαίσιο της αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων ή επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 20: Γίνεται αναδιατύπωση της διάταξης έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνει και το σκέλος της αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 21: Γίνεται αναδιατύπωση της διάταξης περί της συγκρότησης και λειτουργίας του Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων με σκοπό τη συμπερίληψη της αρμοδιότητας αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 22: Γίνεται νομοτεχνική βελτίωση της διατύπωσης των εν λόγω διατάξεων χάριν μεγαλύτερης σαφήνειας.

Περίπτωση 23: Γίνεται διευκρίνιση προς σαφέστερη οριοθέτηση μεταξύ των περιπτώσεων που υπάγονται στην Οδηγία 2005/36/ΕΚ και αυτών που θα υπαχθούν στην διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας και ρυθμίζεται λεπτομερώς η διαδικασία της διοικητικής προσφυγής των ενδιαφερομένων.

Περίπτωση 24: Αντιμετωπίζεται αυτοτελώς το θέμα της υποβολής σε γραπτή δοκιμασία του ενδιαφερομένου που υπάγεται στη διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας και παρέχεται εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση των λεπτομερειών με σχετική υπουργική απόφαση.

Περίπτωση 25: Η εν λόγω διάταξη αποσκοπεί στην ρητή επέκταση των ρυθμίσεων περί χρήσης του τίτλου εκπαίδευσης της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ και στην διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας.

Περίπτωση 26: Γίνεται αναδιατύπωση των διατάξεων έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνεται και το σκέλος της αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας, και προστίθεται ρητή πρόβλεψη στην δυνατότητα έκδοσης βεβαίωσης περί υπαγωγής στην Οδηγία 2005/36/ΕΚ από την υπηρεσία αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων.

Περίπτωση 27: Κατόπιν της προτεινόμενης με την παράγραφο 21 αλλαγής της συγκρότησης του Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων, καθίσταται αναγκαία η κατάργησή του υπό την τρέχουσα σύνθεση και η επανασύστασή του υπό τις νέες διατάξεις.

Υποπαράγραφος Θ. 18. Μεταβατικές διατάξεις

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις τίθενται μεταβατικές διατάξεις του Κεφαλαίου Η' με στόχο την ομαλή εξέλιξη από το ισχύον στο επόμενο νομοθετικό καθεστώς για όλους τους φορείς εκπαίδευσης και ορίζεται το χρονικό πλαίσιο εντός του οποίου απαιτείται συμμόρφωση.

Υποπαράγραφος Θ.19. Καταργούμενες διατάξεις

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις καταργούνται οι προγενέστερες διατάξεις που θέσπιζαν τα επιμέρους καθεστώτα χορήγησης άδειας ίδρυσης και άδειας λειτουργίας χωριστά για κάθε φορέα εκπαίδευσης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ι΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟ-
ΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

Υποπαράγραφος Ι.1. Κατάργηση ελάχιστων νόμιμων αμοιβών

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι η αμοιβή για τη διενέργεια ενεργειακής επιθεώρησης κτιρίων, λεβήτων και εγκαταστάσεων θέρμανσης και εγκαταστάσεων κλιματισμού καθορίζεται με έγγραφη συμφωνία των μερών. Οι ελάχιστες νόμιμες αμοιβές όπως προβλέπονται στο π.δ.100/2012 καταργούνται. Πλέον οι εισφορές και τα δικαιώματα που ορίζονται στις ισχύουσες διατάξεις υπολογίζονται με βάση τη συμβατική αμοιβή.

Υποπαράγραφος Ι.2. Ρυθμίσεις ΑΠΕ

Με το παρόν άρθρο εισάγονται ρυθμίσεις για τον τομέα των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ), ο οποίος αντιμετωπίζει, και αυτός, με ιδιαίτερη σφοδρότητα από το τέλος του 2011, τις συνέπειες της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης της πρόσφατης ιστορίας της χώρας μας. Ειδικά στον τομέα των ΑΠΕ και της Συμπαραγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης (ΣΗΘΥΑ) η κατάσταση επιδεινώνεται με ραγδαίους ρυθμούς. Συγκεκριμένα, στο τέλος Ιουνίου 2012 το έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού, που διαχειρίζεται ο Λειτουργός της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΛΑΓΗΕ ΑΕ) και μέσω του οποίου αποζημιώνονται οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, ήταν 280 εκ. € και βαίνει αυξανόμενο. Η δεινή αυτή κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες.

Η Κυβέρνηση, στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της πρωτοφανούς οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης της χώρας, έχει ήδη λάβει και εισηγείται τη λήψη κατεπειγόντων μέτρων που αφορούν στους διάφορους τομείς της ελληνικής οικονομίας. Με δεδομένη την εξόχως δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο τομέας της ενέργειας, το διαρκώς διογκούμενο έλλειμμα του ανωτέρω Ειδικού Λογαριασμού αλλά και του γεγονότος ότι οι επενδύσεις φωτοβολταϊκών σταθμών απολάμβαναν, πριν τον Αύγουστο του 2012, ιδιαίτερα ευνοϊκή αντιμετώπιση μέσω των υψηλών εγγυημένων τιμών πώλησης – οι οποίες εξασφαλιζόνταν σε χρόνο σημαντικό προγενέστερο της σύνδεσης του σταθμού με αποτέλεσμα να μην αντανακλούν, κατά την υλοποίηση του έργου, τη μείωση του κόστους του εξοπλισμού – αλλά και των επιχορηγήσεων με κρατικούς πόρους εξασφαλιζόμενες έτσι ικανοποιητικές αποδόσεις σε βάθος εικοσαετίας, κρίνεται απαραίτητη η επιβολή της έκτακτης ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, της παραγράφου 1, ώστε να εξισορροπηθεί ο εν λόγω Ειδικός Λογαριασμός χωρίς περαιτέρω επιβάρυνση των καταναλωτών μέσω του κατώτερου αναφερόμενου ειδικού τέλους.

Η επιβαλλόμενη με την παρούσα διάταξη έκτακτη ειδική εισφορά, υπολογίστηκε σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς που τέθηκαν σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιήθηκε η σύνδεση τους προ της 01/01/2011, σε ποσοστό τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) για τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς που τέθηκαν σε δοκιμαστική λειτουργία ή ενεργοποιήθηκε η σύνδεσή τους μετά την 01/01/2012 και η αποζημίωση γίνεται με τις υψηλές τιμές που ίσχυαν μέχρι τον Ιανουάριο του 2012 ενώ για τους υπόλοιπους σε ποσοστό είκοσι εννέα τοις εκατό (29%) λόγω της μείωσης

των τιμών που έγινε τον Φεβρουάριο του 2012 επί του, προ ΦΠΑ, τιμήματος πώλησης της ηλεκτρικής ενέργειας. Η έκτακτη ειδική εισφορά επιβάλλεται επί ενός μεγέθους που κρίνεται αντιπροσωπευτικό της αξίας του σταθμού καθώς είναι ευθέως ανάλογο του μεγέθους και των τεχνικών χαρακτηριστικών του εξοπλισμού και ελάχιστα διαφοροποιείται βάσει της θέσης εγκατάστασης αυτού λόγω της μικρής διαφοροποίησης του επιπέδου ηλιοφάνειας στην ελληνική επικράτεια. Επιπλέον η διαφοροποίηση του ύψους του ανωτέρω ποσοστού κρίνεται σκόπιμη λόγω της ραγδαίας μείωσης της αξίας του εξοπλισμού που σημειώθηκε από το δεύτερο εξάμηνο του 2011.

Από την επιβολή της ανωτέρω έκτακτης ειδικής εισφοράς εξαιρούνται οι φωτοβολταϊκοί σταθμοί για τους οποίους η αποζημίωση της παραγόμενης ενέργειας γίνεται βάσει των νέων μειωμένων τιμών που θεσπίστηκαν και ισχύουν από τις 10 Αυγούστου 2012 καθώς και των φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων έως 10 kW που εντάσσονται στο Ειδικό Πρόγραμμα εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σε κτίρια, λόγω του μικρού μεγέθους τους και του γεγονότος ότι το εν λόγω πρόγραμμα απευθύνεται κυρίως σε φυσικά πρόσωπα και η εγκατάσταση δεν αντιμετωπίζεται από την κείμενη νομοθεσία ως επιχειρηματική δραστηριότητα.

Η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ αμειβεται με εγγυημένη τιμή μέσω ειδικού διαχειριστικού λογαριασμού (Ειδικός Λογαριασμός ΑΠΕ), που θεσπίστηκε με το άρθρο 40 του ν. 2773/1999, τον οποίο διαχειρίζεται ο Λειτουργός της Αγοράς (ΛΑΓΗΕ Α.Ε.). Βασικά έσοδα του Λογαριασμού αυτού αποτελούν: α) οι πληρωμές που καταβάλλουν οι προμηθευτές για την ενέργεια που παράγεται από ΑΠΕ. στο Σύστημα, με βάση την τιμή της χονδρεμπορικής αγοράς (ΟΤΣ) κατά την ωριαία εκκαθάριση της αγοράς, και β) οι πληρωμές που καταβάλλουν οι προμηθευτές των μη διασυνδεδεμένων νησιών (ΜΔΝ) για την ενέργεια που παράγεται από ΑΠΕ στα ΜΔΝ, με βάση το μέσο μεταβλητό κόστος παραγωγής στα ΜΔΝ.

Το έσοδο του Λογαριασμού που υπολείπεται για την αποζημίωση των παραγωγών από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, κατανέμεται απευθείας στους καταναλωτές και εισπράττεται μέσω ενός Ειδικού Τέλους (Ειδικό Τέλος Μείωσης Εκπομπών Αερίων του Θερμοκηπίου – ΕΤΜΕΑΡ) που είναι ενιαίο για όλη την επικράτεια.

Προκειμένου να αποφευχθεί η υπέρμετρη επιβάρυνση των καταναλωτών, αλλά και για να εξαιρεθεί το έλλειμμα του ΛΑΓΗΕ έως το τέλος του 2013 δρομολογήθηκε, ήδη από τα μέσα του 2011, η αξιοποίηση πρόσθετων πόρων που θα προέλθουν από τη δημοπράτηση δικαιωμάτων εκπομπών, από την παρακράτηση μέρους του τέλους που καταβάλουν οι καταναλωτές ρεύματος υπέρ της ΕΡΤ και από την επιβολή ειδικού τέλους στην λιγνίτη ηλεκτροπαραγωγή (2 €/MWh). Ήδη έως τον Ιούλιο του 2012 τα έσοδα από τη δημοπράτηση των αδιάθετων δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου ανήλθαν στα 120 εκατ. € ενώ τα έσοδα από την επιβολή του ειδικού τέλους στην λιγνίτη ηλεκτροπαραγωγή έφτασαν τα 25 εκατ. €. Επιπλέον, στις αρχές Αυγούστου 2012, με την ΥΑΠΕ/Φ1/2303/οίκ.16953/09.08.2012 καθορίστηκε ότι το 25% του τέλους υπέρ της ΕΡΤ θα παρακρατείται και θα αποτελεί έσοδο του ειδικού Λογαριασμού, αποφέροντας ετησίως περίπου 75 εκατ. €. Ταυτόχρονα με την υπ' αριθμ. 698/2012 απόφαση της ΡΑΕ αυξήθηκε, κατά

40% περίπου, το ΕΤΜΕΑΡ από 5,43 €/MWh σε 7,50 €/MWh. Παρά τις ανωτέρω ρυθμίσεις, σύμφωνα με στοιχεία του ΛΑΓΗΕ ο Ειδικός Λογαριασμός ΑΠΕ παρουσίαζε στο τέλος του 2011 έλλειμμα 190 εκατ. €, στο τέλος Ιουνίου 2012 το εν λόγω έλλειμμα διογκώθηκε στα 282,5 εκατ. € και τον Αύγουστο 2012 έφτασε τα 330 εκ. €.

Υπό το φως των ανωτέρω, η ειδική εισφορά αλληλεγγύης επιβάλλεται για επιτακτικούς λόγους εθνικού συμφέροντος που συνίστανται στην άμεση αντιμετώπιση του συνεχώς διογκούμενου ταμειακού ελλείμματος του ανωτέρω ειδικού Λογαριασμού που τηρείται για την αποζημίωση των παραγωγών ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ. Τούτο είναι απολύτως απαραίτητο για τη διασφάλιση της συνέχισης της καταβολής της σχετικής αποζημίωσης στους παραγωγούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ. Η ειδική εισφορά έχει έκτακτο και προσωρινό χαρακτήρα και επιβάλλεται για χρονικό διάστημα δύο ετών ήτοι από 01.07.2012 έως 30.06.2014, ενώ παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για παράταση της υποχρέωσης καταβολής της ειδικής εισφοράς για ένα ακόμη έτος, εφόσον τούτο κριθεί απαραίτητο μετά την παρέλευση της διετίας. Ταυτόχρονα η επιβολή της εν λόγω εισφοράς κρίνεται αναγκαία διότι πρέπει, υπό τις παρούσες πρωτόγνωρες ιστορικά δυσμενείς συνθήκες της οικονομίας, και στο πλαίσιο της αναλογικότητας της επιβάρυνσης για την επίτευξη των στόχων διείσδυσης των ΑΠΕ στο ενεργειακό ισοζύγιο, να προστατευθεί ο τελικός καταναλωτής ενέργειας (οικιακός, βιοτεχνικός, βιομηχανικός) από υπέρογκη αύξηση του ΕΤΜΕΑΡ, το οποίο αποτελεί τον κύριο και σταθερό τροφοδότη του ανωτέρω ελλειμματικού ειδικού λογαριασμού και έχει αυξηθεί πρόσφατα κατά τα ανωτέρω, η οποία θα δυναμίτιζε περαιτέρω το διαρκώς συρρικνούμενο εισόδημά του και θα είχε σημαντικές επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία.

Το κόστος εγκατάστασης φωτοβολταϊκών σταθμών μειώνεται συνεχώς με υψηλούς ρυθμούς. Ο ρυθμός μείωσης της τιμής αποζημίωσης της παραγόμενης ενέργειας πρέπει να ακολουθεί τη μείωση αυτή ώστε να μην υφίσταται υπερβολική αποζημίωση των παραγωγών και να επιβαρύνεται δυσανάλογα ο καταναλωτής. Η διασφάλιση τιμής αποζημίωσης με την υποβολή αιτήματος για σύναψη σύμβασης πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας και η διατήρησή της για 18 ή 36 μήνες από την υπογραφή της σύμβασης, αναλόγως της ισχύος του σταθμού, αντικείμεται στην ανωτέρω λογική καθώς ενώ διασφαλίζεται αναλογικά υψηλή τιμή αποζημίωσης, το κόστος κατασκευής του σταθμού εντός του διαστήματος των 18 ή 36 μηνών θα είναι τελικά πολύ χαμηλό. Με τις ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 3 αποκαθίσταται η ανωτέρω στρέβλωση και δίνεται η δυνατότητα διατήρησης της τιμής για τις περιπτώσεις για τις οποίες έχει ήδη υποβληθεί αίτημα για σύναψη σύμβασης πώλησης ή έχει συναφθεί η σύμβαση πώλησης εάν ο σταθμός τεθεί σε λειτουργία εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος από την ισχύ του παρόντος νόμου. Επιπλέον θεσπίζονται μέτρα προστασίας των ενδιαφερομένων από καθυστερήσεις στην ανταπόκριση του αρμόδιου διαχειριστή με διασφάλιση της τιμής αποζημίωσης που ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής του σχετικού αιτήματος και αποζημίωση των ενδιαφερομένων από τον αρμόδιο Διαχειριστή εάν ο τελευταίος δεν ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του εντός διαστήματος 4 μηνών από το αρχικό αίτημα. Επιπλέον θεσπίζεται ποινή και για τον ενδιαφερόμενο εάν η δήλωση ετοιμότητας για σύνδεση δεν ανταποκρίνεται στην

πραγματικότητα.

Με την παράγραφο 4 καθορίζονται οι χρονικές υποχρεώσεις ανταπόκρισης των διαχειριστών του Συστήματος και του Δικτύου στη βάση της συνομολογούμενης σύμβασης σύνδεσης σταθμών ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ σε αυτά.

Υποπαράγραφος 1.3. Τροποποίηση διατάξεων του ν. 3054/2002

Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται ο ν. 3054/2002 ώστε να εναρμονισθεί με τις νέες μνημονιακές υποχρεώσεις σχετικά με την πλήρη απελευθέρωση της μεταφοράς πετρελαιοειδών προϊόντων με βυτιοφόρα και συγκεκριμένα να επιτρέπεται στα ανεξάρτητα πρατήρια να χρησιμοποιούν για τη διακίνηση των εν λόγω προϊόντων ιδιόκτητα ή μισθωμένα βυτιοφόρα ανεξαρτήτως χωρητικότητας, υπό τον όρο ότι τηρούνται οι κανόνες αστυνόμευσης και ασφαλείας για την μεταφορά καυσίμων, καθώς και να μισθώνουν ΦΔΧ βυτιοφόρα χωρίς ανάγκη περιορισμού των ιδιόκτητων βυτιοφόρων, ενώ τέλος να επιτρέπεται σε κάθε βυτιοφόρο ανεξαρτήτως μεγέθους, που πραγματοποιεί για λογαριασμό τους μεταφορά, να εισέρχεται σε διυλιστήρια και φορολογικές αποθήκες για να μεταφέρει καύσιμα με το δικό του εμπορικό σήμα, υπό τον όρο ότι τηρούνται οι κανόνες αστυνόμευσης και ασφαλείας για την μεταφορά καυσίμων.

Επίσης, γίνονται απαραίτητες τροποποιήσεις στον ίδιο νόμο, ώστε αφενός να εξασφαλισθούν τα ανωτέρω, αφετέρου να διασφαλισθεί περαιτέρω η πάταξη της λαθρεμπορίας καυσίμων σε όλα τα στάδια της διακίνησης αυτών. Ειδικότερα, εξομοιώνεται το καθεστώς μεταφοράς καυσίμων των κατόχων άδειας Εμπορίας, Λιανικής Εμπορίας (συμπεριλαμβανομένων των Ανεξάρτητων Πρατηρίων) και Διάθεσης Βιοκαυσίμων, προβλέπεται η χρήση τρίτων (μεταφορέων) για τη διακίνηση καυσίμων για λογαριασμό των ανωτέρω κατόχων άδειας, ρυθμίζονται, μεταξύ άλλων, ειδικά θέματα σήμανσης των μεταφορικών μέσων και χρήσης ηλεκτρονικών συστημάτων ελέγχου (GPS, διασφάλισης της ποσοτικής και ποιοτικής ακεραιότητας), διευκρινίζονται θέματα επιμερισμού της ευθύνης κατά τη διακίνηση καυσίμων, ενώ μειώνεται και ο αριθμός των συνυπογράφοντων Υπουργών προκειμένου να επισπευσθεί η έκδοση των απαιτούμενων κανονιστικών πράξεων.

Υποπαράγραφος 1.4. Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν. 4001/2011

Σκοπός των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι η συμπλήρωση των διατάξεων του ν. 4001/2011 (Α' 179), με την ενσωμάτωση και των διατάξεων του Κεφαλαίου IV της Οδηγίας 2009/73/ΕΚ (ΕΕL 211/94, 14.08.2009) που αφορούν στον Ανεξάρτητο Διαχειριστή Μεταφοράς.

Με τις εισαγόμενες διατάξεις των παραγράφων 1 έως 5 ρυθμίζεται η δομή και λειτουργία των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς φυσικού αερίου κατά τρόπο συμβατό με την κοινοτική νομοθεσία. Ειδικά όσον αφορά στον ΔΕΣΦΑ ΑΕ, υιοθετείται άμεσα εκ του νόμου το πρότυπο του Ανεξάρτητου Διαχειριστή Μεταφοράς, κατά τρόπον ώστε να διευκολυνθεί η ταχεία έναρξη και ολοκλήρωση της διαδικασίας πιστοποίησής του ως Διαχειριστή του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου, ενώ παράλληλα παρέχεται η δυνατότητα επιλογής του προτύπου του ιδιοκτησιακού διαχωρισμού, εφ' όσον τούτο κριθεί σκόπιμο. Με τις νέες διατάξεις ρυθμίζεται πληρέστερα και λεπτομερέστερα η δομή και λειτουργία του

ΔΕΣΦΑ ΑΕ ως Ανεξάρτητου Διαχειριστή Μεταφοράς, ιδίως όσον αφορά σε ζητήματα που αποκλίνουν από τις αντίστοιχες ρυθμίσεις της νομοθεσίας για τις ανώνυμες εταιρείες, οι σχέσεις του με την ΔΕΠΑ ΑΕ, τα μέτρα ανεξαρτησίας της εταιρείας, της διοίκησής της και του προσωπικού της, ζητήματα σχετικά με την ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου και οι εξουσίες της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας για διορισμό Ανεξάρτητου Διαχειριστή Συστήματος. Οι εισαγόμενες διατάξεις είναι αντίστοιχες με αυτές του Κεφαλαίου Β΄ του Τέταρτου Μέρους του ν. 4001/2011, οι οποίες αφορούν στον ΑΔΜΗΕ ΑΕ, ο οποίος είναι ο διαχειριστής του Ελληνικού Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (Ε-ΣΜΗΕ). Περαιτέρω, τροποποιούνται υφιστάμενες διατάξεις του ν. 4001/2011 προκειμένου να εναρμονισθούν με τις νέες ρυθμίσεις.

Υποπαράγραφος Ι.5.

Με τις διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 4 ρυθμίζονται ζητήματα προθεσμιών για την ολοκλήρωση των ενεργειών που πρέπει να γίνουν από τον ΔΕΣΦΑ ΑΕ, προκειμένου να προσαρμοσθεί στις νέες ρυθμίσεις και να υποβάλει την αίτηση για την πιστοποίησή του ως διαχειριστή του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Εθνικού και του Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 5 παρατείνεται έως την 31.07.2013 η προβλεπόμενη στο άρθρο 53 του ν. 4001/2012 προθεσμία για την έκδοση των αποφάσεων του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, καθώς και των κοινών αποφάσεων του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργών, με τις οποίες καθορίζονται τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση της Ενεργειακής Πενίας, ιδίως τα εθνικά Σχέδια Δράσης.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΑ΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΑΕΔ- ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Υποπαράγραφος ΙΑ.1. Ρυθμίσεις θεμάτων ΟΑΕΔ

Α) Καταργούμενες διατάξεις που αφορούν σε ειδικές επιδοτήσεις ανεργίας και ειδικές εισοδηματικές ενισχύσεις ανεργίας.

Σε ένα περιβάλλον βαθιάς και παρατεταμένης ύφεσης δημοσιονομικών προβλημάτων είναι επιβεβλημένη η υλοποίηση διαρθρωτικών παρεμβάσεων που έχουν ως σκοπό την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών και τη μείωση των ελλειμμάτων της Γενικής Κυβέρνησης.

Η κατάργηση ειδικών επιδοτήσεων ανεργίας, ειδικών εισοδηματικών ενισχύσεων ανεργίας, καθώς και των επιδοτήσεων λόγω ανεργίας απολυομένων μισθωτών λόγω συγχώνευσης-μεταφοράς-συνένωσης επιχειρήσεων καθίσταται αναγκαία προκειμένου να περιορισθούν τα ελλείμματα των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, εξυπηρετείται έτσι το γενικότερο εθνικό συμφέρον και έχει ως αποτέλεσμα την επιβίωση της Ελληνικής Οικονομίας και την παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη.

Η αντιμετώπιση της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης της χώρας και, περαιτέρω, η δημοσιονομική εξυγίανση αυτής δεν στηρίζεται μόνο στη μείωση των δαπανών μισθοδοσίας, συντάξεων αλλά και των δαπανών των Κοι-

νωτικοασφαλιστικών Οργανισμών που συμμετέχουν στο έλλειμμα ή πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης, αλλά και στη λήψη και άλλων μέτρων Οικονομικών, δημοσιονομικών, διαρθρωτικών, η συνολική και συντονισμένη εφαρμογή των οποίων εκτιμάται ότι θα συμβάλει στην έξοδο της χώρας από τη κρίση και στη βελτίωση των δημοσιονομικών μεγεθών.

Στην περίπτωση της χώρας μας, σε παρατεταμένη οικονομική κρίση, το Κράτος δύναται να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα περιστολής των δαπανών. Με τις προτεινόμενες διατάξεις δεν θίγονται τα υφιστάμενα επιδόματα ανεργίας των κοινών ανέργων, αλλά επιδοματούχων ανέργων που δόθηκαν κάτω από άλλες κοινωοικονομικές συνθήκες. Έτσι οι καταργούμενες διατάξεις δεν θίγουν τους συγκεκριμένους ανέργους που θα συνεχισθεί η επιδότησή τους με τέλος την 31.12.2013 επιδοτούμενοι ασφαλώς με τις προϋποθέσεις των κοινών ανέργων (αρ. 21 του ν.δ. 2961/54 Α΄ 197).

Οι προτεινόμενες διατάξεις αποτελούν τμήμα ενός ευρύτερου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής και προώθησης διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων της Ελληνικής Οικονομίας, το οποίο συνολικώς εφραμοζόμενο, αποσκοπεί τόσο στην αντιμετώπιση άμεσης ανάγκης κάλυψης οικονομικών αναγκών της χώρας, όσο και στην βελτίωση της μελλοντικής δημοσιονομικής και οικονομικής κατάστασης δηλαδή στην εξυπηρέτηση σκοπών που συνιστούν κατ' αρχήν σοβαρούς λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Με την παρούσα υποπαράγραφο (που αντιστοιχεί στην υπ' αριθ.92 προαπαιτούμενη ενέργεια) καταργούνται από 1.1.2013 διατάξεις που αφορούν σε ειδικές κατηγορίες επιδοτήσεις ανεργίας και ειδικές εισοδηματικές ενισχύσεις ανεργίας, καθώς και οι κανονιστικές διοικητικές πράξεις, που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση αυτών. Ειδικότερα:

Καταργείται το άρθρο 43 του ν. 2778/1999 (Α΄ 295), με εξαίρεση την παράγραφο 5 που αφορά την θέσπιση της ειδικής επιδότησης ανεργίας των μισθωτών της επιχείρησης « Συνεταιριστικά Ελληνικά Λιπάσματα ΑΕ», όσων από τους μισθωτούς επέλεξαν αυτό το μέτρο.

Καταργείται το άρθρο 7 του ν. 2941/2001 (Α΄ 201) με εξαίρεση την παράγραφο 8 που αφορά τη θέσπιση της ειδικής επιδότησης ανεργίας των μισθωτών της εταιρείας (Μ.Α.Β.Ε.) «ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΑΜΙΑΝΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ», όσων από τους μισθωτούς επέλεξαν αυτό το μέτρο.

Καταργούνται οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 15 του ν. 3144/2003 (Α΄ 111) που αφορούν την παράταση κατά δύο 2 έτη της Ειδικής επιδότησης ανεργίας που προβλέφθηκε στην ΚΥΑ 30161/2000 (Β΄ 272), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 43 του ν. 2778/1999 και αφορά τους μισθωτούς της επιχείρησης: « Συνεταιριστικά Ελληνικά Λιπάσματα ΑΕ», καθώς και την κατάργηση της θέσπισης της ειδικής επιδότησης ανεργίας των μισθωτών της επιχείρησης «ΠΙΝΔΟΣ ΑΕ» όσων από τους μισθωτούς επέλεξαν αυτό το μέτρο.

Καταργείται η παράγραφος 4 του άρθρου 14 του ν. 3385/2005 (Α΄ 210) σύμφωνα με την οποία παρατάθηκε για άλλα δύο (2) έτη η ειδική επιδότηση ανεργίας των μισθωτών της εταιρείας «Συνεταιριστικά Ελληνικά Λιπάσματα ΑΕ».

Καταργούνται τα άρθρα 10 και 11 του ν. 3408/2005 (Α΄ 272) με εξαίρεση την παράγραφο 4 του άρθρου 11 που αφορούν: α) την υπαγωγή των μισθωτών της εταιρείας

«ΕΛΛΕΝΙΤ ΑΕ» στις ρυθμίσεις του άρθρου 7 του ν. 2941/2001 (Α΄ 201) δηλαδή σε καθεστώς ειδικής επιδότησης ανεργίας και β) την θέσπιση ειδικής επιδότησης ανεργίας των Μεταλλωρύχων της TVX Hellas ΑΕ .

Καταργείται το άρθρο 13 του ν. 3460/2006 (Α΄ 105), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 11 του ν. 3660/2008 (Α΄ 78) που αφορά τη θέσπιση μέχρι τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων πλήρους συνταξιοδότησης, Ειδική εισοδηματική ενίσχυση ανεργίας για τους εργαζόμενους στις Κλωστοϋφαντουργικές Επιχειρήσεις της Νάουσας, καθώς και στους εργαζόμενους στο υποκατάστημα ΟΤ-ΤΟ-ΕΒΡΟΣ και στο Εργοστάσιο Νομού Πέλλας της επιχείρησης «Ενωμένη Κλωστοϋφαντουργία ΑΕ», πρώην «Κλωστήρια Ναούσης ΑΕ» .

Καταργούνται τα άρθρα 4 και 5 του άρθρου 69 του ν. 3518/2006 (Α΄ 272) που αφορούν: α) την θέσπιση προγράμματος επιδότησης ανεργίας των ανέργων προερχομένων από την εταιρεία ΝΑΥΣΙ και β) την αντικατάσταση του άρθρου 10 του ν. 3408/2005, σύμφωνα με το οποίο μισθωτοί της εταιρείας ΕΛΛΕΝΙΤ ΑΕ υπάγονται στις ρυθμίσεις του άρθρου 7 του ν. 2941/2001 με εξαίρεση τις παραγράφους 1, 2, 3, 11 και 12 περίπτωση α΄ αυτού.

Καταργείται το άρθρο 23 του ν. 3526/2007 (Α΄ 24) με εξαίρεση την παράγραφο 10 και 11 αυτού που αφορά τη θέσπιση ειδικής επιδότησης ανεργίας των μισθωτών της «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΦΩΣΦΟΡΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΑΕ», όσων από αυτούς επέλεξαν αυτό το μέτρο.

Καταργούνται οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 1 καθώς και το άρθρο 2 του ν. 3667/2008 (Α΄ 114), σύμφωνα με τις οποίες: α) η ειδική επιδότηση ανεργίας που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 15 του ν. 3144/2003 (ΠΙΝΔΟΣ ΑΕ) παρατείνεται για δύο (2) έτη από τη λήψη της β) η ειδική επιδότηση ανεργίας που παρατάθηκε με τη παράγραφο 4 του άρθρου 14 του ν. 3385/2005 (Συνεταιριστικά Ελληνικά Λιπάσματα ΑΕ) παρατείνεται για τρία (3) έτη από τη λήξη της και γ) το άρθρο 10 του ν. 3408/2005 (Α΄ 272) , όπως τροποποιήθηκε αντικαθίσταται (αφορά μισθωτούς της εταιρείας ΕΛΛΕΝΙΤ ΑΕ).

Καταργείται το άρθρο 3 του ν. 3717/2008 (Α΄ 239) που αφορά το πρόγραμμα ειδικής επιδότησης ανεργίας τακτικού προσωπικού για τους εργαζόμενους στις Εταιρείες «Ολυμπιακές Αερογραμμές ΑΕ» , «Ολυμπιακή Αεροπορία –Υπηρεσίες ΑΕ» και «Ολυμπιακή Αεροπλοΐα ΑΕ».

Καταργείται το άρθρο 75 του ν. 3746/2009 (Α΄ 27), σύμφωνα με το οποίο οι εργαζόμενοι της Επιχείρησης «ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΑΕ» δικαιούνται μέχρι τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων πλήρους συνταξιοδότησης ειδική εισοδηματική ενίσχυση ανεργίας.

Καταργείται το άρθρο 32 του ν. 3762/2009 (Α΄ 75), που αφορά τη θέσπιση ειδικής επιδότησης ανέργων για τους εργαζόμενους της εταιρείας με την επωνυμία «Συνεταιριστικά Λιπάσματα ΑΕ».

Καταργούνται οι παράγραφοι 4,5 και 6 του άρθρου 74 του ν. 3996/2011 (Α΄ 170) που αφορούν: α) τη δυνατότητα να επιδοτούνται από το ΟΑΕΔ επιχειρήσεις ναυπηγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων για τη κάλυψη μέρους ή του συνόλου των εισφορών κύριας και επικουρικής ασφάλισης β) η προσθήκη στο τέλος της παρ. 2Α του άρθρου 32 του ν. 3762/2009.

Οι επιδοτούμενοι την 31.12.2012, με βάση τις παραπάνω καταργούμενες διατάξεις, συνεχίζουν από 1.1.2013 να επιδοτούνται με βάση τις κοινές περί ανεργίας διατάξεις και να λαμβάνουν το βασικό μηνιαίο επίδομα ανεργίας για χρονικό διάστημα 12 μηνών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 21 του ν.δ. 2961/54 (Α΄ 197), όπως ισχύουν.

Επιδοτούμενοι την 31.12.2012, των οποίων η επιδότηση με βάση τις παραπάνω καταργούμενες διατάξεις λήγει πριν την 31.12.2013, συνεχίζουν από 1.1.2013 να επιδοτούνται με βάση τις κοινές περί ανεργίας διατάξεις και να λαμβάνουν το βασικό μηνιαίο επίδομα ανεργίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 21 του ν.δ.2961/54 (Α΄ 197) όπως ισχύουν, μέχρι την ημερομηνία λήξης της επιδότησης, όπως αυτή έχει προσδιοριστεί με βάση τις καταργούμενες διατάξεις.

Σε κάθε περίπτωση ουδείς άνεργος επιδοτούμενος, με βάση τις παραπάνω καταργούμενες διατάξεις, μπορεί να συνεχίσει να επιδοτείται μετά την 31.12.2012.

Β) Καταργούμενες διατάξεις που αφορούν στην επιδότηση λόγω ανεργίας απολυμένων μισθωτών λόγω συγχώνευσης – μεταφοράς – συνένωσης επιχειρήσεων.

Καταργούνται από 1.1.2013 οι διατάξεις που αφορούν στην επιδότηση λόγω ανεργίας απολυομένων μισθωτών λόγω συγχώνευσης-μεταφοράς-συνένωσης επιχειρήσεων.

Ειδικότερα καταργούνται: το άρθρο 6 του ν. 435/1976 (Α΄ 251) και το άρθρο 4 του ν. 3302/2004 (Α΄ 267), που αφορά την παράταση επιδότησης εκ μέρους του ΟΑΕΔ, μισθωτών επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων συγχωνευομένων, συνενωμένων εν όλω ή εν μέρει ή μεταφερομένων με εξαίρεση τις μεταφερόμενες προς εγκατάσταση στη περιοχή της τέως Διοίκησης Πρωτεύουσας, καθώς και τον υπολογισμό του ύψους του παραπάνω επιδόματος.

Επιδοτούμενοι την 31.12.2012, των οποίων η επιδότηση με βάση τις παραπάνω καταργούμενες διατάξεις λήγει πριν την 31.12.2013, συνεχίζουν από 1.1.2013 να επιδοτούνται με βάση τις κοινές περί ανεργίας διατάξεις και να λαμβάνουν το βασικό μηνιαίο επίδομα ανεργίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 21 του ν.δ. 2961/54 (Α΄ 197) όπως ισχύουν, μέχρι την ημερομηνία λήξης της επιδότησης, όπως αυτή έχει προσδιοριστεί με βάση τις καταργούμενες διατάξεις.

Γ) Μέτρα Κοινωνικής Πολιτικής Μακροχρονίων Ανέργων

Με τις προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζεται από 01-01-2014 επίδομα μακροχρονίως ανέργου, για τους άνεργους οι οποίοι έχουν εξαντλήσει το δικαίωμα τακτικής επιδότησης εφόσον το εισόδημά τους δεν ξεπερνά τις δέκα χιλιάδες ευρώ, προσαυξανόμενο κατά πεντακόσια ογδόντα έξι ευρώ και οκτώ λεπτά για κάθε ανήλικο τέκνο της οικογένειας.

Το ύψος του μηνιαίου επιδόματος μακροχρονίως ανέργου δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των 200 ευρώ και καταβάλλεται για όσο χρονικό διάστημα οι δικαιούχοι παραμένουν άνεργοι και όχι πέραν των δώδεκα μηνών.

Τα όρια ηλικίας των δικαιούχων ορίζονται από 20 ετών μέχρι 66.

Υποπαράγραφος ΙΑ.2. Διατάξεις που αφορούν τη Γενική Γραμματεία Πρόνοιας

Α. Ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων:

Με την παρούσα ρύθμιση αναμορφώνεται το καθεστώς που διέπει τα υφιστάμενα πολυάριθμα οικογενειακά

κά επιδόματα με σκοπό τον εξορθολογισμό τους και την αντικατάστασή τους από ένα ενιαίο οικογενειακό επίδομα που καταβάλλεται από το πρώτο παιδί.

Το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων θα καταβάλλεται στοχευμένα στα παιδιά που αντιμετωπίζουν μεγαλύτερη ανάγκη και για το λόγο αυτό θα υπολογίζεται βάσει κλιμακούμενου εισοδηματικού κριτηρίου στο πλαίσιο αφενός της ενίσχυσης των ασθενέστερων οικονομικά δικαιούχων και αφετέρου της προσαρμογής στην υφιστάμενη δημοσιονομική συγκυρία.

Ως κλίμακα ισοδυναμίας ορίζεται το σταθμισμένο άθροισμα των μελών της οικογένειας. Ο πρώτος γονέας έχει στάθμιση 1, ο δεύτερος γονέας έχει στάθμιση 1/3 και κάθε εξαρτώμενο τέκνο έχει στάθμιση 1/6. Ως ισοδύναμο εισόδημα ορίζεται το καθαρό, ετήσιο, οικογενειακό εισόδημα (φορολογητέο εισόδημα) διαιρεμένο με την κλίμακα ισοδυναμίας.

Οι οικογένειες που δικαιούνται το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων διαιρούνται αναλόγως του ισοδύναμου εισοδήματος σε τέσσερις εισοδηματικές κατηγορίες, ως εξής: (Α) έως έξι χιλιάδες ευρώ (6.000€) που λαμβάνουν το πλήρες επίδομα, (Β) από έξι χιλιάδες και ένα ευρώ (6.001€) έως δώδεκα χιλιάδες ευρώ (12.000) που λαμβάνουν τα 2/3 του επιδόματος, (Γ) από δώδεκα χιλιάδες και ένα ευρώ (12.001) έως δεκαοκτώ χιλιάδες ευρώ (18.000) που λαμβάνουν το 1/3 του επιδόματος.

Το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων υπολογίζεται ανάλογα με τον αριθμό των εξαρτώμενων τέκνων ως εξής: σαράντα ευρώ (40€) ανά μήνα για ένα εξαρτώμενο τέκνο, ογδόντα ευρώ (80€) ανά μήνα για δύο εξαρτώμενα τέκνα, εκατόν τριάντα ευρώ (130€) ανά μήνα για τρία εξαρτώμενα τέκνα και εκατόν ογδόντα ευρώ (180€) ανά μήνα για τέσσερα εξαρτώμενα τέκνα. Για κάθε εξαρτώμενο τέκνο πέραν του τετάρτου, καταβάλλεται, πέραν των ανωτέρω, μηνιαίο επίδομα εξήντα ευρώ (60€).

Για τον υπολογισμό της εισοδηματικής κατηγορίας θα λαμβάνεται υπόψη το εκκαθαριστικό του προηγούμενου της χορήγησης έτους.

Περαιτέρω και επειδή το εισοδηματικό όριο της παραγράφου 22 του άρθρου 27 του ν. 4052/2012 δεν είχε προσδιοριστεί με σαφή τρόπο, η διάταξη κατέστη ουσιαστικά ανεφάρμοστη. Συγκεκριμένα ήταν αδύνατη η εφαρμογή της καθώς δεν προσδιοριζόταν ούτε το οικονομικό έτος ούτε το ετήσιο εισόδημα αναφοράς. Για το λόγο αυτό αφενός καθορίζονται ρητά οι εφαρμοζόμενοι όροι για την καταβολή του συγκεκριμένου επιδόματος το τελευταίο δίμηνο του 2012, αφετέρου προβλέπεται ότι δεν δύναται να αναζητηθούν τυχόν καταβολές που έγιναν μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού σε υπερβαίνοντες τα όρια της παραγράφου 22 του άρθρου 27 του ν. 4052/2012. Η τυχόν απώλεια εσόδων από τη μη εφαρμογή υπερκαλύπτεται από την κατάργηση από 1.11.2012 των προβλεπόμενων στις παραγράφους 1 και 4 του ν. 1892/1990 και στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 3454/2006.

Γίνεται αντιληπτό ότι με τις προτεινόμενες διατάξεις επιτυγχάνεται ο εξορθολογισμός της πολιτικής χορήγησης οικογενειακών επιδομάτων με την εφαρμογή αντικειμενικών κριτηρίων που διασφαλίζουν την υλοποίηση σαφώς πιο στοχευμένης πολιτικής σε εκείνες τις κοινωνικές ομάδες, που βρίσκονται σε πραγματική αδυναμία ενισχύοντας την ελληνική οικογένεια πλέον από το πρώτο παιδί.

Β. Πιλοτικό πρόγραμμα ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος

Το πιλοτικό πρόγραμμα ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος αποτελεί ένα πρόγραμμα αντιμετώπισης των ακραίων συνθηκών φτώχειας. Τα μέτρα πολιτικής για τη στήριξη του εισοδήματος των ευπαθών ομάδων που εφαρμόζονται σήμερα είναι αποσπασματικά, ασύνδετα μεταξύ τους, χαρακτηρίζονται από πληθώρα επιμέρους παρεμβάσεων υπό την ευθύνη πολλών διαφορετικών φορέων. Οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας συχνά απαιτούν οι δικαιούχοι να ανήκουν σε μια ορισμένη κατηγορία και το ύψος των εισοδηματικών ενισχύσεων είναι σε ορισμένες περιπτώσεις υπερβολικά χαμηλό με αποτέλεσμα να μην βοηθούν αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη.

Το πρόγραμμα ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος αποτελεί μία πιλοτική προσπάθεια βελτιστοποίησης των μεθόδων αντιμετώπισης των ζητημάτων του κοινωνικού αποκλεισμού. Το πρόγραμμα θα ενισχύσει και θα συμπληρώσει τις άλλες κοινωνικές παροχές, αποτελώντας ένα ύστατο δίκτυο ασφαλείας σε άτομα και νοικοκυριά που βρίσκονται αντιμέτωπα με τον κίνδυνο ακραίας φτώχειας ακριβώς επειδή δεν δικαιούνται κάποια από τις υφιστάμενες παροχές. Επιπλέον, δεν θα περιοριστεί στην οικονομική ενίσχυση των δικαιούχων, αλλά θα την συνοδεύσει με την κατάρτιση ατομικών σχεδίων επανένταξης στην κοινωνία και στην αγορά εργασίας.

Υποπαράγραφος ΙΑ.3. Διατάξεις που αφορούν τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικής Ασφάλισης

Α) Αύξηση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επέρχονται μεταβολές ως προς τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης και το όριο ηλικίας για τη λήψη σύνταξης από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου του ΟΓΑ, με εξαίρεση το ΝΑΤ.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι για τη συνταξιοδότηση από 1.1.2013 εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπονται από 1.1.2015 και εφεξής, όπως διαμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3863/2010. Ταυτόχρονα προστίθενται στα διαμορφούμενα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης δύο επιπλέον έτη.

Για παράδειγμα ασφαλισμένη μητέρα του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ που συμπληρώνει 5.500 ημέρες ασφάλισης από την 1.1.2013 και εφεξής, προκειμένου να συνταξιοδοτηθεί εντός του έτους αυτού θα πρέπει να συμπληρώνει το 67ο έτος της ηλικίας της για πλήρη σύνταξη και το 62ο για μειωμένη σύνταξη.

Η ανωτέρω προβλεπόμενη αύξηση του ορίου ηλικίας κατά δύο έτη, αφορά και όσους πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν μετά την 1.1.2013 με προϋποθέσεις που δεν είχαν μεταβληθεί με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3863/2010.

Για παράδειγμα, προκειμένου οι ασφαλισμένοι να συνταξιοδοτηθούν με τη συμπλήρωση 4.500 ημερών ή 15 ετών ασφάλισης, από 1.1.2013 και εφεξής θα απαιτείται η συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας.

Από την ως άνω κατά περίπτωση αύξηση του απαιτούμενου χρόνου ασφάλισης ή/και του ορίου ηλικίας εξαιρούνται οι ασφαλισμένες που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα ως μητέρες όπως και οι χήροι πατέρες παιδιών ανίκανων για κάθε βιοποριστική εργασία και οι ασφαλισμένοι που έχουν υπαχθεί σε καθεστώς εργασια-

κής εφεδρείας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4024/2011.

Οι ασφαλισμένοι που έχουν θεμελιώσει ή κατοχυρώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2012, διατηρούν το δικαίωμα να συνταξιοδοτηθούν οποτεδήποτε με τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου χρόνου ασφάλισης και ορίου ηλικίας, χωρίς να θίγονται από τις μεταβολές που επέρχονται στις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης με την παρούσα ρύθμιση από 1.1.2013 και εφεξής.

Για παράδειγμα ασφαλισμένος του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ που συμπληρώνει 10.500 ημέρες ασφάλισης εντός του 2012, θεωρείται ότι έχει κατοχυρωμένο συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2012, και θα συνταξιοδοτηθεί και μετά την 1.1.2013 με τη συμπλήρωση 11.100 ημερών ασφάλισης και ηλικία 59 ετών. Δηλαδή στην περίπτωση αυτή δεν απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση του ανωτέρω μετά την 1.1.2013 η συμπλήρωση 12.000 ημερών ασφάλισης.

Επιπλέον, με την παρούσα διάταξη τροποποιείται η περίπτωση α), της παραγράφου 1, του άρθρου 20, του ν. 2434/1996 (Α' 188), όπως αυτή είχε τελικώς αντικατασταθεί με την παράγραφο 1, του άρθρου 34, του ν. 3996/2011 (Α' 170) και ορίζεται ότι από 1.1.2014, για τη χορήγηση του Ε.Κ.Α.Σ. σε συνταξιούχους γήρατος και θανάτου, απαιτείται η συμπλήρωση του 64ου έτους της ηλικίας. Με την προτεινόμενη διάταξη, το απαιτούμενο όριο ηλικίας για τη χορήγηση του Ε.Κ.Α.Σ. σε συνταξιούχους γήρατος ή θανάτου ορίζεται το 64ο. Ο επαναπροσδιορισμός αυτός κρίνεται απαραίτητος, λόγω της θεσπιζόμενης αύξησης των απαιτούμενων ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση.

Β) Μείωση συντάξεων

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιβάλλονται από 1.1.2013, στο πλαίσιο του νέου μνημονίου, μειώσεις στις ήδη χορηγούμενες συντάξεις καθώς και σε όσες θα χορηγηθούν από την ημερομηνία αυτή από οποιοδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης και το Δημόσιο. Οι μειώσεις αφορούν όλες ανεξαιρέτως τις συντάξεις (κύρια και επικουρική σύνταξη ή μέρισμα, ειδική προσαύξηση ΤΣΜΕΔΕ) από οποιαδήποτε αιτία (γήρατος - αναπηρίας - θανάτου) και από οποιαδήποτε πηγή, δηλαδή από οποιονδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης, το Δημόσιο καθώς και το ΜΤΠΥ και από κάθε άλλη πηγή.

Η μείωση, προκειμένου να είναι σε δικαιότερη βάση γίνεται στο σύνολο της καταβαλλόμενης κύριας σύνταξης ή κύριων συντάξεων ή κύριας και επικουρικής σύνταξης ή μερίσματος που υπερβαίνουν τα 1000,00 ευρώ κατά μήνα.

Η μείωση βαίνει αυξανόμενη, ανάλογα με το ύψος της σύνταξης ή των συντάξεων, προκειμένου τα βάρη να κατανέμονται ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα των συνταξιούχων ως εξής:

α. Για ποσά σύνταξης/συντάξεων από 1000,01 έως 1500,00 ευρώ η μείωση ανέρχεται σε 5%.

β. Για ποσά σύνταξης/συντάξεων από 1.500,01 έως 2000,00 ευρώ η μείωση ανέρχεται σε 10%.

γ. Για ποσά σύνταξης/συντάξεων από 2000,01 έως 3000,00 ευρώ η μείωση ανέρχεται σε 15%.

δ. Για ποσά σύνταξης/συντάξεων από 3000,01 έως 4000,00 η μείωση ανέρχεται σε 20%.

ε. Για ποσά σύνταξης/συντάξεων από 4000,01 και άνω η μείωση ανέρχεται σε 25%.

Διασφαλίζεται ταυτόχρονα και στις πέντε ανωτέρω περιπτώσεις το κατά περίπτωση κατώτατο ποσό μετά τις μειώσεις, το οποίο στην περίπτωση α' δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 1.000,01 ευρώ, στην περίπτωση β' των 1.425,01 ευρώ, στην περίπτωση γ' των 1.800,01 ευρώ, στην περίπτωση δ' των 2.550,01 ευρώ και στην περίπτωση ε' των 3.200,01 ευρώ.

Σε όλες τις ανωτέρω α' έως ε' περιπτώσεις και σε περίπτωση συρροής συντάξεων το ποσόν της μείωσης επιμερίζεται σε κάθε σύνταξη αναλογικά, λαμβάνοντας υπόψη το ποσό της κάθε σύνταξης όπως είχε διαμορφωθεί πριν από τη μείωση.

Το ποσοστό μείωσης θα υπολογίζεται στο ποσό της σύνταξης ή των συντάξεων που εναπομένει μετά τις τυχόν άλλες μειώσεις που έχουν επιβληθεί: α) στις κύριες συντάξεις με το άρθρο 38 του ν. 3863/2010 (Α' 115), με τις παρ. 10 και 11 του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 (Α' 152), με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 4024/2011 (Α' 226) και με την παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 4051/2012 (Α' 40) και β) στις επικουρικές συντάξεις με την παρ. 13α του άρθρου 44 του ν. 3986/2011, τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 2 του ν. 4024/2011 και της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 4051/2012.

Τα ποσά των μειώσεων των συντάξεων αποτελούν έσοδα του κάθε ασφαλιστικού φορέα – τομέα από τον οποίο καταβάλλεται η σύνταξη.

Γ) Μειώσεις εφάπαξ βοηθημάτων

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τα εφάπαξ βοηθήματα. Συγκεκριμένα, η Πολιτεία μετά την ψήφιση των ν. 3845/2010 (Α' 65) και του Μνημονίου Συνεννόησης του ν. 4046/2012 (Α' 28), έχει αναλάβει την υποχρέωση της λήψης συγκεκριμένων μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας. Βασικός στόχος είναι η διαφύλαξη του υπάρχοντος ασφαλιστικού κεφαλαίου και η καταβολή όσο το δυνατόν εξορθολογισμένων παροχών, προκειμένου να διασφαλισθεί η βιωσιμότητα των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και η εξασφάλιση της μελλοντικής συνέχισης της καταβολής των παροχών τους στους δικαιούχους.

Ειδικότερα, στο Μνημόνιο Συνεννόησης του ν. 4046/2012 προβλέπεται η ρητή δέσμευση - υποχρέωση της Ελληνικής Κυβέρνησης να προβεί σε άμεσες ενέργειες, προκειμένου να εντοπίσει τα ταμεία πρόνοιας για τα οποία τα εφάπαξ ποσά που καταβάλλονται κατά την συνταξιοδότηση δεν είναι εναρμονισμένα με τις εισφορές που καταβλήθηκαν και να αναπροσαρμόσει αναλόγως το ύψος των βοηθημάτων αυτών. Επιπλέον έως 30-6-2012 έπρεπε να γίνουν μεταρρυθμίσεις για να εξαιρεθούν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα ελλείμματα στα ταμεία πρόνοιας.

Βάσει του ανωτέρω πλαισίου εκπονήθηκε Αναλογιστική Μελέτη Ελέγχου Περιπτώσεων (Case study) από την οποία προέκυψαν οι αναλογιστικές εκτιμήσεις, ανά τομέα πρόνοιας, περιπτώσεων μέσων όρων για την ανταποδοτικότητα εισφορών - παροχών των μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένων που δικαιώθηκαν εφάπαξ βοηθήματα τα έτη 2010 και 2011, προκειμένου να αναπροσαρμοστεί στη συνέχεια το ύψος των χορηγούμενων εφάπαξ βοηθημάτων.

Με την προτεινόμενη διάταξη μειώνονται ποσοστιαία τα εφάπαξ βοηθήματα που χορηγούν οι φορείς- τομείς

πρόνοιας σύμφωνα με τα αποτελέσματα της Αναλογιστικής Μελέτης Ελέγχου Περιπτώσεων (Case study), από την οποία προέκυψαν οι αναλογιστικές εκτιμήσεις αναφορικά με την ανταποδοτικότητα εισφορών-παροχών των εφάπαξ βοηθημάτων των ασφαλισμένων μέχρι 31.12.1992.

Επειδή οι φορείς-τομείς πρόνοιας στην πλειονότητά τους έχουν συσσωρευμένα ελλείμματα και αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα είναι επιτακτική η ανάγκη εισαγωγής μεταρρυθμίσεων για να εξαλειφθούν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα συσσωρευμένα ελλείμματα τους, ώστε να υπάρξει αποτελεσματική και βιώσιμη λύση για την αντιμετώπιση του οικονομικού προβλήματος που παρουσιάζουν, σε αντίθετη περίπτωση σε σύντομο χρόνο δεν θα είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους προς τους ασφαλισμένους τους. Για το σκοπό αυτό προτείνεται ποσοστιαία μείωση στα εφάπαξ βοηθήματα που χορηγούν οι φορείς-τομείς πρόνοιας στους ασφαλισμένους τους μέχρι 31.12.1992, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της Αναλογιστικής Μελέτης Ελέγχου Περιπτώσεων (Case study), από την οποία προέκυψαν οι αναλογιστικές εκτιμήσεις αναφορικά με την ανταποδοτικότητα εισφορών-παροχών.

Καθορίζεται, επίσης, ότι οι μειώσεις στα εφάπαξ βοηθήματα στους ασφαλισμένους του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ διενεργούνται μετά την εφαρμογή των μειώσεων που έχουν επιβληθεί στα εφάπαξ βοηθήματα από το έτος 2010 και εφεξής. Με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 4024/2011 (Α' 226) αντικαταστάθηκε η παρ. 5α του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 (Α' 152) και προβλέφθηκε ότι στους ασφαλισμένους του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ, που αποχώρησαν από την υπηρεσία τους από τις 1.1.2010 μέχρι και την 31.12.2010 και δεν έχει εκδοθεί ακόμη η σχετική απόφαση χορήγησης εφάπαξ, το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος καταβάλλεται μειωμένο σε ποσοστό 15% και 25% αντίστοιχα, ενώ στους ασφαλισμένους του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ, που αποχώρησαν από την υπηρεσία τους από 1.1.2011 και μετά και δεν έχει εκδοθεί ακόμη η σχετική απόφαση χορήγησης εφάπαξ, το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος καταβάλλεται μειωμένο σε ποσοστό 20% και 30% αντίστοιχα. Οι μειώσεις στα εφάπαξ βοηθήματα στους ασφαλισμένους του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ και του Κλάδου Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ διενεργούνται μετά την εφαρμογή των μειώσεων που έχουν επιβληθεί με βάση την προαναφερόμενη νομοθεσία.

Επιπλέον, καθορίζεται ότι η ποσοστιαία μείωση 42,29% στο ποσό του εφάπαξ βοηθήματος που χορηγεί ο Τομέας ΝΠΔΔ του ΤΠΔΥ έχει εφαρμογή και στο ποσό του εφάπαξ βοηθήματος που καταβάλλεται από το νομικό πρόσωπο στο οποίο ετηρείτο ο λογαριασμός του ν. 103/1975 (Α' 167). Σύμφωνα με το άρθρο 21 του ν. 3232/2004 (Α' 48) το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος που δικαιούνται οι αποχωρούντες υπάλληλοι ΝΠΔΔ υπολογίζεται για όλο το χρόνο υπηρεσίας τους που έχει διανυθεί από 1.10.1975 και εφεξής και καταβάλλεται κατ' αναλογία από τον Τομέα ΝΠΔΔ του ΤΠΔΥ για χρόνο ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε σ' αυτό και για το οποίο καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές από

1.1.2006 και εφεξής και το υπόλοιπο ποσό από το νομικό πρόσωπο στο οποίο ετηρείτο ο λογαριασμός του ν. 103/1975 για χρόνο υπηρεσίας που διανύθηκε μέχρι 31.12.2005. Επειδή το ποσό του εφάπαξ που χορηγείται από τον Τομέα ΝΠΔΔ του ΤΠΔΥ μειώνεται κατά ποσοστό 42,29% κατά το ίδιο ποσοστό θα πρέπει να μειωθεί και το υπόλοιπο ποσό που χορηγεί το νομικό πρόσωπο στους ασφαλισμένους στο καθεστώς του ν. 103/1975.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται ότι, στα πρόσωπα που δεν έχουν καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές για τη χορήγηση εφάπαξ παροχής ή οποιασδήποτε άλλης αποζημίωσης καταβάλλεται η αποζημίωση, λόγω αποχώρησης από την υπηρεσία για οποιοδήποτε λόγο και καθορίζεται ως ανώτατο όριο αυτής το ποσό των 15.000,00 ευρώ. Σε όσα πρόσωπα δεν έχουν καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές σε φορείς-τομείς πρόνοιας ή για οποιαδήποτε άλλη αποζημίωση προτείνεται να καταβάλλεται η αποζημίωση, λόγω αποχώρησης από την υπηρεσία για οποιοδήποτε λόγο, του ν. 3198/1955 (Α' 98) σε συνδυασμό με το ν. 2112/1920 (Α' 67) όπως ισχύουν. Ειδικότερα, για τους υπαλλήλους του ΟΓΑ, είχε προβλεφθεί με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 21 του ν. 3232/2004 (Α' 48) για το χρόνο υπηρεσίας τους που διανύθηκε στον ΟΓΑ μέχρι 31.12.2005, να καταβάλλεται αποζημίωση από τον ΟΓΑ κατά τις διατάξεις του ν. 2112/1920, όπως ορίζεται στην παρ. 8 του άρθρου 42 του κανονισμού κατάστασης προσωπικού ΟΓΑ και στην παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 799/1978 (Α' 117). Με την προτεινόμενη διάταξη το ποσό της καταβαλλόμενης αποζημίωσης προβλέπεται να είναι ανάλογο με το χρόνο υπηρεσίας που έχει πραγματοποιηθεί εκτός της ασφάλισης σε φορέα-τομέα πρόνοιας προς το συνολικό χρόνο υπηρεσίας τους και σε καμία περίπτωση να μην υπερβαίνει το ποσό των 15.000,00 ευρώ. Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που ρυθμίζει με διαφορετικό τρόπο τα θέματα που προσδιορίζουν όλες οι προτεινόμενες διατάξεις για τις εφάπαξ παροχές, καταργούνται.

Επίσης, μετά τη ρητή μνημονιακή δέσμευση του ν. 4046/2012 για να γίνουν οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, ώστε να εξαλειφθούν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα ελλείμματα στα ταμεία πρόνοιας είναι επιτακτική η ανάγκη για τον εξορθολογισμό των εφάπαξ παροχών της θέσπισης νέου τρόπου υπολογισμού των εφάπαξ παροχών σε όλους τους φορείς – τομείς πρόνοιας, από 1.1.2014. Προς τούτο, μέχρι 31.12.2012, θα εκδοθεί υπουργική απόφαση, μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, με την οποία θα καθοριστεί η νέα τεχνική βάση για τις εφάπαξ παροχές των φορέων αυτών.

Δ) Ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών

Με τις προτεινόμενες διατάξεις ρυθμίζεται το θέμα της εναρμόνισης του ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών για παλαιούς και νέους ασφαλισμένους μισθωτούς.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 2α του ν. 2084/1992, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 13 παρ. 1 του ν. 3232/2004, η εισφορά για την ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος, θανάτου στους φορείς κύριας ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς υπολογίζεται επί των αποδοχών των ασφαλισμένων, οι οποίες κατά μήνα δεν μπορούν να υπερβαίνουν το οκταπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλή Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (Α.Ε.Π.) αναπροσαρμοζόμενου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των

συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Η ανωτέρω διάταξη ισχύει για τους από 1.1.1993 και εφεξής ασφαλισμένους των φορέων κύριας ασφάλισης μισθωτών, ενώ κατ'εφαρμογή του άρθρου 32 παρ. 1 του ν. 2084/1992 ισχύει και στους φορείς επικουρικής ασφάλισης μισθωτών.

Με βάση το ανωτέρω νομοθετικό πλαίσιο, το ανώτατο όριο των ασφαλιστέων αποδοχών των παλαιών ασφαλισμένων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης μισθωτών διαφέρει από αυτό των νέων ασφαλισμένων και μάλιστα είναι αρκετά χαμηλότερο, με εξαίρεση ορισμένα ειδικά ταμεία που προβλέπουν μεγαλύτερο πλάφον για τους παλαιούς ασφαλισμένους.

Κρίνεται, λοιπόν, αναγκαία για λόγους ίσης μεταχείρισης παλαιών και νέων ασφαλισμένων η θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης, προκειμένου να εναρμονιστούν τα ανώτατα όρια ασφαλιστέων αποδοχών μεταξύ παλαιών και νέων ασφαλισμένων. Τυχόν μεγαλύτερα προβλεπόμενα ανώτατα όρια διατηρούνται.

Με την προτεινόμενη διάταξη καθορίζεται ότι το δικαίωμα των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας να αναζητήσει αχρεωστήτως καταβληθείσες παροχές, ανεξαρτήτως της υπαιτιότητας του λαβόντος, υπόκειται σε εικοσαετή παραγραφή.

Σε όλα σχεδόν τα ασφαλιστικά ταμεία, σε αρκετές περιπτώσεις, έχουν χορηγηθεί χρηματικές παροχές αχρεωστήτως, - είτε με υπαιτιότητα των προσώπων που έλαβαν τις παροχές, είτε καλόπιστα, για μεγάλο χρονικό διάστημα που υπερβαίνει σε αρκετές περιπτώσεις τη δεκαετία (ενδεικτικά μπορούν να αναφερθούν παράνομη είσπραξης συντάξεων θανόντων συνταξιούχων που διαπιστώθηκαν με αφορμή την απογραφή δια της φυσικής παρουσίας των συνταξιούχων που διενεργήθηκε από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ το 2011). Για την διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλιστικών φορέων, κρίνεται απαραίτητο να μπορούν να αναζητήσουν σε χρονικό διάστημα έως 20 έτη (αντί 10 ετών που μέχρι τώρα ίσχυε π.χ. στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) τις αχρεωστήτως καταβληθείσες παροχές.

Ε) Κατάργηση δώρων Χριστουγέννων - Πάσχα και επιδόματος αδειάς

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, τα προβλεπόμενα στην παρ.10 του άρθρου τρίτου του ν. 3845/2010 (Α' 65) επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδειάς που καταβάλλεται σε όλους τους συνταξιούχους, από το δημόσιο ή τα ασφαλιστικά ταμεία κύριας ασφάλισης, καθώς και τα δώρα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδειάς, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη ή καταστατική διάταξη για τους συνταξιούχους και βοηθηματούχους όλων των φορέων - τομέων επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, καθώς και του ΟΓΑ και του ΝΑΤ, καταργούνται από 1.1.2013.

Η ανάγκη προσφυγής στο μηχανισμό στήριξης οδήγησε στην ανάγκη να ληφθούν πρόσθετα μέτρα με τις διατάξεις του ν. 3845/2010 (Α' 65). Ένα από αυτά ήταν η κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδειάς και η αντικατάστασή τους με το επίδομα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδειάς που καταβάλλεται σε όλους τους συνταξιούχους, από το δημόσιο ή τα ασφαλιστικά ταμεία κύριας ασφάλισης, που ανέρχεται στο ύψος των 400 ευρώ για το επίδομα Χριστουγέννων και 200 ευρώ για το δώρο Πά-

σχα και το επίδομα αδειάς αντίστοιχα. Στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης ενέπιπταν αρχικά οι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ. Για τη χορήγηση των επιδομάτων αυτών τέθηκαν δύο περιορισμοί: α) ο δικαιούχος να μην έχει υπερβεί το 60ο έτος της ηλικίας του. Από τον περιορισμό αυτό εξαιρούνταν όσοι ελάμβαναν πολεμική σύνταξη, ή σύνταξη λόγω ανικανότητας ή αναπηρίας ή είχαν συνταξιοδοτηθεί αναγκαστικά δυνάμει ειδικών διατάξεων, καθώς και οι δικαιούχοι εκ μεταβιβάσεως εφόσον είτε δεν είχαν υπερβεί το 18ο έτος της ηλικίας τους και εάν σπούδαζαν το 24ο της ηλικίας τους, είτε ήταν ανίκανοι για άσκηση οποιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος σε ποσοστό μεγαλύτερο του 67% και β) να μην υπερέβαινε η σύνταξή τους το ποσό των 2.500,00 ευρώ κατά μήνα. Αν υπερέβαινε το ύψος αυτό περικόπτονταν αναλόγως και τα επιδόματα δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επίδομα αδειάς.

Με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν.2084/92 (Α' 165) προβλέπεται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, μεταξύ των οποίων και οι φορείς επικουρικής ασφάλισης, με την ευκαιρία των εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα κάθε έτους η χορήγηση δώρου στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους ποσού ίσου με μια μηνιαία σύνταξη κατά τις εορτές των Χριστουγέννων και μισή σύνταξη κατά τις εορτές του Πάσχα.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 28 του ν. 4476/65 (Α' 103), στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους μισθωτούς Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας παρέχεται κατά το μήνα Αύγουστο κάθε έτους πρόσθετο βοήθημα ίσο προς το ήμισυ της μηνιαίας σύνταξης ή βοηθήματος μετά των αναλογούντων πάσης φύσεως επιδομάτων.

Πέραν των ανωτέρω μειώσεων των εν λόγω δώρων και επιδόματος αδειάς, οι νέες δημοσιονομικές ανάγκες απαιτούν την περαιτέρω μείωση των κρατικών δαπανών. Μεταξύ των άλλων μέτρων περιστολής των δημοσίων δαπανών κρίθηκε σκόπιμη και αναγκαία η περικοπή όλων των δώρων και του επιδόματος αδειάς για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και όλους τους συνταξιούχους, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και η εξασφάλιση της μελλοντικής συνέχισης της καταβολής των παροχών στους δικαιούχους.

ΣΤ) Κατάργηση συνδικαλιστικών συντάξεων και νομοθεσίας τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ

Με την προτεινόμενη ρύθμιση διακόπτεται από 1.1.2013 η καταβολή των ειδικών συνδικαλιστικών συντάξεων και η εφαρμογή των καταστατικών διατάξεων του τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ. Ειδικότερα, το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εκπροσώπων και Υπαλλήλων Εργατικών Επαγγελματικών Οργανώσεων (ΤΕΑΕΥΕΕΟ) συστάθηκε με τις διατάξεις του α.ν. 971/1937 (Α' 482). Με το άρθρο 26 του ν. 2676/1999 (Α' 1), το ΤΕΑΕΥΕΕΟ συγχωνεύτηκε από 1.5.1999 στο ΙΚΑ – ΤΕΑΜ (στη συνέχεια ΕΤΕΑΜ και σήμερα ΕΤΕΑ). Με την παρ. 4 του άρθρου 26 του ίδιου νόμου έχει προβλεφθεί ότι οι ασφαλισμένοι του Ταμείου καθίστανται ασφαλισμένοι του ΕΤΕΑΜ και η ασφαλιστική τους σχέση μετά από τη συγχώνευση διέπεται από τις διατάξεις του Καταστατικού του τ. Ταμείου. Επίσης, σύμφωνα με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου και νόμου, στη περίπτωση καταβολής συντάξεων από το ΤΕΑΕΥΕΕΟ και το ΕΤΕΑΜ ή άλλο φορέα επικουρικής ασφάλισης, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις περί διπλοσυνταξιούχων.

Σημειώνεται ότι στο τ. Ταμείο ασφαλιζόνταν δύο κατηγορίες προσώπων: α) οι εκπρόσωποι εργατικών επαγγελματικών οργανώσεων και β) οι υπάλληλοι των ανωτέρω οργανώσεων και του Ταμείου (μέχρι 27.4.1978). Μετά τη συγχώνευση, εξακολούθησαν να ασφαλιζονται στο ΕΤΕΑΜ όσα συνδικαλιστικά στελέχη ήταν ήδη ασφαλισμένα στο τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ για την ιδιότητά τους αυτή, ενώ εξαιρέθηκαν όσοι αποκτούν την συνδικαλιστική ιδιότητα από 1.5.1999 και μετά. Συνεπεία των ανωτέρω, εξακολουθούν μέχρι σήμερα να καταβάλλονται από το τ. ΕΤΕΑΜ (νυν ΕΤΕΑ) συντάξεις σε συνδικαλιστές για την ιδιότητά τους αυτή, εκτός της επικουρικής σύνταξης για την παροχή εργασίας. Οι συντάξεις αυτές υπολογίζονται σε μη ανταποδοτική βάση ασφαλιστικών εισφορών και παροχών.

Στο γενικότερο πλαίσιο εξορθολογισμού του ασφαλιστικού συστήματος και εξοικονόμησης πόρων, προβλέπεται η διακοπή από 1.1.2013 των συντάξεων που καταβάλλονται από το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (τ. ΕΤΕΑΜ) σε εκπροσώπους συνδικαλιστικών οργανώσεων που ασφαλιζόνταν για την ιδιότητά τους αυτή στο τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ, καθώς και στα δικαιούχα μέλη τους. Για λόγους κοινωνικής μέριμνας προς τις πλέον ευπαθείς ομάδες προβλέπεται η συνέχιση καταβολής σύνταξης στα πρόσωπα της ανωτέρω κατηγορίας και τα μέλη της οικογενείας τους, εφόσον δεν εργάζονται και δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιονδήποτε άλλο φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, ή το Δημόσιο.

Προβλέπεται, επίσης, ότι από 1.1.2013 διακόπτεται η ασφάλιση στο ΕΤΕΑ (τ. ΕΤΕΑΜ) των συνδικαλιστών που ήταν ήδη ασφαλισμένοι, για την ιδιότητά τους αυτή, στο τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ. Προτείνεται, τέλος, για τη δεύτερη κατηγορία ασφαλισμένων του τ. ΤΕΑΕΥΕΕΟ (υπάλληλοι επαγγελματικών οργανώσεων και του τ. Ταμείου) η κατάργηση των ευνοϊκών καταστατικών διατάξεων του τέως Ταμείου, οι οποίες εξακολούθησαν να ισχύουν μετά τη συγχώνευσή του στο τ. ΕΤΕΑΜ, καθώς δημιουργούν άνιση μεταχείριση σε βάρος των λοιπών ασφαλισμένων του τ. ΕΤΕΑΜ και προβλήματα στις Υπηρεσίες του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ από τις οποίες εξυπηρετείται το εν λόγω Ταμείο.

Ζ) Ανασχεδιασμός συνταξιοδότησης ανασφάλιστων υπερηλικών

Με την προτεινόμενη ρύθμιση τίθεται ως απαραίτητη προϋπόθεση, μεταξύ των άλλων, για τη χορήγηση της παροχής στους ανασφάλιστους υπερηλικες, να μη λαμβάνουν ή να μη δικαιούνται οι ενδιαφερόμενοι σύνταξη από οποιοδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης, στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, ανεξάρτητα από το ύψος αυτής.

Επίσης, τίθεται ως προϋπόθεση η συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας, η δε προϋπόθεση της μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα, που είχε τεθεί με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 2β του ν.3863/2010 (Α' 115) και επρόκειτο να ισχύσει από 1.1.2015, θα ισχύει πλέον από 1.1.2013, με την προσθήκη όμως πέντε επιπλέον ετών διαμονής, ήτοι συνολικά είκοσι ετών μόνιμης και νόμιμης διαμονής στην Ελλάδα. Επίσης, διαμορφώνονται τα εισοδηματικά κριτήρια του ετήσιου ατομικού και οικογενειακού εισοδήματος με βάση το σύνολο της καταβαλλόμενης ετήσιας παροχής προς τους ανασφάλιστους υπερηλικες, όπως αυτή διαμορφώνεται από 1.1.2013 και εφεξής. Τα εισοδηματικά κριτήρια θα αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινω-

νικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Οικονομικών.

Προβλέπεται, επίσης, η έκδοση απόφασης του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, με την οποία θα καθορίζεται αναλυτικά ο τρόπος ελέγχου των εισοδηματικών κριτηρίων, ο οποίος θα γίνεται με βάση τα εισοδήματα που δηλώνονται στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους, που προηγείται αυτού εντός του οποίου υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης. Στην εν λόγω απόφαση θα προβλέπεται επίσης για πρώτη φορά ο συνυπολογισμός στο ατομικό καθώς και στο οικογενειακό εισόδημα και των εισοδημάτων από κάθε άλλη πηγή, όπως είναι τα εισοδήματα από οικονομικές ενισχύσεις, ισόβια σύνταξη πολύτεκνης μητέρας, άλλες συντάξεις και επιδόματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τόκους καταθέσεων και κάθε άλλο εισόδημα που δεν έχει δηλωθεί, ακόμα και εάν απαλλάσσεται από το φόρο.

Μέριμνα λαμβάνεται για όσους έχουν κύρια ιδιοκατοικούμενη κατοικία μέχρι 80 τετραγωνικών μέτρων, αφού η αντικειμενική δαπάνη που προκύπτει από αυτήν δεν υπολογίζεται στο εισόδημα.

Τέλος, με την ίδια απόφαση θα ορίζονται η διαδικασία, τα δικαιολογητικά, ο τρόπος απόδειξης της μόνιμης κατοικίας καθώς και η έναρξη, συνέχιση, αναστολή, διακοπή και επαναχορήγηση της σύνταξης καθώς και οι συνέπειες από την υποβολή ανακριβών ή ψευδών στοιχείων.

Η προτεινόμενη ρύθμιση αποσκοπεί στο να λαμβάνουν την παροχή οι πραγματικά ανασφάλιστοι που δε λαμβάνουν σύνταξη από οποιοδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης και κατά συνέπεια δεν δικαιούνται υγειονομική περιθαλψη και έχουν πολύ μικρά εισοδήματα.

Επιπλέον, ρυθμίζεται το θέμα υπολογισμού των ληξιπρόθεσμων εισφορών των ασφαλισμένων του ΟΓΑ που δεν έχουν καταβληθεί ή δεν θα καταβληθούν μέχρι 31-12-2012 ώστε να υπολογίζονται με ασφαλιστρο 2,50% και επί του ποσού της ασφαλιστικής κατηγορίας του άρθρου 4 του ν.2458/1997 που έχει καταταγεί ο ασφαλισμένος στο ύψος όμως του ποσού, που ισχύει κατά το χρόνο καταβολής-εξόφλησης αυτών.

Η) Ενιαίο Σύστημα Ελέγχου και Πληρωμών Συντάξεων

Με την προτεινόμενη ρύθμιση δημιουργείται Ενιαίο Σύστημα Ελέγχου και Πληρωμών Συντάξεων τω δικαιούχων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, του Δημοσίου καθώς και του ΜΤΠΥ. Κεντρική προτεραιότητα της Πολιτείας αποτελεί η δημιουργία για το χώρο της Κοινωνικής Ασφάλισης ενός ενιαίου συστήματος για τον έλεγχο και την καταβολή των συντάξεων στους δικαιούχους. Η καθιέρωση ενιαίας διαδικασίας και η υλοποίηση του σχετικού ηλεκτρονικού συστήματος αποσκοπεί στην απλοποίηση των διαδικασιών ελέγχου και πληρωμών, ώστε ο υπολογισμός, ο έλεγχος και η κατανομή των συντάξεων να γίνεται πλέον από έναν ενιαίο φορέα, δεδομένης της πολυπλοκότητας και πολυδιάσπασης του Ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος. Υποχρέωση της Πολιτείας αποτελεί η παροχή υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας στους πολίτες στη βάση των αρχών του δημοσίου συμφέροντος, του λειτουργικού Κράτους και του ενιαίου χαρακτήρα των δημοσίων λειτουργιών. Με τον τρόπο αυτό εναρμονίζεται το θεσμικό πλαίσιο με τις διεθνείς δεσμεύσεις της Χώρας μας.

Σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η οργάνωση των επιμέρους διαδικασιών των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης σε ενιαία διαδικασία, η οποία θα εξασφαλίζει

την ορθολογική και αποτελεσματική καταβολή των συντάξεων στους δικαιούχους, περιορίζοντας ταυτόχρονα τα φαινόμενα παραβατικότητας και πολυμελούς ελέγχου, τα οποία παρουσιάζονται στο ασφαλιστικό μας σύστημα επί σειρά ετών.

Με τη ρύθμιση αυτή ορίζεται ως Ενιαίος Φορέας Ελέγχου και Πληρωμών Συντάξεων η Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση Κοινωνικής Ασφάλισης Α.Ε. (Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε.), στα πρότυπα της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών του Υπουργείου Οικονομικών. Παράλληλα, καθορίζεται ενιαία διαδικασία και χρόνος ενεργειών για όλο το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, όπως οι έλεγχοι, οι διασταυρώσεις και οι πληρωμές των συντάξεων. Ορίζονται, επίσης, οι εμπλεκόμενοι φορείς, η διοικητική τους αρμοδιότητα, οι βασικές ημερομηνίες έναρξης του νέου συστήματος και οι σχετικές διαδικασίες. Επιπλέον παρέχεται η εξουσιοδότηση για έκδοση Υπουργικής Απόφασης που θα ρυθμίζει θέματα σχετικά με τις υποχρεώσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, τις υποχρεώσεις της Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε., θέματα διασταυρώσεων και ταυτοποίησης στοιχείων προσώπων και αλληλοενημερώσεων μεταξύ Η.ΔΙ.Κ.Α. Α.Ε. και Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Θ) Κατάργηση Εργοδοτικών Εισφορών 1,1

Σύμφωνα με το ν.4046/2012 και σε εκτέλεση των ρυθμίσεων του Κεφαλαίου Ε' «Διαρθρωτικές Μεταρρυθμίσεις», παράγραφος 29 του Μνημονίου Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής και του Κεφαλαίου 4 «Διαρθρωτικές Μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της ανάπτυξης» παράγραφος 4.1 «Διασφάλιση της ταχείας προσαρμογής της αγοράς εργασίας και ενίσχυση των θεσμών εργασίας» του Μνημονίου Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής, τα σχέδια των οποίων εγκρίθηκαν κατά την παρ.2 του άρθρου 1 του ν.4046/2012 και προσαρτήθηκαν, ως παράρτημα V, στον ως άνω νόμο, προβλέπεται για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, της επιχειρηματικότητας και της μείωσης του μη μισθολογικού κόστους εργασίας, η μείωση των κοινωνικών εισφορών στο ΙΚΑ κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες.

Σε πρώτη φάση, για την επίτευξη του σκοπού αυτού, με την παρούσα διάταξη καταργούνται οι διατάξεις με τις οποίες προβλεπόταν εργοδοτική εισφορά σε συνολικό ποσοστό 1,10% υπέρ των καταργηθέντων πλέον, Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας και Εργατικής Εστίας.

Υποπαράγραφος ΙΑ.4. Ρυθμίσεις για το επάγγελμα του φορτοεκφορτωτή, τις εταιρίες προσωρινής απασχόλησης, τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας στο πλαίσιο εξειδίκευσης σύμφωνα με τους ν. 3919/2011 και ν. 4038/2012

Α) Ρυθμίσεις για το επάγγελμα του φορτοεκφορτωτή Ξηράς και λιμένων (εκτός των εργαζομένων-φορτοεκφορτωτών στον ΟΛΠ και ΟΛΘ) στο πλαίσιο εξειδίκευσης των ν. 3919/2011 και 4038/2012.

Στα πλαίσια προσαρμογής του ν. 3919/2011 και ν. 4038/2012, που αφορά την απελευθέρωση των κλειστών επαγγελματιών και τη κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση του επαγγέλματος του Φορτοεκφορτωτού Ξηράς και Λιμένος με τη προτεινόμενη ρύθμιση απελευθερώνεται το επάγγελμα του Φορτοεκφορτωτή Λιμένος και Ξηράς.

Η παραπάνω απελευθέρωση όσον αφορά τους Φορτο-

εκφορτωτές Ξηράς προβλέπεται και στο ν. 4046/012. Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται όλη η υφιστάμενη φορτοεκφορτωτική νομοθεσία Λιμένος και Ξηράς, διασφαλίζεται ο καθορισμός της αμοιβής των φορτοεκφορτωτών γι' αυτούς που δεν απασχολούνται με εξαρτημένη εργασία, με ελεύθερη διαπραγμάτευση, δεν υπάρχει κρατική παρέμβαση σε ζητήματα κατωτάτων αμοιβών, καταργούνται τα υφιστάμενα τιμολόγια αμοιβής των φορτοεκφορτωτών, έχουν ελεύθερη πρόσβαση στο επάγγελμα του φορτοεκφορτωτή όλοι, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που τίθενται.

Καταργούνται οι γεωγραφικοί περιορισμοί, τίθενται ελάχιστες προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος, καταργούνται οι περιορισμοί ότι οι φορτοεκφορτωτικές εργασίες διενεργούνται στους χώρους κοινής χρήσης αποκλειστικά από φορτοεκφορτωτές εφοδιασμένους με επαγγελματικά βιβλιάρια.

Οι φορτοεκφορτώσεις γίνονται πλέον από οποιονδήποτε που έχει ενταχθεί στο Μητρώο σε οποιονδήποτε. Συστήνεται Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών, το οποίο χορηγεί τη σχετική Βεβαίωση για την άσκηση του επαγγέλματος του φορτοεκφορτωτή. Διασφαλίζεται η ασφάλεια των φορτοεκφορτώσεων και η προστασία της δημόσιας υγείας.

Ειδικότερα, οι φορτοεκφορτωτικές εργασίες πλέον διενεργούνται από τους εφοδιασμένους με Βεβαίωση φορτοεκφορτωτή. Δεν απαιτείται από εργαζομένους που διαθέτουν Βεβαίωση φορτοεκφορτωτή να εκτελούνται οι φορτοεκφορτωτικές εργασίες:

α) Φορτώσεις γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, λιπασμάτων, εφοδίων που ανήκουν στους παραγωγούς από τους τόπους παραγωγής προς τόπους αποθήκευσης για λογαριασμό των παραγωγών και

β) Φορτώσεις ή εκφορτώσεις ειδών σε βιομηχανικούς χώρους παραγωγής.

Οι Φορτοεκφορτωτές που δεν απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας, η αμοιβή τους συμφωνείται ελεύθερως με τον φορτοπαραλήπτη και για την ασφάλιση των φορτοεκφορτωτών εφαρμόζονται οι διατάξεις περί Ι.Κ.Α.

Τίθενται ελάχιστες προϋποθέσεις για την άσκηση του επαγγέλματος του φορτοεκφορτωτή. Όσοι πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις υποβάλλουν αναγγελία έναρξης του επαγγέλματος με τα δικαιολογητικά στο Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, το οποίο καταχωρεί τον ενδιαφερόμενο στο Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών και εκδίδει τη σχετική Βεβαίωση.

Το Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών λειτουργεί ως δημόσιος κόμβος πιστοποίησης των προϋποθέσεων για τη νόμιμη άσκηση του επαγγέλματος του φορτοεκφορτωτή και περιλαμβάνει δύο επίπεδα: το Μητρώο Α (Εισαγωγικό) εντάσσονται τα πρόσωπα που εκτελούν φορτοεκφορτωτικές εργασίες με εξαίρεση το χειρισμό μηχανημάτων και οχημάτων φορτοεκφόρτωσης, του χειρισμού ειδικών ή επικίνδυνων φορτίων και εξειδικευμένων φορ/τικών εργασιών και τα οποία θα παρακολουθήσουν υποχρεωτικά ειδικό πρόγραμμα κατάρτισης σε θέματα υγιεινής και ασφάλειας της φορτοεκφορτωτικής εργασίας.

Στο Μητρώο Β εντάσσονται τα πρόσωπα που εκτελούν φορτοεκφορτωτικές εργασίες ανάλογα με την πιστοποιημένη εξειδίκευσή τους που θα λάβουν από τον ΕΟΠ-ΠΕΠ, με βάση προδιαγραφών που προβλέπει το επαγγελματικό τους περιγράμμα.

Οι εφοδιασμένοι μέχρι την έναρξη του παρόντος νόμου με βιβλιάρια επαγγελματικής ταυτότητας φορτοεκφορτωτή εγγράφονται αυτοδίκαια στο Μητρώο Β, καθώς και αυτοί που έχουν μέχρι ισχύος του Νόμου και όσοι έχουν αναγγελθεί και καταθέσει τα δικαιολογητικά στις Επιτροπές Ρύθμισης Φορτοεκφορτώσεων Ξηράς ή Λιμένος.

Το Σ.Ε.Π.Ε. και η Γενική Δ/ση Υγιεινής και Ασφάλειας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας διενεργούν ελέγχους σε επιχειρήσεις και χώρους εργασίας, όπου απασχολούνται φορτοεκφορτωτές σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας και για τα μέτρα πρόληψης, ασφάλειας και προστασίας της υγείας των φορτοεκφορτωτών και δημόσιας υγείας. Με Υπουργικές Αποφάσεις καθορίζονται πλέον οι λεπτομέρειες εφαρμογής του νέου πλαισίου. Οι κανονισμοί διεξαγωγής των φορτοεκφορτωτικών εργασιών καταρτίζονται στα πλαίσια Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και όπου δεν υπάρχουν για να καλυφθεί το κενό με Υπουργικές Αποφάσεις.

Επίσης τα πάσης φύσεως δικαιώματα, αμοιβές και αποζημιώσεις Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Οργανισμών (Λιμενικά Ταμεία) και φυσικών προσώπων (ναυτικοί πράκτορες), τα οποία επιβαρύνουν τα φορτία και πλοία κατά τις φορτοεκφορτώσεις στα λιμάνια καθορίζονται με Υπουργικές Αποφάσεις.

Καταργούνται από την έναρξη ισχύος του νόμου οι αναφερόμενες στην παράγραφο 9 διατάξεις νόμων, π.δ, α.ν., ν.δ. όπως ισχύουν σήμερα, καθώς και κάθε κανονιστική διοικητική πράξη που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση αυτών.

Β) ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ και Γ) ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σκοπός της παρούσας είναι η κατάργηση ορισμένων διατάξεων της υφιστάμενης νομοθεσίας, οι οποίες έχουν κριθεί ως έμμεσοι περιορισμοί κατά την άσκηση του επαγγέλματος των Ιδιωτικών Γραφείων Ευρέσεως Εργασίας και των Επιχειρήσεων Προσωρινής Απασχόλησης, και ως εκ τούτου αντίθετες στις διατάξεις του ν. 3919/2011. Επίσης, σκοπός των προτεινόμενων διατάξεων είναι η απλούστευση των διαδικασιών και η μείωση του διοικητικού βάρους κατά την άσκηση της δραστηριότητας του Ιδιωτικού Γραφείου Ευρέσεως Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 2006/123/ΕΚ σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά τις διατάξεις του ν. 3844/2010 Ειδικότερα:

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ (ΕΠΑ)

Επεκτείνεται το αντικείμενο δραστηριότητας των Επιχειρήσεων Προσωρινής Απασχόλησης, δια της υπαγωγής στις κατ' εξαίρεση δραστηριότητες που μπορούν να ασκούν οι ΕΠΑ, της κατάρτισης και της παροχής συμβουλευτικής και επαγγελματικού προσανατολισμού, ως δραστηριότητες συναφείς με το αντικείμενο τους. Επισημαίνεται ότι οι εν λόγω κατ' εξαίρεση δραστηριότητες (δηλ. συμβουλευτική και επαγγελματικός προσανατολισμός) ασκούνται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Το κεφάλαιο των 176.000 ευρώ που απαιτούντο για τη σύσταση και λειτουργία ΕΠΑ κρίθηκε ως έμμεσος περιο-

ρισμός κατά την πρόσβαση και την άσκηση του επαγγέλματος, σε αντίθεση με τις διατάξεις του ν. 3919/2011 «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολογητων περιορισμών στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγελμάτων» και ως εκ τούτου καταργείται .

Με την ανωτέρω διάταξη καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 2 και 3 της υπ' αριθμ. 30342/2002 απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Συγκεκριμένα καταργούνται οι απαιτήσεις περί ελάχιστου αριθμού 5 εργαζομένων στις επιχειρήσεις προσωρινής απασχόλησης καθώς και ελάχιστου χώρου 150 τ.μ. (άρθρο 2 της ανωτέρω υπουργικής απόφασης) καθώς έχουν κριθεί ως έμμεσοι περιορισμοί κατά την άσκηση της δραστηριότητας προσωρινής απασχόλησης, αντίθετοι στις διατάξεις του ν. 3919/2011. Επίσης καταργείται το άρθρο 3 της ανωτέρω υπουργικής απόφασης καθώς αφορά επίσης σε απαιτήσεις κτιριακής υποδομής και προσωπικού στις περιπτώσεις που επιχείρηση προσωρινής απασχόλησης ασκεί και τη δραστηριότητα της διαμεσολάβησης, ασκώντας τη δραστηριότητα του Ιδιωτικού Γραφείου Ευρέσεως Εργασίας.

Με τη νέα ρύθμιση προβλέπεται ότι, σε περίπτωση συνέχισης της απασχόλησης του μισθωτού από τον έμμεσο εργοδότη μετά τη λήξη της διάρκειας της αρχικής τοποθέτησης και των τυχόν νόμιμων ανανεώσεων της ακόμα και με νέα τοποθέτηση χωρίς να μεσολαβεί διάστημα είκοσι τριών (23) ημερολογιακών ημερών, θεωρείται ότι πρόκειται για σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, μεταξύ του μισθωτού και του έμμεσου εργοδότη.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (ΙΓΕΕ)

Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που ασκούν την δραστηριότητα του ΙΓΕΕ, δηλαδή της διενέργειας μεσολαβήσεων για τη σύναψη συμβάσεων εξηρητημένης εργασίας, να ασκούν και τις παρεμφερείς με το ως άνω αντικείμενο δραστηριότητες της συμβουλευτικής και του επαγγελματικού προσανατολισμού. Επισημαίνεται ότι οι εν λόγω δραστηριότητες (δηλ. συμβουλευτική και επαγγελματικός προσανατολισμός) ασκούνται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Καταργείται η προηγούμενη απαγόρευση άσκησης και άλλων δραστηριοτήτων από τα Ιδιωτικά Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας στο χώρο που λειτουργούν. Η δυνατότητα αυτή ωστόσο θα ασκείται σύμφωνα με την υποχρέωση που προβλέπεται στην περ. β, της παρ. 2 του άρθρου 101 του ν. 4052/12 σύμφωνα με την οποία το ΙΓΕΕ πρέπει να διαθέτει έναν επαγγελματικό χώρο αυτόνομο, δηλαδή διακεκριμένο, για τους σκοπούς του ώστε ο χειρισμός των προσωπικών δεδομένων των αναζητούντων εργασία και των εργοδοτών να πραγματοποιείται υπό συνθήκες που θα προστατεύουν τα δεδομένα αυτά και θα σέβονται την ιδιωτική ζωή.

Μειώνεται ο χρόνος της απαιτούμενης επαγγελματικής εμπειρίας για τον διευθυντή του ΙΓΕΕ από τα τέσσερα στα δύο χρόνια.

Διευκολύνεται η άσκηση της δραστηριότητας των διαμεσολαβήσεων ούτως ώστε σε περίπτωση που και άλλοι εργαζόμενοι πέρα από τον διευθυντή του ΙΓΕΕ έχουν τα προσόντα που προβλέπονται για το διευθυντή (είτε το απαιτούμενο πτυχίο είτε εμπειρία σε θέματα ανθρώπινου δυναμικού), να μπορούν και αυτοί να ασκούν διαμεσολαβήσεις ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζεται το επίπεδο των

παρεχόμενων υπηρεσιών.

Καταργείται ο ελάχιστος χώρος των 75 τμ. που απαιτείται για τα Ιδιωτικά Γραφεία Ευρέσεως Εργασίας, καθώς είχε κριθεί ως έμμεσος περιορισμός κατά την πρόσβαση και την άσκηση του επαγγέλματος, σε αντίθεση με τις διατάξεις του ν. 3919/2011 «Αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας, κατάργηση αδικαιολόγητων περιορισμών στην πρόσβαση και στην άσκηση επαγγελμάτων» αλλά ορίζεται ρητά ότι ο χώρος που ασκείται η δραστηριότητα του ΙΓΕΕ πρέπει να είναι αυτόνομος ώστε να προστατεύονται τα προσωπικά δεδομένα των αναζητούντων εργασία και των εργοδοτών στους οποίους παρέχονται οι υπηρεσίες του.

Τα αποδεικτικά της απαιτούμενης επαγγελματικής εμπειρίας, τα οποία συνοδεύουν τη σχετική υπεύθυνη δήλωση του διευθυντή του ΙΓΕΕ δεν απαιτείται να είναι επικυρωμένα εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις του ν. 2690/1999 (45 Α'), όπως ισχύει, σε συνδυασμό με τον ν. 3844/2010 (63 Α').

Με την προωθούμενη διάταξη απλουστεύεται η διαδικασία έναρξης της δραστηριότητας καθώς η αρμόδια υπηρεσία αναζητά υπηρεσιακά τον Πίνακα Προσωπικού από την οικεία Επιθεώρηση Εργασίας διευκολύνοντας έτσι τον πολίτη που ενδιαφέρεται να ασκήσει τη συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Στο πλαίσιο της επιχειρηματικής ελευθερίας καταργείται η απαίτηση ύπαρξης τεχνικού εξοπλισμού για την άσκηση της δραστηριότητας του ΙΓΕΕ. Σημειώνεται ότι η υποχρέωση παροχής προς τις αρμόδιες αρχές των στοιχείων σχετικά με τις μεσολαβήσεις που προβλέπονται στις σχετικές διατάξεις παραμένει ως έχει.

Διευκολύνεται η διαδικασία άσκησης της δραστηριότητας του ΙΓΕΕ σε υποκατάστημα, καθώς ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στη Δ/ση Απασχόλησης, από τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, μόνο αυτά που αναφέρονται αποκλειστικά στο υποκατάστημα και αυτά που έχει καταθέσει ήδη στην ανωτέρω αρχή για την κύρια εγκατάσταση ή για άλλο υποκατάστημα αλλά έχει παρέλθει η ημερομηνία ισχύος τους.

Απλοποιείται η διαδικασία μεταβολής της έδρας του ΙΓΕΕ ή του υποκαταστήματος καθώς στην περίπτωση αυτή πλέον απαιτείται μόνο η υποβολή των δικαιολογητικών που αφορούν τη μεταβολή και από τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά αυτά τα οποία είναι κατατεθειμένα αλλά έχει παρέλθει η ημερομηνία ισχύος τους.

Υποπαράγραφος ΙΑ.5. Ρυθμίσεις για την ενδυνάμωση της αγοράς εργασίας και προώθηση της απασχόλησης

Α) Χρονικά όρια λειτουργίας των καταστημάτων και εργασίας του προσωπικού αυτών.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις διαφοροποιείται με ορθολογικό τρόπο το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων από τα χρονικά όρια εργασίας των απασχολούμενων στα καταστήματα αυτά. Οι ώρες λειτουργίας των καταστημάτων έτσι όπως ορίζονται με ενιαίο τρόπο από τις σχετικές ρυθμίσεις της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου (Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων) αποσκοπούν στην προστασία από τον αθέμιτο ανταγωνισμό. Ως εκ τούτου δεν αφορούν τις σχετικές διατάξεις για τις ώρες απασχόλησης των εργαζομένων, οι οποίες αποβλέπουν στην προστασία τους και υπάγονται στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, οι εργαζόμενοι στα

καταστήματα δύνανται να απασχολούνται εντός του πλαισίου των καθκόντων που προβλέπονται από τις ατομικές τους συμβάσεις και τηρουμένων των σχετικών διατάξεων για τα χρονικά όρια εργασίας.

Β) Κατώτατος νόμιμος μισθός και ημερομίσθιο για τους εργαζομένους ιδιωτικού δικαίου όλης της χώρας – Νέο σύστημα διαμόρφωσης νόμιμου κατώτατου μισθού και κατώτατου ημερομισθίου για τους εργαζομένους ιδιωτικού δικαίου όλης της χώρας. (Διάταξη Πλαίσιο) .

Ο θεσμός του κατώτατου μισθού συνιστά μια κρίσιμη και αναγκαία παράμετρο για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς εργασίας. Αφενός διασφαλίζει ένα αξιοπρεπές όριο διαβίωσης για τους εργαζόμενους που αμείβονται με αυτόν, αφετέρου αποτελεί δικλείδα ασφαλείας έτσι ώστε να αποφεύγεται ο αθέμιτος ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων. Κυριότερα, συνιστά την αφετηρία επί της οποίας οικοδομούνται συμφωνημένα μεταξύ των κοινωνικών εταίρων επίπεδα αμοιβών σε κλαδικό, ομοιοεπαγγελματικό και επιχειρησιακό επίπεδο.

Δεδομένου ότι το ύψος του κατώτατου μισθού έχει αλυσιδωτές και σύνθετες επιπτώσεις στο επίπεδο της συνολικής απασχόλησης και στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, αλλά και στο δυναμισμό των εξωστρεφών κλάδων της οικονομίας, επηρεάζει άμεσα και έμμεσα τα δημοσιονομικά μεγέθη. Συνεπώς σε μία περίοδο συντεταγμένης προσπάθειας εξυγίανσης των δημοσιονομικών μεγεθών και αποκατάστασης της μακροοικονομικής ισορροπίας ο ρόλος του κράτους πρέπει να είναι περισσότερο αποφασιστικός. Αυτό άλλωστε υποδηλώνει και η εμπειρία των τελευταίων τριάντα ετών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αφού πολλές ευρωπαϊκές χώρες που αντιμετώπιζαν παρόμοια προβλήματα δημοσιονομικής στενότητας και ανισορροπίας των μακροοικονομικών μεγεθών τους, ενίσχυσαν το ρόλο του κράτους στη διαδικασία διαμόρφωσης αμοιβών στην οικονομία.

Σήμερα, η παρέμβαση της Πολιτείας γίνεται επικουρικά και με σεβασμό στον ρόλο των κοινωνικών εταίρων, σε ένα πλαίσιο εξαιρετικών περιστάσεων. Με σεβασμό στην αρχή της αναλογικότητας, η υιοθέτηση του νέου μηχανισμού διασφαλίζει το Ευρωπαϊκό κεκτημένο, καθώς και τον ρόλο των κοινωνικών εταίρων τόσο στη διαμόρφωση των προτάσεων για την υιοθέτηση του κατώτατου μισθού όσο και στη δυνατότητά τους, μέσα από τις μεταξύ τους διαβουλεύσεις και τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις, να καθορίζουν καλύτερους όρους για τους εργαζόμενους. Οι κοινωνικοί εταίροι, με γνώμονα την δυναμικότητα των διαφόρων κλάδων μπορούν να συμφωνούν και να ορίζουν υψηλότερους ως προς τον καθορισμένο κατώτατο μισθό, μισθολογικούς και μη, κανονιστικούς όρους.

Επιπρόσθετα, με την παρούσα διάταξη ορίζεται ότι ο κατώτατος μισθός θα παραμείνει σταθερός στα επίπεδα που διαμορφώθηκε με το ν. 4046/2012 (σε συνδυασμό με το άρθρ.1 της ΠΥΣ 6/2012), ενώ θα συνεχίσουν να προστατώνται σε αυτό τα επιδόματα προϋπηρεσίας (τριετίες) υπολογιζόμενα με τους υφιστάμενους ανασταλμένους συντελεστές ωριμότητας (οι οποίοι έχουν ανασταλλεί μέχρι η ανεργία να διαμορφωθεί σε ποσοστό κάτω του 10%, σύμφωνα με τον ν.4046/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της υπ' αριθμόν 6 ΠΥΣ/2012), όπως αυτοί οι συντελεστές ωριμότητας έχουν διαμορφωθεί από την 15.7.2010 ΕΓΣΣΕ κατά την 1.1.2012 πρόβλεψη της.

Γ) Αποζημίωσης απόλυσης ιδιωτικών υπαλλήλων με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δίκαιου αορίστου χρόνου

Με τις προτεινόμενες διατάξεις, που αφορούν θέματα καταγγελίας της σύμβασης ή σχέσης εργασίας αορίστου χρόνου ιδιωτικών υπαλλήλων, προβλέπονται ρυθμίσεις με τις οποίες επιδιώκεται η προώθηση της ευελιξίας στην αγορά εργασίας με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Με τις εν λόγω ρυθμίσεις επιχειρείται μεταξύ άλλων η άμβλυνση των εμποδίων στην κινητικότητα των εργαζομένων, ούτως ώστε η ενδεχόμενη αύξησή της να οδηγήσει σε μείωση της ανεργίας δίνοντας στην οικονομία την ώθηση που χρειάζεται.

Υπολογισμός αποζημίωσης Προειδοποιημένης Απόλυσης Ιδιωτικού Υπαλλήλου με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.

Πιο συγκεκριμένα, προβλέπεται η μείωση του χρόνου προειδοποίησης σε περίπτωση τακτικής καταγγελίας της σύμβασης εργασίας υπαλλήλου με σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου άνω των 12 μηνών, θέτοντας ως μέγιστο χρόνο προειδοποίησης τους 4 μήνες πριν τη λύση της σύμβασης προκειμένου ο εργοδότης να καταβάλλει το ήμισυ της προβλεπόμενης κατά το επόμενο εδάφιο αποζημίωσης απόλυσης. Κατ' αυτόν τον τρόπο επιχειρείται η άρση των προσκομμάτων σε ότι αφορά την δυνατότητα των επιχειρήσεων να προβαίνουν σε απολύσεις σε περιπτώσεις μείωσης του κύκλου εργασιών τους. Οι χρόνοι προειδοποίησης διαμορφώνονται ως εξής:

α) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δώδεκα (12) «συμπληρωμένους» μήνες έως δύο (2) χρόνια, απαιτείται προειδοποίηση ενός (1) μηνός πριν την απόλυση.

β) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δύο (2) έτη συμπληρωμένα έως πέντε (5) έτη, απαιτείται προειδοποίηση δύο (2) μηνών πριν την απόλυση.

γ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από πέντε (5) έτη συμπληρωμένα έως δέκα (10) έτη απαιτείται προειδοποίηση τριών (3) μηνών πριν την απόλυση.

δ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από δέκα (10) έτη συμπληρωμένα και άνω απαιτείται προειδοποίηση τεσσάρων (4) μηνών πριν την απόλυση.

Υπολογισμός Αποζημίωσης Απροειδοποιητής Απόλυσης Ιδιωτικού Υπαλλήλου με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.

Το ύψος της αποζημίωσης ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας, στις περιπτώσεις που ο εργοδότης δεν κάνει χρήση της δυνατότητας έγγραφης προειδοποίησης διαμορφώνεται ως εξής:

α) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 1 έτος συμπληρωμένο έως 4 έτη, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 2 μηνιαίους μισθούς.

β) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 4 έτη συμπληρωμένα έως 6 έτη, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 3 μηνιαίους μισθούς.

γ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 6 έτη συμπληρωμένα έως 8 έτη, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 4 μηνιαίους μισθούς.

δ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει από 8 έτη συμπληρωμένα έως 10 έτη, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 5 μηνιαίους μισθούς.

ε) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει 10 έτη συμπληρωμένα, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 6 μηνιαίους μισθούς.

στ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει 11 έτη συ-

μπληρωμένα, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 7 μηνιαίους μισθούς.

ζ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει 12 έτη συμπληρωμένα, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 8 μηνιαίους μισθούς.

η) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει 13 έτη συμπληρωμένα, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 9 μηνιαίους μισθούς.

θ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει 14 έτη συμπληρωμένα, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 10 μηνιαίους μισθούς.

ι) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει 15 έτη συμπληρωμένα, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 11 μηνιαίους μισθούς.

κ) Για υπαλλήλους που έχουν υπηρετήσει 16 έτη συμπληρωμένα και άνω, η αποζημίωση προσδιορίζεται στους 12 μηνιαίους μισθούς.

Ο υπολογισμός της ως άνω αποζημίωσης γίνεται βάσει των τακτικών αποδοχών του τελευταίου μήνα υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης.

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3198/1995 εξακολουθεί να ισχύει. Επιπρόσθετα, με στόχο τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων με αυξημένη προϋπηρεσία, περιλαμβάνεται μεταβατική διάταξη η οποία προβλέπει για τους εργαζόμενους που κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχουν υπηρεσία στον ίδιο εργοδότη 17 έτη συμπληρωμένα και άνω, σύμφωνα με την οποία, εκτός της προβλεπόμενης στο προηγούμενο εδάφιο αποζημίωσης, δικαιούνται επιπλέον αποζημίωσης η οποία αυξάνεται κατά ένα μηνιαίο μισθό για κάθε επιπλέον έτος υπηρεσίας μέχρι και τους 12 μηνιαίους μισθούς. Ωστόσο αυτή η ειδικά προβλεπόμενη επιπλέον αποζημίωση υπόκειται στο πλαφόν των 2.000 ευρώ ανά μήνα καθώς ο υπολογισμός της γίνεται βάσει των τακτικών αποδοχών του τελευταίου μήνα υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης με την προϋπόθεση όμως ότι δεν υπερβαίνουν το ως άνω ποσό. Ως χρόνος υπηρεσίας για τον υπολογισμό αυτής της επιπλέον αποζημίωσης απόλυσης είναι εκείνος που συμπληρώνει ο εργαζόμενος κατά τη δημοσίευση του παρόντος και ισχύει οποτεδήποτε και αν απολυθεί ο εργαζόμενος.

Για τον υπολογισμό της επιπλέον αυτής αποζημίωσης εργαζομένων που πληρούν τις προϋποθέσεις του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 8 του ν. 3198/1995, όπως ισχύει, εφαρμογή έχει η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 3198/1995.

Δ) Απλοποίηση διαδικασιών και μείωση διοικητικών βάρων που αφορούν το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ)

Στο πλαίσιο μείωσης του διοικητικού βάρους, δίνεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις να γνωστοποιούν στην οικεία Επιθεώρηση Εργασίας εντός 2 ημερών, κάθε αλλαγή ή τροποποίηση του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας εν γένει. Η προηγούμενη ρύθμιση του ν. 3996/2011 (άρθρο 30, παρ.4) προέβλεπε την αυθημερόν, γνωστοποίηση τέτοιων αλλαγών, συνήθως έκτακτου χαρακτήρα, δημιουργώντας «ασφυκτικά» χρονικά πλαίσια για τις επιχειρήσεις.

Στο ίδιο πλαίσιο, δηλαδή της μείωσης του διοικητικού βάρους των επιχειρήσεων, καταργείται η υποχρέωση θεώρησης του Βιβλίου Ημερησίων Δελτίων Απασχολούμενου Προσωπικού στην εκτέλεση οικοδομικών και τεχνικών έργων καθώς και του Βιβλίου Δρομολογίων για τους

οδηγούς φορτηγών αυτοκινήτων, τουριστικών λεωφορείων και λεωφορείων ΚΤΕΛ. Αυτό έχει ως συνέπεια να δίνεται η δυνατότητα στις Επιθεωρήσεις Εργασίας να μειώσουν τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, εντεινόντας και μεγιστοποιώντας ταυτόχρονα το ελεγκτικό τους έργο για την καταπολέμηση της παράνομης και αδήλωτης εργασίας. Εξάλλου, με την υιοθέτηση του συστήματος αναγγελίας των υπερωριών προς τις Επιθεωρήσεις Εργασίας, για όλες τις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, παύει η διαφοροποίηση που υπήρχε σε διάφορους κλάδους οικονομικής δραστηριότητας σε ότι αφορά τη διαδικασία έγκρισης της υπερωριακής απασχόλησης και ακολουθείται πλέον ενιαίος και ευέλικτος τρόπος.

Ε) Χρονικά Όρια Εργασίας

Διαδικασία καθορισμού της εβδομαδιαίας 40ώρης απασχόλησης εργαζομένων στα καταστήματα.

Με τη ρύθμιση αυτή παρέχεται η δυνατότητα στους κοινωνικούς εταίρους στον κλάδο των καταστημάτων να καθορίζουν μέσω Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας τις ημέρες εβδομαδιαίας απασχόλησης για τους εργαζομένους στα καταστήματα. Για τον καθορισμό των ημερών αυτών θα πρέπει να τηρείται η 40ωρη εβδομαδιαία απασχόληση που προβλέπεται ήδη από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας της 14-2-1984 και αποτελεί το ανώτατο συμβατικό ωράριο των εργαζομένων της χώρας. Θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη οι προστατευτικές διατάξεις των Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εβδομαδιαία και ημερήσια ανάπαυση και τα ανώτατα όρια απασχόλησης

Ημερήσια ανάπαυση.

Με τη ρύθμιση αυτή δίνεται η δυνατότητα για αύξηση της ευελιξίας στην παραγωγική διαδικασία των επιχειρήσεων και ιδιαίτέρως αυτών που έχουν ανάγκη από ορθολογική εναλλαγή των βαρδιών των εργαζομένων. Η διάταξη αυτή εναρμονίζεται πλήρως με τις επιταγές της Οδηγίας 93/104/ΕΚ η οποία έθεσε τα ελάχιστα όρια προστασίας των εργαζομένων σε θέματα υγείας και ασφάλειας και έχει ενσωματωθεί στο Εθνικό Δίκαιο με το Π.Δ. 88/1999.

Κατάτμηση αδειάς.

Με τη ρύθμιση αυτή προσαρμόζεται η διαδικασία χορήγησης και κατάτμησης της ετήσιας κανονικής άδειας των εργαζομένων στις ιδιαίτερες ανάγκες εποχικού χαρακτήρα που ανακύπτουν στις επιχειρήσεις. Πιο συγκεκριμένα, η ιδιαίτερη συσσώρευση εργασίας που προκύπτει εντός του έτους σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο, επιτάσσει τη χορήγηση του τμήματος αδειάς των δύο εργασιμων εβδομάδων, που προκύπτει από πιθανή κατάτμηση, σε χρονικό σημείο εντός του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο έχει μειωθεί η ιδιαίτερη ένταση εργασίας. Με τη διαδικασία αυτή δεν κάμπτεται η παραγωγικότητα των επιχειρήσεων με συνέπεια τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης, ιδιαίτέρως του τακτικού προσωπικού με συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Υποπαράγραφος ΙΑ.6. Κατάργηση εισφοράς υπέρ ΤΕΑΠΥΚ

Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται η κατάργηση της εισφοράς ασφαλισμένου υπέρ Τομέα «ΤΕΑΠΥΚ» του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Ο.Α.Ε.Ε. Στο Μνημόνιο Συνεννόησης του ν.4046/2012 - Κεφ. 4 «Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της ανάπτυξης» και συγκεκριμένα στη δράση «4.2- Βελτίωση του ε-

πιχειρηματικού περιβάλλοντος και ενίσχυση στις ανοικτές αγορές» προβλέπεται η ρητή δέσμευση - υποχρέωση της Ελληνικής Κυβέρνησης να προβεί σε άμεσες ενέργειες (2ο τρίμηνο 2012), προκειμένου να υιοθετήσει πακέτο μέτρων για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, μεταξύ των οποίων να παύσει τη διάθεση του μη ανταποδοτικού τέλους επί της τιμής των καυσίμων υπέρ του Ταμείου Αμοιβαίας Κατανομής Χειριστών Αντλιών Πετρελαίου Υγρών Καυσίμων. Μετά από έρευνα διαπιστώθηκε ότι δεν υφίσταται το ανωτέρω ταμείο με την επωνυμία αυτή και η ανωτέρω δέσμευση αφορά το πρώην Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Κοινής Διανομής Πρατηριούχων Υγρών Καυσίμων, το οποίο από 1.8.2008 εντάχθηκε στο Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης του Ο.Α.Ε.Ε. ως «Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Πρατηριούχων Υγρών Καυσίμων».

Επειδή κρίνεται ότι, η εισφορά του ασφαλισμένου της παρ. 2 του άρθρου 9 της υπουργικής απόφασης 20210/4231/152/26.2.2004 (Β' 427), που συνίσταται σε ποσοστό 4,950 τοις χιλίοις επί των ανά λίτρο προ ΦΠΑ τιμών των βενζινών, των πετρελαίων και του υγραερίου, τις οποίες καταβάλλει ο πρατηριούχος στον εν γένει έμπορο βενζίνης, πετρελαίου και υγραερίου για την αγορά των προϊόντων αυτών υπέρ του Τομέα «ΤΕΑΠΥΚ» του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Ο.Α.Ε.Ε., μετακυλιέται και επηρεάζει τη διαμόρφωση της τιμής των εν λόγω προϊόντων καυσίμων, με συνέπεια την επιβάρυνση τρίτων δηλαδή του κοινωνικού συνόλου, θεωρήθηκε αναγκαία η κατάργησή της και η αντικατάστασή της από ατομική εισφορά ασφαλισμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΒ΄ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

Υποπαράγραφος ΙΒ.1. Ρυθμίσεις θεμάτων Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

Σχετικά με την προτεινόμενη ρύθμιση της περίπτωσης 1 επισημαίνεται ότι με τις διατάξεις του ν.3918/2011 (Α' 31) συστήθηκε Εθνικός Οργανισμός Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ) με σκοπό την παροχή υπηρεσιών υγείας σε είδος ενιαία σε όλους τους εν ενεργεία ασφαλισμένους, συνταξιούχους και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών τους, με τη θέσπιση ενιαίου κανονισμού παροχών. Με την έναρξη λειτουργίας του εντάχθηκαν οι κλάδοι υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, του ΟΑΕΕ, του ΟΓΑ και του ΟΠΑΔ και ΟΠΑΔ/ΤΥΔΚΥ. Στη συνέχεια από 1.4.2012 εντάχθηκε ο Οίκος Ναύτου και από 1.5.2012 ο Κλάδος Υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ εκτός των Τομέων των Κλάδων Ασθένειας Προσωπικού Τραπεζών ΕΤΒΑ, Εμπορικής και Πίστωσης, Γενικής και Αμερικαν Εξπρές. Όμως με δεδομένο ότι όλοι οι φορείς θα πρέπει να ενταχθούν στον ενιαίο φορέα για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων τους κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση της διάταξης αυτής ώστε και οι εν λόγω φορείς να ενταχθούν από 1.11.2012 στον ΕΟΠΥΥ.

Σημειώνεται ότι η προτεινόμενη ρύθμιση δεν καταλαμβάνει τους κλάδους υγείας των ασφαλιστικών Ταμείων που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.ι.δ. και είναι πιθανό να στηρίζονται οικονομικά με τη θέσπιση υπέρ αυτών κοινωνικών πόρων (π.χ. ΕΔΟΕΑΠ). Τα εν λόγω Ταμεία θα τύχουν αντικείμενο ξεχωριστής ρύθμισης στο άμεσο μέλλον προκειμένου να εξορθολογιστεί ο τρόπος χρηματοδότησής τους, ιδίως μέσω της κατάργησης τυχόν προβλεπόμενων κοινωνικών πόρων.

Σχετικά με την προτεινόμενη περίπτωση 2 επισημαίνεται ότι με τις ισχύουσες διατάξεις η εισφορά των ασφαλισμένων του ΟΓΑ για παροχές υγείας σε είδος και σε χρήμα, ανέρχεται σε ποσοστό 2,50% επί του ποσού της Ασφαλιστικής Κατηγορίας στην οποία έχει καταταγεί ο ασφαλισμένος. Οι ασφαλιστικές κατηγορίες του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α, 15) είναι επτά (7) και η συντριπτική πλειονότητα των ασφαλισμένων έχει ενταχθεί στην 1η – κατώτερη και από 1.1.2012 μετατάχθηκαν υποχρεωτικά στη 2η. Με βάση αυτή την κατάταξη η εισφορά για υγειονομική περιθαλψη ανέρχεται σε 14,65 € το μήνα ήτοι σε 175,80€ το χρόνο, εισφορά πολύ μικρή σε σχέση αφενός με τις παρεχόμενες από τον ΕΟΠΥΥ υπηρεσίες υγείας αφετέρου με την εισφορά που καταβάλλουν οι ασφαλισμένοι όλων των ασφαλιστικών οργανισμών. Για το λόγο αυτό προτείνεται η εισφορά των ασφαλισμένων του ΟΓΑ από 1.1.2013 να υπολογίζεται στην Ασφαλιστική Κατηγορία στην οποία έχει καταταγεί ο ασφαλισμένος και όχι σε ποσό μικρότερο από αυτό που αντιστοιχεί στην 5η ασφαλιστική κατηγορία, όπως ισχύει κάθε φορά. Με τη ρύθμιση αυτή η εισφορά ανέρχεται σε 25,87 € το μήνα έναντι 14,65€ που είναι σήμερα ήτοι 310,44 € και θα επιφέρει ετήσια αύξηση της τάξης των 86.000.000 €, ταμειακή δε απόδοση της τάξης των 56.000.000 περίπου €.

Υποπαράγραφος ΙΒ.2. Ρυθμίσεις θεμάτων φαρμακευτικών δαπανών, συμψηφισμού απαιτήσεων και εκκαθαρισμένων οφειλών νοσοκομείων

Με την προτεινόμενη διάταξη της περίπτωσης 1 επέρχονται τροποποιήσεις στο άρθρο 11 του ν.4052/2012 με τις οποίες απλοποιείται η διαδικασία υπολογισμού του υπερβάλλοντος μηνιαίου ποσού φαρμακευτικής δαπάνης από τους ασφαλιστικούς φορείς, Πλέον ο υπολογισμός διενεργείται από έκαστο φορέα κοινωνικής ασφάλισης, με δυνατότητα χρήσης ως βάσης υπολογισμού του συνόλου της πράγματι διατεθείσας ποσότητας φαρμάκων και προβλέπεται ρητά η δυνατότητα διενέργειας συμψηφισμού. Τέλος, καταργείται η προθεσμία δεκαπέντε ημερών εντός της οποίας έπρεπε, κατ' εξουσιοδότηση, να δημοσιευθεί η προβλεπόμενη υπουργική απόφαση.

Με τη διάταξη των περιπτώσεων 2-10 θεσπίζεται η εκχώρηση προς τον ΕΟΠΥΥ των απαιτήσεων των ασφαλιστικών φορέων που απορρέουν από τα ποσά επιστροφής των φαρμακευτικών εταιριών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ) για τις πωλήσεις προϊόντων που ανήκουν στον κατάλογο συνταγογραφούμενων σκευασμάτων. Η εκχώρηση αυτή γίνεται προς το σκοπό της ενίσχυσης του προϋπολογισμού του ΕΟΠΥΥ για τη φαρμακευτική δαπάνη, ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία ληξιπρόθεσμων οφειλών σε προμηθευτές του Οργανισμού, η οποία θα οδηγούσε στη μη επιχορήγηση του ΕΟΠΥΥ σύμφωνα με την υπ' αριθμ Οικ.2/21967/0094/13-3-2012 εγκύκλιο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Παράλληλα δίνεται η δυνατότητα στον Οργανισμό αφού συμψηφίσει τα ως άνω ποσά με τα χρέη που δημιουργούν τα Φαρμακεία ΕΟΠΥΥ, να διαχειριστεί τα υπόλοιπα ποσά επιστροφής των εταιριών εκχωρώντας τις απαιτήσεις του Οργανισμού από τις εταιρείες προς τα νοσοκομεία, τα οποία επίσης οφείλουν στις φαρμακευτικές εταιρίες. Μέσω της εκχώρησης αυτής θα καλυφθεί μέρος των νοσηλίων που οφείλει να καταβάλει ο ΕΟΠΥΥ στα αντίστοιχα νοσοκομεία για την περίθαλψη ασφαλισμένων του σε αυτά.

Με τη διάταξη της περίπτωσης 3 εναρμονίζεται η προθεσμία αποπληρωμής των φαρμακοποιών από τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης προς τα διεθνώς ισχύοντα, ενώ συνυπολογίζεται και η υφιστάμενη εξαιρετικά δυσμενής δημοσιονομική συγκυρία, η οποία καθιστούσε πρακτικά αδύνατη την τήρηση της ισχύουσας σύντομης προθεσμίας των σαράντα πέντε ημερών. Έτσι, η προθεσμία αποπληρωμής των φαρμακοποιών από τους φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης παρατείνεται εφεξής από τις σαράντα πέντε ημέρες που ίσχυε μέχρι σήμερα, στις εξήντα ημέρες από την υποβολή του λογαριασμού. Σημειώνεται ότι το όριο των εξήντα ημερών είναι σύμφωνο με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 3 και 4 της κοινοτικής οδηγίας 2011/7/ΕΕ για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, σύμφωνα με τις οποίες είναι δυνατή η παράταση της προθεσμίας των τριάντα ημερών, σε εξήντα το πολύ ημέρες, σε περιπτώσεις δημοσίων φορέων που έχουν ως σκοπό την παροχή υπηρεσιών υγείας.

Με τις περιπτώσεις 4 έως 6, αποσυνδέεται η θεσπίσθαισα με το άρθρο 34 του ν. 3918/2011 υποχρέωση των φαρμακοποιών να επιστρέφουν μηνιαίως προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, εφεξής Φ.Κ.Α., ποσό (rebate), ως κλιμακούμενο ποσοστό επί των οφειλών των Φ.Κ.Α. προς το αντίστοιχο φαρμακείο, από την εμπρόθεσμη εξόφληση-καταβολή του ποσού που οφείλουν οι Φ.Κ.Α. προς το φαρμακείο αυτό. Η προθεσμία αποπληρωμής των φαρμακοποιών από τους Φ.Κ.Α. ήταν σαράντα πέντε ημέρες από την υποβολή του λογαριασμού. Στην πράξη, λόγω της υφιστάμενης δυσμενούς δημοσιονομικής συγκυρίας και της ελλιπούς και καθυστερημένης χρηματοδότησης οι Φ.Κ.Α. αδυνατούσαν να εξοφλήσουν εμπρόθεσμα τις οφειλές τους προς τους φαρμακοποιούς, κάτι που παρατηρήθηκε όλους τους μήνες από τον Μάρτιο το 2012 και εφεξής. Όμως, η έστω και ολιγοήμερη καθυστέρηση των Φ.Κ.Α. να εξοφλήσουν τους φαρμακοποιούς συνεπαγόταν αυτόματα την απαλλαγή των φαρμακοποιών από την υποχρέωση καταβολής του ποσού της επιστροφής (rebate) με αποτέλεσμα οι Φ.Κ.Α. και το Δημόσιο να χάνουν τη δυνατότητα είσπραξης πολύ μεγάλων χρηματικών ποσών. Επιπροσθέτως επισημαίνεται ότι σε κάθε περίπτωση η τυχόν εκπρόθεσμη καταβολή συναρτάται με την υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας, πλην όμως δεν δύναται να έχει ως αποτέλεσμα την απόσβεση του δικαιώματος εισπράξεως εσόδων του Δημοσίου. Με την παρούσα ρύθμιση, επιτυγχάνεται η αποσύνδεση της υποχρέωσης των φαρμακοποιών για επιστροφή κλιμακούμενου ποσού (rebate) από την εμπρόθεσμη εξόφλησή τους από τους Φ.Κ.Α..

Με την περίπτωση 6 εισάγεται εφεξής η υποχρέωση των φαρμακοποιών για καταβολή ποσού επιστροφής (rebate) υπέρ των Φ.Κ.Α. και για τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα για τη θεραπεία σοβαρών ασθενειών, τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 12 του ν. 3816/2010, και τα οποία μέχρι σήμερα εξαιρούνται της υποχρέωσης αυτής, ενώ με την παράγραφο 7 εισάγεται η υποχρέωση των φαρμακευτικών εταιριών για καταβολή ποσού επιστροφής (rebate) και στα φαρμακεία του Ε.Ο.Π.Υ.Υ, το οποίο υπολογίζεται στο 5% επί της νοσοκομειακής τιμής, όπως αυτή ορίζεται από τις αγορανομικές διατάξεις υπέρ των Φ.Κ.Α., σύμφωνα με την παρ. 2 αρ. 35 του ν. 3918/2011, τα οποία (φαρμακεία) εξαιρούνταν της ανωτέρω ρυθμίσεως. Με τον τρόπο αυτό, επιτυγχάνεται αφενός μεν ενιαία εφαρμογή του rebate για

όλα τα φαρμακευτικά σκευάσματα, κάτι που θα αποφέρει και επιπλέον έσοδα για τον προϋπολογισμό των Φ.Κ.Α., αφετέρου δε μείωση τιμής για την προμήθεια φαρμακευτικών σκευασμάτων από τα Φαρμακεία του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.

Με την περίπτωση 9 παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Υγείας να εξειδικεύει με απόφασή του τον τρόπο κατάρτισης των θεραπευτικών κατηγοριών και προσδιορισμού των τιμών αναφοράς ανά θεραπευτική κατηγορία και οι διαδικασίες αναθεώρησης και συμπλήρωσης του καταλόγου, καθώς και τις αποζημιούμενες ενδείξεις, περιεκτικότητες και συσκευασίες ανά φαρμακευτικό προϊόν και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Στις ανωτέρω υπό 4 έως και 9 περιπτώσεις προσδίδεται με την περίπτωση 10 αναδρομική ισχύς από την 1η Ιανουαρίου 2012, ώστε οι Φ.Κ.Α. και τα Φαρμακεία του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. να μπορέσουν να εισπράξουν τα ποσά που αντιστοιχούν στο rebate των μηνών αυτών.

Με την διάταξη της περίπτωσης 12 προβλέπεται μέγιστο ποσοστό εξαιρέσεων από την καθολική συνταγογράφηση με βάση τη δραστική ουσία για λόγους προστασίας συγκεκριμένων ομάδων ασθενών και συνέπειας στη θεραπευτική αγωγή ειδικών και χρόνιων παθήσεων.

Προς εξορθολογισμό της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης και δαπάνης νοσοκομειακής περιθαλψης, καθώς και για την επίτευξη του στόχου της εξοικονόμησης του ποσού των 1.112.900.000,00 ευρώ που αποτελεί τη συμμετοχή του Υπουργείου Υγείας στη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος του ελληνικού κράτους, έχουν ήδη σχεδιασθεί οι απαραίτητες πολιτικές και ληφθεί σχετικά νομοθετικά μέτρα. Προς εξασφάλιση των ανωτέρω στόχων καθίσταται αναγκαία η λήψη επικουρικών πρόσθετων μέτρων ύψους 114.000.000,00 ευρώ, τα οποία θα εφαρμοσθούν από 1.1.2014 προκειμένου να υπάρξει ικανός χρόνος ευόδωσης των ήδη ληφθέντων μέτρων μείωσης του ελλείμματος (περίπτωση 13).

Υποπαράγραφος IB.3. Τροποποιήσεις που αφορούν την κατάργηση περιορισμών του ν. 3919/2011

Τροποποιούνται οι διατάξεις του νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου που διέπει την άσκηση επαγγελματιών και την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της παροχής Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας και συγκεκριμένα στη λειτουργία ιατρείων, οδοντιατρείων, πολυιατρείων, πολυοδοντιατρείων, ιδιωτικών διαγνωστικών εργαστηρίων, ιδιωτικών εργαστηρίων φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης, Ιδιωτικών Μονάδων Χρόνιας Αιμοκάθαρσης, εργαστηρίων φυσικοθεραπείας, εργαστηρίων αισθητικής, οδοντοτεχνικών εργαστηρίων, μονάδες αδυνατίσματος και διαιτολογικών μονάδων, καταστημάτων οπτικών ειδών και τμήματος φακών επαφής. Οι τροποποιήσεις αυτές συντελούν στην ομοιόμορφη και ενιαία προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου στις διατάξεις του ν.3919/2011. Ειδικότερα, επιχειρείται η αναγραφή των διοικητικών περιορισμών που καταργήθηκαν με το ν. 3919/2011 καθώς και με την παράγραφο 16 του άρθρου 4 του ν. 4038/2012 (Α' 14) που αναφέρονται στην άσκηση και στην πρόσβαση επαγγελματιών. Με το παρόν Σχέδιο προτείνονται τροποποιήσεις που αφορούν αποκλειστικά στην άρση των περιορισμών που ορίζονται στο άρθρο 2 του ν. 3919/2011 και δεν συμπεριλαμβάνονται ρυθμίσεις που αίρουν ή καταργούν περιορισμούς που έχουν υποκειμενικό χαρακτήρα αναγόμενοι στο πρόσωπο του ενδιαφερόμενου να ασκήσει το επάγγελ-

μα ή την επαγγελματική δραστηριότητα, όπως αξιούμενα προσόντα, αποκτηθείσα εμπειρία, ικανότητες και δεξιότητες που διαπιστώνονται με δοκιμασία και προς την ηλικία, για την είσοδο στο επάγγελμα ή την υποχρεωτική έξοδο από αυτό.

Επίσης, δεν καταργούνται περιορισμοί που έχουν σχέση με τη διαφύλαξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος και δη τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας και της υγείας των πολιτών. Κατά συνέπεια, με το παρόν σχέδιο νόμου, δεν θίγονται ρυθμίσεις που σχετίζονται με τους όρους και τις προϋποθέσεις λειτουργίας Μονάδων Π.Φ.Υ. ήτοι ιατρείων κλπ., όπως κτιριακές προδιαγραφές, εξοπλισμός, στελέχωση, δυναμικότητα κλπ.

Υποπαράγραφος IB.4. Τροποποίηση διατάξεων του π.δ. 84/2001

Με τις διατάξεις της παρούσας υποπαραγράφου τροποποιείται το π.δ. 84/2011.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΓ΄ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Υποπαράγραφος ΙΓ.1. Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα

Με τις περιπτώσεις 1 έως 4 προβλέπεται η αύξηση του ορίου μετατροπής των περιοριστικών της ελευθερίας ποινών. Η εν λόγω αύξηση κρίνεται αναγκαία, καθώς συμβάλλει στη μείωση του ολοένα αυξανόμενου αριθμού του σωφρονιστικού πληθυσμού, ενώ παράλληλα υπηρξει μια πιο σύγχρονη σωφρονιστική αντίληψη.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 5 προβλέπεται μικρή αύξηση του ποσοστού προσαύξησης των επιβαλλόμενων σε χρέμα ποινών η οποία κρίνεται αναγκαία για λόγους δημοσιονομικών αναγκών.

Με την περίπτωση 6 και για λόγους συστημικής ενότητας των διατάξεων περί δικαστικού ενσήμου, κρίνεται επιβεβλημένος ο λεπτομερής καθορισμός του τέλους δικαστικού ενσήμου, που προβλέπεται από το νόμο ΓΠΟΗ/1912. Παράλληλα, η προτεινόμενη αύξηση αυτού κρίνεται επιβεβλημένη, προκειμένου να αποτραπεί η προπετής άσκηση αγωγών.

Για την επίσπευση και απλούστευση των διαδικασιών που αφορούν κυρίως τις ιδιωτικές επενδύσεις, κρίνεται αναγκαία, με την περίπτωση 7, η κατάργηση της υποχρεωτικής παράστασης δικηγόρου για τη υπογραφή συμβολαιογραφικών εγγράφων σύστασης ανωνύμων εταιρειών ή εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, η οποία οδηγεί στη μείωση του συνολικού κόστους ίδρυσης τους.

Με τη διάταξη της περίπτωση 8 προβλέπεται: (α) η κατάργηση της υποχρεωτικής παράστασης δικηγόρου για λογαριασμό του πωλητή, (β) η κατάργηση της υποχρεωτικής παράστασης δικηγόρου για όλες τις συμβάσεις πλην των επαχθών, δηλαδή, των αγοραπωλητηρίων συμβολαίων που αφορούν μεταβίβαση ακινήτων και πλοίων, (γ) η για τον αγοραστή σύμπραξη δικηγόρου μόνον όταν το αγοραπωλητήριο συμβόλαιο υπερβαίνει τα 60.000 € για την περιφέρεια των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών και Πειραιώς και 20.000 € για τους λοιπούς Δικηγορικούς Συλλόγους (λόγω της διαφοράς της αξίας των ακινήτων ανάμεσα στην πρωτεύουσα και στην περιφέρεια). Έτσι, εξασφαλίζεται: (α) η εγκυρότητα της μεταβίβασης της κυριότητας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων στα ακίνητα, ενόψει και της έλλειψης κτηματογράφησης, της

μη ύπαρξης περιουσιολογίου του Δημοσίου και Δασολογίου, (β) η προστασία του αγοραστή από όρους που θα συμφωνήσει με τον πωλητή καθώς και από τις εγγυήσεις που θα παράσχει σ' αυτόν ή σε τρίτους, ίδια δε όταν εμπλέκονται και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Σημειώνεται ότι προβλέπεται η επισύναψη στο συμβόλαιο δήλωσης του δικηγόρου του πωλητή, σχετικά με το νομικό καθεστώς της ιδιοκτησίας και των τίτλων ιδιοκτησίας. Τέλος δεν καταργείται μόνο η παράσταση δικηγόρου για τον πωλητή αλλά και η παράσταση δικηγόρων στα συμβόλαια μεταβίβασης κινητών, στη διανομή κινητών και ακινήτων, στις ανταλλαγές ακινήτων και στις συμβάσεις εκ χαρακτηριστικής αιτίας, εκτός, εάν κατά την κρίση του Συμβολαιογράφου προκύπτουν σοβαρά νομικά ζητήματα ή υπάρχουν αντιτιθέμενα συμφέροντα μεταξύ των συμβαλλομένων.

Με την περίπτωση 9 ορίζεται ότι οι ελάχιστες αμοιβές των δικηγόρων, οι οποίοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους με έμμισθη εντολή πρέπει να προβλέπονται νομοθετικά και να είναι ανάλογες με εκείνες των συναδέλφων τους που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στους φορείς του δημόσιου τομέα, όπως έχει ήδη προσδιορισθεί, γεγονός που επιβάλλεται από την θεμελιώδη αρχή της ισότητας, δεδομένου ότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες είναι ίδιες.

Υποπαράγραφος ΙΓ.2. Τροποποιήσεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Με τις διατάξεις της παρούσας επέρχονται οι αναγκαίες τροποποιήσεις στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προκειμένου να εναρμονιστεί με τις ρυθμίσεις του ν. 4079/2012.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΔ΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Υποπαράγραφος ΙΔ.1. Ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Τουρισμού

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται οι αναγκαίες τροποποιήσεις στο θεσμικό πλαίσιο που διέπει την άσκηση του επαγγέλματος του Ξεναγού, κυρίως σε συμμόρφωση προς τις επιταγές του ν. 3919/2011. Ειδικότερα, με την περίπτωση 1 καταργούνται οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 1 του ν. 710/1977, όπως ισχύει, οι οποίες προέβλεπαν τη δυνατότητα νόμιμης άσκησης του επαγγέλματος του Ξεναγού μόνο κατόπιν άδειας εκδιδόμενης από τον Γενικό Γραμματέα του ΕΟΤ (ήδη Υπουργού Τουρισμού), κατ' εφαρμογή της ρύθμισης του άρθρου 3 του ν. 3919/2011, που περιέχει γενική καταργητική ρήτρα των προβλεπόμενων στο νόμο απαιτήσεων προηγούμενης διοικητικής άδειας για την άσκηση επαγγέλματος μετά την πάροδο 4 μηνών από τη δημοσίευση του νόμου. Επίσης καταργούνται οι παράγραφοι 4 και 5 του ίδιου άρθρου δεδομένου ότι το θέμα της παροχής υπηρεσιών Ξεναγού στην Ελλάδα από υπηκόους κρατών-μελών της Ε.Ε. για ορισμένη χρονική διάρκεια ρυθμίζεται πλέον από τις διατάξεις του τίτλου ΙΙ του Π.Δ 38/2010 (Α' 78), με το οποίο ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2005/1936 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και από τη με αρ. 165255/ΙΑ/29.12.2010 (Β' 2157) Κ.Υ.Α. Υπουργών Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού και Τουρισμού.

Με την περίπτωση 2, με την οποία τροποποιείται το

άρθρο 2 του ν. 710/1977 που αφορά τις προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας άσκησης επαγγέλματος και προσαρμόζεται η κείμενη νομοθεσία στις διατάξεις της Οδηγίας 2005/36/ΕΚ για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, η οποία ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το Π.Δ. 38/2010, αναγνωρίζοντας το δικαίωμα πρόσβασης και άσκησης του επαγγέλματος του Ξεναγού – εκτός από τους κατόχους του διπλώματος της Σχολής Ξεναγών του ΟΤΕΚ – και σε υπηκόους κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατόχους σχετικών τίτλων εκπαίδευσης, οι οποίοι έχουν αποκτήσει σε άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε. και έχουν αναγνωρισθεί από το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων σύμφωνα με τις διαδικασίες του Τίτλου ΙΙΙ του Π.Δ. 38/2010. Επίσης, αναγνωρίζεται ισότιμο δικαίωμα πρόσβασης και άσκησης του επαγγέλματος του Ξεναγού σε αλλοδαπούς ελληνικής καταγωγής αποφοίτους της Σχολής Ξεναγών του ΟΤΕΚ, καθώς και σε αποφοίτους των ταχύρυθμων προγραμμάτων κατάρτισης Ξεναγών του άρθρου 14, όπως θα αναλυθεί παρακάτω.

Με την περίπτωση 3 τροποποιείται το άρθρο 3 του ν. 710/1977 ορίζοντας την εφεξής εφαρμοστέα διαδικασία για την πρόσβαση στο επάγγελμα του Ξεναγού. Συγκεκριμένα, το επάγγελμα του Ξεναγού ασκείται ελεύθερα μετά την πάροδο δέκα (10) ημερών από την υποβολή από τους ενδιαφερομένους στο Υπουργείο Τουρισμού αίτησης για αναγγελία έναρξης άσκησης επαγγέλματος Ξεναγού, συνοδευόμενης από τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Τα δικαιολογητικά αυτά καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Τουρισμού. Το Υπουργείο Τουρισμού εξετάζει εντός δέκα (10) ημερών τα υποβληθέντα σε αυτό δικαιολογητικά, προκειμένου να διαπιστώσει τη συνδρομή των νόμιμων προϋποθέσεων για την άσκηση του επαγγέλματος του Ξεναγού. Αν διαπιστωθεί η συνδρομή των προϋποθέσεων, χορηγείται στον Ξεναγό εντός δέκα (10) ημερών από την υποβολή της αναγγελίας βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για την άσκηση του επαγγέλματος του Ξεναγού και εγγραφής του στο οικείο μητρώο, που συστήνεται στο Υπουργείο Τουρισμού σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9, συνοδευόμενη από δελτίο ταυτότητας, το οποίο ο Ξεναγός φέρει κατά την άσκηση του επαγγέλματός του, προκειμένου να επιδεικνύεται σε κάθε διενεργούμενο έλεγχο. Πρέπει να τονισθεί ότι η διατήρηση της απαίτησης ύπαρξης δελτίου ταυτότητας Ξεναγού αποσκοπεί στη διασφάλιση των συμφερόντων των καταναλωτών, που με τον τρόπο αυτό γνωρίζουν μετά βεβαιότητας ότι απευθύνονται σε νόμιμα αδειοδοτημένους Ξεναγούς. Ταυτόχρονα, αποτελεί εύλογο και αναλογικό μέτρο ελέγχου των ασκούντων το επάγγελμα του Ξεναγού, το οποίο στοχεύει την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ελλάδας, η οποία αποτελεί επιτακτικό λόγο δημόσιου συμφέροντος. Ωστόσο, είναι απαραίτητο το εν λόγω δελτίο ταυτότητας να αποστέλλεται πάντοτε από την αρμόδια υπηρεσία εντός της παραπάνω προθεσμίας, διότι σε διαφορετική περίπτωση θα στερεί τον Ξεναγό από τη δυνατότητα να ασκήσει στην πράξη το επάγγελμά του, διατρέχοντας τον κίνδυνο να αποτελέσει συγκεκριμένη απαίτηση προηγούμενης διοικητικής άδειας. Προστίθεται μάλιστα εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της εν λόγω προθεσμίας χωρίς η αρμόδια υπηρεσία να έχει γνωστοποιήσει στον υποβάλλοντα τους λόγους για τους οποίους δεν δύναται να ασκήσει το επάγγελμα του Ξεναγού, η βεβαί-

ωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για την άσκηση του επαγγέλματος του ξεναγού τεκμαίρεται χορηγηθείσα.

Με την περίπτωση 4, με την οποία τροποποιείται το άρθρο 9 του ν. 710/1977 θεσμοθετείται η τήρηση Μητρώου Ξεναγών, στο οποίο καταχωρίζονται όσοι πληρούν τις προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος του ξεναγού. Η υποχρέωση εγγραφής των ξεναγών στο οικείο Μητρώο αποτελεί απλά μια αυτόματη καταγραφή των δικαιούμενων που έχουν προβεί σε αναγγελία έναρξης, με παράλληλη υποβολή των απαραίτητων δικαιολογητικών, η οποία διευκολύνει την άντληση στοιχείων και την επικαιροποίησή τους από την αρμόδια υπηρεσία. Στο άρθρο περιλαμβάνεται και εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό Τουρισμού να ρυθμίσει με απόφασή του τα ειδικότερα ζητήματα του εν λόγω Μητρώου.

Με την περίπτωση 5 καταργούνται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 10 «Προστασία Επαγγέλματος», που αναφέρονται στις ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται σε όσους παρέχουν υπηρεσίες ξεναγού χωρίς να έχουν σχετικό δικαίωμα, καθώς οι διοικητικές κυρώσεις του άρθρου 12 που διατηρούνται, αναπροσαρμοζόμενες επί το αυστηρότερο, κρίνονται απολύτως επαρκείς και σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας.

Με την περίπτωση 6 τροποποιείται το άρθρο 11 του ν. 710/1977 Αναλυτικά, η παράγραφος 1 του άρθρου 11 αντικαθίσταται από νέα διάταξη που προβλέπει σε ποιες περιπτώσεις και με ποιους όρους δικαιούνται άτομα που δεν πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις για την άσκηση του επαγγέλματος του ξεναγού να πραγματοποιούν κατ' εξαίρεση ξεναγήσεις στην ελληνική επικράτεια άνευ αμοιβής. Επίσης η νέα παράγραφος 2 του άρθρου 11 προβλέπει τη διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση έλλειψης ξεναγού δυνάμενου να ξεναγήσει σε ορισμένη γλώσσα. Τέλος, η παράγραφος 3 αναφέρεται στην προσωρινή και περιστασιακή παροχή υπηρεσιών ξεναγού στην Ελλάδα από υπηκόους κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβανομένων και των Ελλήνων υπηκόων, οι οποίοι είναι νόμιμα εγκατεστημένοι στα κράτη αυτά και διαθέτουν τα νόμιμα προσόντα για την εκεί άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας του ξεναγού, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο π.δ. 38/2010 και με τις διατάξεις της με αρ. 165255/ΙΑ/29.12.2010 (Β' 2157) κοινής απόφασης των Υπουργών Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού και Τουρισμού.

Με την περίπτωση 7 τροποποιείται το άρθρο 12 του ν. 710/1977 το οποίο αναφέρεται στην εποπτεία των ξεναγών από το Υπουργείο Τουρισμού και καθιερώνει ένα νέο πλέγμα διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται τόσο σε ξεναγούς που δεν ασκούν σύννομα τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες, όσο και σε τουριστικές επιχειρήσεις, οι οποίες, στο πλαίσιο άσκησης του έργου τους, συνεργάζονται για την παροχή υπηρεσιών ξεναγού κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 11 του ν. 710/1977.

Με την περίπτωση 8, η οποία τροποποιεί το άρθρο 14 του ν. 710/1977, θεσμοθετούνται ταχύρρυθμα προγράμματα κατάρτισης ξεναγών, τα οποία απευθύνονται σε αποφοίτους τμημάτων Αρχαιολογίας, Ιστορίας και Ιστορίας και Αρχαιολογίας. Αναλυτικότερα, το επάγγελμα του ξεναγού μπορούσαν να ασκήσουν μέχρι σήμερα μόνο Έλληνες πολίτες και υπήκοοι των κρατών μελών της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτοχοι διπλώματος Σχολή Ξεναγών του Οργανισμού Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (ΟΤΕΚ) σύμφωνα με το άρθρο 2. Η διάταξη αυτή φαίνεται να στρεβλώνει τις συνθήκες λειτουργίας του υγιούς ανταγωνισμού και να έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της αναλογικότητας, καθώς δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το δίπλωμα της Σχολής Ξεναγών του ΟΤΕΚ αποτελεί τη μοναδική επαρκή απόδειξη επιστημονικής κατάρτισης και ποιότητας του ξεναγού. Αντιθέτως, υφίστανται πτυχία τμημάτων σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με συναφές προς το επάγγελμα του ξεναγού αντικείμενο (όπως π.χ. Αρχαιολογίας, Ιστορίας και Ιστορίας και Αρχαιολογίας), που σε συνδυασμό με την παρακολούθηση ολιγόμηνων ταχύρρυθμων εκπαιδευτικών σεμιναρίων επικεντρωμένων στην τεχνική της ξεναγής, θα μπορούσαν να αποτελέσουν επαρκή διασφάλιση της επιζητούμενης επαγγελματικής κατάρτισης και ποιότητας.

Ειδικότερα, τα δύο εδάφια του άρθρου 14 παραμένουν ως έχουν και αριθμούνται ως παράγραφος 1, ενώ προσιθθενται νέες παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, οπου προβλέπεται η θεσμοθέτηση ταχύρρυθμων προγραμμάτων κατάρτισης ξεναγών. Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 του ν. 710/1977 προβλέπεται η θεσμοθέτηση ταχύρρυθμων προγραμμάτων διάρκειας έως δυο (2) μηνών για την κατάρτιση αποφοίτων τμημάτων Αρχαιολογίας, Ιστορίας και Ιστορίας και Αρχαιολογίας πανεπιστημίων της ημεδαπής και αναγνωρισμένων της αλλοδαπής στην ειδικότητα του ξεναγού, κατόπιν έκδοσης κοινής απόφασης των Υπουργών Τουρισμού και Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού για τον καθορισμό του ακριβούς αναλυτικού προγράμματός τους.

Με την προτεινόμενη αυτή διάταξη, που αντανάκλα και τις απόψεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού, όπως αυτές αποτυπώνονται στην υπ. αριθ. 18/VI/2012 Γνωμοδότησή της (Β' 752), σε συνδυασμό την παράγραφο 5 του άρθρου 14 του ν. 710/1977, παρέχεται η δυνατότητα εξειδίκευσης και πρόσβασης στο επάγγελμα του ξεναγού, και μάλιστα με όρους ισότιμους προς τους απόφοιτους της δημόσιας σχολής ξεναγών του ΟΤΕΚ, που μέχρι σήμερα ήταν η μοναδική που δραστηριοποιούνταν στον εν λόγω κλάδο. Με τον τρόπο αυτό το Υπουργείο Τουρισμού αίρει μία προϋπόθεση που αποτελούσε αδικαιολόγητο εμπόδιο εισόδου στο επάγγελμα του ξεναγού, επιδιώκοντας την κατ' ουσίαν απελευθέρωση του επαγγέλματος στην πράξη.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι τα σεμινάρια θα πραγματοποιούνται τουλάχιστον τρεις φορές το χρόνο και παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Τουρισμού για την έκδοση απόφασης που θα ρυθμίζει ειδικότερα τον τόπο και χρόνο υλοποίησης των ταχύρρυθμων προγραμμάτων, τη διαδικασία, τα κριτήρια εισαγωγής των υποψηφίων, τον αριθμό των καταρτιζομένων και την οικονομική επιβάρυνση για την συμμετοχή στα εν λόγω ταχύρρυθμα σεμινάρια, ενώ αναφέρεται η άριστη γνώση ξένης γλώσσας ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη συμμετοχή στα προγράμματα αυτά. Στην παράγραφο 4 τέλος διαλαμβάνεται ρύθμιση για τη διαδικασία πρόσληψης του ωρομίσθιου εκπαιδευτικού προσωπικού των εν λόγω προγραμμάτων, προκειμένου να εξασφαλιστεί τόσο η αποτελεσματική πλήρωση των απαιτούμενων θέσεων εκπαιδευτικών, όσο και η αποφυγή υπερβολικών και δυσανάλογων δαπανών για την εν λόγω διαδικασία.

Υποπαράγραφος ΙΔ.2. Ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Ναυτιλίας

Με την περίπτωση 1 προβλέπεται η υπογραφή συνυποσχετικού μεταξύ της Ελληνικής Κυβέρνησης και της ελληνικής ναυτιλιακής κοινότητας για οικιοθελή συνεισφορά της τελευταίας για τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας.

Με την περίπτωση 2 αντικαθίσταται η διάταξη του άρθρου 10 «Μεταβατικές διατάξεις» του π.δ. 103/11 «Σχετικά με τους κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών σύμφωνα με την Οδηγία 2009/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009» (Α' 236) με την οποία είχε προβλεφθεί ότι: «Οι συναφθείσες διμερείς συμφωνίες με τους ήδη εξουσιοδοτημένους αναγνωρισμένους οργανισμούς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι να συναφθούν νέες το αργότερο εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος.». Επισημαίνεται ότι η προτεινόμενη διάταξη δεν ενσωματώνει απαίτηση της προαναφερθείσας ή άλλων διατάξεων. Στην Υπουργική απόφαση 4113.190/01/2004/25.2.2004 (Β' 379), όπως τροποποιήθηκε με την Υπουργική απόφαση 4113.200/01/2005/01.04.2005 (Β' 419) και ισχύει, έχει συμπεριληφθεί το κείμενο της πρότυπης συμφωνίας δυνάμει της οποίας η χώρα μας εξουσιοδοτεί με διμερείς συμφωνίες τους παρακάτω αναγνωρισμένους οργανισμούς:

American Bureau of Shipping (ABS)
Bureau Veritas (BV)
China Classification Society (CCS)
Det Norske Veritas (DNV)
Germanischer Lloyd (GL)
Korean Register (KR)
Lloyd's Register (LR)
Nippon Kaiji Kyokai (NK)
Registro Italiano Navale (RINA)
Russian Maritime Register of Shipping (RS).

Στην πρότυπη συμφωνία συμπεριλαμβάνονται και εξουσιοδοτήσεις προς τους ως άνω αναγνωρισμένους οργανισμούς για υπηρεσίες που προβλέπονται από ειδικές απαιτήσεις της Αρχής (νομοθετικές διατάξεις) πολλές εκ των οποίων καταργήθηκαν ή τροποποιήθηκαν. Επιπροσθέτως με το ν. 4078/2012 (Α' 179) κυρώθηκε από τη χώρα μας η Διεθνής Σύμβαση Εργασίας (MLC 2006), και με διατάξεις της εν λόγω Σύμβασης προβλέπεται δυνατότητα παροχής εξουσιοδότησης της Αρχής σε Οργανισμούς για εξέταση πιστοποίηση υπόχρεων πλοίων. Συνεπεία των ανωτέρω αλλά και για να μην προκληθεί αυτοδίκαιη λήξη των συμφωνιών με την Αρχή χωρίς να έχει προηγηθεί η συνυπογραφή λόγω προθεσμίας (7.11.2012) νέων συμβάσεων, όπως προβλέπεται στην υπό τροποποίηση διάταξη του άρθρου 10 «Μεταβατικές διατάξεις» του π.δ. 103/11 «Σχετικά με τους κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών σύμφωνα με την Οδηγία 2009/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009» (Α' 236) δημιουργείται η επείγουσα ανάγκη, όπως αυτή τροποποιηθεί, ώστε οι συναφθείσες διμερείς συμφωνίες με τους ήδη εξουσιοδοτημένους αναγνωρισμένους οργανισμούς να εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι να συναφθούν νέες (που θα περιλαμβάνουν τις προαναφερθείσες διατάξεις της MLC

2006) το αργότερο εντός δύο ετών από την αρχική δημοσίευση του εν λόγω π.δ., δηλαδή μέχρι τις 7.11.2013. Η προσθήκη νομοθετικής ρύθμισης προτείνεται, ώστε να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος για να καταστεί δυνατή η ρύθμιση των αναγκαίων λεπτομερειών σε επίπεδο νομοθετικής διάταξης, οι οποίες επιβάλλονται από τις τρέχουσες και επείγουσες συνθήκες και τις εν γένει υποχρεώσεις της χώρας σχετικά με την παροχή εξουσιοδότησης στους προαναφερθέντες οργανισμούς.

Υποπαράγραφος ΙΔ.3. Πρακτορεία Εφημερίδων και Περιοδικών

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 προβλέπεται ρητά το δικαίωμα κάθε φυσικού και προσώπου να προβεί στην ίδρυση και λειτουργία Πρακτορείου Εφημερίδων και Περιοδικών με μόνη την υποβολή Αναγγελίας έναρξης άσκησης της εν λόγω δραστηριότητας, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3919/2011 (Α' 32).

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 προβλέπεται ο καθορισμός με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού των δικαιολογητικών, που πρέπει να συνοδεύουν την αναγγελία έναρξης της δραστηριότητας ίδρυσης και λειτουργίας Πρακτορείου Εφημερίδων και Περιοδικών, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 3919/2011 (Α' 32).

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 καταργείται η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 1436/1984 (Α' 54), διότι επιβάλλει την υποχρέωση στα Πρακτορεία Εφημερίδων και Περιοδικών να διακινούν τα εκδιδόμενα εκτός της έδρας τους έντυπα μόνο μέσω των υποπρακτορείων του τόπου έκδοσής τους.

Υποπαράγραφος ΙΔ.4. Εφημεριδοπώλες- Πώληση και διακίνηση εφημερίδων, περιοδικών και εν γένει εντύπων

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1:

α) Προβλέπεται ρητά το δικαίωμα κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου να πωλεί και να διακινεί εφημερίδες, περιοδικά και εν γένει έντυπα, στο πλαίσιο της κατάργησης των περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματών.

β) Προβλέπεται ρητά, στο πλαίσιο της κατάργησης των περιορισμών στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματών, ότι οι εφημερίδες, τα περιοδικά και τα έντυπα εν γένει μπορούν να πωλούνται χωρίς περιορισμούς από κάθε εγκατάσταση, υπαίθρια ή στεγασμένη, χωρίς να απαιτείται η δραστηριότητα αυτή να αποτελεί τη μοναδική ή την κύρια δραστηριότητα που ασκείται στην εν λόγω εγκατάσταση.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 2 καταργούνται διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, που προβλέπουν περιορισμούς στην πρόσβαση και άσκηση επαγγελματικών δραστηριοτήτων συναφών με την πώληση και διακίνηση εφημερίδων, περιοδικών και εντύπων εν γένει.

Ειδικότερα:

α. Καταργείται το άρθρο μόνον του αναγκαστικού νόμου της 28/28 Μαΐου 1935 (Α' 219), όπως είχε συμπληρωθεί με τη διάταξη του άρθρου 16 του ν.δ. 4231/1962 (Α' 105), διότι προβλέπει περιορισμένο αριθμό προσώπων, τα οποία δικαιούνται να κυκλοφορούν και να μεταφέρουν εφημερίδες και περιοδικά στο εσωτερικό και στο εξωτερικό,

β. Καταργείται το άρθρο 4 του ν. 73/1944 (Α' 37), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 3 του

ν. 117/1945 (Α΄ 29) και την επαναφορά του σε ισχύ με το άρθρο 2 του ν. 10/1975 (Α΄ 34), διότι πρόκειται για μία αναχρονιστική διάταξη, η οποία επιτρέπει την εισαγωγή περιορισμών ως προς την άσκηση των δραστηριοτήτων των συναφών με την πώληση, την κυκλοφορία και εν γένει τη διακίνηση των εφημερίδων. Πιο συγκεκριμένα, προβλέπει τη δυνατότητα καθορισμού με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού της τιμής πώλησης των εφημερίδων, του σχήματος αυτών, τον τρόπο κυκλοφορίας τους, την οργάνωση της πρακτόρευσής τους κ.α..

γ. Καταργείται το ν.δ. 2943/1954 (Α΄ 181), διότι προβλέπει: α) περιορισμούς ως προς τα πρόσωπα, που δικαιούνται να πωλούν και να διανέμουν εφημερίδες, περιοδικά και εν γένει έντυπα, β) περιορισμούς ως προς τις εγκαταστάσεις από τις οποίες μπορούν να πωλούνται εφημερίδες, περιοδικά και εν γένει έντυπα, γ) τον καθορισμό με αποφάσεις κρατικών οργάνων της αμοιβής των εφημεριδοπωλών και των περιπτέρων.

δ. Καταργείται η παράγραφος 2 και το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 54 του α.ν. 1093/1938 (Α΄ 68), διότι προβλέπουν περιορισμούς ως προς τα πρόσωπα, τα οποία δικαιούνται να πωλούν εφημερίδες, περιοδικά και εν γένει έντυπα.

ε. Καταργούνται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 13 του ν. 2328/1995 (Α΄ 159), διότι προβλέπει αποκλειστικό δικαίωμα των εφημεριδοπωλών να εφοδιάζουν τα τοπικά σημεία πώλησης με εφημερίδες, περιοδικά και εν γένει έντυπα.

στ. Καταργούνται οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 6 του ν. 1436/1984, διότι προβλέπουν περιορισμούς ως προς την κατώτατη τιμή ορισμένων κατηγοριών εφημερίδων.

Σημειώνεται ότι η ισχύς των εν λόγω διατάξεων έχει ήδη λήξει, καθώς με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου είχε οριστεί ότι αυτές ισχύουν μέχρι την 31.12.1985. Η ισχύς τους παρατάθηκε διαδοχικά με υπουργικές αποφάσεις μέχρι 31.12.1987. Ωστόσο, για λόγους ασφάλειας δικαίου είναι σκόπιμη και η ρητή κατάργησή τους.

Με τις διατάξεις της περίπτωσης 3 καταργείται κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη η οποία αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ΄

Προσαρμογή στην οδηγία 2006/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Ιανουαρίου 2006 «για τη χρησιμοποίηση μισθωμένων οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές» και άλλες διατάξεις

Σκοπός των διατάξεων της παρούσας παραγράφου είναι η εξειδίκευση και ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας που καλύπτει τη μίσθωση οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές. Επιλέγεται δε αυτό να γίνει με την προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 2006/1/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Ιανουαρίου 2006 "για τη χρησιμοποίηση μισθωμένων οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές και άλλες διατάξεις" [Επίσημη Εφημερίδα Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) L 33 της 4.2.2006, σελ. 82 επ.]. Η οδηγία 2006/1/EK κωδικοποίησε την προηγούμενη οδηγία 84/647/EOK του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1984 (ΕΕ L 335 της 22.12.1984, σ. 72), η οποία είχε τροποποιηθεί ουσιαστικά με την οδηγία 90/398/EOK του Συμβου-

λίου της 31.7.1990 (ΕΕ L 202 της 31.7.1990, σ. 46). Η οδηγία 84/647/EOK είχε ενσωματωθεί στην εθνική μας νομοθεσία με το π.δ. 91/1988 (Α΄ 42) και η οδηγία 90/398/EOK είχε ενσωματωθεί με το π.δ. 209/1991 (Α΄ 79). Αντί λοιπόν της μερικής τροποποίησης προηγούμενων νομοθετημάτων, επελέγη η προσαρμογή στην κωδικοποιούμενη κοινοτική νομοθεσία με νέα πλήρη νομοθετική διάταξη.

Με τις παρούσες διατάξεις επιχειρείται η ορθή ενσωμάτωση της οδηγίας 2006/1/EK στο ελληνικό δίκαιο, μέσω της κατάργησης των περιορισμών που είχαν τεθεί στα προεδρικά διατάγματα, τα οποία δεν προβλέπονταν από την οδηγία. Κύριος λόγος κατάργησης των εν λόγω περιορισμών είναι ότι η εφαρμογή τους συντελούσε στην απομάκρυνση από τους στόχους της οδηγίας, που είναι η βέλτιστη κατανομή των πόρων και η δυνατότητα χρήσης μισθωμένων οχημάτων. Επίσης η οδηγία στοχεύει στην βελτίωση της παραγωγικότητας των επιχειρήσεων μέσω της ευελιξίας που παρέχει η δυνατότητα χρησιμοποίησης μισθωμένων οχημάτων για την πραγματοποίηση οδικών εμπορευματικών μεταφορών. Οι ανωτέρω στόχοι εξυπηρετούνται καλύτερα μέσω της κατάργησης των εθνικών περιορισμών που αφορούν την μέγιστη διάρκεια της μίσθωσης, τον ελάχιστο αριθμό ιδιόκτητων οχημάτων που πρέπει να διαθέτει ένας οδικός μεταφορέας προκειμένου να μισθώσει φορτηγό όχημα, καθώς και τον περιορισμό στο ανώτατο μεικτό βάρος του φορτηγού οχήματος που μπορεί να μισθώσει μια μη μεταφορική επιχείρηση. Με την εξάλειψη των περιορισμών αυτών και τη βελτίωση των όρων χρήσης μισθωμένων οχημάτων αναμένεται να επιτευχθεί η πληρέστερη κάλυψη των αναγκών των καταναλωτών, καθώς και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας σε σχετιζόμενες με τη δραστηριότητα αυτή επιχειρήσεις.

Ταυτόχρονα με την ενσωμάτωση της οδηγίας 2006/1/EK, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις επιχειρούν να ρυθμίσουν με συνολικό τρόπο τα θέματα που σχετίζονται με τις μισθώσεις φορτηγών οχημάτων, κάθε τύπου, δεδομένου ότι οι ισχύουσες διατάξεις ήταν διάσπαρτες σε νομοθετήματα και κανονιστικές πράξεις.

Με τις διατάξεις των άρθρων του παρόντος προβλέπεται ειδικότερα τα ακόλουθα:

Υποπαράγραφος ΙΕ΄.1.

Ορισμοί

Άρθρο 1 της οδηγίας 2006/1/EK

Αναφέρονται οι ορισμοί των εννοιών. Οι ορισμοί του οχήματος και του μισθωμένου οχήματος προέρχονται από την οδηγία 2006/1/EK. Για τους υπόλοιπους όρους του σχεδίου νόμου γίνεται παραπομπή στα βασικά νομοθετήματα του τομέα εμπορευματικών μεταφορών για λόγους ομοιογένειας του δικαίου.

Υποπαράγραφος ΙΕ΄.2.

Άρθρο 2 της οδηγίας 2006/1/EK

Μεταφέρεται αυτοόσιο το άρθρο 2 της οδηγίας 2006/1/EK στο εθνικό δίκαιο. Στο άρθρο αυτό προσδιορίζονται οι όροι βάσει των οποίων επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στο ελληνικό έδαφος για τις εμπορευματικές μεταφορές μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οχήματα που έχουν μισθώσει οι επιχειρήσεις οι εγκατεστημένες στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.3.

Άρθρο 3 της οδηγίας 2006/1/EK

Λαμβάνονται μέτρα εφαρμογής του άρθρου 3 της οδηγίας 2006/1/EK. Απαλείφονται οι περιορισμοί που υπήρχαν στην προηγούμενη νομοθεσία και προέβλεπαν:

α. ότι η μεταφορική επιχείρηση έπρεπε να διαθέτει τουλάχιστον ένα ιδιόκτητο φορτηγό δημοσίας χρήσης προκειμένου να μισθώσει φορτηγό όχημα,

β. ότι ο αριθμός των μισθωμένων φορτηγών οχημάτων μιας μεταφορικής επιχείρησης δεν μπορούσε να υπερβαίνει το διπλάσιο του αριθμού των ιδιόκτητων φορτηγών δημοσίας χρήσης της επιχείρησης,

γ. ότι οι μη μεταφορικές επιχειρήσεις και επαγγελματίες μπορούσαν να μισθώνουν μόνον φορτηγά ιδιωτικής χρήσης μεικτού βάρους έως έξι τόνων από άλλες μη μεταφορικές επιχειρήσεις και επαγγελματίες.

Σημειώνεται ότι η σχετική νομοθεσία και η άρση των γενικών περιορισμών αναφέρεται σε κάθε τύπου φορτηγά που καλύπτονται από τις εν λόγω διατάξεις, όπως π.χ. βυτιοφόρα.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.4.

Μίσθωση φορτηγών αυτοκινήτων μικτού βάρους έως και 3,5 τόνων από επιχειρήσεις και ιδιώτες

Βασική καινοτομία που εισάγεται με την υποπαράγραφο αυτή είναι η αναγνώριση σε ιδιώτες της δυνατότητας μίσθωσης φορτηγού οχήματος μεικτού βάρους κάτω των 3,5 τόνων από επιχειρήσεις εκμίσθωσης για την εξυπηρέτηση των ιδιωτικών μεταφορικών αναγκών τους. Στόχος της ρύθμισης είναι να μειωθεί η οικονομική επιβάρυνση των ιδιωτών και να τους δοθεί ευελιξία για τις μη εμπορικές μεταφορές τους. Η ρύθμιση αυτή θα επιτρέψει επίσης την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών προσώπων που δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας κυκλοφορίας φορτηγού ιδιωτικής χρήσης σύμφωνα με το ν.δ. 49/1968 (Α´ 294), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1959/1991 (Α´ 123).

Η δυνατότητα της μίσθωσης φορτηγού οχήματος μεικτού βάρους κάτω των 3,5 τόνων από επιχειρήσεις εκμίσθωσης αναγνωρίζεται και στις μη μεταφορικές επιχειρήσεις και επαγγελματίες, για την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών τους, χωρίς να απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων του ν.δ. 49/1968.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.5.

Επιχειρήσεις εκμίσθωσης

Ρυθμίζεται η εκμίσθωση φορτηγών οχημάτων μεικτού βάρους έως τρεισήμισι τόνων από επιχειρήσεις εκμίσθωσης. Αυτή η ρύθμιση προβλεπόταν στην υ.α. Β4/οικ27851/3242/2011 (Β´ 1290) και εντάσσεται στο παρόν σχέδιο νόμου για λόγους ενότητας της νομοθεσίας. Απαλείφεται ο περιορισμός που υπήρχε στην υ.α. Β4/οικ27851/3242/2011, σύμφωνα με τον οποίο η ελάχιστη διάρκεια μίσθωσης από εταιρεία εκμίσθωσης ήταν τα δύο έτη. Κατά συνέπεια είναι επιτρεπτή η μίσθωση μικρού φορτηγού οχήματος για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα, ακόμα και ημερών ή ωρών, ανάλογα με τις μεταφορικές ανάγκες του μισθωτή.

Το όχημα μεικτού βάρους κάτω των τρεισήμισι τόνων, το οποίο μισθώνει επιχείρηση ή επαγγελματίας για την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών της επιχείρησης ή του επαγγέλματός του, μπορεί οδηγείται είτε από τα πρόσωπα που αναφέρονται ως μισθωτής ή οδηγός στο συμφωνητικό μίσθωσης είτε από πρόσωπα που αποδεικνύεται εγγράφως ότι συνδέονται με την επιχείρηση με

οποιοδήποτε τρόπο, όπως ενδεικτικά σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, σύμβαση παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών, σύμβαση έργου (εργολαβία).

Υποπαράγραφος ΙΕ´.6.

Συμφωνητικό μίσθωσης

Προβλέπεται το συμφωνητικό που καταρτίζεται για τη σύμβαση μίσθωσης και η διαδικασία θεώρησής του από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Επίσης προβλέπει ότι η αρμόδια υπηρεσία μεταφορών της Περιφέρειας εντός της ίδιας ημέρας ελέγχει και βεβαιώνει επί του μισθωτηρίου ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του ν.δ. 49/1968 σε περίπτωση όπου επιχείρηση ή επαγγελματίας μισθώνει φορτηγό άνω των 3,5 τόνων ιδιωτικής ή δημοσίας χρήσης από άλλη μεταφορική ή μη επιχείρηση. Ο περιορισμός που προέβλεπε το π.δ. 209/1991, σύμφωνα με τον οποίο ο χρόνος μίσθωσης του οχήματος δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία έτη, δεν διατηρείται.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.7.

Έλεγχος νομιμότητας κυκλοφορίας μισθωμένων οχημάτων

Ορίζονται τα έγγραφα που πρέπει να βρίσκονται στο μισθωμένο όχημα και να επιδεικνύονται στα όργανα ελέγχου καθ' οδόν, προκειμένου να γίνεται έλεγχος της νομιμότητας της μίσθωσης. Σημειώνεται ότι οι κυρώσεις που επιβάλλονται για την τήρηση του παρόντος νόμου, προβλέπονται στον ν.3446/2006.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.8.

Άρθρο 5 Οδηγίας 2009/1/EK

Μεταφέρεται αυτούσιο το άρθρο 5 της οδηγίας 2006/1/EK στο εθνικό δίκαιο.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.9.

Παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση στον αρμόδιο Υπουργό για τη ρύθμιση τεχνικών λεπτομερειών που αφορούν τη διοικητική διαδικασία ενώπιον των υπηρεσιών μεταφορών της Περιφέρειας και τα συνοδευτικά έγγραφα που αποδεικνύουν τη νομιμότητα της κυκλοφορίας του μισθωμένου οχήματος, εφόσον κριθεί απαραίτητο τα ανωτέρω να προσδιοριστούν περαιτέρω.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.10.

Μεταβατικές διατάξεις

Ρυθμίζεται η τύχη των μισθώσεων που έχουν ήδη συναφθεί υπό το καθεστώς των διατάξεων που καταργούνται.

Υποπαράγραφος ΙΕ´.11.

Καταργούμενες διατάξεις

Καταργούνται ρητά οι κανονιστικές διατάξεις που ρύθμιζαν τα ίδια θέματα με τον παρόντα νόμο.

Πίνακας αντιστοιχίας των υποπαραγράφων με τα άρθρα της οδηγίας 2006/1/EK

Άρθρο 1 οδηγίας 2006/1/EK

Υποπαράγραφος ΙΕ.1. σχεδίου νόμου

Άρθρο 2 οδηγίας 2006/1/EK

Υποπαράγραφος ΙΕ.2. σχεδίου νόμου

Άρθρο 3 οδηγίας 2006/1/EK

Υποπαράγραφος ΙΕ.3. σχεδίου νόμου

Άρθρο 5 οδηγίας 2006/1/EK

Υποπαράγραφος ΙΕ.8. σχεδίου νόμου

ΙΣΤ. ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Με την παράγραφο ΙΣΤ. ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Δ. Αβραμόπουλος	Ι. Στουρνάρας
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Π. Παναγιωτόπουλος	Ε. Στυλιανίδης
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
Α. Μανιτάκης	Κ. Χατζηδάκης
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Κ. Αρβανιτόπουλος	Ε. Λιβιεράτος
ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	ΥΓΕΙΑΣ
Ι. Βρούτσης	Α. Λυκουρέντζος
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Α. Τσαυτάρης	Α. Ρουπακιώτης
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ	ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ α.α.
Ν. – Γ. Δένδιας	Ι. Στουρνάρας
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ
Κ. Μουσουρούλης	Θ. Καράογλου

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δ. Σταμάτης